נפתח: 4.74

נסגר: 2.77

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: ירושלים -נוצרים.

מזהה פיזי: חצ-8392/5

מזהה פריט: 000305X

כתובת: 2-120-1-1-6

תאריך הדפסה: 21/03/2017

סודי

21.2.77

1098

אל : השגריר - אתונה
מאת: מנהלת מזת"ים

הנדון: שיחה עם קוסטה

1. התארגנות לקראת בחירת פטריארך חדש. בשל מצבו הקשה של בצנדיקטוס התחילו לחצים ופעולות שכנוע מצד שלושה אנשים הרואים עצמם כמועמדים לרשת תפקידו: בסיליוס, גרמנוס, זיאודורוס, הבישוף של עמאן. האחרון התחיל בכל מיני פעולות תרמית כדי ליצור רושם שרוב חברי הסינוד תומכים בו. עובדה זו חסרת שחר ולדברי קוסטה אף ממשלת ירדן ואפילו הקהילה היוונית-אורתודוכסית בירדן שוב אינן תומכות בו משום שהתגלה כאדם בלתי אמין לחלופין.
המצב היום, לדעת קוסטה, הוא שבסינוד בן 14 החברים התמיכה בגרמנוס ובבסיליוס כמעט שקולה. בנדיקטוס רשאי להגדיל את מספר חברי הסינוד עד ל-18 והוא עשוי למנות אישים שיתמכו במועמד הרצוי לו. עד עכשיו לא ידוע במי הוא תומך.

2. מעמאן נוסע קוסטה לבוקרשט לוועידה של Middle East council of Churches אשר מתכונן לחדש את פעילותו באזור וביחוד בלבנון לאחר הפסקה ארוכה מחמת מלחמת האזרחים בלבנון. קוסטה וכן נציגים אחרים של הפטריארכיות האורתודוכסיות במזרח התיכון מתכוונים להדיח מתפקידו את מזכ"ל הארגון אלברט Istfero פרוסטנס מצרי וכן את גבי חביב, מנהל משרד התעמולה וההסברה של WCC למזה"ת וביירות. הסיבה - שניהם עסקו בתעמולה מדינית פרו-אש"פית ולא מלאו את התפקידים למענם התמנו. כיוון שלכל מרכז כנסייתי יהיו 6 נציגים בועידה בבוקרשט וכיוון שרוב היוונים וכנראה גם הארמנים תומכים בקו זה, מעריך קוסטה שאמנם יוחלש על ההדחה.

בברכה,

יעל ורד

העתק: מר ז. ש"ק, סמנכ"ל
מר י. פראסו, מנהל כנסיות

כ"א בתמוז תשל"ז
7 ביולי 1977

א ל : נאו"ם, ניו-יורק

מאת : מאו"ם 2

הנדון: ועידת אנשי דת מוסלמים ונוצרים
בענין ירושלים

... בהמשך למברקנו מס' 831 בנדון, מצ"ב ידיעה מסוכנות הידיעות הסורית, מתאריך 4.7.77, על מברק שקיבל נשיא סוריה אסד, מועידת אנשי הדת בענין ירושלים.

בברכה,

ציון אבידוני

העתק:
מר א. רון, סמנכ"ל
מנהלת מז"תים
מנהל מצפ"א
מנהל הסברה
השגרירות, ושינגטון

הנדון: סוריה- אסאמ/// אסד קיבל מברק מועידת אנשי הדת המוסלמים והנוצרים בעניין ירושלים.

אסד קיבל מברק מאנשי הדת המוסלמים והנוצרים שהתכנסו לאחרונה ברבת עמון כדי לדון במעמדה של ירושלים . במברק נאמר:

,,הועידה שנערכה ב-29 יוני, הזדעזעה לשמוע על החלת הסמכויות של מועצת הרבנות הראשית בירושלים, על איזור מסגד אלאקצא. הועידה הזדעזעה גם בשומעה על המשך החפירות ביסודות המסגדיי.

הועידה רואה בכך אזהרה לשלטונות הכיבוש הציוני שבהנהגת הליכוד, שלא לפגוע במורשת המוסלמית ושלא לפגוע ביתר המקומות המקודשים לאסלאם ולנצרות.

הועידה קוראת למנוע תוקפנות זו, ולמנוע מהשלטונות הציוניים להגשים את מטרותיהם ולפעול לאיחוד המכא של כל מדינות ערב המוסלמיות ושל כל המדינות החותרות לשלום במזהיית, כדי לעמוד בפני תוקפנות זו, לפעול לסיום הכיבוש ולהחזיר את ירושלים וייתר האיזורים הכבושים לבעליהם החוקיים הערביים,,.

על המברק חתומים:

- כאמל אלשריף- שר ההקדשים והמקומות המקודשים בירדן.
- אברהים קטאנ- הקאצי הראשי בירדן.
- עבד אלחמיד אלסאאיח- יוייר הועדה להצלת ירושלים .
- הארכיבישופ נעמת אלסמעאנ- הארכיבישופ של היונים רומיים.
- אסתאק פרחאנ- נשיא האוניברסיטה הירדנית.
- רוחי אלחיטיב- ראש עיריית ירושלים.
- מחמד עבדה האשם- המופתי הכללי בירדן.
- הארכיבישופ סיודרוס- הארכיביסופ של האורתודוכסים .
- אמיל אלגוריי- מטעם הרשות הערבית העליונה.
- יואכים שאוא- הארכיבישופ- של הקתולים.
- איליא חיוריי- מנהיג העדה האנגליקניתהערבית.
- יוסף מביצין מזכיר הועידה האסלאמית העליונה של ירושלים.
- אסעד ביוצי- מנהל מסגד אלאקצא.
- עבד אללטיף צבחי- יוייר מועצת הארגונים המוסלמים.

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל: המשרד

מאת: רומא

מס 5

נשח 011500 יולי 77

אל: מעיית

דע: כנסיות, אירופה 1

מאת: י. עמיהוד/רומא

לש/8

בלמס

1. מתפרסמות תגובות ישראל למסמכ התשע. בכותרות שייבישראל שורד רוגזיי בכותרות על הפסגה האירופית שהתשע חמימות דעים רק לגבי המזיית. חוזרים ומבליטים חמיכה התשע במולדת פלסטינית. מעטות ההתיחסויות השליליות.

איל גיורנלה: ייאומרים שארהייב מיהדה להקדים האירופים (על המזיית) נראה שהמערב בתחרות לרכוש הערבים ולהבטיח לעצמו הספקת דלק בתנאים טובים.

איל פופולו רואה במסמכ ייגצחון אירופהיי.

איל מסיגרו: ייבחור שבעוד שלצרפתים עקרית המטרה לחזק היחסים עם העולם הערבי לונדון מוסיפה לקוות לאפשרות של יחסים סבירים גם עם הערבים וגם עם הישראלים".

2. ייאנסהיי פירסמה ידיעה על החסמכ ישראל-שוק עם פרטי רקע וציטוטים מדברי השגריר לרגל ביטול המכסים על היבוא מישראל. מספר עתונים פרסמוה ותחנות הרדיו הלאומית והשלישית שידרו ידיעה דומה עם ציטוט ארוכ מדברי השגריר.

3. בייאוסרוטורה רומנויי כתבת רקטור המכון האפיפיורי על המכון האפיפיורי בירושלים. מציין שהיפ עם אוניברסיטת ים והייהרמוניהיי השורדת ביחסים עם מכונים אחרים. ייי... המעלים הרמה התרבותית של ים והופכים אותה.... למרכז ביייל למפגשים בין מסורות דתיות שונות...".

עמיהוד

שהח רהט מיכל שהבט ממיכל ממיכל איר אב מצפא מטוף בנסיות מעה המכרה מזתים חקר תעוד אילסר רם אמן מתיר אסיגגר רוצ

צג/יל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

שמור

אל: פריס

מאת: המשרד

מס. 96

נשלח: 071430 יולי 77

השגריר.

שלב 86.

1. כמובן שמטעמים עקרוניים ומעשיים נח ורצוי לנו יותר בירושלים.
2. לא בניהול המויים ולא בירושלים אינ חוזר אינ בהם כמובנ הכרה צרפתית בכב שירושלים היא חלק בלתי נפרד מישראל.
3. מאידך לנו אינ עניינ בכב שבבואם לירושלים ינהלו המויים ישירות עם העיריה תוכ התעלמות מהממשלה (משהיית) ובכב ידגישו הכרתם.
4. כנ אינ לנו עניינ להפוכ הנושא לסלע מחלוקת ולויכוחים והתרינויות.
5. לכנ אם לדעתכ יסכים משהיית הצרפתי לנהל המויים בירושלים עמנו ולא עם העיריה ולא דרכ הקונסול הכללי וללא בעיות, י מה טוב, אחרת נענה להצעתם כדי לעקוף יצירת בעיה מיותרת.

רוזנ-מינרבי==

שוח מנכל ממנכל רוזנ לוריא אלונ כנסיות איר א מזתים מצפא תביעות

משפט

לב/נז

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת המשפט

מברק יוצא-מסווג

[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמור

אל : המשרד
מאת: פריס

מס' 16:
נשלח: 01515 יולי 77

אל:מאיר רוזן- היועצ המשפטי
התקשר CHAYET להפנות תשומת לבי לפרשת תשלום מיסים
עירוניים למוסדות הנוצרים בירושלים . אמרתי לו כי לא טפלנו בנושא ,
המוכר לי כללית , ביותר ואינני יודע על כך פרטים .
ביקש למסור כי הם מעוניינים לסיום הפרשה תוך הכרה ברורה שהסכם
מטילנ מיושנ ואינו עונה יותר לבעיות . הנוכחיות כך שהם מקבלים שאי
אפשר להסתמכ על משפטים מעורפלים המופיעים בהסכם מטילנ .
נראה להם שהדרך היעילה ביותר לפתרונ הבעיה היא לעבור לבסיס חדש יעיל
ומודרני , כגונ : לקבוע סכומי - מיסים חדשים , תאריכ התשלום יכול
להיות רטרואקטיבי . הם מתכננים להציע בעוד ימים מספר להתחיל במשא
ומתנ בפאריס עם השגרירות .
אמרתי לו כי הנושא אינו מוכר לנו בפרטיו וכי אעביר דבריו ליועצ
המשפטי , אולם תגובתי , האישית הראשונית , היא שאינ אנו מצוידים
פה לנהול משא ומתנ כזה ורצוי שהמשא ומתנ יתנהל בארצ .
הדגשתי שזו תגובה אישית ואמתינ להוראות ולתגובה שלכם ואודיעו .=====

דרורי .=======

שתח מנכל ממנכל רוזן לוריא כנסיות איר א מזתים
צג/נש

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמור

אל : המשרד
מאת: פריס

מס' :86
נשלח:061940 י"ל 77

דחופ

אל רוזנ/היועצ המשפטי , מינרבי/מנהל אירופה א
אינני מתלהב מניהול המוים בפריס. לדעתי אינ בכב הכרה צרפתית מכללא
שירושלים היא שטח בלתי נפרד ממדינת ישראל אלא רק כניעה צרפתית לכורח
עלינ להסדיר איכשהו ובצורה פרגמטית ענינים הנוגעים לאינטרסים של צרפת
בירושלים. הרי כב נהגו הצרפתים דומני עוד לפני למעלה מעשרים שנה בעת
שהושג ההסכם עם מוריס פישר המנוח . מכל מקום הייתי מציע לשיקול נוסף
האם לשאול אותם שמא הם מסכימים בכיז לשלוח שליח ארצה לנהל המוים בענינ
זה. הבריקונא.
אם תחליטו שהמוים ינוהל בפריס סבורני כי די בשני שליחים מהארצ כשאחד
מהם יהיה מומחה של העיריה .===

גזית

שהה מנכל ממנכל רוזן לוריא אלון כנסיות איר א מזתים מצפא תביעות משפט
הר/בש

משרד החוץ
המרכז למחקר
ולתכנון מדיני

ירושלים, יז' בסיון, תשל"ז
3 ביוני 1977

אל : מר י. פראטו, כנסיות

גב' י. ורד, מנהלת מזחים

מאת: ברכה ז'ולטק, מח' מצרים

רדיו קהיר מסר ב-2.6 כי הועדה העליונה לתכנון במצרים, ההליטה להשתתף בסכום של 20 אלף לי"מ בהקמת מבנה חדש לקולג' הקופטי בירושלים.

ב ב ר כ ה,

ב. ז'ולטק

מדינת ישראל

שמור

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ב' בסיון תשל"ז
19 במאי 1977

מספר:

אל : גב' י. ורד, מנהלת מזח"ם

מאת : מנהל חביעות

הנדון: תביעת הפטריארך היווני נגד קק"ל

א. בהמשך לפגישה במשרדך מיום 9.5.77 עם נציגי המינהל התקיים ביום 16.5.77 דיון בהשתתפות ד"ר פ. יעקבי (קק"ל) מר קרני (סגן היועץ המשפטי של המינהל) והח"מ.

על אף ההבטחה טרם הכין המינהל עבורנו העתקי החומר אותו נקבל רק לקראת סוף השבוע.

מחמת צאתי בסוף השבוע אני מעלה לפיכך הפרטים שנמסרו ע"י ד"ר יעקבי ללא בדיקת המסמכים.

ב. הרקע ההיסטורי: עוד בשנת 1947 החל מו"מ בין הקק"ל לבין הפטריארך לגבי השטח שלאורך רח' קרן היסוד משני צדיו ועד לתחנת הרכבת שהיה אז שטח ירוק וערכו נמוך. השטח כ-14,000 דונם היוונים היו מיוצגים ע"י מר אוסטר, קק"ל - ע"י מר ש. אוסישקין כשד"ר יעקבי מסייע עמו ועו"ד אברהם לוין בשם שני הצדדים.

בשלב מסויים הגיעו להצעה מגובשת לרכוש כל השטח בסך 900.000 לי"ש בשלב מסוים כשכבר נכרה העוינות של הקהלה היוונית הם נסוגוובשנת 52-1951 כאשר כבר היתה אינפלציה דוהרת הוסכם ענינית כי הקק"ל תשלם 650,000 לי"ש צמוד לדולר ואף לדינר במשך 15 שנה ולאחר מכן תשלם חכירה בסך 50,000 ל"י לשנה בלתי צמוד יותר כדמי "הכרה" בבעלות מאשר חכירה של ממש.

על הרקע, הנסיגה מהצעת המכירה ודמי ה"הכרה" להבדיל מ"החכירה" אין כל אסמכתאות בכתובים אך ד"ר יעקבי טוען שמשה"ח היה בחמונה ואולי נמצא דבר בגנזך.

שטח מוזיאון ישראל הופקע בזמנו במישרין מהפטריארך מאחר ועמדו על כך שלמדינה תהיה בעלות מלאה על השטח.

ג. השטח הנ"ל נחכר ע"י קק"ל לתקופת 99 שנה כאשר אין סעיף הצמדה לתשלום דמי החכירה הנוכחיים בסך 50,000 ל"י לשנה וזאת על פי שלשה הסכמים שאחד מהם (לגבי שטח קטן) אינו בסכסוך היות ובזמנו שולמו כל דמי החכירה מראש.

תנאי עקרי (אשר הפרתו יורדת לבסוס החוזה) הוא התשלום שהוא במשרדי קק"ל. בנגוד לשנים קודמות לא באו ב'כ היוונים לקבל הכסף והודיעו שלא קבלוהו ולפיכך נגרם אחור בתשלום. כן יש לעו"ד סובובולסקי ב'כ היוונים טענות על הפרות של כמה תנאי משנה לא רלבנטיים ביותר. עו"ד סובובולסקי הגיש בפני בימ"ש השלום תביעה לפנוי קק"ל ובטול החוזה.

השופט בן זמרה קבע במקום כי הוא מוסמך לדון לא רק בתביעה לסלוק אלא גם בבטול החוזה ועמד לקבוע דיון בצרוף כל חמרי המשנה לתביעה.

2/.

אז הודיע ב'כ הפטריארך כי הם מוכנים להכיר בכל זכויות חוכרי המשנה לפי תנאי החכירה ומבקשים לסלק יד קק'ל. בעקבות זאת קבע השופט שמיעה ל-31.5.77 תוך המלצה שהצדדים יסכימו על העלאת דמי החכירה פי שש וצמוד לאינדקס.

קק'ל בדעה שאין כל בסיס להצמדת דמי החכירה וכי אין כל עילת פנוי נגד קק'ל.

ב. <u>טעוני קק'ל להפקעת השטח</u>

1. בשנת 2052 חוזר השטח והמבנים לפטריארך ואז יווצר מצב בלתי נסבל לחוכרי המשנה להבדיל מחוכרי אדמת הלאום שבודאי יחודשו חוזי החכירה שלהם. היום הבעלות של הפטריארך הוא ערטילאית אך עם חלוף השנים היא חוזרת ומתחזקת.

2. הפטריארכיה גרמה למהומה ודאגה בקרב חוכרי המשנה שאינם בטוחים כיום בזכויותיהם.

3. חושב על הפקעה שלאחריה נשחרר אולי שוב חלק מהרכוש בתנאי חכירה חדשים ולתקופה שמעל 99 שנה.

4. ב'כ קק'ל והמינהל משוכנעים כי תהיה זו הפקעה קלאסית לצרכי צבור וכי אין חשש מבג'צ.

5. לטענתי בדבר העלאת דמי החכירת המשנה ע"י המינהל מדי שבע שנים מסביר נציג המינהל כי למעשה דמי החכירה נמוכים היות וחוכרי המשנה שלמו 80% מערך הנכסים ומשלמים מדי שנה רק אחוז מהיתרה כלומר <u>אחוז אחד מערך הקרקע בלבד</u> .

ה. הודעתי כי אנו נבדוק הנושא ע"ס הנתונים והמסמכים בהקשר של יחסי ישראל יוון והיחסים עם הכנסיה וכי כבר עתה נראה לי שלא נתן תמיכתנו להמלצה על הפקעה וכי לכל היותר נפעל עם ב"כ הכנסיה למציאת פתרון בדרכי שלום. כל האספקטים האחרים של הנושא טעונים בדיקה עם משרד המשפטים.

אני מציע שלאחר קבלת החומר המובטח ובדיקתו נשמע מה בפי הכנסיה. ייתכן, ובנוסף על רצונם להעלות דמי חכירה הם חפצים להכין רקע למכירת הנכסים או חלקם במחירי השוק של היום.

ב ב ר כ ה,

יעקב הס

העתק: מר א. מרגלית

החומר יש לקבל מעו"ד לאה סרובניק - המינהל

- 2 -

עיריית ירושלים
بلدية اورشليم ـ القدس
MUNICIPALITY OF JERUSALEM

לשכת ראש העיר
ديوان رئيس البلدية
Mayor's Office

ירושלים ל' בניסן תשל"ז
18 באפריל 1977

אל : מר זאב ש"ק, סמנכ"ל, שגריר מיועד לרומא
מאת: נעמי מיסדייל, לשכת ראשהעיר

למר ש"ק שלום רב,

ברצוני לתאר לך בקצרה את היחסים השוררים כיום בין העיריה ונציגות הותיקן והמוסדות הקתולים בירושלים.

קיימת התקשרות טובה עם הנציג האפוסטולי ושני עוזריו. בכל המגעים עמם לא נתקלנו בשום בעיות אשר לא הגיעו לפתרון בדרך זו אחרת.

לא היו כל קשיים בהשגת הסכמתו של הנציג האפוסטולי להעמיד את המגרש השייך לנציגות בהר ציון לרשות העיריה למטרת גינון. זאת מאחר וברור לנציגות שלא תוכל להקים מחדש במקום זה את בנין הנציגות שנהרס ב- 1948 מאחר שהאיזור הוכרז כשטח ירוק.

הנציגות האפוסטולית הכריזה לא פעם כי הותיקן יתנגד לכל נסיון למכירת או הפקעת רכושם בירושלים - זאת כמובן לאחר ענין נוטרדם. מאחר והיה צורך בבנים מדרכה ליד נוטרדם הגיעו העיריה והנציגות האפוסטולית להסכם לפיו העיריה אינה מפקיעה את השטח למדרכה וגם אינה מכירה אותו אלא שהנציגות האפוסטולית מעמידה שטח זה לרשות העיריה לצרכי מעבר הציבור ללא שינוי בבעלות. הניסוח המדויק נמצא עדין במו"מ בין היועצים המשפטיים של העיריה והנציגות בעיקר לגבי זכותה של העיריה להתקנת שירותים תת קרקעיים מתחת למדרכה זו (אשר למעשה תמצא בחלקה מתחת לתוספת בניה של נוטרדם בצורת ארקדה).

לאחר שימצא הנוסח המשפטי המוסכם לגבי מדרכת נוטרדם ישמש חדבר הקדים להסכם דומה אשר הושג כבר עקרונית לגבי שטח אשר העיריה חשבה להפקיע מהמכון האקומני בסנטור לצורך הרחבת הכביש הגישה לשכונת גילה.גם שם היתה התנגדות חריפה להפקעה והוחלט שוב על העמדת השטח לשמוש העיריה.

בהזדמנויות שונות נתבקש הנציג האפוסטולי ונענה להשתמש בהשפעתו על המסדרים הקתולים השונים ובעיקר אצל הקוסטודיה של ארה סנטה.

לעיריה קשרים טובים עם כל המסדרים הקתולים בעיקר הדומיניקנים, בנדיקטינים לזריסטים אסמפסיוניסטים וכו'.

2/..

עיריית ירושלים
بلدية اورشليم ـ القدس
MUNICIPALITY OF JERUSALEM

לשכת ראש העיר
ديوان رئيس البلدية
Mayor's Office

ירושלים

לאחרונה למעשה מאז כחודשיים השתפרו מאד היחסים עם הפרנציסקנים. בעבר נמנעו מלבוא במגע ישיר עם נציגי העיריה והעדיפו להפנות טיפול בכל בעיה שהיא לעורך דין ערבי שאינו מאוהדי ישראל. לאחר מחאה מטעם ראש העיר חודשו היחסים הישירים ולא זאת אלא שכמה בעיות שלא מצאו פתרונן במשך 4 השנים האחרונות נפתרו לאחרונה במו"מ ישיר. המדובר בהסכמת הקוסטודיה לנסיעות שהעיריה תבצע בחלקה השייכת להם על הר הצופים (קודם טענו שאינם רוצים בסכסוך עם שכניהם הערבים במקום) כן הסכימה הקוסטודיה להכנס למו"מ על החכרת כ- 12 דונם השייכים להם ולפטריארכיה הלטינית ליד חומות העיר העתיקה(בין שער שכם והשער החדש). עדיין לא נפתר ענין ה- 25 הדונמים השייכים לקוסטודיה בגבעה הצרפתית. העיריה מעונינת לחכור למטרת בינוין את השטח (שהוכרז כשטח ירוק) עד כה , לא הסכימה הקוסטודיה להכנס למו"מ בחיוב כי, הם עדיין מקוים להשגת רשיון בניה במקום. נראה כי, הסיבה היא פוליטית וכי היא קשורה למדיניות הותיקן לגבי השכונות החדשות שניבנו מעבר לקו הירוק.

לבסוף ברצוני לציין כי את מרבית הפרסים שהבאתי לעיל מסרתי גם לד"ר מנדס, היועץ בשגרירות רומא בעת בקורו האחרון בירושלים.

בברכה,

נעמי סיסדייל

רח' יפו 22, ת.ד. 775, מיקוד 91000, טלפון 232251
22 Jaffa Road, P.O.B. 775, Jerusalem 91000, Tel. 232251

شارع يافا ٢٢ ص.ب ٧٧٥ رمز البريد ٩١٠٠٠ هاتف ٢٣٢٢٥١

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך – עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

אל: רומא
מאת: המשרד

מס' 142
בשלח 161500 מאי 77

מבדס.
שלך 83.

1. קרקיצאן. המסובה על המיבזר בתן הסכמתו העקרונית לסלילת הכביש במקום המוצע על ידיו אך הסכמתו מעובה אישור הפטריארך ו/או הבציג האפוסטולי. לשם כך סוכם כי מערך בדיקה במקום ע"י מהבדס שלהם כדי שיווכח שאין אפשרות מכבית להעביר הכביש במקום שלא יהבה את שטח המיבזר.
לידיעתך השלטונות בעבו עקרונית לבקשתם להקים גדר לאורך הכביש בשטח שלהם וכן מעבר תת-קרקעי או עילי כדי לאפשר המעבר בין שני צידי הכביש. כ"כ הבטיחו פיצויים לפניה משורת הדין. כל זה כדי לבסוד את העניין בשלום.
2. מבטור. על דעת הבציג האפוסטולי סוכם כי הסכון האקומני יעמיד לרשות העיריה שטח משטחו להרחבת הכביש תוך שמירה על הבעלות עליו ללא הפקעה. עתה מכיבים מסמך משפטי להתימת הסכון והעיריה בהתאם לסיכום הב"ל.

פראטו

מבכל מסבכל ששון עבוג שק איר א כבסיות בוגן מזתים
מב/אא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עיריית ירושלים
بلدية اورشليم ـ القدس
MUNICIPALITY OF JERUSALEM

לשכת ראש העיר
ديوان رئيس البلدية
Mayor's Office

ירושלים ל' בניסן תשל"ז
18 באפריל 1977

אל : מר זאב ש"ק, סמנכ"ל, שגריר מיוחד לרומא
מאת: נעמי מיסדייל, לשכת ראשהעיר

למר ש"ק שלום רב,

ברצוני לתאר לך בקצרה את היחסים השוררים כיום בין העיריה ונציגות הוותיקן והמוסדות הקתולים בירושלים.

קיימת תקשורת טובה עם הנציג האפוסטולי ושני עוזריו. בכל המגעים עמם לא נתקלנו בשום בעיות אשר לא הגיעו לפתרון בדרך זו אחרת.

לא היו כל קשיים בהשגת הסכמתו של הנציג האפוסטולי להעמיד את המגרש השייך לנציגות בהר ציון לרשות העיריה למטרת גינון. זאת מאחר וברור לנציגות שלא תוכל להקים מחדש במקום זה את בנין הנציגות שנהרס ב- 1948 מאחר שהאיזור הוכרז כשטח ירוק.

הנציגות האפוסטולית הכריזה לא פעם כי הוותיקן יתנגד לכל נסיון למכירת או הפקעת רכושם בירושלים - זאת כמובן לאחר ענין נוטרדם. מאחר והיה צורך בבנית מדרכה ליד נוטרדם הגיעו העיריה והנציגות האפוסטולית להסכם לפיו העיריה אינה מפקיעה את השטח למדרכה וגם אינה מכירה אותו אלא שהנציגות האפוסטולית מעמידה שטח זה לרשות העיריה לצרכי מעבר הציבור ללא שינוי בבעלות. הניסוח המדויק נמצא עדין במו"מ בין היועצים המשפטיים של העיריה והניצגות בעיקר לגבי זכותה של העיריה להתקנת שירותים תת קרקעיים מתחת למדרכה זו (אשר למעשה תמצא בחלקה מתחת לתוספת בניה של נוטרדם בצורת ארקדה).

לאחר שימצא הנוסח המשפטי המוסכם לגבי מדרכת נוטרדם ישמש הדבר תקדים להסכם דומה אשר הושג כבר עקרונית לגבי שטח אשר העיריה חשבה להפקיע מהמכון האקומני בסנטור לצורך הרחבת מכביש הגישה לשכונת גילה.גם שם היתה התנגדות חריפה להפקעה והוחלט שוב על העמדת השטח לשמוש העיריה.

בהזדמנויות שונות נתבקש הנציג האפוסטולי ונענה להשתמש בהשפעתו על המסדרים הקתולים השונים ובעיקר אצל הקוסטודיה של ארה סנטה.

לעיריה קשרים טובים עם כל המסדרים הקתולים בעיקר הדומיניקנים, בנדיקטינים לזריסטים אסמפסיוניסטים וכו'.

2/..

רח' יפו 22, ת.ד. 775, מיקוד 91000, טלפון 232251
22 Jaffa Road, P.O.B. 775, Jerusalem 91000, Tel. 232251
شارع يافا ٢٢ ص.ب ٧٧٥ رمز البريد ٩١٠٠٠ هاتف ٢٣٢٢٥١

עיריית ירושלים
بلدية اورشليم ـ القدس
MUNICIPALITY OF JERUSALEM

לשכת ראש העיר
ديوان رئيس البلدية
Mayor's Office

ירושלים

לאחרונה למעשה מאז כחודשיים השתפרו מאד היחסים עם הפרנציסקנים. בעבר נמנעו מלבוא במגע ישיר עם נציגי העיריה והעדיפו להפנות טיפול בכל בעיה שהיא לעורך דין ערבי שאינו מאוהדי ישראל. לאחר מחאה מטעם ראש העיר הודשו היחסים הישירים ולא זאת אלא שכמה בעיות שלא מצאו פתרונן במשך 4 השנים האחרונות נפתרו לאחרונה במו"מ ישיר. המדובר בהסכמת הקוסטודיה לנסיעות שהעיריה תבצע בחלקה השייכת להם על הר הצופים (קודם טענו שאינם רוצים בסכסוך עם שכניהם הערבים במקום) כן הסכימה הקוסטודיה להכנס למו"מ על החכרת כ- 12 דונם השייכים להם ולפטריארכיה הלטינית ליד חומות העיר העתיקה(בין שער שכם והשער החדש). עדיין לא נפתר ענין ה- 25 הדונמים השייכים לקוסטודיה בגבעה הצרפתית. העיריה מעונינת לחכור למטרת גינון את השטח (שהוכרז כשטח ירוק) עד כה , לא הסכימה הקוסטודיה להכנס למו"מ בתירוץ כי, הם עדיין מקוים להשגת רשיון בניה במקום. נראה כי, הסיבה היא פוליטית וכי היא קשורה למדיניות ההתיקון לגבי השכונות החדשות שניבנו מעבר לקו הירוק.

לבסוף ברצוני לציין כי את מרבית הפרטים שהבאתי לעיל מסרתי גם לד"ר מנדס, היועץ בשגרירות רומא בעת בקורו האחרון בירושלים.

בברכה,

נעמי סיסדייל

רח' יפו 22, ת.ד. 775, מיקוד 91000, טלפון 232251
92 Jaffa Road, P.O.B. 775, Jerusalem 91000, Tel. 232251

شارع يافا ٢٢ ص.ب ٧٧٥ رمز البريد ٩١٠٠٠ هاتف ٢٣٢٢٥١

כל המוסר הוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סודי

אל: המשרד
מאת: רומא

מס 77.
נשלח 161800 פבר 77

דחופ

אל פריאטו.
לש 54

1. אתמול קיימתי ביוזמתי שיחה בת שעה וחצי עם שה"ח ותיקאנ קאסרולי נוכחו מנדס ומונטריזי. להלן עיקרי הדברים שחשמיע:
2. קאסרולי סיפר שלקראת ביקור סגן הנשיא מונדייל הכינו בכס התיק על עמדת הכנסיה בנושא לבנון, המזהיית וירושלים אולם במהלך השיחה הרגישו שמונסייל ועוזרו דוד אהרון אינם בקיאים ואינ מקום לדיון בנושאים אלה באותו מעמד. מונדייל הסתפק בכך ששאל על עמדתם לגבי ירושלים אולם מצידו נמנע מלהציג עמדת ארהיב.
3. בדבריו התרכז קאסרולי בעיקר על הדברים שהגיעו אליו (גם מפי וולדהיים לפני צאתו לאזור) ששנת 77 עשויה להיות מכרעת לשלום או למלחמה. בהקשר זה העיר קאסרולי לאמור אנו חושבים שהנוגעים בדבר חייבים להרגיש את אחריותם ברגע זה.
4. העיר שמחדשם שהממשל החדש בארהיב מחייב פתרון גלובאלי של הסכסוך והשתמע בברור שהוא שמח על שינוי זה בהשוואה למדיניות הממשל הקודם.
5. ציין שמעולם לא התלהבו ממדיניות הצעד אחד צעד של קיסינגר אך קיבלו את ההסבר ששיטה זו לא באה מתוך עיקרון אלא בלית ברירה ומתוך ריאליזם פוליטי קיסינגר הסביר להם לא אחת ששתי הבעיות הקשות ביותר הן ירושלים והפלסטינים ושאם ייעשה נסיון לפתור כל הבעיות בבת אחת לא יצליחו לפתור שום בעיה, בהוסיפו שככל שמתקדמים צעד נוצרת אצל הצדדים אוירה המאפשרת לגשת ביתר סיכוי לבעיה הבאה בתור . בהתייחסו לרשמיו בדבר נטית הממשל החדש לגשת עתה לפתרון גלובאלי אמר קאסרולי שמכל מקום ואחר שנעשו כבר הסכמי בינייים עם מצרים וסוריה ניתן עתה לאמר שאינ מתחילים מאפס וכי ממשיכים ממשהו שהושג כבר.
6. במהלך השיחה שאל קאסרולי אם להערכתי ניתן להגיע להסכם שלום נפרד עם מצרים, הוסיף שהרעיון עולה בדעתו משום שבמקרה זה לא קיים לא המכשול של ירושלים ולא המכשול הפלסטיני.
7. לגבי מדינה שלישית אמר שזוכר היטב השקפת ישראל לגבי הסכנה שתהווה מדינה כזו ביחוד משום התפתחותה הדמוגפית העושיה להביא להתפוצצות אך אמר שגם כאן יכולים לעלות רעיונות חדשים למשל צרוף משהו מסיני

2/...

No. 77

Date: 18th December 1947

Telegram

Most Immediate.

Repeated.

1. Your telegram dated 17th December. Please see my telegram dated 16th December regarding Kashmir. Since then Pakistan has invaded Kashmir territory.

2. Pakistan's action is a flagrant violation of the Standstill Agreement between Pakistan and Kashmir. Pakistan has also violated the Indian Independence Act by using the territory of Pakistan for the purpose of waging war against Kashmir.

3. Pakistan's action has also violated the spirit of the Commonwealth. Pakistan has been helped in this invasion by the Commonwealth officers in the Pakistan Army. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Air Force. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Navy. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Police. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Civil Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Diplomatic Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Foreign Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Trade Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Consular Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Intelligence Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Security Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Secret Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Special Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Military Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Naval Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Air Service. Pakistan has also been helped by the Commonwealth officers in the Pakistan Police Service

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-
חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז —
1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס—מסווג

= 2 =

לגדה המערבית ולעזה ועיייכ לתת מרחב גדול יותר לנשימה כדי להקל בחיפוש אחר פתרון (לא הצלחתי להציל מפיו האם זה רעיון שלו או ששמע על כך ממישהו וממי).

8. אמר שזכור לו שאמנת אשייפ משמעותה חיסול ישראל אך ההרגשה בכס לאמור ייישהאחים הערביימיי הרביצו בפלסטינים והקטינו את ממדיהם.הפלסטינים צריכים למצוא דרך להצלת כבודם יש גם פלסטינים מתונים המחפשים דרך (שאל להערכתנו).

9. לשאלתי המפורשת מנין לו הבטחון שתהיה מלחמה בשנה זו אם לא יושג השלום דיבר על המצב הפנימי במצרים וכן אמר שאם לא נגיע השלום יאלצו הפלסטינים לחפש תמיכה אצל הקיצוניים בעולם הערבי.

10. דוח מפורט בדיפ.

ששון ===

שהה רותם מנכל שהבט ממנכל שק יצן י. רביב לוריא כנסיות איר א מצפא מזתים

חקר רם אמן

רע7אי

Declassified - Public

Authority NND 969119
By NLJ Date 2/9/11

DECLASSIFIED
Authority NND 969119
By NLJ Date 2/9/11

[illegible] [illegible] [illegible] [

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סמור

מס': 172
נשלח: 251436 נוב 76

אל : המשרד
מאת: רומא

אל: פראטו
ראיון אפ'פיור -בנ' ברית
ב-23.11 יום לפנ' המפגש עם האפ'פיור התקי'מה פגישה של נצ'ג' בנ' ברית עם השגריר.
הם ספרו שטורללה התקשר אתם ובקש לראות את הנאום שהכינו. הוא בקש להשמיט מהנאום את המשפט בו הם מספרים שהם באים מירושלים שם ביקרו בבתי כנסת, כנסיות ומסגדים וראו שכולם מתפללים בשלום ובשלווה. כן בקש להשמיט משפט המתייחס ליהודי ברומא. נתנ להבי'נ שהוא פועל בהתאם להוראות שקבל מבנלל'.
השגריר הציע שיקבלו את השינוי'ים , אכ בשיחה איש לרעהו יספרו לאפ'פיור על בקורם בירושלים ומה שראו בה.
לאחר הפגישה דיווח ל' ליכטנ שהפגישה התקי'מה באווירה חיובית, המפגש היה בישיבה ולאחר התלפת נאומים הם אמרו את הדבר'ים שנקבעו בפגישה עם השגריר. ועל כך הגי'ב האפ'פיור באומרו : " ירושלים עיר נהדרת , שרק כולם יוכלו לחיות יחד בשלום".
באוסרבטורה פורסמו רק דבר' האפ'פיור, אכ לא דבר' נצ'ג' בנ'-ברית.===

מנדס

שתח רותם מנכל ממנכל סמנכל כנסיות מצפא תפוצות הסברה מזתים מאום אב חקר רם אגף

אב/קא

Dear Sir,

Thank you for your letter dated 12th March 1987 regarding the above matter.

We have carefully considered your request and regret to inform you that we are unable to grant it at this time.

Our decision is based on the following reasons:

1. The current market conditions do not support the proposed changes.
2. Our internal policies and procedures do not allow for such modifications.
3. We have received similar requests from other clients and have consistently applied the same criteria.

We appreciate your understanding in this matter and hope that we can continue to serve your needs in the future.

Yours faithfully,

For ABC Corporation

---

cc: File

כל המושר תובן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס' 158

נשלח: 241259 נוב 76

אל: המשרד.

מאת: רומא

פראסו. דע: לוריא.

בפגישה עם קאסרולי העלתי גם הנושאים הבאים:

1. מסרתי לו נסוח דברי שהח בשבוע שעבר בכנסת על ירושלים וכן נוסח דברי השר על הפושע הנאצי קאפלר.

2. אמרתי שמתקרב מועד נאומו של תאפיפיור בסקרו קולג'ו וביקשתי שנוסח דבריו השנה יהיו זהירים כפי שהיו אשתקד. קאסרולי ענה בחיוב.

4. אמרתי שבהתקרב ראש השנה האזרחי אני ממליץ בפניו לשקול מחדש העדרותו המסורתית של הפטריארך הלטיני מהסכס אצל נשיא המדינה. העדרותו זו אינה מוסיפה למעמדם שלהם לא בעינינו - אלא בעיני העדות הנוצריות השונות המיוצגות בירושלים והנוכחות כולן [illegible]כס.

ששון.

שהח [illegible] שהבט מנכל ממנכל ארגוב רוזן י. רביב שק לוריא כנסיות אירופה א מזתים הקר רם אמן

רע/אמ

אל: נעמי.

מאת: רחמן

נושא: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

מברק נכנס

משרד החוץ
מחלקת הקשר

בלתי מסווג

אל:המשרד מ ש ר ד נמס' 63
מאת:רומא נשלח:131900 נוב 76
אל : פריאטו
דע : הסוכנות עתונות המנכ"ל בממישראל , ניירובי , פרגאי-קונכיל ניו-יורק.(הלנ. בחלק)
1 . באוסרבטורה רומנו מ-12/11 , הופיע מאמר ארוך לשבח מצב האוכלוסיה
הנוצרית בירושלים היום לעומת המצב שהיה קיים לפני עשר , עשרים ויותר
שנים , המאמר חתום ע"י קרלו GASBARRI שהוא איש
כמורה המשתייך למערכת העיתון .
2 . להלן עיקרי המאמר :
"ירושלים, נובמבר
במסגרת הפעילות הגדולה במדינת ישראל שבולטת אפילו לעיניו של כל תייר
מקרי , רואים שהנוצרים במקום שומרים על אותו קצב של המדינה עצמה , אשר
עושה מאמצים כבירים להתפתחות" . עד כאן ציטוט . הכותב מדגיש
שחזר אחרי מספר שנים ובכל מקום באזורים עירוניים וכפריים , ראה
התקדמות ניכרת והדרגתית . מתקנים טכניים וסדרים עירוניים , קצב עבודה
בולט לעין . העזרה הבאה מבחוץ מנוצלת בצורה הולמת .
ציטוט : " הוכחה לכך היא שמראה ירושלים העתיקה השתנה בהיבטים
מטויימים חשובים לעובר האורח : אין רואים יותר ענני על הרצפה הפושט
ידו, לא יותר ילדים בלתי ממושמעים שמפריעים למבקרים , אלא סגנון
חיים שמשאיר רישומו למי שזוכר את ירושלים לפני עשר עשרים או יותר
שנים . בבוקר הבנים נראים בדרכם לביהיס בקבוצות , הבנות כולן עם
חצאית וחלבושת נפרדות מהבנים , אלה במדרסה אחת ואלה על המדרכה השניה ,
בסדר עם הרצינות שכבר אינה קיימת ברוב ערי אירופה . זהו נוער הנראה
מסודר וממושמע . הפעילות הרבה בה משתתפ גם הגורם הערבי , גרמה להעלאת
הרמה הכלכלית של האוכלוסיה המקומית בצורה מספקת ולכל הפחות כבר לא קיימת
הצורה המייאשת כפי שהיה פעם " עד כאן ציטוט .
בהמשך הכתבה מפרטים את פעולות הקוסטודיה הפרנציסקנית במפעליה הרבים
כגון : שמירת המקומות הקדושים , אירוח לצליינים , הויי דתי ופיתוח
מזרח נדעי . התקופה החדשה של היום הוסיפה לתפקידים מסורתיים
אלה גם את הפעולה האקומנית .
בהמשך סטטיסטיקות : 26 מנזרים פרנציסקנים בישראל ו-54 ביתר הארצות

...../2

המזרח תיכוניות . מפרשים את מספר המקומות הקדושים , הכנסיות , מפעלי חינוך , עזרה סוציאלית , מספר אנשי הכמורה , המורים , התלמידים ומקבלי הטיפול הסוציאלי והרפואי .
אחרי כן פרשים על התפתחות ושיפור בטכניקת הוצאת הספרים ופירסומים של הפרנציסקנים . מזכירים גם את המכונים למדע ומחקר באזור .
בשטח המחקרים הארכאולגיים , מזכירים את החפירות בכפר נחום , מגדלה ותל נבו . מצפים כעת עת בקרוב , מוסיף המאמר , לתוצאות חשובות ביותר מהחפירות ומהמחקרים .
ב-72 נפתח מרכז למודיעין נוצרי בירושלים ובמסגרת זו התפתחו בצורה הדרגתית המגעים עם הגורמים היוונים אורתודוכסים , פרוטסטנטים וגם יהודים שמתנהלים באווירה של אחווה לבבית המתבטאת במפגשים עם תפילות משותפות , הרצאות , הקרנות , תערוכות ויוזמות אחרות .
באשר למחקר המדעי מזכירים ארבעה מרכזים באזור : המכון התניכי הפרנציסקני המרכז התאולוגי , המרכז למחקרים יהודיים בירושלים והמכון למחקרים מזרחיים בקהיר .
3 . הנוסח המלא במקור האיטלקי בדיפ .
4 . לניירובי - הבריקו אם דרוש לכם הנוסח המלא לשימושכם במקור האיטלקי או בתרגום שלנו , ונבריק .=====

נ ג ד ס .===

שהח רהמ שהבט מנבל ממגבל סמנבל מעת הספרה כנסיות אירופה א מזתים חקר רם אמן גורגן
אורלי
רע/המ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שגרירות ישראל

AMBASSADE D'ISRAËL

רומא, יא בתשרי תשל"ז
5 באוקטובר 1976

סודי
325

ותק 103.1

אל : ד"ר י. פראטו, מנהל כנסיות

מאת : השגרירות ברומא

העתק: גב' י. ורד, מנהלת מזתי"ם
מר לוריא, יועץ לשר
מר ז. ש"ק, סמנכ"ל
מנהל ממ"ת

הנדון: הוותיקאן ואבו-דאבי

להלן מפי רוסאנו בשיחה עם השגריר, בהשתתפות הח"מ: מג' 29.9.76!

מוסטפה עזאדין, יועץ התרבות של השייח של אבו-דאבי, הגיע לרומא ביוני לשיחות בוותיקאן. הוא בא גם בשם הנסיכויות וגם בשם הממשכירותהארגון האיסלמי שארגן בזמנו את ועידת קושטא. הנ"ל בקש לראות את האפיפיור ורוסאנו ארגן הפגישה והשתתף בה. הפגישה היתה צריכה להיות פגישת נימוסין אך האורח, בחוסר מאקט שאל את האפיפיור אם נכון הדבר שהכס נטש דרישתו לבינאום ירושלים. האפיפיור לא התכונן לשאלה זו וענה במונחים כלליים, שהכנסיה מחפשת את טובת הקהילות אשר בירושלים". לאחר הפגישה רוסאנו רשם את הדברים, אך האפיפיור לא היה שבע רצון מהדברים שרשם והתלונן בפני קסרולי באומרו שרוסאנו לא הבין ולא פרש נכון את דבריו, רוסאנו מהר לכתוב לעזאדין מכתב כללי בו אמר בין השאר שהוא יעביר אליו, מאוחר יותר, נוסח מוסכם של עמדת האפיפיור בנושא ירושלים.
האפיפיור שלח לקסרולי סיכום דבריו בקשר לירושלים בהם נאמר שהבעיה מורכבת, אך מה שכתב האפיפיור היה כל כך מורכב ומסובך שהיה קשה לרדת לעומק מחשבתו. רוסאנו בקש מקסרולי הנחיות ברורות מה הוא צריך למסור כתמצית השיחה לעזאדין וקסרולי הבטיח לכתוב תמצית אך לא עשה זאת ולאחר מכן חלה וכך התשובה לא הגיעה עד היום.
לבקשת השגריר רוסאנו הבטיח להראות לנו את נוסח הנייר שקסרולי יכין, אם בכלל יעשה זאת.

בברכת חג שמח

מ. מנדס
יועץ

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

כ"ח בתמוז תשל"ו
תאריך: 26.7.76

מספר:

אל: מנהל לשכת המנכ"ל
מאת: מנהל המח' הקונסולרית.

הנדון: אחוד משפחות של ערבים נוצרים

הוטל עלי לייצג את משרד החוץ בועדת אד-הוק שהוקמה בעקבות פגישה שהיתה לשר החוץ עם שר הפנים ושר המשפטים.

אני מגיש בזה סכום דברים מהישיבה שהועבר לי על ידי ס/מנכל משרד הפנים בבקשה כי הוא יובא בפני השר.

בברכה,

רענן סיון
מנהל המח' הקונסולרית.

מנהלת

העתק אל: מזח"מ

מדינת ישראל
אגף עליה ומרשם

משרד הפנים
הלשכה הראשית
ירושלים

תאריך: כא' בתמוז תשל"ו (19.7.76)

מספר: 3659

משרד החוץ
תיקון הקונסולרי וחביעות
דואר נכנס
21.VII.1976
תיק מס'.....
נא לסמל בגוף התשובה את מס' התיק

אל: מר ר. סיון, מנהל המחלקה הקונסולרית, מש' החוץ, ירושלים

הנדון: אחוד משפחות - ערבים נוצרים

... אני מתכבדת לצרף בזה את הנוסח הסופי של סיכום שהוכן על ידנו ונוסח סופית על ידי המשנה לפרקליט המדינה מר יונה בלסמן.

אני מצדי הגשתי ב- 16.7.76 את הסיכום הזה לשר הפנים.

אודה לך מאד אם תואיל בטובך מצדך להגיש את ההצעות לכב' שר החוץ.

כזכור לך היו שלושה שרים אשר הסילו עלינו הכנת הסיכום הנ"ל, ואלה היו: ס/ראש הממשלה ושר החוץ, שר המשפטים ושר הפנים.

בתודה על שתוף הפעולה
ובברכה אישית,

יהודית היבנר
סגנית המנהל הכללי

יה/חר

הקריה דרך רופין 2 ירושלים 95435 טל' 60151 (02)

סכום דברים מישיבה של הועדה לבדיקת המדיניות של
אחוד משפחות שהתקיימה בלשכת סמכ"ל לעליה ומרשם,
משרד הפנים, ירושלים ביום 7.6.76

השתתפו: גב' ל. היבנר - משרד הפנים, יו"ר
מר א. אריאלי - משרד המטפטים
מר י. בלטמן - משרד המשפטים
סנ"צ בן יצחק - מטה ארצי, משטרה
גב' נ. טימדל - עיריית ירושלים
מר י. כץ - לשכת היועץ לענייני ערבים בצפון
מר ר. סיון - משרד החוץ
אל"מ ר. פרחי - תאום הפעולה בשטחים
מר י. פרי - שב"כ - תל אביב
מר י. טוב - משרד הפנים, מרכז

גב' היבנר מידיעה כי בפגישה בין שרי המשפטים, החוץ והפנים הוחלט להקים ועדה אד-הוק לבדיקת המדיניות של אחוד משפחות כשנציגי הועדה יהיו מאותם המשרדים המיוצגים בועדה ב' + נציג משרד המשפטים.

מציעה לדון ב - 4 אלה:

1. האם הקריטריונים והפרוצדורה הקיימים לגבי אחוד משפחות עונים היום על הדרישות
2. מסקנות לגבי המתרחש לאחרונה במגזר הערבי
3. דרישתם של ראש עיריית ירושלים להכיר במעמד מיוחד של העיר ירושלים לגבי טפול מועדף ביחס לסקטור הנוצרי
4. השלכות אפשריות לגבי ערים ומגזרים אחרים בארץ (ראה 3 לעיל)

אל"מ פרחי מסביר ענין ירושלים רבתי - יש להבחין בין נוצרים שאתנית אינם ערבים (ארמנים, יוונים ואשורים), לדעתו יש לתת להם העדפה ע"פ המלצות של ראשי הכנסיה המקומית במטרה לחזק האוכלוסיה הזאת. אוכלוסיה זאת משחפת פעולה ויש לנו אינטרס לחזקה.
מציע להודיע דיסקרטית לראשי הכנסיה שאנו בעד אחוד משפחות מאזורי מצוקה (כלבנון, תורכיה ועוד) לאחר מתן ערבות אישית של הכנסיה והבטחה למתן טפול מתאים בבואם. אנו גם מוכנים לקבל המלצותיהם לגבי מקרים חריגים אחרים. כן מציע להתחשב בהמלצות של גורמים המקיימים מגע שוטף עם האוכלוסיה כגון ראש עיריית ירושלים.
במקומות אלה אין לראות המונח "אחוד משפחות" במובנו הצר.

גב' היבנר שואלת מה יהיה בהמלצות דומות של ראשי עיריה אחרים או גורמים אחרים בהם אוכלוסיה מעורבת.
לדעת מר פרחי אפשר לנהוג ע"פ אותו עקרון גם באזורים אחרים אם יתברר ששם מצב דומה.

המשתתפים בדרך כלל בדעה שבעיית ירושלים רבתי היא אמנם מיוחדת ויש לתת טפול חורג. הכנסיות משתפות כרגע פעולה ועלינו לקדם זאת מתוך מתן עדיפות לבקשות כנ"ל, של ראשי הכנסיות וגם במקרים שאין שאר בשר בישראל.

מר אריאלי חומך בדברי אל"מ פרחי, אין ספק שבעיית ירושלים מיוחדת. לדעתו יש להבדיל בין הצד האדמיניסטרטיבי לצד העקרוני ומציע למצוא דרך קלה אחרת לפתרון בעית כ - 200 מקרים בהם מעונין ראש העיר.

מר כץ מסביר כי בצפון אינה קיימת בעיה מיוחדת של נוצרים שאינם ערבים. היום למרות המתרחש בלבנון מספר הבקשות של הנוצרים לאחוד משפחות הוא כמעט אפסי. יצויין שבמקרים הבודדים בהם נכנסו נוצרים מלבנון הם לא נתקבלו ברוח אוהדת ע"י קרוביהם בישראל.
מאחר וממדי הבעיה מצומצמים - מספר המקרים לאחוד משפחות מקרב הנוצרים בצפון הוא קטן, ובירושלים - שהמשתתפים אמנם רואים צורך במתן מעמד מיוחד - גם כן אינו עולה על עשרות אחדות לפי המשוער, נראה שאין לשנות הקריטריונים הקיימים יש לבדוק כל מקרה לגופו תוך התחשבות מירבית בהמלצות ראש העיר/ראש הכנסיה.

מר בלטמן מודיע כי משחינה משפטית אין חשש של טענות איפה ואיפה אם נדע כיצד להסביר האינטרס השלטוני. גם לדעתו יש להתחשב בהמלצות על בסיס ראין לשנות קריטריונים.

גב' טיסדל ירושלים מקרה חריג, עיני העולם נשואות לכאן. צמצום האוכלוסיה הנוצרית שהחל עוד מתקופת הירדנית נזקף משום מה על ישראל וכדאי להראות שאוכלוסיה זאת כיום גדלה ולא קטנה.
מדגישה במיוחד משאלתו של ראש העיר ירושלים להתחשב בראשי הכנסיות ובהמלצותיהם כאשר יהיו מלוות בהמלצת ראש העיר.

סנ"צ בן יצחק לדעתו הגליל מיושב היום לרב ערבים מפאת הנדיבות הרבה שגילינו. יש להדגיש ענין שכר ועונש ויש לתת עדיפות לנוצרים המשתפים פעולה כי לנו אינטרס לשבור הפן-ערביות המוסלמית.

מר סיון יש להמשיך באזון ע"מ שלא תראה אפליה בין נוצרים למוסלמים. לדעתו המקרים בודדים ואין צורך בשינוי המדיניות והנוהלים.

מר פרי גם לדעתו לירושלים מעמד, אבל אין לשנות בגלל זה הקריטריונים שהם רחבים למדי ואנו גם נדיבים די. מציע להחמיר בקריטריונים הקיימים תוך העדפה לנוצרים בכלל ושל ירושלים בפרט אך גם לגבי מקרים אחרים ואף מוסלמים לפי הצורך. אין לדעתו לתת הרגשה לראשי הכנסיה ש"הברז פתוח".

3 / ..

<u>מר טוב</u> הסביר כי הטפול בבקשות אינו ממושך בהתחשב באופי המקרים המגיעים לועדה ב' שהם בדרך כלל חריגים, אולם אינו מתנגד שתבדק אפשרות לקצור הדרך. משך הטפול בבקשות מומלצות שתוגשנה להבא ע"י ראשי העיר/הכנסיה יקוצר ממילא כי בקשות כאלה לא תדחנה על הסף אם אינן כלולות בקריטריונים. ההמלצות צריכות להיות מוסברות ומוגשות בכתב.

<u>על דעת המשתתפים סכמה הגב' היבנר :</u>

1. לא ישונו קריטריונים קיימים
2. מאז שנת 1948 עזבו את ירושלים רבים מתושביה הנוצרים, וכתוצאה מכך התדלדלו עדות נוצריות ספוציפיות, התדלדלות אשר גרמה להפרתו של שווי המשקל בין העדות הלא יהודיות בעיר.
3. קיים ענין למדינה לעשות להחזרת שווי המשקל הראוי בין עדות אלו לבין כלל האוכלוסיה הלא יהודית, ולקלוט בעיר מבני אותן עדות אשר יוכלו להשתלב בהן ובחיי העיר.
4. רשויות משרד הפנים יביאו בחשבון ענין זה בבואן לשקול בקשותיהם של בני אותן עדות להכנס ארצה.
5. בקשות שתוגשנה על ידי עדות אלו תבדקנה לגופן ובשים לב למדיניות האמורה ולאישיותם של המבקשים. במסגרת זו יוכלו ראשי העדות או ראש העיריה או גוף מוסמך אחר לחמוך בבקשות מן הסוג הנדון בהגמקה בכתב. במידת הצורך יוזמן נציג הממליץ להסביר עמדתו בעל פה.
6. יבדקו ההליכים הקיימים היום ע"י ועדה שתבדוק אפשרות לקצר משך הטפול. הועדה תהיה מורכבת גב' טיסדל, סנ"צ בן יצחק, פרי וטוב. ועדה זאת תגיש לגב' היבנר את מסקנותיה עד ל - 10.7.76 .

יהודית היבנר

העתק: למשתתפים
לתיק 3659

בלתי מסווג	משרד החוץ מחלקת הקשר	מברק נכנס

אל: המשרד
מאת: בריסל

מס. 15
בשלח 021756 יובי 76

דחוף

משרפ-אירופה א.
ישיבת הועדה המעורבת בירושלים.
להלן דברי דובר משה"ח הבלגי:

XETTE REUNION SE REUNIT A JERUSALEM-NON PAS POUR NEGOCIER UN NOUVEL ACCORD-MAIS SIMPLEMENT POUR EXAMINER LAPPLICATION DE LACCORD EXISTANT.
EN 1973- LA COMMISSION S ETAIT DEJA RENDUE A JERUSALEM POUR NEGOCIER.LA COMMISSION MIXTE SE REUNIT NON PAS DANS LA VILLE ARABE-MAIS DANS LA VILLE NOUVELLE-OU SE TROUVENT LES MINISTERES COMPETENTS ISRAELIENS-ET NON PAS DANS LA VILLE OCCUPEE.
LA BELGIQUE RESTE PARTISANE D UN STATUT INTERNATIONAL POUR JERUSALEM.--

---

בר-יהודה.

שהח רוהם מבכל ממבכל סמבכל כלכלית מעת הסברה אירופה אב חקר רם
מעדד אילסר מסות אוצר שחורי/חקלאות.
רע/איי

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מס. 30

נשלח: 051320 יונ'

אל: המשרד

מאת: רומא

אל: פראטו

דע: תונות

מאת: מנדס

להלן קטע מדבריו שגריר מרוקו בעת הגשת כתב האמנה לאפיפיור:

NOUS CONNASSIONS, VOTRE SAINTETE, SES INNOMBRABLES PRISES DE POSITION CHAQUE FOIS QUE LA PAIX EST EN DANGER. IL NOUS PLAIT, A CE SUJET, DE VOUS EXPRIMER NOTRE VIVE GRATITUDE POUR VOTRE PRISE DE POSITION, CLAIRE ET SANS EQUIVOQUE, SUR LE PROBLEME DU MOYEN ORIENT, NON SEULEMENT SUR LE PROBLEME DE JERUSALEM ET DES LIEUX-SAINTS, MAIS AUSSI SUR LES DROITS ET LES ASPIRATIONS LEGITIMES DES PALESTINIENS. NOUS NOUS FELICITONS EGALEMENT POUR VOTRE APPEL POUE LA PAIX AU LIBAN, CE LIBAN QUI NOUS EST CHER, NON SEULEMENT PARCE QUI C'EST UN PAYS FRERE, MAIS AUSSI PARCE QUIL A CONSTIUE JUSQU'A PRESENT L'IMAGE PARAFAITE D'UNE VIE HARMONIEUSE ENTRE LES DEUX COMMUNAUTES MUSULMANE ET CHRETIENNE.

להלן קטע מתשובת האפיפיור:

PAR AILLEURS, NOUS NE VOULONS PAS LAISSER PASSER CETTE OCCASION SANS EXPRIMER A NOUVEU NOTRE VIF DESIR ET LE SOUHAIT QUE NOUS CONCRETISONS SANS CESSE DANS LA PRIERE A DIEU CONCERNANT LE MOYEN ORIENT: QUE TOUS SENGAGENT RESOLUMENT ET SANS PLUS TRADER SUR LE CHEMIN DE LA PAIX, QUE L'ON TROUVE UNE DIGNE SOLUTION A L'LIMPORTANTE QUESTION DE JERUSALEM ET DU PROBLEME PALESTINIEN, QUE CESSENT DEFINITIVEMENT LES COMBATS AU LIBAN, QUI DOIT REDEVNIR UN PAYS MANIFESTANT DE FACON TYPIQUE LA POSSIBILITE DE VIE EN COMMUN ET DE COLLABORATION ENTRE MUSULMANS ET CHRETIENS. ====

שהח רותם מנכל שהבט ממנכל סמנכל מעת הסבדה פראסו/כנסיות אור א מאום ב מזתים

חקר דם אמן תעוד אילסר

לב/אק

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך – עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז – 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס – מסווג

ס ו ד י

מס' 175

נשלח: 211803 מא' 76

אל: המשרד
מאת: רומא
פריאטו
העתק לוד"א

אחמול התקבלו אצל האפ"פ"ור מיודעינו הפטריארכ הארמני לירושלים דרדריאנ ובישופ שאהה אגמיאנ. עמדו איתי בקשר הדוק התארחו בביתי. להלן מפיהם עיקרי הדברים :-

1. השיחה עם האפ"פ"ור במלוא ההדר והכבוד אכ בניגוד לעבר באינטימיות ובחביבות מופגנת החורגת מכללי הטכס.
2. אווירת צדדים רבת משתתפים משעם הקווגרציה לאחדות נוצרית ופגישה עם בנאללי.
3. מסרו לאפ"פ"ור מכתב הזמנה מקטוליקוס לשגר נציגים לחגיגות שיערכו בספטמבר בארמניה למלאת 20 שנה לכהונת הקטוליקוס. האפ"פ"ור נענה בחיוב וישגר נציגים רמי דרג. כוונת הארמנים להפגין התמיכה העולמית בקטוליקוס לשם חיזוק מעמדו ומעמד כנסייתם בברית המועצות.
4. בתשובה לעבר מצאו הפעם לדברים יחס חיובי והבנה לישראל במגעיהם עם האפ"פ"ור עם בנאללי ועם שאר האישים בדרג גבוהה. יוצא הדופן היחידי היה טורללה קסקנטה שבזמן האווירה שעיכ לכבודם מצא לנחוץ להעלות נושא קאפוצי בנוכחות המסובים תוך ביקורת על ישראל שאיננה עושה מחווה.
5. האפ"פ"ור גילה בקיאות רבה בנעשה בירושלים ובישראל. הירבה לשאול על המתרחש בעיר על יחס השלטונות על מצב הקהילות הנוצריות והמקומות הקדושים . לא השמיע אף מילת ביקורת ולא עירער על התאור המרגיע ששמע אלא הניד ראשו כמי שיודע ומסכים . לא נגע בהיבט המדיני על בעיית ירושלים . הסבירו גם לאפ"פ"ור וגם לבנאללי שלפי דעתם לא חוזר לא קיימת כלל בעיית ירושלים וכי שאלת המקומות הקדושים בוודאי תמצא פתרונה המשביע רצון כאשר תבוא השעה ויהיה פתרון לסכסוך באיזור .
6. התרשמו גם מהאפ"פ"ור וגם מבנאללי שיוחד משמתעניינים הם בהיבט

...../2

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

=2=

המדיני של בעיית ירושלים שכאמור לא הועלתה כלל הרי ענ"ב [illegible]
לאינטרסים שלהם ככנסיה קתולית וכי יסתגלו לכל משטר והסדר שיערוב
וייקדם האינטרסים האנוכיים שלהם. חשו שהכנסייה הקתולית מקנא במעמד
המסורתי החזק של הארמנים והיוונים אורתודוכסיים במערכ הנוצרי בעיר .
7. בנאלי רצה לשמוע מהם במיוחד הערכתם לגבי מדיניות שלטונות ברה"ים
כלפי הכנסייה הארמנית ברוסיה. כמוהם גם הוא משוכנע בקיומ[illegible]דיניות
הגבלת צעדים מצד השלטונות הרוסיים . כנ התעניינ בנאללי לדעת
האם ההפגנות בשטחים ובירושלים הינן תופעה שטחית חולפת או מייצגת
גל של מרי נגד ישראל (ענו שההפגנות רחוב הינ מסורת ערבית עוד
מימי האנגלים ואל להנ להטעות או להרשים איש). שאל על הערכתם
לגבי תוצאות הבחירות ביו"יש (נענה שהצעקנים בגדה יודעים מה
אינם רוצים אכ אינם יודעים מה רוצים). שאל ספק בצחוק האם
להערכת הפטריאכ יכולה מדינת ישראל להאריכ ימים בתוכ עולם
ערבי רב עוצמה .(נענה גם כנ ספק בצחוק שאיננו נביא אכ מה שברור
לו הוא שישראל לבטח תוסיפ להתקיים ולו משומ ה שהטיבה
מאוד לבחור לה את אוייביה) . שאל על הסטטוס קוו על חיי הקהילות
הנוצריות ועל מצב המקומות הקדושים . הביעו בסיפוק מלא
שביעות רצונם .

ששון

שהח רוהם מבכל שהבט ממבכל אבידר ארגוב רוזן י רביב לוריא שק כמרות אירופה א
מזתים חקר רם אמן ד אריאל אורלי

רע/רד

הסדר"ב שב בע"פ ד"ר ש"ב שכאמר כי הוכיח כבב לא" לב"ב
כי"בורם"ם שהם כבבם בחב"ם בחב"ם בב" שהאר כבב בשר הסדר ש"ש בב
ר"ם בי"בורם"ם הוב"ר"ם שהם. הסר שהבם"ם הבחר"ם בבא כשבר
הכשיבה הוחב שב הסרבב"ם הי"ר"ב"ם אי"ב"ר"ב"ם בשבר הב"ר"ב בע"ר .
ר. בב"ר"ם רשם בשרב בהם בם"בחר הש"הכם ב"ר"ם בר"ב"בח שבשר"בח בח"ם
כבב" הכב"ם הש"הב"ח ב"ר"ם. בשהם אם הבא שש"בב"ר בב"ם"ב"ב"בח
הב"בכח צב"ם בשר הש"הב"ח ח"ר"ם . ב"ב הח"ב"ב"ב בב"ר"ב"ר"ם
הש"ם הח"ש"ב"ח בש"ח"ם ב"ב"ר"ב"ם ה"ב"ב הב"ש"ם ש"ח"ם הב"ש"ם אי ם"ב"ש"ח
א"ב שב ם"ר" ב"ש"ח "ש"ר"ב (ב"ב"ר שח"ם"ש"ב"ח ר"ח"ב ם"ב"ר ש"ש"ם ש"ב"ם ב"ר
ם"ם" ה"ב"ש"ם רש"ב ב"ח"ב ב"ש"ש"ח אי ב"ח"ש"ם א"ש). ש"ר"ב ב"ב ה"ש"ב"ם
ב"ש"ב" ה"ש"ש"ח ה"ב"ח"ר"ם ב"ר"ם"ש (ב"ש"ם ש"ח"ש"ב"ם ב"ש"ח "ר"ח"ם ם"ר
א"ר"ם ר"ש"ם ש"ב א"ר"ם "ר"ח"ם ם"ר ר"ש"ם). ש"ר"ב ם"ם"ב ב"ש"ר"ם ה"ם
ב"ש"ב"ם ה"ם"ש"ר"ב "ב"ר"ם ם"ר"ם "ש"ר"ב"ב ב"ח"ש"ר"ב "ם"ם"ם ב"ר"ב ש"ר"ם
ש"ב"ם ר"ב ש"ר"ש"ם .(ב"ש"ם א"ם ב"ר ם"ם"ב ב"ש"ר"ם ש"ח"ר"ר ב"ב"ר"ח א"ב"ח ש"ב ם"ר ש"ם"ר
ב"ר ה"ר"ח ש"ש"ר"ב ב"ח"ם"ם ה"ם"ם"ם ר"ב"ר ם"ש"ם ה ש"ה"ם"ם
ב"ש"ר"ם ה"ם"ר ב"ח ש"ר א"ר"ם"ב"ם) . ש"ר"ב ש"ב ה"ם"ש"ם"ם ם"ר"ר ש"ב ה"ר"ם ה"ם"ם"ב"ם
ה"ב"ש"ב"ם ר"ש"ב ם"ש"ב ה"ם"ם"ר"ם ה"ם"ר"ה"ם . ה"ב"ש"ר ם"ם"ם"ם"ם ם"ב"ש
ש"ב"ש"ם ר"ש"ם"ם .

ש"ם

ש"ם ר"ם"ם ם"ב"ב ש"ה"ם ם"ם"ב"ב ש"ב"ר"ר ש"ם"ר"ב ר"ר"ר ' ר"ם"ב ב"ר"ר"ש ם"ם ב"ש"ם"ם ש"ר"ם"ם ש
ם"ש"ם ה"ם"ר ש"ם ש"ם"ר ר ש"ר"ש"ב ש"ר"ם"ב

ב"ם"ב

מזכירות הממשלה

סודי

עותק מס. 3 מתוך 10 עותקים

פרוטוקול

ישיבת ועדת השרים לענין הסכסוך
בין העדה הקופטית האורתודוכסית
לבין העדה האתיופית האורתודוכסית
(אשר הוקמה על-פי החלטה מס. 164 של הממשלה
מיום י' בכסלו תשל"ח - 24.11.74)

כ"ח בניסן תשל"ו - 28.4.76

נכחו חברי ועדת השרים : ח.י. צדוק - יו"ר, י. רפאל.

נעדרו חברי ועדת השרים: י. אלון, ש. הלל.

מ. גבאי	-	המנהל הכללי, משרד המשפטים
ד. אגמון	-	משרד המשטרה
ד. גולדמן	-	משרד המשפטים
נצ"מ ח. הירש	-	משרד המשטרה
ר. ולדן	-	משרד החוץ
י. ורד	-	משרד החוץ
ד. חן	-	המטה הארצי, משטרת ישראל
י. ליפל	-	משרד הדתות
י. פראטו	-	משרד החוץ

מ. ניר - המשנה למזכיר הממשלה

שר המשפטים פותח.

סגן פרקליט המדינה סוקר את השתלשלות הסכסוך בין העדה הקופטית-אורתודוכסית לבין העדה האתיופית-אורתודוכסית, בקשר לבעלות על כנסיית "מיכאל הקדוש", כנסיית "ארבע החיות" והמעבר המוביל אליהן.

./בדיון

בפרוטוקול זה 2 דפים.

בדיון משתתפים: השרים ח.י. צדוק וי. רפאל; וה"ה ד. גולדמן וד. חן.

מ ח ל י ט י ם :

א) ועדת השרים רושמת לפניה את הסברי בא-כוח המשטרה לגבי הטיפול בתלונות העדה הקופטית על שינויים במקום ועל הבטחת זכות הגישה החופשית לבני העדה הקופטית.

ב) ועדת השרים רושמת לפניה את קו הטיעון המשפטי של פרקליטות המדינה בפני בית-המשפט בנושא זה.

ג) לאור ההתפתחויות שחלו מאז הוצאת צו-הביניים בשנת 1971, לרבות השינוי שחל בהרכב ועדת השרים, - להזמין את ראשי העדות הקופטית והאתיופית, להשמיע טענות נוספות בפני ועדת השרים, בנושא צו-הביניים.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת

כ"ז בניסן תשל"ו
27 באפריל 1976
190

סודי

אל : לשכת שר החוץ

מאת : מנהל המחלקה לקשר עם הכנסיות

הנדון: הסכסוך בין הכנסיה הקופטית ובין הכנסיה האתיופית בירושלים

לקראת הישיבה של ועדת השרים שזומנה ע"י שר המשפטים ליום 28 דנא, להלן כמה פרטים על אודות הסכסוך, השתלשלותו והשלכותיו.

א. העובדות

1. הסכסוך הוא בין שתי כנסיות נוצריות על הבעלות על מעבר מכוסה המוביל מגג הבנין של הקבר הקדוש אל כנסית הקבר ובו שתי קאפלות. הסכסוך החל עם התפלגות הכנסיה הקופטית במאה ה-19 לשני פלגים: הקופטי-מצרי והקופטי-אתיופי.

2. בתקופת השלטון הירדני בירושלים הוצא צו מינהלי לטובת האתיופים (מאי 1961) אך 40 יום אחר הוצאתו, בוטל הצו.

3. בחג הפסחא 1969, החליפו האתיופים את מנעולי המעבר שבו שתי הקאפילות ולקחו על ידי כך לידם את חזקת המקום.

4. הקופטים פנו לבג"ץ: ב-16.3.1971 הוציא בג"ץ צו, לפיו על שר המשטרה לאפשר לקופטים להסיר את המנעולים כדי להחזיר החזקה לעצמם: באותו צו החליט בג"ץ לדחות את ביצועו עד ל-6.4.1971 כדי לאפשר לממשלה לטפל בסכסוך לגופו, בכל דרך שתראה לה.

5. הממשלה הכביבת ועדה לטיפול בנושא, שחבריה הם: שר המשפטים(יו"ר), שר החוץ, שר המשטרה ושר הדתות.

6. בסוף מרס 1971 הוציאה הממשלה צו ביניים שלפיו ניתנה לקופטים רשות המעבר והתפילה בשתי הקאפילות, בעוד החזקה מושארת בידי האתיאופים.

הקופטים אינם משתמשים ברשות זו כביטוי לאי הכרה בחוקיות ההחלטה והמצב שנוצר.

7. האתיאופים בצעו כמה שינוים במקום, מהם המכירים במטטוס-קואו.

.../2

8. ועדת השרים לא שללה למעשה בנושא ולא קיימה דיונים לגופו של הסכסוך.

9. הארכיבישוף הקופטי מחה ברציפות משך חמש שנים שחלפו על אי הצו ההחלטי של בג"ץ, על צו הביניים של המשלה המשאיר את החזקה בידי האחיופים ועל אי-קיום הדיונים בועדת השרים בסכסוך.

10. עתה פנה הארכיבישוף הקופטי לבג"ץ בבקשה להצהיר"כי אין כל דבר המונע את ביצוע הצו ההחלטי מיום 16.3.1971" , דהיינו הסרת המנעולים שהורכבו ע"י האחיופים.

ב. ההיבט המדיני

1. בהתייעצות שנתקיימה במשה"ח בראשות המנכ"ל בדצמבר 1973 סוכם כי נוכח הסיכויים לפתיחת מו"מ כולל על בעיית מז"ת, וירושלים בכלל זה, חיוני כי תשארנה בידינו מירב האופציות לפעולה, הן לגבי הקופטים, על זיקתם למצרים, והן לגבי האחיופים ועניד הקשרים עמם.

המסקנה מכך היא כי רצוי להשאיר את המצב הקיים כמות שהוא, ללא הכרעה לגופו של הסכסוך.

2. נראה כי הערכה בסיסית זו עדיין מופנמת חרף התפתחות שחלו בתחום יחסינו עם אתיופיה וחרף שינוי המשטר שם.

בברכה,

י. נראסו

העתק: מר א. לוריא, יועץ לשר החוץ
מר י. ענוג, ס/מנכ"ל
✓ מנהלת מז"ת"ים
מנהל מא"ף
לשכת המנכ"ל
לשכת היועץ המשפטי

י/אש

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס — מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי״ז — 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים

עותק מספר 16 מתוך 27 עותקים

סודי ביותר

אל: המשרד
מאת: רומא
אל: פראטו- - - -
דע: שהיית, המנכייל, לוריא, מזתים, ממיית

מס 148
נשלח: 250945 אפר 76

על ירושלים בשיחות סאראת האפיפיור מפי שהייח קאסרולי בשיחתנו מהיום:

א. עמדתו של סאראת כפי שבאה לביטוי בשיחות (ייואינני יודע אמר קאסרולי אם זו עמדתו האמיתיתיי) היא כדלקמן:
בשבילנו (המצרים) ירושלים העתיקה חייבת להשאר ערבית אינגו יכולים להסכים שהחפב לישראלית אולם למען השלום אנו מוכנים לבינאום של כל ירושלים חיינו גם ירושלים החדשה.

ב. באשר לעמדת האב הקדוש (המשיב קאסרולי מלולית) הרי היא ידועה לכ משיחותינו והינה כדלקמן:
אינגו מוציאים מכלל אפשרות שירושלים תישאר ישראלית או שהחפב לערבית או שהיה תחת שלטון משותף ישראלי ערבי או שהיה בינלאומית יהיה הפתרון אשר יהיה חייבים לשמור על האופי המיוחד של העיר. עבור עיר זו שהאפיפיור בשיחותיו הפנימיות עמנו (אגלה לכ באופן אישי) אוהב להתיחס אליה בתואר יימיוחדת במינהיי (SINGULIERE) הכרחי מעמד חוקי (STATUTO) שיבשיח כיבוד הרגשות של כל אלה הקשורים לה־יהודים מוסלמים ונוצרים על מנת שלכולם תהיה הרגשה שווה. זאת אומרת שאינ זה מספיק (שהמעמד החוקי) יהיה מבוסס על הסכם בילטראלי בינ שתי מדינות אלא דרושה (למעמד החוקי) ערבות בינלאומית כי האינטרסים בעיר זו הם של רבים.

ג. שאלתי אם אמרו כל זאת לסאראת

ד. קאסרולי השיב בשלילה והוסיף לאמור: האפיפיור דיבר על ירושלים במונחים מאד כלליים. גם סאראת לא הביע שום טאזה מדויקת. כאשר הזכיר סאראת את האפשרות של בינאום כל ירושלים הסתפק האפיפיור בהערה שאינ הוא מתנגד לבינאום. עם זאת עמדתו המדויקת של הכס הקדוש בוודאי מוכרת־חיטב לנשיא מצרים מאחר שמספר פעמים הסרתי עמדה זו לשגריר מצרים.

ה. הערה: האלמנט החדש היחיד בדברי קאסרולי הוא העובדה שלראשונה אני שומע מפיו על האפשרות של יישלטון משותף ישראלי־ערביי עד עכשיו בכל שיחותינו הזכיר רק שלש האפשרויות האחרות וכבשיחה זו גם אז

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס — מסווג

דף מספר ..... מתוך ..... דפים

עותק מספר ..... מתוך ..... עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

סודי ביותר

טרח להדגיש שאינ הכס הקדוש נכנס לסוגיה זו ואינו מבטא מדיניות פעילה המעריפה אפשרות מסוימת על פני זולותיה. ברור שבליבם פנימה יש לה עריפות (ואף סדר עריפויות) אולם עמדתם הפרגמטית המבוססת על הערכת ההסתברויות הביאה אותם בזמנו לנתק עצמם מהתערבות פעילה בנושא הריבונות ואם מזכירים הם עתה לראשונה גם אפשרות של שלטוב משותף ישראלי ערבי יש ללמוד מכב שלהערכתם נתווספה אף אפשרות זו במסגרת האופציות. עם זאת עצם היותנו השליטים בירושלים ועמדתנו החקיפה בנושא זה ממשיכה להכתיב להם זהירות מירבית וכבוד כלפינו. כל זאת מבלי שמשאלת הלב האמיתית (הבינאום) לא התפרצ והרמוז למנהיג הערבי הראשי משאלה הבויה זו.

שמון

שהח רחם מנכל שהבט מ/מנכל אבידר י. רביב שק ארגוב לוריא כנסיות מזתים
חקר רם ר/אמנ
לב/אב

Jaij

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
וחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

שמן

מברק נכנס-מסווג

אל:המשרד

מאת:לוגדון

סס. 139

בשלח:201700 אפר 76

כבסיות.

דע הסברה / תכנים , מעת . שלכם 155.

לא הזלחתי לבדוק אם המברק אמנם תביע כי המערכת בחופשה עד סוף השבוע.

בגליון המאבלש האחרון שיצא לכבוד הפסחא בגלוון כפול מאמר השמצה חמור מאת

DESMOND SULLIVAN

מירושלים המחזק ומבסס את האשמות המרכז הנוצרי לאינפורמציה .

המאמר בדיפ . לפי הידוע לנו הגל יושב קבע בירושלים . האם האיש מוכר לכם ומה

הרקע שלו.

מדון

שהה מבכל ממבכל לוריא שק ארגוב מעת הסברה כבסיות איר ב פזתים

אב/הם

No. 251

16 September 1941

SECRET

Sir,

I have the honour to forward herewith a copy of Naval Intelligence Summary No. 1 for the week ending 13th September 1941.

I have the honour to be,
Sir,
Your obedient Servant,

NAVAL INTELLIGENCE OFFICER

The Secretary,
Naval Board,
Navy Office,
Melbourne.

AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

רומא, יב' ניסן תשל"ו

12 אפריל 1976

139

אל ד"ר י. פראטו, מנהל המח' לקשרים עם הכנסיות

מאת : שגרירות ישראל, רומא

הנדון: <u>נאום נציג פנמה באו"ם</u>

1) קראת את המצית דברי נציג פנמה באו"ם על ירושלים מה- 24.3.76 ואת מברקו של שמורק באותו נושא ונוכחתי לדעת שדווח מר שמורק אינו מדוייק (רצ"ב שני המסמכים הנ"ל).
נציג פנמה לא דרש מעמד של CORPUS SEPARATUM
לירושלים, אלא אמרששהתכנית המקורית ל CORPUS SEPARATUM

לא הוצאה לפועל. אי דיוק זה עלול להפעות אותנו, כי היה מביא אותנו לחשוב שהכם שינה עמדתו וחזר לנוסח של פיוס ה-12.

עוד הערה שולית נוספת לדווח שמורק:
הוא כתב CORPUS SEPARATUM במקום CORPUS SEPARATUS
וזו טעות בעקרוני הדקדוק הלטיני העושה רושם רע לאנשים הרבותיים.
עד כאן על הדווח של שמורק.

2) באשר לנאום נציג פנמה עצמו, ידוע לנו היטב שהמורמולה הותיקאנית הידועה לגבי ירושלים שבאה לידי ביטוי בנאומי האפיפיור בשנים האחרונות היא להלן:

"APPROPRIATO STATUTO CON GARANZIA INTERNAZIONALE PER LA CITTA' SANTA GERUSALEMME."

STATUT (בלתי מתוחם) STATUTO
STATUTE (מאוגן)

גם נציגים והיקאנים הסבירו לנו לא פעם שדובר על
ולא על STATUS
מונח זה בא גם לידי ביטוי גם בנאום האפיפיור ב-10.10.74 בראיון כללי (נוסף לנאומים קודמים), בין שני המונחים יש הבדל מהותי זאת אומרת, דובר כאן על הוקה אשר גורמים בינלאומים יהיו ערבים ולא על בנאום העיר, או מעמד בין-לאומי לעיר.

2/...

C.M.FABRIANO

כדאי אולי להראות לנציג פנמה את נוסח ההתייחסות לירושלים של האפיפיור בנאומים שונים.

3) החידוש האמיתי בדברי נציג פנמה, הוא בזה שהוא דיבר על סטאטוס בעל ערבויות בין-לאומיות לירושלים העתיקה, הר המוריה, והר הזיתים.

שמענו כבר דברים דומים אך לראשונה אומרים דבר כזה בפומבי.

ב ב ר כ ה

ד"ר מ. מנדס
יועץ

העתק: מאו"מ ב'
מזתי"מ
אגל"ט

חסוי

חסוי

GOVERNING RIGHTS AND OBLIGATIONS OF AN OCCUPYING POWER.

IT WAS INCUMBENT THAT RESTRAINT CONTINUE TO BE EXERCISED TO THE GREATEST EXTENT, HE WENT ON. "ALL THIS, OF COURSE, APPLIES AS WELL TO THE SETTLEMENTS PLANTED IN THE ARAB OCCUPIED TERRITORIES". MR. VINCI SAID THERE WAS NO DOUBT IN HIS MIND THAT IF ARAB CROWDS WERE NOW RESORTING TO STREET DEMONSTRATIONS AND RALLIES, "IT IS BECAUSE THEY BITTERLY RESENT THE CONTINUATION OF THE ISRAELI OCCUPATION, THE LACK OF A CONCRETE, POSITIVE OUTLOOK AND THEREFORE THE PROROGATION SINE DIE OF THEIR POSITION AS A SUBJECTED PEOPLE". MANY WHO HAD HAD TO LIVE A SIMILAR EXPERIENCE FOR A SHORTER TIMECOULD UNDERSTAND WHAT THEY FELT.

IN HIS VIEW THE FIRST DUTY OF THE COUNCIL WAS TO LEND A HAND AT THIS STAGE TO THE ENDEAVOURS OF THE SECRETARY GENERAL FOR RESUMPTION OF EFFORTS LEADING TO A JUST AND DURABLE PEACE.

AQUILINO E BOYD (PANAMA) SAID HIS DELEGATION HAD VOTED FOR THE PARTICIPATION OF THE PLO IN THE DEBATE AND CONSIDERED IT HELPFUL TO HAVE BOTH ISRAEL AND THE PLO SEATED AT THE COUNCIL TABLE.

REGARDING THE MATTER BEFORE THE COUNCIL, MR BOYD SAID HIS DELEGATION BELIEVED THE RECENT INCIDENTS IN JERUSALEM AND THE WEST BANK WERE DUE TO THE "ERRORS" OF THOSE WHO, FOR "NARROW SELF INTEREST", WANTED TO PRESERVE THE STATUS QUO IN THE AREA NAMELY THE PROLONGATION OF THE OCCUPATION.

THE RULING OF A JERUSALEM MAGISTRATE, WHICH HAD LED TO THE DISORDERS, HAD BEEN OPPOSED BY THE ISRAELI GOVERNMENT, HE OBSERVED.

SOME 92 PER CENT OF THE PEOPLE OF LATIN AMERICA WERE CATHOLIC, AND AND THE VIEW OF THE CATHOLIC CHURCH WAS THAT JERUSALEM SHOULD BE GIVEN A SPECIAL STATUS TO ENSURE FREEDOM OF WORSHIP AND PROTECTION OF THE HOLY PLACES, THE REPRESENTATIVE PANAMA WENT ON.

NOTHING HAD BEEN DONE TO CARRY OUT THE ORIGINAL PLAN TO MAKE A CORPUS SEPARTUM OF JERUSALEM AND ITS SURROUNDINGS, BUT HIS DELEGATION STILL FELT THAT JERUSALEM SHOULD HAVE A SPECIAL STATUS, INTERNATIONALLY GUARANTEED.

JERUSALEM WAS SACRED TO THREE GREAT RELIGIONS, MR BOYD SAID. IT WAS THE SITE OF HOLY PLACES FOR ALL THREE, AND THE GOAL OF PILGRIMS FROM ALL OVER THE WORLD. IT WAS NECESSARY TO ACCEPT "RELIGIOUS PLURALISM" IN JERUSALEM, WITH RESPECT FOR THE

/4

RELIGIOUS RIGHTS OF ALL CONCERNED.

HE SAID THE GUARANTEES SHOULD INCLUDE FREEDOM OF WORSHIP, FREEDOM OF RESIDENCE, AND FACILITIES FOR THE MAINTENANCE OF RELIGIOUS SITES.

THE AREA WHICH SHOULD HAVE A SPECIAL STATUS, WITH ALL THREE RELIGIONS TO HAVE EQUAL RIGHTS, SHOULD INCLUDE, AT THE LEAST, THE OLD CITY OF JERUSALEM, MOUNT MORIAH AND THE MOUNT OF OLIVES, HE SAID.

THE REPRESENTATIVE OF PANAMA WENT ON TO SAY THAT HIS COUNTRY DID NOT RECOGNIZE THE VALIDITY OF OCCUPATION OF THE TERRITORY OF OTHERS OR THE ACQUISITION OF TERRITORY BY FORCE. PEACE IN THE MIDDLE EAST REQUIRED AN END TO THE OCCUPATION AND RESPECT FOR THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIANS.

THERE SHOULD BE A PALESTINIAN STATE INCLUDING GAZA AND THE WEST BANK, HE SAID, BUT IT WAS ALSO NECESSARY TO RESPECT THE RIGHT OF ISRAEL TO LIVE WITHIN SECURE AND RECOGNIZED BOUNDARIES.

PANAMA WITH ITS OWN PROBLEM OF THE CANAL ZONE, SHARED "THE IMPATIENCE OF THE PALESTINIANS AWAITING THE HOUR OF RECOVERING SOVEREIGNTY OVER THEIR LAND", SAID MR. BOYD. FOR THIS REASON "WE STAND TOGETHER WITH THEM".

THE PRESIDENT SAID MAURITANIA HAD ASKED TO TAKE PART IN THE DEBATE.

THE COUNCIL AGREED TO THE REQUEST, AND THE PRESIDENT INVITED THE REPRESENTATIVE OF MAURITANIA TO TAKE A SEAT RESERVED FOR HIM AT THE SIDE OF THE COUNCIL CHAMBER.

MASAO KANAZAWA (JAPAN) SAID THAT IN RECENT WEEKS THE SITUATION HAD BECOME STILL MORE THREATENING IN JERUSALEM AND HAD RESULTED IN CASUALTIES AND SUFFERING, PARTICULARLY AMONG THE ARAB CITIZENS.

THE BASIC POSITION OF THE GOVERNMENT OF JAPAN WITH REGARD TO THE OCCUPIED ARAB TERRITORES "IS THAT ISRAEL SHOULD WITHDRAW FROM ALL THE TERRITORIES OCCUPIED SINCE 1967". HIS GOVERNMENT THEREFORE FIRMLY OPPOSED ANY ATTEMPT TO ANNEX THOSE TERRITORIES AND ANY CHANGE, PHYSICAL OR DEMOGRAPHIC, OR OTHER ACTIONS AND POLICIES INTENDED TO ALTER THEIR LEGAL STATUS.

FURTHER, HE SAID HIS GOVERNMENT REQUESTED THE GOVERNMENT OF ISRAEL TO COMPLY FULLY WITH THE GENEVA CONVENTION OF 1949

...../5

מבדק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מכווג

אל: השגרירות

מאת: רומא

מס' 55

נשלח: 08:45 אפריל 76

מ ד ו ר

אל: פראנס

מאת: שגרדם

נושא

פגישתו האפיפיור - סאדאת.

היה זה בקור רשמי. נמשך כשעה וארבעים וחמש דקות. כלל שיחת פרטית (בערך כשעה) נאומים רשמיים, החלפת מזכרות, ביקור סאדאת אצל הילדים שהוצגו לפניו בגלי וקסרולי. אחרי סהופגש עם הסגל הדיפלומטי המאורגן לכבוד הקדוש, עם הגעתו וביציאתו עשה כבודו הציג את עצמו והושמעו ההמנונים הלאומיים.

לא פורסמה כל הודעה רשמית, אלא לעומתאים בעיתונאים פרטים על השקפות ועל מהלך הביקור. כל פורסמו 2 הנאומים באנגלית.

להלן קטעים מנאומו של סאדאת:

בלועזית

AND WE ARE ASSISTING DURING THESE DAYS AT A SAD CHAPTER OF THE SRAMA THAT THE PEOPLE OF PALESTINE ARE LIVING THROUGH- A PEOPLE THAT HAVE BELIEVED IN GOD AND IN HIS PROPHETS AND THAT HAVE TCHIEVED IN THEIR LAND A GREAT CIVILIZATION INSPIRED BY THE LIGHT OF MOSES, OF CHRIST AND OF MOHANES, AND THEN THE BLIND FORCE WHICH DISPELS THEIR SECURITY URSURPS THEIR LABD, ENDANGERS THEIR LIFE, TRAMPLES THEIR RIGHT AND PROFTNES ALL THEIR MOST HOKY AND SACRED THINGS. "MAY GOD KEEP DISTANT THE OPPRESSORS".

YOUR STANDS HAVE BEEN FIRM AGAINST THE OUTRAGE TO HUMAN DIGNITY AS WELL AS IN YOUR CONDEMNATION OF AGGRESSION AGAINST CHILDREN, THE ELDERLY AND WOMEN, AND IN YOUR REFUSAL TO ADMIT ANY CHANGE FOR THE HOLY CITY OF JERUSALEM WHICH CONTAINS THE GREATEST HERITAGE OF CHRISTIANITY AS WILL AS THE MOSQUE AL-AKSA, THE SECOND HOLY PLACE OF ISLAM,.
WITH ALL THE SUBLIME SPIRITUALVALUES WHICH YOUR HOLINESS REPRESENTS AND WITH THE SUPREME POSITION WHICH YOU OCCUPY IN THE HEARTS OF MILLIONS OF PEOPLE, YOU STRIVE WITH ALL YOUR ENERGY TO ACHIEVE PEACE IN THE REGION WHICH WAS THE CRADLE OF HEAVENLY RELIGIONS AND THE LAND OF PROPHETS.

להלן קטעים מנאום התשובה של האפיפיור הדנים בסכסוך הישראלי-ערבי ועל ירושלים:

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

YOUR EXELLENCY KNOWS THE PROFOUND SOLICITUDE THAT IS OURS FOR THE PROBLEM OF PEACE IN THE MIDDLE EAST. WITH DEEP CONCERN FOR THIS GENERATION AND FOR GENERATIONS YET TO COME, WE EXTEND OUR SINCERE ENCOURAGEMENT TO CONTINUE TO SEEK THE PEACEFUL AND JUST SOLUTION TO THE ARAB-ISRAELI CRISIS. THIS MUST INCLUDE AN EQUITABLE SOLUTION ALSO TO THE PROBLEM OF THE PALESTINIAN PEOPLE, FOR WHOSE DIGNITY AND RIGHTS WE HAVE REPEATDLY EXPRESSED HUMANITARIAN AND FRIENDLY INTEREST. AND THE QUESTION OF JERUSALEM AND OF THE HOLY PLACES MUST BE RESOLVED WITH DUE REGARD FOR THE MILLIONS OF FOLLOWERS OF THE THREE GREAT MONOTHEISTIC RELIGIONS, FOR WHOM THESE REPRESENT SUCH EXALTED VALUES. ------

מנדס

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מיידי

אל:המשרד

מאת:לונדון

מס. 82

נשלח:091600 אפריל 76

חטברה תכנים. דע:עניני כנסיות.

להלן קטע שפורסם בשבועון הקתולי THE TABLET היום מירושלים תחת הכותרת נוצרים ויהודים.הבריקונא מי הוא גוף זה ודאגו לתגובה חולמת לשבועון.

THE FOLLOWING IS THE TEXT OF ''AN OPEN LETTER TO THE JEWISH PEOPLE IN ISRAEL RECEIVED FROM THE CHRISTIAN INFORMATION CENTRE IN JERUSALEM.

WE CHRISTIANS OF THE HOLY LAND SHARE WITH YOU THE SHOCK AND SHAME OF THE BRUTALITY AND HATRED SHOWN IN THIS LAND DURING THE LAST WEEKS. WE WISH TO ASK ALL THOSE WHO VALUE HUMAN DIGNITY, RESPECT FOR DIVERSITY OF BELIEFS, AND THE SACREDNESS OF THE PERSON, TO MAKE KNOWN TO ALL CONCERNED OUR HORROR AND REVULSION AT THE OFFICIAL POLICIES WHICH ARE A DESECRATION OF THE SACRED MEANING OF THE LAND, ITS PEOPLE AND ITS HISTORY.

WE CALL UPON THOSE MINISTERS OF GOVERNMENT RESPONSIBLE TO DEFEND THE LIBERTY OF ALL WITHOUT DISCRIMINATION, TO ATTAIN PEACE AND SINCERITY ''BY MEANS OF FREE CIRCULATION OF PERSONS, THE FREE EXCHANGE OF IDEAS AND THE RECOGNITION OF RELIGIOUS FREEDOM'' WE ASK THE MEDIA OF ISRAEL TO REFRAIN FROM PROPAGANDA WHICH INCITES BOTH THE JEWS AND THE ARABS TO HATRED AND VIOLENCE, AS ''THIS FORM OF INTELLECTUAL VIOLENCE IS IN THE LONG RUN, TURNED AGAINST THOSE WHO PRACTISE IT''

A LASTING PEACE IN THE HOLY LAND CAN ONLY COME THROUGH A FEELING OF TRUST BETWEEN PEOPLES. THIS TRUST HAS BEEN SHATTERED BY THE EVENTS OF THE LAST WEEKS.

AS CHRISTIANS WE CANNOT STAND BY WHEN THE SACRED, HUMAN, RELIGIOUS AND POLITICAL VALUES COMMON TO JUDAISM, CHRISTIANITY AND ISLAM ARE MADE SUBORDINATE TO POLITICAL EXPEDIENT BY THOSE IN CHARGE WHO CLAIM TO REPRESENT THESE VALUES. IT IS OUR CONSIDERED OPINION THAT AN IMPARTIAL BOARD OF ENQUIRY SHOULD BE SET UP, COMPOSED OF MEMBERS OF ALL COMMUNITIES, TO EXAMINE THE LEGALITY AND JUSTIFICATION OF THE RECENT POLICIES AND ACTIVITIES OF THE SECURITY FORCES DURING THE LAST WEEKS AS REGARDS THE INFRINGEMENT OF HUMAN RIGHTS. ONLY IN THIS WAY CAN THE DAMAGE DONE TO MUTUAL CONFIDENCE BE IN SOME WAY REPAIRED. -

עתונות

שהח מנכל ממנכל סמנכל מעת חטברה כנסיות אירופה ב מזתים חקר

צג/ער

כל הסופר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס. 21

אל: המשרד
מאת: רומא
אל: פריאטו .
העתק: שתח המנכל לוריא .

נשלח: 022229 אפר 76

ד ח ו ף

להלן משיחתי עם שהייח וותיקאנ קאסרולי אתמול לקראת ביקור סאראת.

1. השמעתי התרכת מצב ועמדתנו בהתאם לתידרוכים .
2. בסיום ביקשתי :
   א. שיהיו ערים לעדינות המצב
   ב. שבמפגשם עם סאראת ידרמו להליכי המיתון ושלום.
   ג. שככל שיש לנו חלוקי דעות עמהם לגבי חלק מעמדותיהם בנושאי מרכיבי הסכסוך אנו מבקשים שמכל מקום יחתם עצמו הכח לניסוחיו הקיצוניים ולא ייסחף לשינויים לרעה.
3. קאסרולי שאל מה עשויים להיות הנושאים שאני מתיחס להם.
   הזכרתי ניסוחיהם בענין ירושלים, הזכרתי דבריו שאין הם מכניסים עצמם לנושא הדיבונות, והזכרתי עמדתם בנושא הפלסטיני כפי שנוסחו בדברי האפיפיור בסקרו קולגו תוך אזכור הודעות שכבר השמענו באזניהם בזמנו ושוב אמרתי שאני מבקש הבטחה שלא יעבדו מעבר לניסוחים אלה.
4. בתחילה ענה קאסרולי שאינו רואה משהו מיוחד, אך מיד החל מתחמק וענה שאי אפשר לדעת מראש מה עלול האורח לאמר, הוא רושם לפניו פניות ומבטיח לחשוב על המיכלול אולם אינו יכול להתחייב בפני פורמלית.
5. נסיונותי להביאו להתחייבות עלו בתוהו לעומת זאת החל לרמוז סיבות היסטוריות;
6. קסרולי סיפר שהאפיפיור חשב לעיתים קרובות על רעיון המדינה הפלסטינית בגדה ובעזה כדי לתת לעם זה בית לאומי משלו, מדינת ישראל מציאות ועובדה קיימת. קסרולי עצמו יודע אמנם יפה ששום ארגון פלסטיני אינו רוצה בכך, הוא גם זוכר יפה שפעם הסברתי לו שהתנגדות למדינה שלישית הינה הדבר היחיד שגם ישראל וגם הארגונים מתנגדים לה אמנם מסיבות שונות.
7. קשה לי אמר קסרולי לקבל על עצמי והתחייבות שאתה מבקש עכשיו , אני מקווה שסאראת לא CONVERT את האפיפיור לעמדות שונות ,תרי קורה לפעמים שבשיחות נסתפים ודברים מסויימים נאמרים ויש דברים שאין לחזותם מראש , כאן אמר קאסרולי ששמצרים תית אצלו לפני כמה ימים וצפוי שסאראת יעלה גם הנצב בשטחים .

ששון

שתח רהם מנכל ממנכל לוריא שק פריאטו/כנסיות י. רביב אכידר ארגוב ורד/מזמים חקר רם

אב/שש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אל:המשרד

מאת:רומא

מס.62

נשלח 092046 מרץ 76

פראטו.

דע:- עתונות.

להלן תרגום הודעת דובר הותיקאן כפי שפורסמה ע"י סוכנות "אנסא":

" עמדת הכס הקדוש על בעית ירושלים והמקומות הקדושים ידועה היטב ולגמרי לא השתנתה הודיע דובר לשכת העתונות של הכס הקדוש בתשובה לעתונאים אחדים שפנו אליו בקשר להצהרות שיוחסו לאב דה קונטנסון ממזכירות לאחדות הנוצרים אשר בימים האחרונים השתתף בירושלים במפגש בין נציגי הכנסיה הקתלית ונציגים יהודים.

איש הדת לפי דיווחים עתונאים הצהיר שהותיקאן אינו מתכוון להשיג בינאום ירושלים ושל המקומות הקדושים ושכבר קיימת כעין הכרה דיפלומטית של המדינה היהודית מצד הותיקאן.

דובר הותיקאן כך ענה: השאלות מתייחסות לקטעים חלקיים שנרשמו בתמצית מנוסח ההצהרות שלדבריהם הוצהרו בראיון לעתון ולרדיו הישראלי. מאחר שחסרים ידיעות מדויקות יותר אינ באפשרות לשכת העתונות של הכס הקדוש להתבטא בהקשר זה.

בכל אופן הנושאים בעלי האופי המדיני שנמסרו ע"י הסוכנויות בקשר לראיון שלדבריהם התקיים אינם בסמכות המזכירות לאחדות הנוצרים העוסקת בדו שיח הדתי בין נוצרים ויהודים.

לאמיתו של דבר סיכם הדובר עמדת הכס הקדוש על הנושאים הללו ידועה היטב ולא השתנתה לגמרי.

באשר לעמדת הכס הקדוש מקורות מוסמכים מזכירים את מה שאמר האפיפיור בנאומו בפני הקרדינלים ב 23 לדצמבר 1971 שהדגיש את ההכרח של מעמד בעל ערבויות ביניל שיתחשב באופי הפלורליסטי והלגמרי מיוחד של העיר הקדושה ולזכויות של הקהילות השונות אשר לעברה פונות כאל מרכזם הרוחני.

...../2

[redacted]

= 2 =

גם לאחרונה בהזדמנויות שונות חזר דובר לשכת העתונות שעמדת הכס הקדוש
לא השתנתהיי.
עד כאנ.
בנפרד המקור האיטלקי.===

מנדס

שהח רחמ מנכל שהבט ממנכל סמנכל כנטיות מעת הסברח איר א מזתים חקר רם אמן תעוד
אילסר רנון
רע/אס

מברק נכנס	משרד החוץ מחלקת הקשר	בלתי מסווג

אל : המשרד

מאת: רומאו11

מס' 49

נשלח: 081230 מרץ 76

כנסיות. דע עתונות.

במסאג'רו מהיום דברי דה-קונסנסון ברדוו ירושלים לפיהם אין הוותיקאן עומד על בינאום ירושלים והמקומות הקדושים. נאמר גם שהביע ביקורת על ההתפתחות האורבנית של ירושלים - בלי לציין פרטים.

מנדס

שהה רחם מנכל שהבס ממנכל סמנכל כנסיות מעת הסברה העוד אילסר מאום אב מזהים חקר רם אמן

ד.אריאל אורלי נבון

צג/אק

Dear Sir,

Sub: Regarding

We are pleased to inform you that we have decided to appoint you as Trainee in our Company. You are requested to report for duty on 1st July 2010 at 10.00 a.m. in our office.

Yours faithfully,

For M/s. Sharma Enterprises

Proprietor

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אל: המשרד
מאת: רומא

מס' 40
נשלח: 061220 מרצ 76

אל: פראטו

להלן מ- ** איל מטגירו (מילולית) ** ידיעה מת- א :
נציג בר סמכא של הכס הקדוש הצהיר היום כי הקשרים הקיימים בין הותיקאן וישראל מהווים כבר ** מין הכרה ** .
** המדינה היהודית קיימת ** הצהיר האב זה-קונטנסון מזכיר ועדת הותיקן ליחסים דתיים עם היהודים ** אינני חושב שהכרה פורמלית תוכל לשנות את הדברים בהרבה ** .
הערות הכומר שניתנו ל ** גירוסלם פוסט ** מהוות תשובה לרב הראשי שלמה גורן שבימים האחרונים הביע את ** תמהונו ** על עצם העובדה ** שבמשך 28 השנים שעברו מאז הכרזת המדינה היהודית הותיקאן לא ראה אף פעם את הצורך לקשור אתה יחסים דיפלומטיים נורמליים ** .===

עמיהוד

שהה רהם מנכל ממנכל סמנכל מעה הסברה כנסיות מזתים חקר תעוד אילסר
צו/צג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס' 35

נשלח 041900 מרץ 76

אל: המשרד

מאת: רומא

כנסיות דע עתונות

רדיו הותיקן באשלגית ומספרית חתיע על קיום הפגש בירושלים. על נוכחות 11 המוסדים והקתולים ו-11 היחודים ועל 6 המפגשים שקיימו לו. בשידור בצרפתית נאמר כי שבירושלים ומחוץ המפגש הוא חלק של הוועדה הבינלאומית לקשר בין הכנסיה הקתולית והיהדות. משדרים באנגלית ובגרמנית ובאוסטרטורה מחשרב לא הוזכר דבר.

בהודעות אנסא מ-3/3 2/3 נאמר:

1. המפגש יגיע למיומו השרב בהודעה משותפת של צד' נוצ' תמדים. למרות שאינו הראשון מסוג זה הוא מקבל משמעות מיוחדת מזיותו הראשון על אדמת ישראל בו משתתפים אנשי כמורה רמי מעלה.
2. מצופה "ותארצה" בו נאמר שנוסף למשמעות החזותית יש לו גם ערך מדיני מבחינה ישראלית מפני שמקיים בירושלים. מוזכרים רמיז דה קונטנסון שלמפגש משמעות בעיקר בשה שנוגע למערכת הכנסיות וקתולית לגבי העם היהודי בכלל וליהודים החיים בישראל בפרט.
3. מצוין שבהצהרה המשותפת טובע הסיפוק הרב מהעובדה שהמפגש התקיים לראשונה בעיר הקודש ירושלים בהוסיפו שלכך משמעות היסטורית רחבה. בהמשך מגנה ההודעה מכאן והשמצה נגד מדינת ישראל והעם היהודי. מזכירה שתשלטונות וכנסיתיים וקתוליים זיתו החלטות ואויים נגד הציונות ולא קבלו הסעיפים ואנטי ציוניים המפגש נרפולי בהם הודגשו זכויות הפלסטינים.
4. נאמר שהרב הראשי האשכנזי בישראל הביע פליאתו שהמפגש הקדוש עריין לא הכיר במדינת ישראל. בהחילת המפגש אמר הבישוף קאסאנטה שאין בעיות מסוימות שיש לפתור, אלא משרת המפגש לעורר החלטת דעות על כל נושא שיכול להיות בעל ענין משותף. הפגישות נתקבלה גם עריין הרב הראשי הספרדי.===

מנדט

פתח רתם מכתל שהבט מתכתל מעת הסבורה כנסיות תפוצות מאום אב איר אב מזתים

חקר רם אמן תעוד אילסר רנון ד אריאל אורלי

רע/נצ

בלתי מסווג	משרד החוץ מחלקת הקשר	מברק נכנס

אל: המשרד
מאת: רומא

מס 200
נשלח 261004 פבר 76

בהול

אל: כנסיות
דע: לשכת שהייח. לשכת המנכייל, לוריא, המרכז, עתונות, פרגאי ניו יורק
- מידי
מאת: מנדס
בלמס
באוסרבטורה היום בעמוד השני כתבה ללא חתימה בכותרת: ייבירושלים המפגש
החמישי של הועדה היהודית נוצריתיי, להלן תמציתה:
המפגש ה-9 יתקיים בין ה-1-3/3 הועדה נוסדה ב-1970 ברומא. נפגשה ב-71
בפריז ב-72 במארסיי, ב-73 באנטוורפן וב-75 ברומא.
המפגש יתקיים במרכז מרטין בובר באוניברסיטה העברית בהר הצופים. אזור
שהיה שייך לישראל מההתחלה. הנושא: מאזן 10 שנים של יחסים בין הכנסיה
הקתולית והיהדות והחשתקפויות מהנעשה בתקופה שאחרי ה- NOSTRA
XXX AETAT כדי ללמוד מהעבר ולתכנן לעתיד.
ישיבת הכנה התקיימה באוקטובר 75 בזינבה.
שתי הרצאות יפתחו הדו שיח. האחת של הרב זיגמן והשניה של האב קליין
[illegible] הדורמציון.
כדגיל תהיה החלפת מידע על ידיעות בעלות ענין משותף ועל מאורעות שארעו
לאחרונה לפי בחירת המשלחות.
התכנית כוללת ביקור ביד ושם וביקור נימוסין רשמי ברבנות הראשית.
בהמשך הכתבה שמות חברי המשלחת, החברים הנוספים, ומומחי שתי המשלחות.
לפני המפגש הרשמי ישהו שתי המשלחות יחד עם משלחת המועצה האקומנית
של הכנסיות (המסיימת המפגש השני ב-27/2) משך יומיים בקבוץ הדתי לביא
ליד נצרת ויוצגו בפניהם היבטים של החיים הדתיים הישראליים.
המשלחת הקתולית תשהה בנצרת ביום הראשון ה-27/2.
עד כאן.=

מנדס

שהח רהם מנכל ממנכל פמנכל כנסיות חקר הסברה מעת תפוצות אירופה א מאום א ב
מזחים רם אמן רנון
אב/ יכ

[redacted]

[redacted]

[redacted]

מברק יוצא	משרד החוץ מחלקת הקשר	בלתי מסווג

אל:רומא

מאת:המשרד

מס. 12

נשלח:031230 פבר 76

מיפגש נוצרי - מוסלמי בשריפולי ב"על המשמר" היום:

1. קדאפי קרא ליהודים ולנוצרים להכיר בנביא מוחמד.
2. שאלת פלשתין הועלתה מייד עם פתיחת הועידה כאשר קרא שר החינוך הלובי מברק מד"ר אחמד שוקיירי לוועידה לפעול למניעת הריסת המקומות הקדושים מוסלמים ונוצרים בירושלי
3. הקרדינאל פיניאדולי הגיב כי משלחתו אינה קומפטנטית לדון בשאלת המקומות הקדושים אם כי אין היא ארישה לה.
4. הקרדינאל הודיע כי הוא מביא עימו מינשר האפיפיור לקדאפי.

פראסו

שתה מנכל ממנכל סמנכל כנסיות מזתים חקר מעת הסברה תיעוד אילסר

שג/המ

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ח 1957.
מס. 184

משרד החוץ

מחלקת הקשר
סודי

מברק נכנס-מסווג

אל: המשרד
מאת: רומא

בשלח: 291752 יום 76

אל: פראטו
דע: פרגאי. נאויים ניו יורק (הגדר במס. 950)
מאת: ששון
סודי

לבקשתכ בחוזם 493 הרי הערותי והמלצותי:

1. אינ חריגה ואינ חידוש לא בעצם פרסום הספר (פשוט הגיע תור שנת 43) ולא בקו הכללי התואם מאמצי הכנסיה מזה שנים לנצל כל הזדמנות לטהור פיוס ה 12 מאשמת מחד לים ולהוכיח שפעלו כביכול נמרצות להצלת יהודים מהשואה.
2. החידוש הוא בהופעת פרק מיוחד וקצר בהקדמה בנושא הכנסיה והציונות תוכ נסיונ להוכיח (מה שהינו אמת בעיקרו) שהכנסיה התנגדה או לפחות הסתייגה מהרעיונ הציוני ומהתנועה.
3. הרשעות היא בנסיונ להתלות הפעם בחצי משפט שהופיע באחד ממברקי יוחנג ה 23 עוד בהיותו באיסטנבול כדי לפגוע בתדמיתו המקובלת עלינו יותר מאחרים.
4. ברור שעצם הכנסת פרק על הציונות איננה מקרית מה גם שהנושא לא היה חיוני מבחינה דוקומנטרית לגבי אותה שנה ולהפעתו בעתוי הנוכחי יש כמובנ משמעות מדינית בעלת השלכות אקטואליות.
5. להערכתי הוכנס פרק זה במגמה להצטדק ולהתגוננ מפי האשמות ערביות באזני הוותיקאנ על הסתייגתו (אמנם בקול ענות חלושה) מההחלטה המאשימה הציונות בגזענות.
6. הקו הוותיקאני במקרה שלפנינו די שקופ היינו: לנתק עצמם מהאשמת הציונות בגזענות אכ בעת ובעונה אחת להסויפ ולהסתייג ממטרות הציונות.
7. באשר לעמדתנו יש לזכור שהעובדה שהכנסיה היתה (ובמדה לא מעטה עודנה) אנטי ציונית הינה אמת היסטורית ואינ מקום מצדנו להתרעם על תאור עובדתי (נכונ) המתיחס להיסטוריה.
8. יתר על כנ אינ לנו ענינ להפוכ תאור היסטורי לפולמוס מדיני אקטואלי ולעזור בככ לכנסיה להעמיק הסתייגותה ולהחיל הפרוש ההסיטורי על

2/....

ಸಂ: ಪಶುಇ

ವಿಷಯ: ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಶುಲ್ಕ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಶುಲ್ಕ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ:

1. ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯರು (ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವೀಧರರು ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರು ಸೇರಿದಂತೆ) ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

3. ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

4. ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

5. ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಪಡೆಯುವ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

...2/-

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

תמצב הנוכחי.

9. מהלך כזה יפגע בהתבטאות בחצי פה שהיתה לאחרונה בסקרו גולגי ו בדבר מודעות הכנסיה למדינה יהודית ריבונית ועצמאית. משימתנו היא לחזק כוונ התפתחות זו ולא להחלישו.

10. על כן ממליצ לחמנע מתגובות ממשלתיות פמות ורשמיות על מסמכים הסטוריים.

11. אינני שולל פרסום מאמר של היסטוריונ ישראלי מתאים בנושא בו עוסק הספר הוותיקני כנ יש לשקול אם ראוי הספר להיות נושא להלופי דעות במפגש הקתולי יהודי במרס.

12. מאידך אמצא מצדי הזדמנות להביע במישור וותיקני גבוה אי שביעת רצוננו מהכנסת הפרק על הציונות דווקא בעיתוי הנוכחי ואגדיר זאת כחומר טעם טוב.===

שמרן

שהח מנכל ממנכל ארגוב לוריא שק ס. קדרון י. רביב איר א כנסיות הסברה מזתים

מאום אב

אב/פמ

[illegible]

e. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי משווג

אל : המשרד

מאת: רומא

מס' 157

בשלח: 261800 יבואר 76

פראטו.

ב 24 דגא פורסמה בעיתון "לה רפובליקה" כתבה בה גאמר שהדיפלוממיה האפיפיורית פתחה ביוזמה חדשה לבנאום בירושלים ושכציג הוותיקאן באום יציע לערבים תוכנית שתעשה מירושלים עיר חופשית ודתית, תחת אדמיניסטרציה של מוסד דתי, המורכב מבוצרים, מוסלמים ויהודים. הפטריארך בלטרישי בתמיכת הדלדש קארו, התומכים בישראל, יעצו לאפיפיור זהירות רבה. באותו יום, בתשובה לשאלת עיתונאים אמר אלסנדריני שאין כל שחר לדברי הכתבה.

מנדס

שהח רחם מנכל שהבט סמנכל סמנכל אירופה א מאום אב כנסיות מעת הסברה מזתים חקר רם אמן

מב/אק

Mr. Mabry

Dear Sir:

Yours truly,

Enclosure

מברק יוצא – מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך – עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז – 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים

עותק מספר 14 מתוך 18 עותקים

סודי ביותר

אל: רומא

מאת: המשרד

מס' 180

נשלח: 221530 יגואר 76

מ י י ד י

לנמען בלבד.

ששון.

כידוע לנו עומד להתכנס בראשית פברואר בסריפולי שבלוב כנס מוסלמי נוצרי.

סביר שלקראת הכנס קויימו מגעים בין הלובים והותיקן ושנציגות הותיקן תהיה נוכחת בדיוני הכנס. נראה שכוונת הלובים לגורר בכנס נושא ירושלים.

בקשר לכך נציין כי סביר שהסעודים מוסיפים לדבוק בקו נוקשה בנושא ירושלים ואף מנסים להשיג תמיכה בקו זה בקרב מדינות ערב.

שגדיר פנמה במועביס בשיחה עם איש משלחתנו ב-19.1.76, לפי דיווח גאום - "עורר ללא צורך ובאופן יוצא דופן את נושא ירושלים והביע תמיכה ברצון הכס הקדוש לסמאטוס מיוחד עם ערבויות בינלאומיות". לא ברור לנו אם דברי שג פנמה נאמרו בהענות ליוזמה שמקורה מחוץ לפנמה.

מרכז

שתה מנכל מ/מנכל י רביב שק לוריא יעיש / אירופה א פראטו / כנסיות אפרתי / חקר אבלכר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

שמור

מס' 142

אל : המשרד

מאת: רומא

בשתח: 251200 יבר 76

פראטו

א. לקראת סיום שיחתי עם קסרולי התיחסתי למאמר באוסרבטורה רומאנו על הביבוי בירושלים. מסרתי לו גוסח תגובת טדי קולק אמרתי שקראתי בעיתונות הצהרת סגן עורך האוסרבטורה לפיה אין המאמר מבטא עמדת העיתון ובקשתי שדברים אלה יפורסמו רשמית.

ב. קסרולי אמר שמבקש שנאמין שהוא לא ידע כלל על כל הנושא עד לרגע שיחתנו. האוסרבטורה הינו כלי חשוב ויש הוא גורם לשמחה אך יש והוא גורם לצרות. הוא מבין דברי בקשר להשלכות הביקורת על האלמנטים העוייבים שינצלו זאת לגבי האוכלוסיה הערבית בירושלים ומבין לצורך שתהיה תגובה כלשהי מטעם הוותיקאן כדי להתנתק ממאמר זה.

ששון

שהח רוהם מנכל ממנכל י. רביב ארגוב לוריא שק כנסיות אירופה א מעת הסברה מזתים

ד. אריאל בן יעקב/עירית ירושלים

רע/רל

מברק נכנס — מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

שמור

אל: המשרד

מאת: רומא

מס' 126

בשלח 221700 יבואר 76

מיידי

פראטו. דע: עתובות.

הכתבה על ירושלים, האוסרבטודה רומנו 21.1.

שוחחתי עם מונס' לוי בנדון, הוא היה במבוכה ואמר כי הפרסום היה בגדר מעות (SVISTA).

לדבריו, לא היה מאשר פרסומה אילו ראה הכתבה.

הוא אמר לי שהכתבה אינה משקפת עמדת הותיקן אלא רק את השקפת האדדיכל בנדיני.

לוי הודיע על כך לנציג "יוביטד פרס" וכן גם לגב' בליק פלמיירי שפנתה אליו מטעם הג'רוסלם פוסט. הוא הוסיף שהצהרה זו ביתנת לפרסום, שוחחתי עם פלמיירי שאישרה דבריו.

מנדס

שהח רהם מנכל ממנכל אדגוב י. רביב לוריא שק כנסיות איר א מעת הסברה מזתים ד. אריאל

בן יעקב / עירית ירושלים

מברק נכנס — מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו

משרד החוץ

דובר עירית ירושלים דוחה הגינוי בביטאון הוואתיקן

(ע). תגובה נזעמת על התתק־פה שהופיעה בעתון הוואתיקן או־זברבטורד רומנה בשאלת ביצוייה של ירושלים, השמיע אמש הובר עירית ירושלים. הוא הביע פליאה על כך שביטאון הוואתיקן מתפנה דווקא בימים אלה, נוכח הטרגדיה המתרחשת כלפי העדה הנוצרית בלבנון, לפרסם האשמות חסרות ש־חר כלפי ביצוייה של ירושלים.

מאמר התתקפה על ביצוייה של ירושלים הופיע בעתון הוותיקן ב־יום ד' ובו כלולה קריאה אל ה־נוצרים להתנגד לביצוי ירושלים, המכונה במאמר בשם „ואנדליזם".

דובר העיריה מציין בתגובתו, כי רק באחרונה התכנסו חברי ועד ירושלים, שעליהם נמנים עשרות מומחים בין־לאומיים מכל התחו־מים, לרבות נוצרים רבים וביני־הם גם קתולים, ושיבחו את עבודת הפיתוח המאוזנת של העיר, ציינו את הרגישות של תוכניות הביצוי והתאמתם לאופייה המיוחד ולאוכ־לוסייתה המגוונת של ירושלים.

הדובר המעים, כי היחסים המצו־יים בין בני העדות השונות בבי־רה והשלווה השוררת בעיר, לא ייפגעו ע"י מאמר מגמתי ובלתי ממוסס, אשר אין ביטו לבין ה־אמת ולא כלום.

(ע"צ). ביטאון הוותיקן גינה ב־גליונו האחרון את „המעשים ה־ואנדליים המבוצעים על ידי תיש־ראלים בירושלים, בהנהגתו של ראש העיר טדי קולק".

העתון כותב, כי למרות המחאות „נהפכת העיר הקדושה בהתמדה ל־שכונה מערבית באופיה". העתון מו־סיף ומדגיש כי ראש העיר טדי קולק לא זימן ועדה של מומחים זרים אלא כדי לדחות את חוות דעתם. בדו"ח שכתב אמר המומ־חה לואיס ממפורד כאמור: „המ־שיכו בדרכו של הגביא ישעיהו ולא בזו של האוסמאן" (ראש ה־עיר של פאריס בתקופת נפוליון השלישי שהרס רובעים שלמים כדי לשוות לעיר צורה מודרנית יותר).

העתון מציין כי בשל סיבות פו־ליטיות החלו הישראלים לסלול ב־לבה של העיר העתיקה טיילת ע־צומה אל מול הכותל המערבי.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא

בלתי מסווג

אל: רומא

מאת: המשרד

מס. 194

בשלח: 231530 יבו 76

בג'רוסלם פוסט היום כי וירג'יליו לוי אמר שהמאמר פורסם בשל טעות של איש המערכת (STAFFER'S MISTAKE) , וכי איבו משקף אלא את דעת מחברו . הוא הוסיף כי אין בדעתם (קרי של העתון) לעורר את בעית הביבוי בירושלים וכי אין ליחס לפרסום המאמר כל משמעות פוליטית . הידיעה מופיעה כי "אישים ומיקאביים" הסתייגו מהבימה הפוליטית של הביקורת על פעולות הביבוי שבמאמר .

פראטו

שהח מבכל ממבכל ארגוב לוריא שק כבסיות איר א מזתים ד. אריאל מעת הסברה

צג/פמ

שר המשפטים

ירושלים, כ"ח בטבת תשל"ו
1 בינואר 1976

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה
שר הפנים
שר המשטרה

אני שולח לכם בזאת העתק מבקשה שקיבלתי מאת ראשי הכנסיות הנוצריות העיקריות בירושלים, למתן חניבה למונסניור הילריון קאפוצי.

אם תראה לנכון, זמן-נא התייעצות בעניין הנדון.

ב ב ר כ ה

חיים י. צדוק

Jérusalem, le 30 Decembre, 1975

A Son Excellence Haim Zadok,
Ministre de Justice,
Etat d'Israel.

- - - - -

Excellence,

Nous, soussignés, avons l'honneur de nous adresser à Votre Excellence pour demander une mesure de clémence envers Monseigneur Hilarion Capucci.

Un geste de misericorde de votre part serait certainement très apprecié plus encore que la continuation de l'application de la sentence à l'egard du prisonnier. A l'occasion des Fêtes de Noël qui, pour les Chretiens du monde entier, sont une préssante invitation à la paix et à la joie, la clémence envers l'Archevêque prisonnier Monseigneur Capucci, pourrait contribuer à creer un climat d'ouverture parmi tous les hommes de bonne volonté.

Dans l'espoir que nos expressions rencontrent votre bienveillante considération, nous vous prions, Monsieur le Ministre d'accepter l'assurance de nos sentiments la plus respectueux.

1957

Benedictos,
Patriarche Grec Orthodoxe

Jacques Joseph Beltriti,
Patriarche Latin.

Elisha II,
Patriarche Armenien.

P. Maurilio Sacchè,
Custode de Terre Sainte.

שגרירות ישראל

AMBASSADE D'ISRAËL
רומא, יה' טבת התל"ו
20 ינו' 1976

0029

אל : ד"ר י. פראטו – מחלקה הכנסיות

מאת: השגרירות, רומא

הנדון:– סעודת צהרים לכבוד קסרולי, כמעט לשכת עיתונות חוץ

בהמשך לשברקי בנדון, אני מוסר בזה פרטים נוספים על הנושא:

1. ביקשתי ממונטריזי להודיעני מה אמת בכתבה שפורסמה בעיתון "ל ג'ורנלה" ומה היו באמת הדברים שמטר מונט' קסרולי לעיתונאים בהזדמנות זו.
מונטריזי ענה לי כעבור יום שיש להסתייג ממה שפורסם בעיתון מכום מהדברים שם אינם מדוייקים. לדבריו, עמדת הותיקן לגבי ירושלים לא השתנתה לאחרונה ונשארה כפי שמענו בפגישות עם קסרולי ואישים אחרים. היא גם באה לביטוי בהצהרות האפיפיור, דהיינו שהותיקן מחייב מעמד חוקי בערבויות בינ"ל לירושלים, ולא יכתפק בערבות של מדינה אחת או יותר, אשר לה ריבונות על המקום, אלא ערבויות אילו חייבות להיות מובטחות על ידי גורם בינ"ל שיבטיח את האופי המיוחד של העיר, הקהילות והמקומות הקדושים.

2. נודע לי שהעיתונאית טוליה זאבי נוכחה במפגש הנ"ל. לדבריה, מה שארע בהזדמנות זו היתה אכן שערוריה שפגעה באתיקה העיתונאית.
בד"כ מקבל קסרולי את הזמנת לשכת עיתונות החוץ היות וידוע לו כי ניתן לסמוך על הבטחותיהם, דבריו הם לידיעה ולא לציטוט.
העיתונאי שפרסם הכתבה, דנדראה, לא נכח כלל במפגש, הוא שמע הדברים ממקור שני.
לאחר הפרסום היתה הקריה בין מנהל לשכת עיתונות החוץ, לבין מונטנלי, שהינו עורך "ל ג'ורנלה". בין השניים הוחלפו דברים חריפים.

לדברי גב' זאבי הדברים שכתב דנדראה אינם מדוייקים. לדבריה אמר קסרולי שלא חשוב מי יהיה הריבון בירושלים, יכולה להיות ישראל, ירדן או גורם אחר. זאת בתנאי שהעיר תהיה מובטחת ע"י מעמד חוקי וערבויות בינ"ל. זאת אומרת שאין זה מעניק לכס הערבויות של מדינה זו או אחרת.

שאלתי את גב' זאבי אם קסרולי התכוון למילה "סטטוס קוו" לגבי רעיון הבינאום בירושלים. לדבריה הוא לא התכוון בדיוק במונח זה, אלא במילה אחרת המבטא את אותו מושג, דהיינו passato glorio
גב' זאבי ספרה לי ששאלה את קסרולי מה עמדת הותיקן לגבי לבנון. תשובתו היתה שהותיקן מתנגד לחלוקת לבנון ולהקמה מדינה נוצרית נפרדת.
זאת משתי סיבות:
א. לבנון חייבת להשאר דוגמא של מדינה בעלת פלורליזם דתי.
ב. קיום מדינה נוצרית באיזור יהיה קשה מאד והיא תסבא במאבק מתמיד עם מדינות ערביות אחרות.

העתקים: עיתונות
לוריא

ב ב ר כ ה,
ד"ר מ. מנדס יועץ

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ו ר

מס' 91
נשלח: 161355 ינואר 76

אל: המשרד
מאת: רומא

אל: פראשו
דע: עתונות
מאת: מנדס
שמור
אתמול היה קסרולי אורח בסעודת צהרים של נציגי עתונות חוצ. קסרולי ענה לשאלות רבות שהופנו אליו שנגעו ברוב הבעיות והעומדות על הפרק, כמו: הכנסיה באיטליה, רביזיה הקונקורדט בין איטליה והכס, הכנסיה והקומוניזם, הסיטואציה הפוליטית וירושלים. התשובות היו OUT OF RECORD : כלומר נתנו פרסם כללי ולא לציטוט בעיתונות.
אחד העתונאים הנדראה הפר הסכם זה ופרסם בי"א יל ג'ורנלה" כתבה בנושא ירושלים. בכתבה נאמר:" מענין העמדה שבאה לידי ביטוי ע"י הנציג רם תעלה ממזכירות המדינה, על בעיית ירושלים והמקומות הקדושים בפלשתינה. ממנה ניתן להבין שהפתרון הבינאום בירושלים נראה כרגע לא אקטואלי, ובמקומו מעלים הרעיון של מעמד מיוחד שיאפשר לא רק למדינה אחת, אלא גם ליותר ממדינה אחת לנהל שותפות אילו בערבות חוקית ובינלאומית".
עתונאי אחר, דרזנר, צלצל אלי ואמר שהציטוט בעתון הנל אינו מדויק. לדבריו אמר קסרולי שהכנסיה נטשה רעיון בינאום ומעלה רעיון של מעמד חוקי וערבות בינלאומי, מבלי להתערב מי יהיה הריבון בירושלים, גם אם יהיה ישראל. אם ערבות על האופי החדש של העיר ועל המקומות הקדושים, חייבת להיות צמודה להתחייבות חוקית ובינלאומית. ===

מנדס

שתח רחמ מנ כל שהבס מ/מנכל ממנכל כנסיות הסברות מעת מיחיע מאום א ב תקר רם אמן
זב/כר

ג'ק ברנשטיין

בס"ד

ירושלים, כ"ב בשבט תשל"ב
28 בינואר 1972

לכבוד
מר ג'ק ברנשטיין
ניו יורק

שלום וברכה,

הנני מאשר בזה קבלת מכתבך מיום 19 בינואר, ואני מודה לך על הדברים החמים שכתבת בו.

בקשר לשאלתך בדבר הוצאת ספרי "הגיון ואמונה" באנגלית, אני מצרף בזה את כתובתו של מר יוסף פרידמן, שהוא מתרגם הספר לאנגלית. אני מציע שתפנה אליו ישירות בעניין זה.

בברכה,

[illegible]

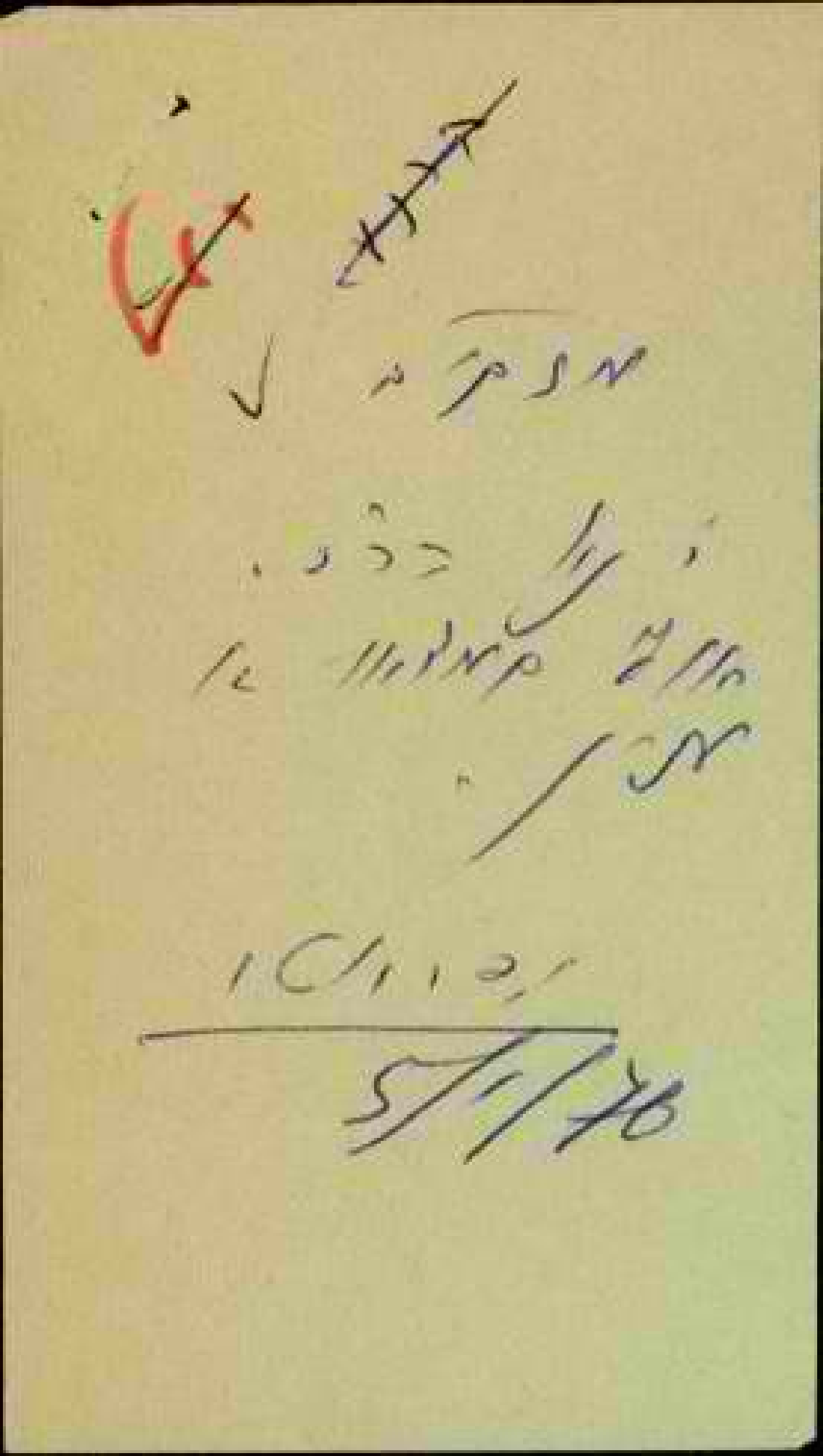

In the Nation's Capital

United States of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 90th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 114 WASHINGTON, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1968 No. 21

Senate

The Senate met at 12 o'clock meridian, and was called to order by Hon. VANCE HARTKE, a Senator from the State of Indiana.

His Beatitude Elisha II, Armenian Orthodox Patriarch of Jerusalem, offered the following prayer:

We come from the holy city of Jerusalem to pray with this august body for armistice and peace in the name of the Prince of Peace and declare unto you, that you, each one of you, your very souls are the essence of our life, the life of Jerusalem, the life of Bethlehem, the life of Nazareth.

We live in you, in each of you; in your pursuit of peace, in your quest of freedom, in your thirst of serenity and love, our life has deeper, truer meaning.

We are bound up inextricably with the soul of all of you and we love you with infinite love; each one of you, each individual soul is a glowing spark of that torch eternal, kindling the light of survival for us within the sacred and hallowed walls of the Holly Sepulchre.

We look to the channel of your being for the pulse of Jerusalem, the heartbeat of Bethlehem; the glory of Christendom's holy shrines.

Vested, as we are, with the Holy Spirit, we ask God's blessing upon you, your blessed country, the Government of this Republic, the President of these United States and all who exercise just and rightful authority. May you continue as the repository of our hope, the citadel of our courage and the anchorage of our resolution.

May you further be endowed with wisdom equal to your strength, and strength equal to your lofty spirit, and courage commensurate with your responsibilities, to the end that your Nation may continue to lead the world in the advancement and fulfillment of the noble goals embodied in your Declaration of Independence and personified by your emancipator, Abraham Lincoln.

O Lord, source of our faith, in Thy name we bless this medal of the Order of the Holy Sepulchre, symbol of resurrection and revival of faith, so that the President, who will receive it at our hand, will continue to lead this Nation in life, liberty, and the pursuit of happiness. Amen.

His Beatitude, while visiting the Nation's Capital, was invited to offer the opening prayer at the Senate. The Patriarch was the first non-American high cleric who was bestowed with such an honor. Following the session of the Senate, His Beatitude met with Congressional leaders, including Senators Mansfield, Kennedy, Brooke and other prominent legislators.

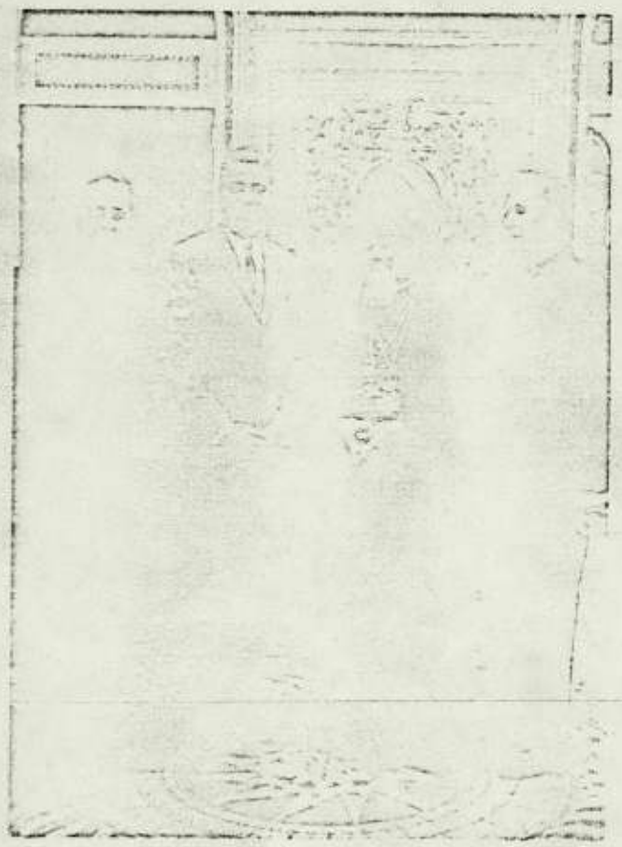

At right,

His Beatitude Elisha II, Armenian Patriarch of Jerusalem flanked by Senator Edward Brookes of Mass, left, and Chaplain Harris, right. At extreme L is Most Rev. Bishop Shahe Ajemian, Chancellor of the Armenian Patriarchate of Jerusalem.

In the Senate of United States

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

February 14, 1968

ADDRESS DELIVERED BY HIS BEATITUDE, ELISHA II, ARMENIAN PATRIARCH OF JERUSALEM

Mr. BROOKE. Mr. President, it was my great privilege and pleasure today to sponsor the distinguished spiritual leader who delivered such an inspiring invocation to this Chamber. His Beatitude, Elisha II, Armenian Patriarch of Jerusalem, has served his people in Palestine for over 40 years, first as a theologian and scholar, then in various official capacities under his predecessors in the Patriarchate, as Archbishop of Jerusalem and finally, since June 1960, as Patriarch in his own right.

I ask unanimous consent that the address delivered by him to the Jewish community of Taunton, Mass., early last week, and a biographical sketch of this great, spiritual leader and humanitarian be printed in the RECORD.

There being no objection, the address and biographical sketch were ordered to be printed in the RECORD, as follows:

ADDRESS DELIVERED BY HIS BEATITUDE ELISHA II, ARMENIAN PATRIARCH OF JERUSALEM, AT THE 12TH ANNUAL BROTHERHOOD CONCLAVE, MARKING BROTHERHOOD WEEK IN CONJUNCTION WITH THE NATIONAL CONFERENCE OF CHRISTIANS AND JEWS, TAUNTON, MASS., FEBRUARY 11, 1968

"Glory, honour and peace to every man that worketh first to the Jew and also to the gentile."—Romans II, 10.

Dear friends and brethren, we have come from the Eternal City of Jerusalem, the cradle of the great religions to extend to you the blessings of the holy places and the greetings of your brethren there, who day and night keep vigil for the perpetuation of the flame of the Almighty's torch, in those places sacred to all of us as well as in the hearts of men.

We feel greatly honoured, at this moment, to be invited to this assembly, where spiritual and friendly hearts have gathered to meditate and to feel, in a united consciousness, the welfare of mankind. However, serenity and peace in the hearts of men are imperative factors in the realization of that beneficence, which beyond any doubt is the very basic foundation for prosperous and fruitful living.

Needless, even, it is to say that peace, before everything else, is the fruit of love—of that sublime virtue which befriends individuals and peoples; that imbues into the stormy and muddy hearts, the sanctity of God's feeling; and which, endows to human consciousness the stainless brilliancy of resplendent light through which the individual can truly perceive and come to know himself as well as his neighbour.

Religious bodies, as well as their representatives, in order to be able to be together, must be capable and willing to love one another. Human brotherhood is more of a moral communion than a dogmatic one. If the unity of faith has not materialized in the past, it is mainly due to the fact that men have not approached it with Love. God is the object of our faith, and God is Love.

In order to be able to achieve this aim, it is necessary for every church, synagogue, and mosque, for an instant at least, to free themselves from the fetters of obstacles created by historical causes, environmental conditions, racial considerations, and other more or less materialistic reasonings which have limited them in their isolation.

Governments often co-operate with one another on the surface, but rarely with consideration for their mutual welfare. The only power which would be able to unite the churches and synagogues and mosques in harmony is unparalleled and unvanquished love—from which is born, and which paves the way of, the minds of people for mutual understanding. For, verily, it is only the mind which is free of passions and disputes that can comprehend the truth—peace and love at the foremost, followed by concordance of opinions and doctrines. It is this perception that is revealed in a prayer of the Armenian Church—"Grant to the churches peace, that is to say, love, so that they may be able to have the unity of faith."

Could anyone deny the magnificent achievements of the preaching of the Gospels which the Church of Rome has carried out up to the present times in the remotest confines of the world? Could anyone forget the beautiful and glorious role of the Greek Orthodox Church in the true orthodoxy and verification of Christian doctrine and its luminous results in the past?

What world could we coin for the dedication of our unreserved admiration of those clean and noble activities which the American Christians have undertaken time and again, with increasing incentive, for the realisation of the mystery of faith and the spirit of the gospels in all the aspects of life?

Could we discard that very precious legacy which the Christian Church has received from the Holy Book of the Hebrews?

In the past, as well as at the present, each and every church has had and still has to this day her advantages and the methods of her devotions. It is with the synthesis of these factors that the holy task of Christian service is achieved.

O Lord and Saviour, Thou that said that "wherever two or three persons gather together in Thy name, Thou art there amongst them," we beseech thee, at this solemn moment, be amongst us and with us, we who have gathered here to offer to Thine name the service of love. Unite firstly our hearts and kindle the fire of love in us, so that it may guide us to the path of genuine brotherhood, which originates from you and culminates in you. Amen.

BIOGRAPHICAL SKETCH OF HIS BEATITUDE, ELISHA II, ARMENIAN ORTHODOX PATRIARCH OF JERUSALEM

Elisha II was born Eleazar Derderian in 1910 in the village of Gaynimiran, Turkey. Following the deportation of Armenians from Turkey in 1915, Eleazar Derderian fled with his family to Iran where his parents died. He was then placed in an Armenian orphanage at Nahr-el-Omar, Mesopotamia.

In 1922, at the age of 12, under the aegis of the Armenian General Benevolent Union, hundreds of Armenian orphans, Eleazar Derderian among them, were brought to Palestine. In 1924 at age 14, Eleazar Derderian entered the Theological Seminary of the Armenian Patriarchate. He was tutored by such distinguished scholars as the late Tourian and Koushagian Patriarchs and Bishops Papken and Aghavnouni.

In 1932 Eleazar Derderian was ordained a priest by the late Patriarch Torkom Koushagian and was renamed Yeghishe. Soon after his ordination, he was appointed macebearer to the Patriarch. In this capacity he frequently accompanied the Patriarch to Europe.

In 1937 Yeghishe Derderian, by then a priest of renown, was named Dean of the Theological Seminary, where he remained until 1945.

In 1945 he was elected Grand-Sacristan under the late Patriarch Guregh Israelian. Upon the latter's death in 1949, Yeghishe Derderian was elected Locum-Tenens of the Armenian Patriarchate, and on the 8th day of July, 1951, was consecrated Bishop in Echmiadzin, Armenia.

In 1952 he was named Archbishop of Jerusalem, and through his unceasing efforts, thousands of refugees from the 1948 war and the more recent Arab-Israeli War, found shelter in the Armenian Convent and within its compound.

On June 8, 1960, Archbishop Yeghishe Derderian was elected the 123rd Patriarch of Jerusalem, tracing his lineage to St. James, 1900 years ago. He adopted the name of Elisha II, which is a translation of Yeghishe, his priesthood name.

As guardian of the Church of the Holy Sepulchre in Jerusalem, and the Church of the Nativity in Bethlehem, and numerous other Shrines, Elisha II zealously tends Christendom's Holy places.

Apart from his duties as a member of the St. James Brotherhood, His Beatitude has been the Editor-in-Chief of "Sion," the official publication of the Armenian Patriarchate, since 1940, where appeared the best part of his writings and articles. He is the author of five volumes of poetry, "Magdalene in Wax," "Nights of Defeat," "The Passer-by," "Ageghtsama," and "Saint Mesrob." He has authored "The Armenian Church Yesterday and Today," "The Nareg Prayerbook in the Armenian Literature," "From the Mountains" and the "Stranger." In addition to his literary work, he continues to lecture in the Seminary on General History of the Church, the Art of Sermonising, Psychology, Theology, and Philosophy.

INTERNATIONAL COMMITTEE FOR THE RESTORATION OF THE CHRISTIAN SHRINES ON MOUNT ZION

Honorary Chairmen: His Beatitude Elisha II, Armenian Patriarch of Jerusalem; His Eminence Richard Cardinal Cushing, Archbishop of Boston; Dr. Eugene Carson Blake, General Secretary, World Council of Churches, Geneva, Switzerland; Dr. Charles Malik, Professor, American University Beirut, Lebanon; His Worship Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem; Hon. John W. McCormack, Speaker, United States House of Representatives, Washington, D.C.; Hon. Edward W. Brooke, Member, United States Senate.

Joint Committee, Jerusalem: His Excellency Bishop Shahe Ajamian, Chancellor Armenian Patriarchate, Jerusalem; Abbot Leo A. Rudloff O.S.B., Superior, The Dormition Abbey; Father Joseph N. Berkers A.A., Superior St. Peter in Gallicantu; Prior Benedict Stolz O.S.B.; Father Jan Baptist Franken A.A.

The House honors the Patriarch

United States of America

Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 90th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 114 WASHINGTON, MONDAY, FEBRUARY 19, 1968 No. 24

House of Representatives

The House met at 12 o'clock noon.

His Beatitude Elisha II, the Armenian Orthodox patriarch of Jerusalem, offered the following prayer:

From Jerusalem, the City of David, from Jerusalem, the site of the Temple of Solomon, the Church of the Holy Sepulchre and the Mosque of Omar; from the height of Mount Zion and the Armenian Cathedral of St. James, where for centuries pilgrims have prayed for peace; from Bethlehem, the birthplace of our Lord, from the holy shrines sanctified by His passion and glorified by His resurrection, we extend our hand and our heart and our prayer:

Almighty and beneficent God, endow us with the grace to invoke Thy blessing upon the men and women of this honorable assembly, the House of Representatives, and the illustrious Speaker, that they may legislate in the spirit of the holy dimension of their existence. Help them, we beseech Thee, our Lord and Saviour Jesus Christ, in their deliberations to relate to the ultimate and integrate the self into the holy order of living.

With gratefulness which makes the soul great, we pray that You intervene in their lives, that Your will prevail in their affairs so their bond with the past will continue to engender hope for the future.

Father of all men, implant in this noble body the strength to uphold the ideals cherished by the Founding Fathers of this great Republic and in the radiance of the Founding Fathers let them behold the worth of effort and determination. Amen.

TRIBUTE TO HIS BEATITUDE ELISHA II, THE ARMENIAN ORTHODOX PATRIARCH OF JERUSALEM

(Mr. BURKE of Massachusetts asked and was given permission to address the House for 1 minute and to revise and extend his remarks.)

Mr. BURKE of Massachusetts. Mr. Speaker, His Beatitude Elisha II, Armenian patriarch of Jerusalem, guardian of Christendom's holy shrines, has journeyed from the Holy Land to bestow his blessing upon the 90th Congress;

His Beatitude Elisha II, one of the world's great spiritual leaders and humanitarians, has conferred honor upon the Capitol of the United States by his yisit here;

His Beatitude Elisha II, by precept and example, inspires loyalty, fidelity, and patriotism; and

His Beatitude Elisha II, faithfully serves the cause of peace, especially in the Middle East, fostering mutual understanding among nations and minorities; therefore, I know I express the views, the wishes, and the thoughts of the Members of the House of Representatives when we acknowledge with deep appreciation the presence of His Beatitude Elisha II. I know we all extend to him the hospitality, respect, and felicitations that are due him.

Mr. ALBERT. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. BURKE of Massachusetts. I yield to the distinguished majority leader.

Mr. ALBERT. Mr. Speaker, I desire to join the gentleman from Massachusetts in welcoming one of the great religious leaders of the world as a guest of the House of Representatives today. His appearance in our country, I am sure, will bring blessings to our land.

We are most grateful that he is among us. We appreciate, as do men and women around the world, the great work that he is doing.

Mr. McCORMACK. Mr. Speaker, will the gentleman yield?

Mr. BURKE of Massachusetts. I yield to the distinguished Speaker.

Mr. McCORMACK. Mr. Speaker, I join with my friend from Massachusetts and the majority leader in welcoming to this historic legislative Chamber His Beatitude Elisha II, the Armenian Orthodox patriarch of Jerusalem. His Beatitude is one of the outstanding churchmen of the world, a great leader in the field of religion, and one who wields tremendous influence by reason of this position of great competence in other aspects of the world and in other problems confronting the world.

I want His Beatitude to know that we in the House of Representatives welcome him not only as a great churchman but as a friend, and that we are highly honored by his presence with us today.

Mr. OLSEN. Mr. Speaker, this morning, for the first time within the memory of those present, a clergyman who is not an American citizen blessed this House. It is fitting, Mr. Speaker, that this break with tradition was made by such a distinguished churchman as His Beatitude, Elisha II, the Armenian patriarch of Jerusalem. I would like to add my message of appreciation to those already expressed this morning to Patriarch Elisha for bring the blessing of Holy Jerusalem to this House.

His Beatitude, since his ascension to the exalted position of Armenian patriarch of Jerusalem and his assumption of responsibilities as one of the three guardians of Christendom's most holy shrines, has done much humanitarian work. During the last decade he has been instrumental in restoring to position of dignity countless refugees from injustices: Christians, Jews, and Moslems alike. His efforts in behalf of peace in the Holy Land have earned the gratitude and praise of all who have come to know him. His trip to the United States is for a noble purpose, that of rebuilding damaged Christian shrines in Mount Zion. Serving with His Beautitude, Patriarch Elisha, as honorary chairmen of a joint committee working for the restoration of these holy places are you, Mr. Speaker, His Eminence Cardinal Cushing, Senator EDWARD BROOKE, Dr. Eugene Carson Blake, Dr. Charles Malik, and His Worship Teddy Kollek, mayor of Jerusalem.

The sacred task undertaken by this committee knows no denominational boundaries or national boundaries. It is an honor and a privilege, Mr. Speaker, to have the opportunity to meet and pay homage to such a distinguished personage as His Beatitude and to express the hope that his labors in quest of peace will continue. Members of the Armenian Church in the United States and the world over are fortunate to have such a distinguished personage as their patriarch in Jerusalem and the Christian church is fortunate in having such an able guardian for its most holy shrine.

כ"ד בטבת תשל"ו
28 בדצמבר 1975

549

אל : ד"ר מ. מנדס, יועץ, השגרירות, רומא

מאת: מנהל המח' לקשרים עם הכנסיות

הנדון: נאום האפיפיור בסקרו קולג'יו

ברצוני לעמוד רק על שתי נקודות בנאום:

1. ירושלים:
א. הנושא הוזכר בקצרה ובנימה דתית-רוחנית טהורה. לא כנושא בעיתי הטעון פתרון.
ב. שלא כבשנים קודמות לא הושמעה כל דאגה לגבי המצב בירושלים והמקומות הקדושים שבה, לא הושמעה אפילו ברמז שאיפת או תביעת הוטיקאן לתרום לפתרון הבעיה ולא הוזכרה כל נוסחה לגבי עתידה של העיר.
ג. בעוד שזיקת הנוצרים והמוסלמים לירושלים הוצגה כזיקה דתית טהורה, לגבי היהודים הובלטה זיקתם לירושלים כעם ולא כדת.

2. הקריאה להכיר בזכויות הפלשתינאים:
א. אין בה כל רמז להכיר בארגון כלשהו כגוף מייצג של הפלשתינאים.
ב. הקריאה מנוסחת במתינות ומשקפת הלכי-רוח הכללים המסתמנים בעולם כלו.
ג. אם כי לא מוצע פתרון מסוים לבעית הפלשתינאים, משתמע כי הפתרון המיותל צריך להיות הקמת מדינה פלשתינאית במקביל למדינה יהודית, הנזכרת באותו משפט, שהקמתה שמה קץ לסבל היהודים.
3. איזכור המדינה שהיהודים הקימו כמדינה "ריבונית ועצמאית" הינו משמעותי ביותר. אם איננו טועה זו הפעם הראשונה שהאפיפיור מתבטא במילים אלה לגבי מדינת ישראל.

4. השימוש במילה " PRESIDIO " מעיר על תפיסה דומה לזו של הערבים לגבי מהות מדינת ישראל: דהינו, ישראל היא תוצר של רדיפות ושל סבל שיהודידים היו קורבן להם, ולא מדינה ששורשיה בזכות היסטורית וכמולדת טבעית של עם ישראל.

ב ב ר כ ה,

(-) יהונתן פראטו

י. פראטו

העתק:
מר א. לוריא, יועץ לשר
גב' י. ורד, מנהלת מזתי"ם
לשכת השר
לשכת המנכ"ל
מר מ. פרגאי, יועץ לעניני כנסיות, קונכ"ל, ניו-יורק

(להחכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מ ז כ ר

אל:	התאריך
מאת:	תיק מס'

הנדון:

EMBARGO:
AGAINST PLENARY ACTION

WORLD COUNCIL OF CHURCHES
Fifth Assembly
Nairobi, Kenya
23 November - 10 December, 1975

Plenary Documents
No. PD 52

JERUSALEM

1. For many millions of Christians throughout the world, as well as for the adherents of the two great sister monotheistic religions, namely Judaism and Islam, Jerusalem continues to be a focus of deepest religious inspiration and attachment. It is therefore their responsibility to cooperate in the creation of conditions that will ensure that Jerusalem is a city open to the adherents of all three religions, where they can meet and live together. The tendency to minimize Jerusalem's importance for any of these three religions should be avoided.

2. The special legislation regulating the relationship of the Christian communities and the authorities, guaranteed by international treaties (Paris 1856 and Berlin 1878) and the League of Nations and known as the Status Quo of the Holy Places must be fully safeguarded and confirmed in any agreement concerning Jerusalem. Christian Holy Places in Jerusalem and neighbouring areas belong to the greatest extent to member churches of the WCC. On the basis of the Status Quo none of the church authorities of a given denomination could respresent unilaterally and on behalf of all Christians the Christian point of view, each church authority of a given denomination representing only its own point of view.

3. Many member churches of the WCC are deeply concerned about the Christian Holy Places. However, the question of Jerusalem is not only a matter of protection of the Holy Places, it is organically linked with living faiths and communities of people in the Holy City. Therefore the General Assembly deems it essential that the Holy Shrines should not become mere monuments of visitation, but should serve as living places of worship integrated and responsive to Christian communities who continue to maintain their life and roots within the Holy City and for those who out of religious attachments want to visit them.

4. While recognizing the complexity and emotional implications of the issues surrounding the future status of Jerusalem, the General Assembly believes that such status has to be determined within the general context of the settlement of the Middle East conflict in its totality.

5. However, the Assembly thinks that apart from any politics, the whole settlement of the inter-religious problem of the Holy Places should take place under an international aegis and guarantee which ought to be respected by the parties concerned as well as the ruling authorities.

6. The General Assembly recommends that the above should be worked out with the most directly concerned member churches, as well as with the Roman Catholic Church. These issues should also become subjects for dialogue with Jewish and Muslim counterparts.

7. The Assembly expresses its profound hope and fervent prayers for the peace and welfare of the Holy City and all its inhabitants.

2. We recall that Israel is now in control of the whole of Jerusalem and has taken administrative and legislative actions pertaining to all quarters of the city. We agree that no such unilateral actions should determine the status of the city.

We believe that Jerusalem should be shared. Accordingly, a viable solution for the future political and legal status of Jerusalem as a whole can in our opinion only be found by agreement among the parties concerned. The parties directly concerned are in the first instance the Israeli and Palestinian peoples including the inhabitants of Jerusalem. The vital interests of the Arab States concerned and of the three monotheistic religions must also be taken into full consideration.

AMBASSADE D'ISRAEL

סגרירות ישראל

בון , 28.11.75

אל : מז"תים

מאת : הסברה , בון.

... מצ"ב רשימת הכנסיות הקיימות במדינות המזה'ת ומספר המאמינים המשתייכים לכל כנסיה באיזור.

ב ב ר כ ה ,
דני מגידוב

העתק: אירופה א'

Nahöstlicher Konfessionswirrwarr

(SZ) „Der Nahostkonflikt — Herausforderung für die Christen" lautet der Titel des soeben erschienenen Ökumenischen Missionsjahrbuchs der Schweiz 1975 (Versandstelle: CH-4003 Basel, Missionsstraße 21, Preis 9 Mark). Beiträge von arabischer wie israelischer, christlicher wie muslimischer und jüdischer Seite geben in ihm einen Überblick über den bisher ungelösten Streit um Palästina und vor allem über die Rolle christlicher Kirchen in der weltpolitisch brisanten Region. Dem Jahrbuch entnehmen wir die folgende Aufstellung der christlichen Kirchen im Orient, von denen mehrere in der innerlibanesischen Auseinandersetzung eine politische Rolle spielen (nicht berücksichtigt sind die ebenfalls im Nahen Osten vertretene Russisch-orthodoxe Kirche und die ägyptischen Kopten, die aber im Jahrbuch durch einen eigenen Bericht vorgestellt werden).

Chalzedonensische (orthodoxe) Kirchen

Cypern: 420 000 Gläubige, 11 Klöster, 89 Ordensmänner, 15 Ordensfrauen.

Griechisch-orthodoxes Patriarchat von Alexandrien: 80 000 Gläubige, davon 10 000 in Zentralafrika.

Griechisch-orthodoxes Patriarchat von Antiochien: 565 000 Gläubige, davon 225 000 in Amerika.

Griechisch-orthodoxes Patriarchat von Jerusalem: 75 000 Gläubige, davon 60 000 in Jordanien.

Nicht-chalzedonensische (monophysitische) Kirchen

Koptisch-orthodoxes Patriarchat von Alexandrien: 6 000 000 Gläubige, 14 Klöster (9 männliche, 5 weibliche), 400 Ordensmänner, 100 Ordensfrauen.

Syrisch-orthodoxes Patriarchat von Antiochien: 160 000 Gläubige für das ganze Patriarchat (Syrien, Irak, Libanon, Jordanien, Südosten der Türkei).

Apostolisch-armenische Kirche (Gregorianer): Katholisat von Etschmiazin: 3 100 000 Gläubige; Katholisat von Kilikien (Syrien, Libanon und Cypern) 900 000 Gläubige; Armenisches Patriarchat von Konstantinopel 60 000 Gläubige; Patriarchat von Jerusalem 7000 Gläubige.

Alte Apostolische Kirche des Orients (Nestorianer)

Auch bekannt als assyrische oder syrisch-orientalische Kirche: 200 000 Gläubige in der ganzen Welt.

Katholisch-orientalische Kirche

Koptisch-katholisches Patriarchat von Alexandrien: 80 000 Gläubige.

Syrisch-katholisches Patriarchat von Antiochien: 80 000 Gläubige.

Maronitisches Patriarchat (Bkerké Libanon): 550 000 Gläubige.

Griechisch-melkitisch-katholisches Patriarchat von Antiochien, Alexandrien, Jerusalem: 398 000 Gläubige.

Katholisch-chaldäisches Patriarchat von Babylon: 190 000 Gläubige in Irak, Syrien und Libanon.

Armenisch-katholisches Patriarchat von Kilikien (jetzt in Anteljas, Libanon): 97 000 Gläubige im Mittleren Osten und in der ganzen Welt.

Evangelische und Anglikanische Kirchen

Armenisch-Evangelische Kirchenunion des Nahen Ostens: Gemeinden in Libanon, Syrien, Ägypten, Iran, Cypern, Istanbul, Griechenland.

Koptisch-Evangelische Kirche: Ägypten.

Evangelische Kirchen: Syrien, Libanon, Sudan.

Presbyterianische Kirchen: Iran, Sudan.

Anglikanische Kirchen: Ägypten, Iran, Jerusalem, Syrien, Libanon, Sudan, Jordanien.

Lutheranische Kirche: Jerusalem.

Methodistische Kirche: Nord-Afrika.

Die Ausdrücke „chalzedonensische" und „nicht-chalzedonensische" Kirchen sind die Terminologie, die im Mittelöstlichen Kirchenrat üblich geworden ist. „Chalzedonensisch" bezieht sich auf das Konzil von Chalzedon (451 n. Chr.). Auf diesem Konzil wurde die Streitfrage entschieden, ob Christus nur eine göttliche oder eine göttliche und eine menschliche Natur habe. Es setzte sich die vermittelnde Formel durch, daß Christus vollkommen Mensch und vollkommen Gott sei, in zwei Naturen, die weder miteinander vermischt noch voneinander scharf getrennt sind. Dieses Bekenntnis führte zur Kirchenspaltung, weil die Kirchen Armeniens, Syriens und Ägyptens daran festhielten, daß Christus nur *eine*, nämlich eine göttliche Natur habe (Monophysiten). Zur Spaltung kam es aber auch gegenüber den Anhängern des Nestorius, die an einer strikten Zweinaturenlehre festhielten. Diese Entwicklung führte in Persien zur Bildung der Alten Apostolischen Kirche des Orients. Die Katholisch-orientalischen Kirchen sind mit Rom uniert, folgen aber in ihrer Liturgie dem orientalischen Ritus. Sie gehen im wesentlichen auf die Kreuzfahrerzeit zurück. Älter ist die maronitische Kirche. Sie ist vor allem im Libanon verankert und spielt dort auch politisch eine bedeutende Rolle. Der libanesische Staatspräsident ist gewohnheitsrechtlich ein Angehöriger der maronitischen Kirche. Die Gründung evangelischer und anglikanischer Gemeinden geht im wesentlichen auf die Arbeit europäischer und amerikanischer Missionsgesellschaften seit dem 19. Jahrhundert zurück.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

אל:תמשרד

מאת:פריס

מס.431

נשלח 281700 נוב 75

איו א,מרכז,מזתים ,הסברה.

עתונאי בכיר המקורב מאד לג'יסקאר התקבל אצלו השבוע לשיחת בארבע עיניים בת נדונו בעיות שונות.על ישראל אמר כל הדברים הידועים לנו פרט לנקודת אחת: בדברו על הגבולות הזר ואמר שעל ישראל לחזור לגבולות 67 פרט לירושלים שתשאר ישראלית.לתמיהת העתונאי על חידוש זה,אמר שלדעתו עובדה חיים היא שישראל לא תוותר על ירושלים ומוטב להתרגל למציאות זו ולנסות למצוא פתרון להכיעות הערבים בצורת של איזת מין ותיקר מוסלמי בתוך העיר.

פרימור

שתח ותמ מנכל ממנכל סמנכל איו א מאום ב הסברת מזתים חקר

תא/אס

Armenian Patriarchate ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ

16th October 1975

Rev. Dr. Philip Potter
General Secretary
World Council of Churches
Geneva, Switzerland

Dear Brother in Christ,

Following our conversation, I had two meetings with His Beatitude Patriarch Benedictos of Jerusalem, concerning the attitude in general and a declaration of the World Council of Churches, concerning Jerusalem.

His Beatitude Patriarch Benedictos, as well as our Patriarch feel very strongly that any exploitaion of the question of Jerusalem for political purposes is harmful to Christian interests in Jerusalem. The status of the City and the entire Middle East question must not be linked to the status and privileges of the Christian communities in Jerusalem. These are two completely separate concerns which must be dissociated in any prise de position by the Council. Our concern is Jerusalem and the preservation of the status quo, guaranteed by international treaties (Paris and Berlin) and the League of Nations. It is a matter of Christian interests and Christian existence in Jerusalem to preserve this acquired rights and to keep them far away from temporary political occurances.

I would like to inform you also that I wrote to His Holiness Vazken I, Catholicos of All Armenians, about the different aspects of our Church's participation in the various works of the Council of the Churches. I would like to stress once more the importance for our Church to have two members in the Central Committee, as proposed by His Holiness.

His Grace Archbishop Vassilios, Metropolitan of Cesarea and Chief Secretary of the Greek Patriarchate, who is kindly bringing to you this letter, will further discuss with you different matters concerning the situation and concerns of the Christian Churches in Jerusalem. He will also bring with this letter a draft of a declaration which expresses our expectations and vision of the future.

...2

We hear that on the 24th of this month a consultation is going to take place on the involvement of the Christian Churches in the Middle East problem. On this occasion the Greek Patriarchate and our Patriarchate here consider any politically sided declaration about Jerusalem as a non-responsible act which can only be harmful to our interests here. The Greek Patriarchate, the Armenian Patriarchate and the Custodia of the Holy Land (the Franciscan Fathers) are the only Christian authority recognised by international powers, entitled to deal officially with the status of the Holy City and the Holy Places. We understand that they are the only ones absent from this consultation, which leaves no doubts about the purpose of such a gathering.

I intend to be again in Geneva on the 5th and 6th of November, and hope that I will have on that occasionthe privilege of another meeting with you.

With brotherly love in Christ,

Prayerfully yours,

Archbishop Shahe Ajamian
Chancellor

נציגות חקבע של ישראל
ליד האוים בג'נבה

MISSION PERMANENTE D'ISRAEL
AUPRÈS DES NATIONS UNIES A GENÈVE

ג'נבה, כה' בחשון תשל"ו
30 באוקובר 1975

108.18

אל : ד"ר י. פראטו, מנהל כנסיות

מאת: הנציגות, ג'נבה

הנדון: WCC

בהמשך למברקנו מהיום הנני להעביר אליך הצעת ההחלטה שנתקבלה בהתיעצות על המזרח התיכון, שהתקיימה כהכנה לוועידת ניירובי.

המסמך נמסר לנו ע"י ד"ר ריגנר שקיבל אותו באשר ה"ה בון הרשטיין, ויילר ואיזק רוטנברג בקרו אצלו עם גמר ההתיעצות.

להזכירכם שנתבקשנו למנוע כל פרסום של ההצעה.

ב ב ר כ ה ,

רות ראלי

העתק: מזת"ים

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 34 19 74 — Télex 22 681

NOT FOR PUBLICATION

MEMORANDUM ON THE MIDDLE EAST

SUBMITTED FOR FURTHER STUDY TO THE GENERAL SECRETARY OF THE WCC

from the Consultation "Universal Christian Responsibility in Regard to the Middle East"

Cartigny, October 24 - 28, 1975

I The Political Situation

1. The Middle East continues to be an area of great concern to our churches because the threat to world peace resulting from the unresolved conflict is aggravated by the escalation of military power by the parties involved in the conflict. Further complications come from the possibility of an oil embargo by the Arab nations and the reactions to that. Hence there is urgent need for immediate responsible action on the part of the churches.

2. We recognize that there exists an international consensus on the bases of peaceful settlement in the Middle East, namely:

- Israeli withdrawal from territories occupied in 1967
- right of all states, i.e. Israel and the Arab states, to live in peace within secure and recognized boundaries
- the implementation of the right of the Palestinians people to self-determination,

A sign of hope lies in the fact that these bases are increasingly accepted by some of the parties to the conflict itself.

The Consultation notes that some Arab states have declared after October 1973 their readiness to reach an agreement with Israel based on the above principles within the framework of the Geneva Conference with the participation of the Palestinian people represented by the Palestine Liberation Organization (PLO) which has been granted the status of observer to the U.N.

3. The Consultation also notes, however, that in spite of this readiness the negotiating process is delayed. Israel fears that some of its neighbours and the PLO have no serious intention to live in peace with her. The Arab states and the Palestinians consider that Israel's attitude stems from a refusal to implement the U.N. resolutions.

While the second Sinai Interim Agreement was meant to promote trust between Egypt and Israel, it has not of course addressed the fears and tensions that exist between Israel, other neighbouring states and the Palestinian people. The latter too fear that the agreement may become an instrument of maintaining the new status quo for an indefinite period and thus trigger another war.

Therefore the Sinai Disengagement Agreement needs urgently to be followed quickly by resumption of the Geneva Conference for the implementation of the principles embodied in U.N. resolutions.

It is true that the parties have so far not trusted one another enough to engage in dialogue. Now, however, people on both sides have publicly expressed a degree of trust in the other party for this negotiation to begin. Full trust cannot be the precondition but is a product of negotiation.

4. The Consultation believes that the Geneva negotiations should necessarily involve, among others, the original parties to the conflict, namely Israelis and Palestinians. We recognize the difficulty for the Israelis to negotiate with the PLO whom they associate with terrorism. However, we feel that terrorism, which we deplore, is only one aspect of the general atmosphere of violence inherent in the present situation and that, as the parties are called to resume negotiations, all regular and irregular military activity, including terrorism, should cease.

Furthermore, mutual recognition should not be taken as a precondition of negotiations, but must be seen as one product of the negotiations.

5. Peace in the area must be based upon justice and security for all concerned; the well-being of each party depends on that of the other. Therefore the Consultation urges that the churches seek to assist in the development of mutual trust between the parties to the conflict by promoting the negotiating process. We welcome the positive potential of the various contacts and friendships developed by churches and persons within the churches to enhance the possibilities of trust and peace. For example, those with close contact with Israelis and Jews outside Israel should help interpret the sense of opportunity for peace that exists at present and the urgency to seize this opportunity. On the other hand those with close contact with Arabs and particularly Palestinians - and here the Middle East Churches have a special role - should help interpret the fears of the Israelis.

In addition, all churches have a responsibility to help their constituencies to have more accurate information on and more sensitive awareness of the various dimensions of the Middle East conflict. The churches could thus help to develop a responsible involvement in peaceful solution on the part of their members and the government of their countries.

II. Jerusalem

While recognizing the complexity and emotional implications of the issues surrounding the future status of Jerusalem, we believe that such status has to be seen within the framework of peace in the Middle East. It is necessary in particular to be aware of the different overlapping fields of tension around the city.

1. Jerusalem is sacred to Jews, Christians and Muslims. It is therefore their responsibility to co-operate in the creation of conditions that will ensure that Jerusalem is a city open to the adherents of all three religions where they can meet and live together.

2. We recall that Israel is now in control of the whole of Jerusalem and has taken administrative and legislative actions pertaining to all quarters of the city. We agree that no such unilateral actions should determine the status of the city.

We believe that Jerusalem should be shared. Accordingly, a viable solution for the future political and legal status of Jerusalem as a whole can in our opinion only be found by agreement among the parties concerned. The

parties directly concerned are in the first instance the Israeli and Palestinian peoples including the inhabitants of Jerusalem. The vital interests of the Arab States concerned and of the three monotheistic religions must also be taken into full consideration.

3. Since the 19th century within Jerusalem, some local Churches have come into existence through or fallen under the influence and control of expatriates and their institutions abroad, an influence and control going beyond the limits of canonical relations. The local Churches must be helped to overcome their dependence so that they may be able to fulfil their ministry. Freed from external domination they can come closer to one another and so be able to take their part in reconciliation with the other communities to whom Jerusalem is holy.

4. With particular respect to the Christian Holy Places it is essential that the holy shrines should not be allowed to become mere monuments of visitation, but should serve as living places of worship integrated in and responsive to Christian communities who continue to maintain their life and roots within the Holy City.

The special legislation regulating the relationship of the Christian communities and the authorities, guaranteed by international treaties (Paris and Berlin) and the League of Nations and known as the Status Quo of the Holy Places, must be fully safeguarded and confirmed in any agreement concerning Jerusalem.

III. Dialogue between Christians, Jews and Muslims

1. As a contribution towards peace in the Middle East, the WCC should promote dialogues leading towards better understanding between each of the religious groups concerned. Such dialogues should take into consideration not only the religious factors but also the dynamics of the existential reality of the peoples involved.

2. For historical, cultural and theological reasons a continuous dialogue should be established between the Churches in the Middle East and those of the other regions from both Eastern and Western traditions. This dialogue should focus on the imperatives of the Christian faith with regard to the issues arising from the Middle East situation. Such a dialogue will also help the Churches to define the basis for the relevant dialogue they should have with Jews and Muslims.

3. The dialogue with the Jews should lead towards an understanding of the Jewish faith and identity as well as the different aspects of the contemporary Jewish experience. This dialogue should face up to the traumas of the past in order to overcome them and to find new hope for the future.

Dialogue between Western Christians and Jews in Israel should not be considered as a substitute for encounters, however difficult, among the Christians and Jews of the Middle East; accordingly Western Christians coming to the Middle East should take more seriously the presence and the concerns of the local Christians.

4. Dialogue with Muslims should be intensified in order to promote the eradication of prejudice towards Muslims. It should lead to an understanding of the spiritual and theological values of Islam, its relationships to the Christian faith, and its contribution to the development of world community.

5. These two dialogues of Christians with Jews and Muslims should converge into a three-way dialogue aiming at a greater understanding among the three monotheistic religions. This could make a unique contribution to reconciliation and peace in Jerusalem in the Middle East, and in the world at large.

CONSULTATION CONSIDERS UNIVERSAL CHRISTIAN RESPONSIBILITY REGARDING MIDDLE EAST

Geneva (EPS) - Church officials, theologians and laity met near here October 24-28 under World Council of Churches auspices to struggle with the many dimensions of WCC member churches' attitudes to the situation in the Middle East.

Purpose of the consultation, attended by 40 Christians with a wide variety of experience from all six continents, was to clarify issues relating to increasing worldwide Christian concern for peace and justice in the Middle East.

WCC general secretary Philip A. Potter acknowledged in his opening speech that the ecumenical movement's involvement in the area has been "unique and painful". Nevertheless, he urged wider Christian acceptance of a joint responsibility towards finding a solution "because the Middle East is not just a European or Western problem".

The consultation dealt with the political situation, the status of Jerusalem and the continuation of dialogue between Christians, Jews and Muslims. The members considered the specific areas in which further discussions involving Christians may lead to deeper understanding among the parties concerned and contribute to reconciliation and peace.

While the consultation was not charged with preparing a statement, a list of specific concerns for consideration in wider World Council discussions was agreed upon and submitted to Dr. Potter. Together with other working papers on the Middle East from individual member churches and the World Council's Consultation on the Church and Jewish people, this list of concerns will be available for further study by the appropriate committees at the forthcoming Fifth WCC Assembly in Nairobi.

EPS

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

אל: השגרד

מאת: ניו יורק

מס. 474

נשלח 131700 גיב 75

פראז. מועת"כ. למברקך 920 פסקה ח'.

1. קיימתי היום שיחת אינטנסיבית עם מאנוגיאן. מסרתי לו העתק מכתב אג'מיאן לפוטטר.
2. מס תבר שמאנוגיאן יפעל בבירובי לא כנציג העדה הארמנית באתהב כי אם כנציג העדה העולמית ומנויו אי שי מטעם הקתוליקוס.
3. לגופא ראיבו עיין בעיין והוא מבין היטב הסכנות בבירובי כולל התרפה אפשרות של שמדת הכנסיות המזרחיות תוך היעזרות בהחלטת תאום נגד תציונות. חשוכמתי שהוא יידע יפה לעמוד בלחצים אלה מה גם שנכח בשבוע הארמני בירושלים ומודע למצב האמיתי.
4. תביע שאט נפש על החלטת תאום.

פרגאי

שתח מנהל המנכל לוריא מ. קדרון שמעוני י. רביב מאום אב כנסיות חקר מעף מזרחים רם

אב/או

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אל:המשרד

מאת:רומא

מס. 130

נשלח 152300 נוב.75

מיידי

אל: פראטו

דע: עתונות

מ[illegible]

בלמס

בעמוד הראשון של הייאוסרבטורה רומנויי מהערב פורסמה ההצהרה הבאה תחת הכותרת ייביחס להחלטת האויים בענין הציונות.

הצהרה של הקרדינל ויליברנדסי

יי בהזדמנות הטקס לציון עשר שנים להצהרה הקונציליליארית יילנוסטרה אטאטהיי על יחסי הכנסיה עם הדתות הלא נוצריות ויסוד ייסידיקיי

התבטא הקרדינל ויליברנט נשיא הועדה ליחסים דתיים עם היהדות בסוף נאומו במלים אלה:

יי ב-10 לנובמבר נתקבלה ההחלטה של האומות המאוחדות על הציונות התפלאתי שבה מדברים על תופעות כל כך מורכבות כציונות וגזענות מבלי להגדיר את המובן אשר מיחסים למילים אלו.

ביילה מונדיי מ-12 נובמבר מצאתי שלוש הגדרות לשוניות מושגיות על הציונות ושלוש אחרות על הגזענות ואשר מרכיבי שני המושגים לגמרי אינם זהים אז מה יכול להיות מובן הצהרה שאינה מגדירה את הנושאים בהם היא דנה ואינה מסבירה את המובן אשר ממנו נוכל להבין את המונחים שבהם השתמשו?.

בדרך זו לדעתי בודאי לא יכולים לשרת את הצדק ולא את השלום שכולנו מאחלים לאזור המזהיית.===

מנדס

שהח רהמ מנכל ממנכלסמנכל והסברה מעת כנסיות מאום אב אירופה א מזתים חקר תפוצות

מב/אי

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס — מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

דף מספר ..... מתוך ..... דפים

עותק מספר 1 מתוך 22 עותקים

סודי ביותר

מס. 215

נשלח: 281900 אוק 75

אל: המשרד

מאת: רומא

ורד.

דע:- לוריא. שיק. פראטו.

לנמענים בלבד

בפגישתי עם פיניידולי בנוכחות רוסאנו ומנדס שאלתי לתוצאות שליחות רוסאנו בלוב.

א. ענה שקדאפי לחצ מאד להכניס סממנים פוליטיים לדיאלוג הצפוי בפברואר וביחוד לחצ שנושא ירושלים יופיע בסדר היום. פיניידולי אמר שהודיע ללובים מפורשות שאינ הדבר בא כלל בחשבונ.

ב. רוסאנו סיפר שאחמול קיבלו הצעת סדר היום מהשגרירות הלובית ובה מופיע גם הנושא הפלסטיני במונחים ובהגדרות הדומות לתורת אשייפ וכי כמובנ יענו בשלילה. פיניידולי שטרם הספיק לראות את המסמכ הורה רוסאנו להעביר אלי העתקו וכנ הורה אותו לענות בשלילה מוחלטת.

ג. פיניידולי אמר שהוא מקבל במלואו הקו שהומלצ על ידי בזמנו היינו שהמגעים עם לוב יהיו בילטרליים (ולא כל אסלאמיים) וכנ שיהיו נקיים מכל נושא מדיני.

ד. הערתי שעצם העתוי של המפגש הלובי וותיקאני הינו בעל משמעות מדינית. אני מניח שלא ינעם לנוצרים בלבנונ מפגש כזה כאשר הם לוחמים על קיומם נגד אלמנטים הנתמכים גם עייי לוב. אמר שמסכים לשיקול זה ובבוא העת ישקלו אם לקיים הכנס בפברואר או לדחותו. פיניידולי הוסיף שאם ישתתפו בדיאלוג מוסלמים לא לוביים הם יהיו ביוזמה לובית ויהיה לחם מעמד משקיפ ותו לאו. מצידם יקפידו לחתל מפגש אופי בילטרלי כי אינ ברצונ פיניידולי לחת יד לנהלכ בהתמודדות בינ קאהיר סעודיה ולוב על הבכורה באסלאם.

ה. שוחחתי ארוכות על המצב בלבנונ. אישר ששמע הערכות דומות מנוצרים שהגיעו זה עתה משם בינ השאר שיבחו עמדת ישראל. השאיר רושם של אזלת יד ומבוכה באשר אינם יודעים מה לעשות. העיר כמתלוצצ "חבל שאינ לנו כחמישים אלפ אנשי משמר שויצריים".

שמון

שהח רהמ מנכל ממנכל לוריא שק י.רביב פראטו/כנסיות ורד/מזתים

אב/ער

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ו ר

אל : המשרד

מאת : ניו יורק

מס 974

נשלח 271900 אוק 75

מ י י ד י

פראטו.

העתק השגריר ווש (הועבר)

א. הערב ליויתי לנית פסטור McQUAID בפטיסט ידידותי ממדינת ורגיניה המגיע ירושלימה מחר לשבועיים. יתקשר עמכ למעט הדרכה. שוחחנו דקות אחדות אחרי ששודרה הצהרת סאדאת בואשינגטון על בינאום ירושלים. הגיב בשאט נפש. צרפ נא אותו ליוזמת תגובה נוצרית בירושלים שבודאי מתאגנת ושחשוב שתגיע לכלי החקשורת בעוד סאדאת כאן.

ב. מציע להפעיל איתנ רונ בגנבה שיניע קבוצת המתיעצים שם מיד ובטרם יתפזרו בתום הדיונים ב-28 שגם הם יוקיעו הצהרת סאדאת. אפילו התבטאות פושרת עדיפה על היעדר תגובה לסאדאת. יתכנ וזה יחייב טלפונ לרונ.

ג. יוצא מחר לממפיס מדינת טננסי לכינוס איקומיני ארצי. כל המי ומי יהיו שם ואנסה להניעם להתבטאות נגד רעיונ הבינאום אפילו זה יהיה ללא סמכות המימסדים.

ד. במקרה ותהיה התבטאות ברומא נגד רעיונ סאדאת הברקנא מיד.

פרגאי=

שתח מנכל ממנכל לוריא ארגוב מצפא כנסיות הסברה

מב/אח

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שמור

אל: ניו יורק גנבה מוסד
מאת: המשרד

חוזם 920
נשלח 231530 אוק 75

פרגאי.
שלכ 732.
א. בהעדר דיווח על פעולותיכ הברקנו בשלנו 823.
ב. מפי דייר גלטה נודע כי היוזמים של ההתיעצויות בגנבה ב 24.
היו בעיקר אה N.C.C בארהב.
ג. גלטה הוזמנ לגנבה והוטל עליו להגיש נייר על בעית ירושלים.
הוא לא ישתתפ במחמת חוסר זמנ להתכוננ כראוי. במקומו יסע
מר כורי, מנהל בית ספר תיכונ אנגלי בבית לחם אכ לא יגיש נייר על ירושלים
ד. גלטה אומר כי המגמה הנ בגנבה והנ בניירובי היא לא
להעביר החלטות או להצהיר הצהרות על ירושלים אלא לנסח ולהגדיר הבעיות
הנוגעות לירושלים לשם הבהרת המחשבה.
ה. הארמנים והיונים האורטודוקסים בירושלים שיגרו לגנבה זיכרונ
דברים על ירושלים שהוכנ על ידינו בעל אופי כללי והמדגיש כי הענינ הנוצרי
היחידי בירושלים הוא השמירה על היי סטטוס קוויי
ו. אגימיאנ שלח מכתב תקיפ לדר פוטר המחרה לבל ינצלו את בעיית
ירושלים למטרות פוליטיות שאיננ קשורות ואפ מזיקות לאינטרס הנוצרי
והמדגיש בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים את זכותם הבלעדית של
הפטריארכים לעסוק בענינים הקשורים לירושלים מהבחינה הנוצרית
ללא היתערבות מבחוצ.
ז. בעמדה הנל תומכים למעשה כל ראשי הכנסיות הארמניות כולל
הקאתוליקוס והיא תנחה אתם בניירובי. קו זה תואם כמובנ הקו של הפטריארכ
היוני האורטודוקסי.
ח. אגימיאנ ממליצ על הקשר עם הארכיבישופ הארמני של ניו יורק
מנוגיאנ המוכר, לכ שהוא חבר הועד המרכזי של ה N.C.C.
והפועל בכיוונ זה.
ט. הארמנים והיונים האורטודוקסים בירושלים לא ישתתפו בהתיעצויות
בגנבה אכ יהיו מיוצגים בניירובי עי אגיאמיאנ
והארכיבישופים ווסליוס וגרמנוס.

פראטו ==

מנכל ממנכל לוריא ארגוב מ.קדרון מאום אב כנסיות תפוצות הסברה מצפא
מב/אס

מברק יוצא – מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

שמור

אל : גבבה

מאת: המשרד

דחוף

מס' 75

בשלח: 151330 אוק 75

לשבריר

מסגן הפטריארך הארמני למדבו שב-30 -27 דבא יתקיים בגבבה ביוזמה ערבית כבס מזת של WCC יחד עם בציגי כבסיות מערב אירופה. המטרה להעביר החלטות אבטי-ישראליות שיוצגו בועידה הכללית בביירובי בקובטבסוס מזתי - אירופי.

בסובא לודא במזכירות מי יהיו המשתתפים מארצות אירופה כדי שבוכל להכיבס מראש לכך.

הבריקובא.

לוריא - ורד

שהח מבכל ממבכל סמבכל מזתים כבסיות אירופה א חקו

מב"דל

DRAFT

Declaration on Jerusalem

For many millions of Christians throughout the world, as well as for the adherents of the two great sister monotheistic faiths, Judaism and Islam, Jerusalem continues, as it has done through the ages, to be a focus of deepest religious inspiration and attachment.

The Conference expresses its profound hopes and fervent prayers for the peace and welfare of the Holy City and all its inhabitants. Jerusalem which has known so much conflict, division and strife, must in fulfilment of the divine message which emanated from within its walls, become the centre and symbol of unity, of the brotherhood of man and of peace among the nations.

From the dawn of Christianity, Jerusalem has drawn to itself pilgrims from far and near, seeking at its holy shrines to renew and give expression to their faith. Unhindered access to the Holy Places should be ensured and freedom of worship guaranteed for all, whether they be residents of the Holy City or those who come from without to render their tribute of faith. Pilgrimage to Jerusalem should be encouraged and facilitated.

The Conference deems it essential that the holy shrines should not be allowed to become mere monuments of visitation, but should serve as living places of worship integrated in and responsive to Christian communities who continue to maintain their life and roots within the Holy City. In this context, respect must be accorded to the continuity of tradition and the maintenance of immemorial rights hallowed by time and custom.

15/10/75

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא-מסווג

מס. 83

בשלח: 121400 ארק

שמור

אל: ויגה

מאת: המשרד

מיידי

פלד. פלך 36.

תוכל למסור רשמית ולפרסום למערכת "די פרסה" שאין כסיס לכתבתם מ-10.10 רשום
גורם ישראלי מוסמך לא העלה ההצעות הנזכרות.,

ורד

(קרוצי)

שהח רחם מנכל ממנכל כנסיות אריאל מזתים אירופה א חקר לם מעת הסברה
לב/ער

מברק נכנס – מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

ירושלים - נלדרים

שמור

אל: המשרד

מאת: רומא

מס. 24

נשלח 031400 אוק 75

פראסו, מזתים.

לתשומת ליבכם:

א. בהודעה ותיקנית על שיחת האפיפיור קרמגליס לא מוזכרת ירושלים אלא "המקומות הקדושים בפלסטינה".

ב. אע"פ ששגרירת החדש של לבנון התיחס לירושלים ולפלסטינאים מספר פעמים בנאום כתב האמנה שלו, הרי בשתובתו התעלם האפיפיור מהתיחסות זו ודיבר בנאומו על המצב בלבנון ועל קשר הכנסיה עם ארץ זו ועל תקוות לשלום בין העדות.

מנדס

שהה רהמ מנכל ממנכל סמנכל כנסיות הסברה אירופה א מזתים חקר

צג/דר

מברק נכנס

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

ירושלים (ופרים

אל: משרד

מאת: רומא

מס 7

בשלח 021401 אדק 75

מ י ד י

פראטו

להלן הודעה שפורסמה ממעם לשכת העתדנות של הותיקאן:

" האב הקדוש קבל לדאיון פרטי בשעה 09.30 הבוקר 75-10-[illegible] את הוד מעלתו מר קרסמנטיז קרמבליס, ראש ממשלת יוון, בפגישה הלבבית בכחו שר החוץ היווני, הוד מעלתו דמטריוס ביטסאוס ומובסביור אגדסטיבו קסרולי, מזכיר המועצה לעניבות עובדיים של הכנסיה. בושאי השיחה בוסף לבעיות בעלות אופי כללי המתיחסות לכנסיה הקאתולית והכס הקדוש ביחסים עם יוון, היו בעיות בעלות עניין מסציפי, כגון זו של המקומות הקדושים בוצדיים בפלסטיבה.

לאחר הדאיון האפיפיורי, ערך ראש ממשלת יוון ביקור להוד [illegible] הקרדיבל וילוט, מזכיר המדיבה.

מבדס

שהח מבכל ממבכל לוריא י. רביב פראטו מזתים חקר מעת

לב/ יב

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ו ר

מס 36

בשלח 101200 אדק 75

אל: המשרד

מאת: ויבה

מ י ד י

א ל :המשרד

מאת :ממישראל וינה .

ת"ת,אריאל ,מזיתים,מרכז

בישוף קפוצי .

בידיעה של סוכנות "קאטפרס "(סוכנות קטולית) ביידי פרסה "(10.10) נאמר כאילו מוכנה ממישראל לשחרר קפוצי תמורת הכרת הותיקן בירושלים כבירת ישראל ויתור על תביעותיו למעמד מיוחד לעיר.
פניתי לעורכ החוצ של הסוכנות כדי לברר מקור הידיעה ,שלעניות דעתנו עלולה להזיק לחמיתנו בציבור הקטולי כאן .
מסתבר כי המקור הוא העתון "אל-שיב " המסתמכ על מקורות כנסיתיים בירושלים .להלן נאמר בידיעה ,בשם העתון הירושלמי כי חוגים אלה קיקרו חריפות תביעותיה הנל של ישראל ותביעות נוספות כגון הסכמת ממישראל מראש כתנאי למינוי יורש לקפוצי כהתערבות בלתי נסבלת בענינים הפנימים של הכנסיה .
מדתי את העורכ על אופי העתון ומשרותיו .הביע צערו על הפרסום ונכונות לפרסם הכחשה -תיקון או הודעה שלנו המעמידה העובדות על אמיתותן.
אנא הנחיותיכם לגבי העובדות כשלעצמן ולגבי נוסח הדברים שרצוי שיפורסמו .

פולד ----

שהת רהם מנכל ממנכל סמנכל כנסיות אריאל אירופה א מזתים חקר רם לוי הסברה

הא/ יכ

כל המוסר תובן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

מס' 101

נשלח: 161031 אוג 75

אל: המשרד

מאת: רומא

דחופ

אל: כנסיות מאום

דע: המנכל לוריא יעיש

השעיה והוותיקאנ.

1. כאשר צייג בפני הקרדינאל פינייטולי שהכס אינו נוטה להתבטא פומבית בנושאים בעלי אופי מדיני קונטרבמאבי מובהק (להבדיל מפעילות חדיפלומטי) הוסיף שבנושא זה קיימת מחלוקת בתוך הכנסיה עצמה כאשר יש השוללים ויש המחייבים התבטאויות מעין אלו וכי לאחרונה גברה הנטייה לשלול.
2. הנסיון והעבר הקרוב מוכיחים שהוותיקאנ פעיל כמובן במישרו המדיני ואפ מתבטא בנושאים מדיניים כאשר האינטרס הישיר שלו מחייב זאת או כאשר גובר לחצם של מחייבי ההתערבות או ההתבטאות.
3. עלינו לזכור שנוכח לחצי הכנסיות המזרחיות ולעתים גם נוכח האינטרס של הכס עצמו ברור שבעינינו ידם של הגורמים באנטי ישראליים בוותיקאנ היגה בדרך כלל על העליונה.
4. עם זאת עובדא היא שמאז שנה וחצי מגלה הוותיקאנ נטיה חזקה מאד לנתק עצמו מהחיבט המדיני של בעית ירושלים ומנסה להסתפק בהתיחסות להיבטים החזתיים והרוחניים של הבעיה.
5. במילים אחרות צריכ להיות לנו עניין לחזק נטיה זו בוותיקאנ ומכל מקום שלא להופיע כמי שמחייב זחיפותו לנושאים מדיניים.
6. הונה אומר שמידת וסגנון הלחצים שלנו ושל היהדות העולמית (ואפ של אחרים) על הוותיקאנ בנושא התשעיה חייבת להיות כפופה לאינטרס העליון והחשוב יותר שלנו ביחסנו עם הוותיקאנ שהינו ירושלים מה גם שבנושא התשעיה משקל עמדת הוותיקאנ בעיני מדינות קתוליות - ככל שאינ לזלזל בו איננו הגורם המכריע בקביעת עמדתנ.
7. לאור זה ממליצ שנלחצ עליהם בעיקר לפעילות דיפלומטית וככל שאנו מבקשים התבטאות נקפיד להדגיש - כפי שעשינו בשיחותי כאנ - שאנו מכבדים ומקווים ומבינים אי רצונם להתבטא בנושא הקונטרסלי ושכל כוונתנו היא

2/ooo

בל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

להתבטאות במונחים של אוניברסאליות האום ותפקידו ויישום ערכים עליונים
של שלום העולם וכוי דוגמת דברי האפיפיור עצמו בהופיעו בזמנו בעצרת.
8. אנא הדריכו בהתאם הגורמים הפעילים בנושא זה בבירות השונות מה גם
שהסכוי להוציא מהם הצהרה עומד ביחס הפוכ לסיכוי להפעילם במישור
הדיפלומטי.====

ששונ -

שהח רהם מנכל ממנכל סמנכל כנסיות מאום אב אירופה א הסברה חקר מזתים הראלי
תא/אי

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

שמור

אל:המשרד

מאת: ניו יורק

מס. 316

בשלח: 131800 אוג 75

ארגוב [illegible]פראטו(העבר במס. 113). שג רושיבגמון.

השעייה.

במסר לי כעת שכבר יצא שדר לאפיפיור מועם ה - U.S. BISHOPS CONFERENCE

ובו עמדה ברורה בגד היוזמה הערבית וצפייה שהואטיקן יפעל בהתאם.

השדר היבו - CONFIDENTIAL ברם, יתכן ואקבל הבוסח.

פרגאי

שהה רחם שהבט מבכל מ/מבכל סמבכל כבסיות הראלי מצפא מאום אב חקר מזתים רם אמן

תא/עב

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אל:המשרד ס ו ד י מס' 173
מאת:רומא נשלח:221900 יולי 75
פראטו.
דע:לוריא

להלן משיחה עם קסרולי שהח ותיקאנ בנוכחות מנדס:

1. סקרתי המצב באזור ונושא חסדר הביניים לפי קווי הסבר שהח לשגרירי הנשע.
2. תארתי עמדתנו בנושאי ההשעייה ומנדט כת החרום.
3. שאלתי על שיחות האפיפיור עם פורד וגרומיקו. קסרולי העיר:
א. לא היתה במפגשים אלה שום התבטאות חדשה מצידם.
ב. עמדתם בנושא ירושלים נשארה כפי שהיתה ואינ בה שום אלמנט חדש שאיננו ידוע לנו.
ג. ברצוננו לחזור ולאמור לי שאינ הם דוגלים היום בבינאום העיר ואינ הם מתיחסים להיבט המדיני של הבעיה. ענינם בהיבט הדתי.
ד. ברצונו להזכיר מחדש שכאשר דיבר פיוס ה-12 על בינאום הוסיפ שהדבר נראה לו כפתרון הטוב ביותר לאמור ייבתנאים הנוכחיימיי עד כאנ כלומר פיוס לא יצק מטבע שתחייב הכס לעולמים אלא דיבר על פתרון שהיה מתאים בתקופתו היינו ב-48 כאשר היו שני אלמנטים ששוב אינם קיימים היום הווה אומר סיכוי לממוש החלטת האום מצד אחד וחשש שהעיר תהרס במלחמה מצד שני.
ג. לפני הפגישה עם גרומיקו העיר קסרולי עצמו לאפיפיור על הקושי של דו שיח בנושא ירושלים עם בריחם הוא הפחות מתאים להבנת ההיבט הדתי שהוא במרכז התענינות הותיקאנ אם כי אולי יהיה לגרומיקו מה לאמר משום שבכיז יושב במוסקבה הפטריארכ שגם לו אינטרסים דתיים בירושלים. לאור שיקול זה היתה השיחה עם גרומיקו במושגים כלליים ביותר.
4. במהלכ השיחה העיר קסרולי שישראל מצטיירת בעיני האפיפיור כמדינה שאיננה מכבדת החלטות אום ורושם זה משפיע על הלכ מחשבתו. קסרולי מהר להוסיפ שהוא עצמו מזכיר לאפיפיור שהערבים היו ראשונים לדחית החלטת אום.
5. הבעתי פליאה שהפעם הותיקנ אחר לגנות הפשע בכבר ציונ ומשעשה זאת

...../2

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

מברק נכנס - מסווג

ערב פעולתנו בלבנון.
קסרולי ענה:
א. אמנם שמע כבר על פעולתנו באמצעות קארו מפי לוריא.
ב. כללית לא יוכלו ליכל פעמיי להתבטא.
ג. הפעם עמדו להעניות לנו ולהתבטא אולם הדבר נתעכב משום מה ובינתיים היתה פעולתנו.
ד. רמז שאינו מאושר מהניסוח שנעשה בהעדרו מהעיר.
ה. התפתחה שיחה בנושא הפלסטיני כשהוא מתאר עפ"י את כתוב.
ו. הערתי שאנו רשמנו לפנינו בטיפוק הנוסח של הודעות הותיקאנ אחד ביקורי מנהיגי עולם אצל האפיפיור שהינו קצר וזהיר ותוכן הקפדה שלא לגעת בסרכיבי הסכסוך ואמרתי שברצוננו שידעו שאנו מעריכים נוהג זה המשתמעת ממנו הקפדה ראויה לשבח שלא לפגוע במאמצי השלום. קסרולי הביע הערכה על תשומת לבנו לזהירותם והקפיד להנחיל הדושם שידו בכך.
ז. השיחה נמשכה כשעה ותצי באווירה חפשית ונוחה תוך הדגשת תודה וענין מצד קסרולי על שמצאנו לנחוץ להעמידו על העמדתנו ומהלכינו בשעה זו.===

ש ש ו נ.===

שהח רהם מנכל שהבס משנה למנכל סמנכל אירופה א ב כנסיות מזתים חקר מאום א ב רם אמן
צג/אמ

L'Ambassadeur d'Israël

שגריר ישראל
סודי ביותר
528

רומא, א' בתמוז תשל"ה
10 ביוני 1975

103.1/ותק

אל : מר ארתור לוריא, יועץ שה"ת

העתק: המנכ"ל
מר אליהו תסין, יועץ שה"ת
מר י. מראטו, מנהל כנסיות

מאת : השגריר רומא

הנדון: מסמכי הוותיקאן בקשר לירושלים

בזכור בודאי שב-6.7.74 עת ביקר קיסינג'ר בקרית הוותיקאן נמסר לו מסמך סודי ביותר בו הגדיר הוותיקאן עמדתו ומשאלותיו בקשר לירושלים. כן תזכור בודאי שמאוחר יותר, ב-7.3.75 עת ביקר כאן רוה"מ קנדה טרודו מסרו לו גם כן מסמך כתוב באותו נושא.

במגמה לבדוק אם חלה המורה כל שהיא בעמדת הוותיקאן בנושא ירושלים במרוצת תשעת החדשים שעברו בין שני מסמכי הוותיקאן "פידק" ד"ר מנדס את שני המסמכים לטיפים לפי תכנם והציב הטיפים אלה לעומת אלה ורשם בטבלה השוואתית את ההבדלים בכל טיף וטיף. רצופים בזה העמות בין שני המסמכים - זה לעומת זה - וכן הערותיו המפורטות של ד"ר מנדס.

לדעתי כל הרוצה ללמוד עמדת הוותיקאן בנושא ירושלים ראוי לו שיעיין בקפידה רבה בשני המסמכים הרצופים. אעמוד כאן בקצרה על ההבדלים העקריים בין שני המסמכים המסמך לקיסינגר והמסמך לטרודו:

* המסמך המוען לקיסינגר ארוך יותר וממורט יותר בבמה טיפים.

* שלא כבמסמך לטרודו מביע הבט באזני ארה"ב את נכונותו לתרום, בהתאם ליכולתו, לתהליך ההגדרה המדויקת של "המעמד המיוחד" לעיר (במסמך לטרודו נאמר באופן כללי "יש צורך להגדיר" - ותו לא). במסמך לקיסינגר מופיעה במו כן הגדרה טריטוריאלית (העיר העתיקה, כולל הר ציון והר המוריה, וכן הר הזיתים).

* במסמך לקיסינגר מתיחס האפיפיור לעובדא "ששום דבר לא יצא" מהחלטת האו"ם בזמנו על הקודמוס סטרטוס. קטע זה הוצא מהמסמך לטרודו.

* במסמך של טרודו שהינו קצר יותר אין מרוט "הטאי ישראל בירושלים" כבמסמך שנמסר לקיסינגר. במקום טיף ארוך זה מופיע משפט קצר בו מעמידים טרודו בפני "העקשנות האקלוסיבית והריבונית" שרושים לעצמם הישראלים והערבים כאחד.

/..

* במני שרודו אין הוותיקאן מפגין רשימת הדתות הנוצריות השונות שיש להן אינטרסים בירושלים. הוא מדבר על הנצרות בכלל ללא הפרוש מופיע במסמך לקיטינגר (קתולים, אורתודוכסים, יוונים ארמנים קופטים, אנגליקנים פרוטסטנטים).

* בהתייחסו למקומות הקדושים מחוץ לירושלים, בסיפא של האגרת לקיטינגר מפרש האפיפיור מקומות אלה המצויים "במזרח ובמערב לירדן וכן כחצי האי סיני". פרוש גיאוגרפי זה נעלם באגרת שנמסרה לשרודו.

המסקנה המרכזית שלי מהשוואה זו היא שההבדל בין שתי האגרות נובע כנראה מהעובדה שהאפיפיור מודע לכך שבפנותו לארה"ב הוא פונה למעצמה העוסקת באופן פעיל במאמצים ליישב הסכסוך בעוד שבפנותו לשרודו הריהו מכניס בסוד עמדתו מדינה שאין לו כל תביעות מיוחדות ממנה בהקשר זה. (מבאן למשל הצהרת הוותיקאן בפני אה"ב בדבר "נכונותו לתרום" להגדרת מושג המקדש המיוחד בעוד שמשבע הלשון כלפי שרודו היתה "יש צורך להצדיק".)

המסקנה השניה המרכזית היא שעלינו לבדוק יפה מה הניע את הוותיקאן להשמיט את ההתייחסות לקורפוס ספרטום מהאגרת לשרודו. האם במשך תשעת החדשים שעברו בין שתי האגרות התרחש משהו שהניע האפיפיור לטפח מחדש אשליות על אפשרות התיאת תכניות זו של האו"ם?

כללית נראה אם כן שלא חל שינוי בעמדת הוותיקאן בתקופה הנסקרת פרט לכך שיש לברך על השמטת כל ההשמצות נגדנו שהיה גדוש במסמך שנמסר לקיטינגר ושאינו מופיע במסמך לשרודו.

למקרא תומר זה מתעוררת השאלה: מדוע נמסר המסמך לשרודו והאם נמסר מסמך דומה למדינות ומעצמות אחרות (בריה"מ?). העובדא נשארת בעינה שלנו ע"כ לא נמסר מסמך כזה והוותיקאן מנסה להיות מעיל בגושא חיוני לנו מאחורי גבנו.

ב ב ר כ ה,

מ. שטון

6/7/74

המסמך קיסינג'ר

IN HIS SPEECH OF 21 DECEMBER 1973, THE HOLY FATHER EXPRESSED THE CONFIDENT HOPE THAT THE HOLY SEE WOULD FITINGLY BE ABLE TO MAKE ITS VOICE HEARD WHEN THE PROBLEM OF JERUSALEM BECAME THE SUBJECT OF CONCRERE DISCUSSIONS IN THE CONTEXT OF THE PEACE NEGOTIATIONS FOR THE MIDDLE EAST.

THE HOLY SEE (WISHES TO SET FORTH CERTAIN CONSIDERATIONS CONCERNING ITS VIEWPOINT ON THE MATTER,) REGARDING IT AS IMPORTANT THAT IRREVESIBLE SITUATIONS SHOULD NOT BE CREATED WHICH WOULD PREJUDICE THE DESIRED SOLUTION.

IT IS COMMONLY FELT, IN FACT THAT THE FAILURE TO FIND A SOLUTION TO THE QUESTION OF JERUSALEM, OR AN INDEQUATE SOLUTION OR EVEN A RESIGNED POSPONEMENT OF THE PROBLEM COULD BRING INTO QUESTION THE SETTLEMENT OF THE WHOLE MIDDLE EAST CRISIS.

7/3/75

המסמך לטרודו

IN HIS SPEECH OF DEC21/73, THE HOLY FATHER EXPRESSED THE CONFIDENT HOPE THAT THE HOLY SEE WOULD FITINGLY BE ABLE TO MAKE ITS VOICE HEARD WHEN THE PROBLEM OF JERUSALEM BECAME THE THE SUBJECT OF CONCRETE DISCUSSIONS IN THE CONTEXT OF THE PEACE NEGOTIATIONS FOR THE MIDEAST.

THE HOLY SEE ALSO CONSIDERS IT IMPORTANT THAT IN THIS MATTER THERE SHOULD NOT/NOT BE CREATED IRREVERSIBLE SITUATION WHICH WOULD PREJUDICE THE DESIRED SOLUTION.

IT IS COMMONLY FELT THAT THE FAILURE TO FIND A SOLUTION TO THE QUESTION OF JERUSALEM, OR AN INADQUATE SOLUTION, OR EVEN A RESIGNED POSPONEMENT OF THE PROBLEM COULD BRING INTO QUESTION PAGE TWO VAT0092 COFD
THE SETTLEMENT OF THE WHOLE MIDEAST CRISIS.

/..

NEEDLESS TO SAY THE HOLY SEE ENDEAVORS TO KEEP IN CONTACT WITH THE RELIGIOUS AUTHORITIES OF THE VARIOUS CHRISTIAN CHURCHES, WHICH ARE AUTONOMOUS BUT WHICH ARE UNITED AT LEAST IDEALLY IN THE DEFENCE OF THEIR RESPECTIVE RIGHTS TO MAINTAIN IN THE CITY THEIR NSITITUTIONS (CHURCHES, SCHOOLS, OFFICES, ETC) AS WELL AS A FUNCTIONING COMMUNITY OF THEIR OWN.

NEEDLESS TO SAY, ON THIS SUBJECT THE HOLT SEE ENDEAVORS TO KEEP IN CONTACT WITH THE RELIGIOU AUTHORITIES OF THE VARIOUS CHRISTAIN CHURCHES; WHICH ARE AUTONOMOUS, BUT WHICH ARE UNITED AT LEAST IDEALLY IN THE DEFENCE OF THEIR RESPECTIVE RIGHTS TO MAINTAIN IN THE CITY THEIR INSTITUTIONS (CHURCHES, SCHOOLS, OFFICES ETC), AS WELL AS A FUNCTIING COMMUNITY OF THEIR OWN.

IT HARDLY SEEMS NECESSARY TO EMPHASIZE THAT THE HOLY SEE'S INTEREST IN THIS QUESTION HAS A SPIRITUAL HISTORICAL AND JURIDICAL BASIS, THAT ITS NATURE IS NOT POLITICAL BUT RELIGIOUS AND THAT ITS AIMS ARE CONCILIATION AND PEACE. THIS INTEREST IS DIRECTED TOWARD THE RESERVATION AND GUARANTEEING OF THE HOLY CITY'S IDENTITY AS A RELIGIOUS CENTER, UNIQUE AND OUTSTANDING IN THE HISTORY OF THE WORLD, IN SUCH A WAY THAT THE CITY MAY BECOME A STABLE PLACE OF ENCOUNTER AND CONCORD FOR THE THREE GREAT MONOTHEISTIC RELIGIONS (CHRISTIANITY, JUDAISM AND ISLAM). AS REGARDS THE CHRISTIAN RELIGION IT MUST NATURALLY BE KEPT IN MIND THAT THE LATTER IS PRESENT THROUGH VARIOUS ECCLESIAL COMMUNITIES (CATHOLIC, ORTHODOX, GREEK, ARMENIAN, COPTIC, ETC. ANGLICAN AND PROTESTANT). AT THE SAME TIME JERUSALEM IS A PRIVILEGD HOLY PLACE AND ONE ENDOWED WITH THE HIGHEST SPIRITUAL VALUES FOR ALL MEN.

IT HARDLY SEEMS NECESSARY TO EMPHASIZE THAT THE HOLIY SEES INTEREST IN THIS QUESTION HAS A SPIRITUAL, HISTORICAL AND JURIDICAL BASIS, THAT ITS NATURE IS NOT/NOT POLITICAL BUT RELIGIOUS, AND THAT ITS AIMS ARE CONCILIATION AND PEACE. THE INTENTION OF THE HOLY SEE IS TO PRESERVE AND GUARANTEE TO THE HOLY CITY ITS IDENTITY AS A RELIGIOUS CENTER, UNIQUE AND OUTSTANDING IN THE HISTORY OF THE WORLD, IN SUCH A WAY THAT IT MAY BECOME A STABLE PLACE OF ENCOUNTER AND CONCORD FOR THE THREE GREAT MONOTHEISTIC RELIGIONS, CHRISTIANITY JUDAISM AND ISLAM).

THE HOLY SEE'S POSITION REGARDING JERUSALEM HAS BEEN STATED A NUMBER OF TIMES IN ITS BASIC REQUIREMENTS. NOTHING HAVING COME OF THE UNITED NATIONS RESOLUTION OF 1947 ON THE SETTING UP OF A "CORPUS SEPARATUM" COMPRISING JERUSALEM AND ITS ENVIRONS, TO BE ADMINISTERED UNDER THE AUTHORITY OF THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, THE TWO SIDES ARAB AND ISRAELI HAVE DISPUTED AMONG THEMSELVES THE SOVEREIGNTY (AT LEAST PARIAL) OF THE HOLY CITY.

5,1

AS IS KNOWN, BOTH THE ISRAELIS AND THE ARABS, WITH CONSIDERABLE INTRANSIGENCE AND EXCLUSIVISM CLAIM AND DISPUTE THE SOVEREIGNTY OF JERUSALEM

5

THE ISRAELI AUTHORITIES ESPECIALLY SINCE THEY TOOK OVER THE WHOLE CITY IN 1967, MAINTAIN WITHOUT RESERVATIONS THAT JERUSALEM OUGHT TO BE JEWISH - AND THEREFORE EXCLUSIVELY UNDER ISRAELI JURIDICTION AS THE IDEAL AND HISTORICAL CENTER OF THE NATION AND THE CAPITAL OF THE STATE. INCAPABLE OF BEING SURRENDERED IN ANY OF ITS DISTRICTS AS MRS. GOLDA MEIR HAS SAID, EVEN IF THIS SHOULD CONSTITUTE AN INSURMOUNTABLE OBSTACLE TO PEACE.
AS A RESULT THE ISRAEL AUTHORITIES ARE CONTINUING TO WORK TO ENSURE THAT THEIR PRESENCE IN JERUSALEM BE IN THE WORDS OF MR. SHIMON PERES, OVERWHELMING STABLE ANDPERENNIAL, RELIGIOUS CULTURAL CIVIL, AND DEVELOPING DEMOGRAPHIC AND ECONOMIC

INSTALLATIONS, HOUSING PROJECT AND URBAN PLANNING SCHEMES DESIGNED TO INCREASE THE JEWISH POPULATION IN THE EVRIRONS AND ALSO IN THE CENTER OF THE CITY (ALL THIS IS ALSO IN VIOLATION OF THE OBLIGATION NOT TO ALTER THE PHYSICAL OF AN OCCUPIED TERRITORY, AS JERUSALEM IS, AS HAS BEEN REPEATEDLY LAID DOWN BY INTERNATIONAL LAWS AND CALLED FOR BY UNITED NATIONS RESOLUTIONS).

ON THE ARAB SIDE, THERE IS NOLESS INTRANSIGENCE IN CLAIMING SOVEREIGNTY OVER JERUSALEM, IN INSISTING UPON THE ARAB CHARACTER, OF THE CITY, AND, IN ANY CASE, IN REGAINING THE EASTERN PART, WHICH WAS PREVIOUSLY UNDER THE CONTROL OF THE HASHEMITE KINGDOM OF JORDAN FROM 1948 TO 1967.

THE HOLY SEE CONSIDERS THAT IT IS POSSIBLE TO REMOVE SUCH A GRAVE CAUSE OF CONFLICT AND TO SATISFY THE DEMANDS OF THE LEGITIMATE CLAIMS OF THE PARTIES INVOLVED ONLY IF THE STARTING POINT IS AN ADEQUATE VIEW OF THE IDEAL AND HISTORICAL REALITY OF THE HOLY CITY.

THE HOLY SEE CONSIDERS THAT IT IS POSSIBLE TO REMOVE SUCH A GRAVE CAUSE OF CONFLICT AND TO SATISFY THE DEMANDS OF THE LEGITIMATE CLAIMS OF THE PARTIES INVOLVED ONLY IF THE STARTING POINT IS AN ADEQUATE VIEW OF THE IDEAL AND HISTORICAL REALITY OF THE HOLIY CITY.

SUCH A VIEW IS BASED UPON THE INCONTROVERTIBLE FACT THAT JERUSALEM IS THE CENTER OF ALL THREE OF THE GREAT MONOTHEISTIC RELIGIONS, THIS "HISTORICAL" FACT HAS ALWAYS "MARKED" THE HOLY CITY INASMUCH AS THE CITY:

A) CONTINUES TO BE PATRIMONY OF EACH OF THE THREE RELIGIONS, A PATRIMONY SACRED TO THE FAITH OF ALMOST A BILLION AND A HALF OF THEIR FOLLOWERS THROUGHOUT THE WORLD.

B) IS THE SITE OF SHRINES AND MEMORIALS VENERATED BY THOSE FOLLOWERS.

C) IS THE SEAT OF THREE RELIGIOUS COMMUNITIES THAT LIVE TOGETHER THERE, AND IS THE GOAL OF PILGRIMS WHO VISIT IT IN GREAT NUMBERS.

THIS COMPOSITE PRESENCE IN JERUSALEM OF VARIOUS GROUPS, AND THEIR SIMULTANEOUS POSSESSION OF IT, MEANS THAT AN EQUITABLE STABLE AND PEACEFUL SOLUTION OF THE PROBLEM OF JERUSALEM IMPLIES ABOVE ALL THE RECOGNITION OF A HISTORICAL AND RELIGIOUS PLURALISM, TO BE PUT INTO PRACTICE BY ACCORDING EACH OF THE THREE RELIGIONS, IN THEIR EXPRESSION AS COMMUNITIES, FULL ENJOYMENT OF THEIR RESPECTIVE RIGHTS, EXCLUDING POSITIONS OF PREDOMINANCE AND INDEED FAVORING THE PROSPECT OF A USEFUL HUMAN AND RELIGIOUS DIALOGUE.

THE IDEAL AND HISTORICAL REALITY IS MANIFESTED IN THE FACT THAT JERUSALEM HAS BEEN AND CONTINUES TO BE THE MOST IMPORTANT CENTER OF ALL THREE GREAT MONOTHEISTIC RELIGIONS, ~~INASMUCH AS THE PAGE THREE VATOOD2 COED~~.
inasmuch as the the holy city

WHO, NUMBERING ALMOST A BILLION AND A HALF THROUGHOUT THE WORLD, REGUARD JERUSALEM AS A COMMON SACRED PATRIMONY.

AND IS SITE OF SHRINES AND MEMORIALS VENERATED BY THE FOLLOWERS OF THESE RELIGIONS.

CITY IS THE SEAT OF THE THREE RELIGIOUS COMMUNITIES THAT LIVE TOGETHER THERE.

THIS COMPOSITE PRESENCE IN JERUSALEM OF VARIOUS GROUPS, AND THEIR SIMULTANEOUS POSSESSION OF IT, MEANS THAT AN EQUITABLE, STABLE AND PEACEFUL SOLUTION OF THE PROBLEM OF JERUSALEM IMPLIES ABOVE ALL THE RECOGNITION OF AN HISTORICAL AND RELIGIOUS PLURALISM, TO BE PUT INTO PRACTICE BY ACCORDING ALL OF THE THREE RELIGIONS, IN THEIR EXPRESSION AS COMMUNITIES, FULL ENJOYMENT OF THEIR RESPECTIVE RIGHTS, EXCLUDING POSITIONS OF PREDOMINANCE AND INDEED FAVORING THE PROSPECT OF A USEFUL HUMAN AND RELIGIOUS DIALOGUE.

THE HOLY SEE'S VIEW IS THAT SUCH CONSIDERATIONS ARE OF PRIMARY AND DETERMINING IMPORTANCE WITH REGARD TO THE PROBLEM OF POLITICAL SOVEREIGNTY ITSELF.
THAT IS TO SAY: WHATEVER POWER MAY HAPPEN TO EXERCISE SOVEREIGNITY OVER JERUSALEM (WITHOUT EXCLUDING THE HYPOTHESIS OF A POWER OF AN INTERNATIONAL CHARACTER) OUGHT TO ENSURE THE SATISFYING AND SAFEGUARDING OF THE ABOVE-MENTIONED REQUIREMENTS, AND AT THE SAME TIME THE INTERNATIONAL COMMUNITY OUGHT TO BE THE GUARANTEE OF INTERESTS THAT INVOLVE NUMERROUS AND DIVERSE PEOPLES.

THE HOLY SEES VIEW IS THAT SUCH CONSIDERATIONS ARE OF PRIMARY AND DETERMINING IMPORTANCE WITH REGARD TO THE PROBLEM OF POLITICAL SOVEREIGNTY ITSELF.
THAT IS TO SAY: WHATEVER POWER MAY HAPPEN TO EXERCISE SOVEREIGNTY OVER JERUSALEM (WITHOUT EXCLUDING THE HYPOTHESIS OF A POWER OF AN INNATL CHARACTER) OUGHT TO ENSURE THE SATISFYING AND SAFEGUARDING OF THE ABOVE MENTIONED REQUIREMENTS, AND AT THE SAME TIME THE INNATE COMMUNITY OUGHT TO BE THE GUARANTEE OF INTERESTS THAT INVOLVE NUMEROUS AND DIVERSE PEOPLES.

THIS RESPECTIVE GIVES TO THE NEED FOR A "SPECIAL STATUTE INTERNATINALLY GUARANTEED" FOR JERUSALEM SUCH AS THE HOLY SEE IN EARNESTLY HOPING FOR. THE SUBSTANCE OF THE "STATUTE" INCLUDES TWO ORDERS OF GUARANTEES:

(A) FREEDOM OF RESIDENCE, FREEDOM OF WORSHIP, RESPECT FOR, PRESERVATION OF AND FREE ACESS TO THE HOLY PLACES AND MAINTENANCE OF INSTITUTIONS CHURCHES HOMES ETC. PROTECTION OF HISTORICAL RIGHTS AND OF THOSE RELATING TO OWNERSHIP, AQUIRED BY THE INDIVIDUAL COMMUNITIES, PRESERVATION AND SAFEGUARDING OF THE HISTORICAL AND URBAN COMPLEX OF THE HOLY CITY.

(B) EQUAL ENJOIMENT OF THE RIGHTS OF THE THREE RELIGIOUS COMMUNITIES, WITH GUARANTEES FOR THE PROMOTION OF THEIR SPIRITUAL, CULTURAL CIVIL AND SOCIAL LIFE, INCLUDING ADEQUOTE OPPORTUNITIES FOR ECONOMIC PROGRESS EDUCATION EMPLOYMENT ETC.

THIS RESPECTIVE GIVES RISE TO THE NEED FOR A QUOTE"SPECIAL ~~PAGE FOUR VATOOO2 COPY~~ STATUTE, INTERNATINALLY GUARANTEED"UNQUOTE FOR JERUSALEM, WHICH THE HOLY SEE IS EARNESTLY HOPING FOR. THE CONTENT OF THIS QUOTE STATUTE UNQUOTE WOULD INCLUDE, AMONG OTHER THINGS, TWO ORDERS OF GUARANTEES:

(A) PARITY, FOR THE THREE RELIGIOUS COMMUNITIES OF FREEDOM OF WORSHIP AND ACESS TO THE HOLY PLACES; OF RESPECT FOR AND PRESERVATION OF THE SAME OF PROTECTION OF RIGHTS OF OWNERSHIP, AND OF OTHER RIGHTS AQUIRED BY THE INDIVIDUAL COMMUNITIES: OF THE PRESERVATION AND SAFEGUARDING OF THE HISTORICAL AND URBAN ASPECTS PROPER TO THE CITY.

(B) EQUAL ENJOYMENT OF THE RIGHTS OF THE THREE RELIGIOUS COMMUNITIES, WITH GUARANTEES FOR THE PROMOTION OF THEIR SPIRITUAL, CULTURAL, CIVIL AND SOCIAL LIFE, INCLUDING ADEQUATE OPPORTUNITIES FOR ECONOMIC PROGRESS, EDUCATION, EMPLOYMENT ETC.

THE HOLY SEE DECLARES ITSELF READY TO CONTRIBUTE ACCORDING TO ITS POSSIBILITIES AND IN THE SUITABLE FORMS, TO THE MORE PRECISE DEFINITIONOF THE SAID "STATUTE" IN ITS VARIOUS ASPECTS: FOR EXAMPLE:
THE JURIDICAL FORM OF THE COMMITMENT THAT THE INTERNATIONAL COMMUNITY AND THE PARTIES CONCERNED WILL UNDERTAKE REGARDING THE SETTLMENT OF THE JERUSALEM QUESTION.
THE SUBSTANCE OF THE "STATUTE" ITSELF FROM THE DEFINING OF THE TERRIROTY (WHICH WILL HAVE TO INCLUDE AT LEAST THE OLD CITY WITH MOUNT SION MOUNT MORIAH AND THE MOUNT OF OLIVES) TO THE LISTING OF THE HOLY PLACES FROM THE RIGHTS CONCERNING THOSE SAME HOLY PLACES TO THE RIGHTS CONCERNING THE RELIGIOUS AND ETHNIC COMMUNITIES THAT LIVE IN JERUSALEM.
THE SUERVISION AND GUARANTEES THAT THE INTERNATICNAL COMMUNITY WILL HAVE TO GIVE TO THE "STATUTE" OF THE HOLY CITY.

IT WILL BE NECESSARY, FURTHEMORE, TO DEFINE THE TERRITORY AND LIST THE HOLY PLACES, AS WELL AS PROVIDE FOR THE GUARANTEES AND FOR THE SUPERVISION WHICH THE INNATE COMMUNITY WILL HAVE TO GIVE TO THE "STATUTE" AND FOR THE JURIDICAL FORM OF THIS COMMITMENT AND OF THE ACCORD OF THE INTERESTED PARTIES.

IN MANY LOCALITIES OF THE HOLY LAND APART FROM JERUSALEM (TO THE EAST AND WEST OF THE JORDAN AND ALSO IN THE SINAI PENINSULA) THERE ARE IMPORTANT SHRINES OR HOLY PLACES OF ONEOR OTHER RELIGIOUS CONFESSION. SUITABLE GUARANTEES ANMOGOUS TO THOSE FOR THE CITY OF JERUSALEM AND IN SOME WAY LINKED TO ANY INTERNATIONAL JURIDICAL PROTECTION SHOULD BE PROVIDED FOR THESE PLACES ALSO.

IN MANY LOCALITIES OF THE HOLY LAND APART FROM JERUSALEM THERE ARE IMPORTANT SHRINES AND HOLY PLACES OF ONE OR OTHER RELIGIONS CONFESSION. SUITABLE GUARANTEES, ANALOGOUS TO THOSE FOR THE CITY OF JERUSALEM AND IN SOME WAY LINKED TO AN INNATL JURIDICAL PROTECTION, SHOULD BE PROVIDED FOR THESE PLACES ALSO. ENDS.

END [illegible] [illegible]Z [illegible]

סודי ביותר

רומא, ב' בתמוז תשל"ה
11 ביוני 1975

השוואה בין תזכיר האפיפיור לקיסינג'ר ותזכירו לטרודו

סעיף	המסמך לקיסינג'ר	המסמך לטרודו
א.	הכס הקדוש, בהתאם למה שהביע האפיפיור בנאומו מ-21.12.73, מקווה שינתן לו להשמיע קולו כאשר בעית ירושלים תועלה באופן מוחשי במסגרת המו"מ לשלום במזרח הקרוב.	– אותם הדברים.
ב.	הכס הקדוש רוצה להציג מספר שיקולים באשר לנקודת המבט שלו על הבעיה, בראותו אותם כחשובים, למען לא יווצרו מצבים שאין לסגת מהם(irreversible) שיפגעו בפתרון הרצוי.	– מסתפק בציינו שהכס הקדוש רואה כחשוב שלא ייוצר מצב (ולא מצבים כמו במסמך לקיסינג'ר) שאין לסגת ממנו ושיפגע בפתרון הרצוי. חסר המשפט המופיע במסמך לקיסינג'ר לפיו "הכס הקדוש רוצה להציג מספר שיקולים באשר לנקודת המבט שלו על הבעיה בראותו אותם כחשובים".
ג.	ההרגשה הכללית היא שאי מציאת פתרון מתאים לבעית ירושלים או דחיית הבעיה עשויים לפגוע בהסדר הבעיה המזרח תיכונית כולה	– אותם הדברים.
ד.	אין צורך לומר שהכס הקדוש משתדל להיות במגע עם הרשויות הדתיות של הכנסיות הנוצריות השונות שהן אוטונומיות אך מאוחדות לפחות מבחינה רעיונית בהגנת זכויותיהם ההדדיות כדי לשמור על מוסדותיהם (כנסיות, בתי ספר, משרדים וכו') בעיר ועל תיפקוד הקהילה שלהם.	– אותם הדברים.

2 / ...

סעיף	המסמך לקיסינג'ר	המסמך לטרודו
ה.	1. אין זה הכרחי להדגיש שענין הכס הקדוש בבעיה זו יש לו יסוד רוחני היסטורי ויורידי, שאופיו אינו פוליטי אבל דתי ושאיפותיו הינן התפייסות ושלום. 2. ענין זה מכוון לשמירה וערבות על זהות העיר הקדושה כמרכז דתי יחיד ובולט בהסטוריה של העולם בדרך כזו שהעיר תהיה למקום קבע של מפגש והבנה של בני שלוש הדתות המונותאיסטיות הגדולות - נצרות, יהדות ואסלם. 3. במה שנוגע לדת הנוצרית יש לזכור באופן טבעי שנוכחותה מבוטאת ע"י קהילות כנסייתיות שונות (קתולית, אורתודוכסית, יונית, ארמנית, קופטית וכו', אנגליקנית ופרוטסטנטית). באותה עת ירושלים היא מקום קדוש בעל זכויות יתר ונחונה בערכים הגבוהים ביותר לכל אדם.	1. - המשפט הראשון כמו זה במסמך לקיסינג'ר. 2. המלה "ענין" (interest) במשפט השני אינה מופיעה. במקומה מופיעה המלה "כוונה" (intention). 3. משפט זה חסר במסמך לטרודו.
ו.	עמדת הכס הקדוש המתיחסת לירושלים הובעה מספר פעמים עם דרישותיה היסודיות. מאחר ולא יצא דבר מהחלטת האו"ם ב-47' על הסדר " Corpus Seperatum " הכולל ירושלים והסביבה, שינוהל בסמכות מועצת הבטחון של האו"ם - שני הצדדים, הערבי והישראלי, נחלקו ביניהם באשר לרבונות (sovreignity) (לפחות חלקית) של העיר העתיקה.	ה. ו. - מתומצתים במשפט הבא: ז. - כפי שידוע, הן הישראלים והן הערבים באי ותרנותם ובאופן בלעדי תובעים ונחלקים על רבונות ירושלים. במשפט זה מופיעות 3 המילים:
ז.	השלטונות הישראליים, במיוחד מאז תפסו (took over) את כל העיר ב-1967, עומדים על כך ללא הסתייגות שירושלים חייבת להיות יהודית ולכן באופן בלעדי (exclusively) תחת שלטון ישראלי. כמרכז אידאלי והסטורי של האומה ובירת המדינה. בלי יכולת לוותר על אף אחד ממחוזותיה כפי שגב' גולדה מאיר אמרה, אף אם יהווה הדבר מכשול בל יעבור לשלום. כתוצאה שלטונות ישראל ממשיכים לעבוד כדי להבטיח שנוכחותם בירושלים תהיה, כפי שאמר שמעון פרס, באופן מכריע, קבוע ולעולמים, מרכז דתי תרבותי ואזרחי ותפתח מתקנים דמוגרפיים וכלכליים ותכניות אורבניות רשומות	המופיעות גם במסמך לקיסינג'ר, ושהדגשנום בקו. יצויין כי אין "חטאי" ישראל מפורטים אלא מוזכר רק משפט זה המתיחס לשני הצדדים המגלים עקשנות, אקסקלוסיביות ורבונות.

3 / ...

המסמך לטרודו	המסמך לקיסינג'ר	סעיף
	כדי להגדיל האוכלוסיה היהודית בסביבה ובמרכז העיר. (כל זה בהפרת ההתחייבות לא לשנות הצורה של אזור כבוש, כפי שירושלים הינה, כפי שהודגש באופן חוזר ע"י החוק הבינלאומי וקריאות החלטות או"ם).	
	הצד הערבי אינו פחות בלתי וחרץ (intransigence) בתביעתו לרבונות (sovereignty) על ירושלים בעומדו על האופי הערבי של העיר, ובכל מקרה לקבל בחזרה את החלק המזרחי שהיה תחת שלטון הממלכה ההאשמית של ירדן מ-1948 עד 1967.	
- אותם הדברים.	הכס הקדוש חושב שאפשרי להסיר הסיבה הרציניות לסכסוך ולספק דרישותיהם ותביעותיהם הלגיטימיות של הצדדים הנוגעים בדבר רק אם עמדת המוצא תהיה מבט מתאים של המציאות האידאלית וההסטורית של העיר הקדושה.	ת.
1. אותם דברים מובעים בקנוי סגנוני קל. שוני: במסמך טרודו מדגישים שירושלים ממשיכה (continues) להיות המרכז החשוב ביותר של 3 הדתות. כן נאמר שבליון וחצי המאמינים מסתכלים עליה כאוצר משותף ומקודש (במקום: ממשיכה להיות אוצר - במסמך לקיסינג'ר). שוני נוסף: ההתיחסות לצליינים לא מופיעה במסמך לטרודו.	1. השקפה כזו מבוססת על עובדה שאין לשנותה שירושלים היא המרכז של שלוש הדתות המונותאיסטיות הגדולות. עובדה "הסטורית" זו נתנה חותמה תמיד על עיר הקודש כעיר: א. הממשיכה להיות אוצר של כל אחת משלוש הדתות, אוצר קדוש לאמונה של לפחות בליון וחצי מאמינים ברחבי העולם. ב. כמקום מושב של מקדשים וזכרונות לפולחן אותם מאמינים. ג. כמקום מושב של שלוש העדות החיות יחד וכמטרה של צליינים שביקרוה במספרים גדולים.	ס.
2. אותם הדברים.	2. נוכחות מורכבת זו בירושלים של קבוצות שונות ובעלותם בעת ובעונה אחת פירושה שכל פתרון צודק וכר-קיימא ושל שלום של בעית ירושלים חייב קודם כל הכרה בפלורליזם ההסטורי והדתי, ובמתן הנאה מלאה מזכויותיהם ההדדיות של כל אחת משלוש הדתות כפי שהן באות לידי ביטוי בקהילותיהם - ע"י מניעת מצבי השתלטות ועידוד סכוי לדו שיח מועיל אנושי ודתי.	

סעיף	המסמך לקיסינג'ר	המסמך לטרודו
י.	הכס הקדוש רואה השיקולים הנ"ל כבעלי חשיבות ראשונית וקובעה בהקשר לבעית הריבונות הפוליטית עצמה. ז.א. אין זה חשוב איזה שלטון יפעיל רבונות על ירושלים (מבלי להוציא ההשערה של סמכות בעלת אופי בינלאומי) הוא חיב להבטיח סיפוק ושמירת הדרישות המוזכרות לעיל, ובאותה עת חייבת הקהילה הבינלאומית לערוב לאינטרסים הנוגעים לעמים הרבים והשונים.	- אותם הדברים.
יא.	כל זה מביא לצורך במעמד חוקי בעל ערבויות בינלאומיות "Special Statute Internationally Guaranteed" בירושלים, כפי שהכס הקדוש מקווה לו מאד. עיקר (substance) הסטטוט כולל שתי צורות ערבות:	- התוכן דומה. מובע בסגנון שונה במקצת. השוני: במסמך לקיסינג'ר כתוב: gives to the need במסמך לטרודו כתוב: gives rise to the need ובמקום המילה substance מופיעה המילה content
יב.	חופש המושב, חופש הפולחן, כיבוד, שמירה וגישה חפשית למקומות הקדושים, אחזקת מוסדות, כנסיות, בתים וכו'. הגנת הזכויות ההסטוריות ואלה המתיחסות לבעלות שנרכשו ע"י כל קהילה וקהילה. שמירה והבטחה של המבנה ההסטורי והאורבני של עיר הקודש.	- במסמך טרודו מופיע מושג חדש: שויון (parity) ל-3 הקהילות הדתיות. אינו מופיע במסמך לקיסינג'ר.
יג.	הנאה דומה מזכויות 3 הדתות, עם ערובות לעידוד החיים הרוחניים, התרבותיים, האזרחיים והחברתיים, כולל אפשרות לקידום כלכלי, של חינוך ושל תעסוקה.	- אותם הדברים.
יד.	הכס הקדוש מצהיר שהוא מוכן לתרום בהתאם לאפשרויותיו ובצורה רצויה להגדרה מדויקת יותר של הסטטוס בצורותיו השונות. למשל: הצורה היורידית להתחייבות שהקהילה הבינלאומית והצדדים הנוגעים בדבר ינקטו בה בהקשר להסדר בעית ירושלים. תוכן הסטטוס בעצמו מהגדרת הטריטוריה (שחייבת לכלול לפחות את העיר העתיקה כולל הר ציון, הר המוריה והר הזיתים) - לרשימת המקומות הקדושים, מהזכויות הנוגעות לאותם מקומות קדושים -	- לא מופיע הקטע בו הכס הקדוש מצהיר נכונותו לתרום. נאמר רק: הכרח הוא, יותר מכך, להגדיר הטריטוריה ורשימת המקומות הקדושים כמו לדאוג לערבויות ולפיקוח שהקהילה הבינלאומית חייבת לתת לסטטוס האמור, לצורתה היורידית של התחייבות זו, ולהסכם בין הצדדים הנוגעים בדבר.

סעיף	המסמך לקיסינג'ר	המסמך לטרודו
טו.	במקומות רבים בארץ הקודש מחוץ לירושלים (מזרח ומערב ירדן וחצי האי סיני) ישנם מקדשים חשובים או מקומות קדושים של אמונה זו או אחרת. ערבויות מתאימות, נוסף לאלה של העיר ירושלים, ובאיזושהי דרך קשורות לכל הגנה יורידית בינלאומית, חייבים לספקם גם למקומות אלה.	- תוכן דומה. אך לא מציינים במפורש מזרח ומערב ירדן וחצי האי סיני.

"אל-קדס" 2.7.75

אות מן האפיפיור לארכיבישוף קפוצ'י

ירושלים - לכתב "אל-קדס" המיוחד - הארכיבישוף הילריון קפוצ'י הנמצא עתה בכלא קבל אתמול אות מחוד קדושתו האפיפיור פאולוס הששי. האות הובא על ידי הנציג האפוסטולי בירושלים עקב נסיעתו האחרונה לרומא.

חידוש המאמצים לשחרור קפוצ'י

נודע ל"אל-קדס" כי הכנסייה הלטינית חדשה את מאמצית אצל השלטונות הישראלים הנוגעים בדבר לשחרר את הארכיבישוף קפוצ'י אשר ביה"ד המחוזי בירושלים דנהו ל-12 שנות מאסר באשמת חברתת נשק מבירות לירושלים.

وسام من البابا للمطران كبوشي

القدس – لمراسل « القدس » الخاص – تسلم يوم امس المطران ابلاريون كبوشي الموجود في السجن الان وساما من قداسة البابا بولس السادس ، كان قد احضره معه القاصد الرسولي في القدس عند سفره الاخير الى روما

2.2.75

تجدد المساعي لاطلاق سراح كبوشي

● علمت « القدس » ان كنيسة الروم الكاثوليك قد جددت مساعيها لدى السلطات الاسرائيلية المختصة في محاولة لاطلاق سراح المطران كبوشي الذي قررت المحكمة المركزية في القدس سجنه ١٢ عاما بتهمة تهريب الاسلحة من بيروت الى القدس .

انخفاض
الهجرة اليهودية
من روسيا لاسرائيل

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ס ו ד י

אל; המשרד **מס' 65**

מאת; וינה **נשלח; 181000 יוני 75**

מ י ד י

שק. לשכת שהח. פראטו.

אחרי ביקורו של פורד אצל האפיפיור שאל שגאוסטרית בוותיקן איך הוגדלה לנשיא ארהב העמדה הנוכחית של הותיקן בענין ירושלים . ראיתי מברק בו השגרריר דיווח שקסרולי ענה;

א. הוותיקן לא וויתר אמנם רשמית על בינאום אך איננו עומד על כך יותר.

ב. יסתפקו בערבות לחופש הפולחן. (FREIE RELIGIONSAUSUEBUNG)

ג. הערבות צריכה להיות מבוסטת על הסכם בילאומי (INTERNATIONAL VERANKERT)

ולא רק על הסכם הצדדים לסכסוך.

דגן

שהם רחם מנכל ממנכל שהבט שק י.רביב ארגוב לוריא מ.קדרון איר אכנסיות מאום ב מזתים חקר

רס אח

מב/דל

(INTERNATIONAL VERANKERT JAHRESTAGUNG)

(FREIE RELIGIONSGEMEINDE)

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אל: המשרד
מאת: רופא
כנסיות.

ס ו ד י מס' 98

נשלח: 131326 יו"נ 75

גיית וירושלים נלבדיה

שיחה עם איליגג על פגישת פורד האפיפיור. לא תשתתפ בה אכ שמע מאחרים.

א. האפיפיור הביע שמחתו לפתיחת התעלה וסכוי" השלום במז"ית.
הנשיא אמר ששיחתו עם טאדאת בזלצבורג היתה חיובית.

ב. האפיפיור שאל אם "דועה לנשיא עמדת הכס ותקדוש בענ"ג ירושלים. הנשיא ענה שתעמדה "דועה היטב נמגעים קודמים של האפיפיור עם נצ"ג ארה"ב לכ. לא תחזיבו הדבה הדיבור על הנושא.

קיסינגיר שבפגישות קודמות אמר שטרם הגיע הזמן לדבר על ירושלים. העיר הפעם שחשוב לדעתו שבמטגרת המונ"יציפלית של העיר תושבי ירושלים בני כל הדתות "רגישו עצמם כאזרחים בעלי זכויות שוות ולא כאורחים וכפי שאמר איליגג (שוחחתי עימו באטלקית):

NEL AMBITO MUNICIPALE DELLA CITTA TUTTI GLI ABITANTI DEVONO SENTIRSI CITTADINI CON PARITA DI DIRITTO E NON OSPITI

ג. האפיפיור הביע דאגתו למצב בלבנון המבוססת על שוויי משקל בין עדות שונות היכול לשמש דוגמה למדינות אחרות בכי שציין אלו. הנשיא אמר שידוע לו שיש לאפיפיור מגעים עם הפלסטינים וביקש שישפיע למען יחדלו לפעול בחדר אלימה אלא רציונלית יותר . איליגג אמר שמה שחשוב הפעם הם לא הדברים שנאמרו אלא עצם הפגישה והחכנה החדדית שנוצרה.

מ נ ד ס.

שח ודם מנכל משנכל אדגוב הדון י. רביב אביחד לוריא שק בנסיות אירופה א מטפא מזתים
חקר רם אמן
מב/אי

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

אל: המשרד
מאת: תאג

מס. 28
נשלח 021600 מאי 75

ורד פראסו. דע: חמנכל. שלכם 11.

1. ועידת בילדברג מוסד סגור והדיונים בה אינם מתפרסמים וגם עתונאים המשתתפים בישיבותיה מתחייבים מראש לא להשתמש בחומר ו/או בנאומים ובדיונים המושמעים בועידה מכאן שאין כל נוסח או פרסיכל שנתן לקבל. באם אשיג עוד חומר נוסף תרי זה יהיה חומר שלא חוזר לא תהיה אפשרות להשתמש בו. מכאן שאינני גם אפשרות להשתמש או- להתייחס למידע בשלנו 120.

2. בענין ירושלים יתכן ונפלה טעות בחבנת שלי 120. בול לא התייחס ליצירת קרית בירושלים בשליטת או מנחל תואטיקן אלא בהנהגת משטר בינלאומי כדוכמת קרית תואטיקן. אינני מציע כאמור להתייחס לדבריו של בול או של אחרים בשיחות הסברתיות.

שג

שמה מנכל ממנכל שק ארגוב רוזן אבידר מ. קדרון אירופה א כנסיות מזרחים

צג/דר

No. 82

Letter dated 25th

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך * עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יהודית תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

א לשכת השר

מאת ווסוג

אל המנכל

מן בנ חודינ ברייסל

בשם בר אוב

טורח'

ועידת בליידברג.

בדיון המזרה תיכונ' תשתתפו במיוחד גורג בול הדטסנ עוזר מזכיר המדינה
לענינ' אירופה דניס היל' ,פיצגרלד ,דוצ' המנכל האיטלק' סימונט ,
לונס סנאטור מתיאס ומקס יקובסנ.

בול הציג תוכנית שבה הוא מציע שפורד יצא בהכרזה מידית
שתתבסס על 242 אכ תקבע שארהב ערבה לגבולות ישראל מיונ' 67 תמורת הכרה
זה יותה ערבית ,הקמת מדינה פלשתינאית ע' משאל עמ .בול טענ שעל
ארהב לנצע מדינ'ות זו בתאום עם ברהם שאת הסכמתה נתנ כיום להשיג ע'
איום בריחיה או בטול פטנט רבש'א והפסנה בינ ברזניב לפורד .בול
טענ שנצ' האירועים כה חיונ'ים לברהם שהיא תהיה מוכנה לשתף פעולה
עם ארהב למענ בצוע מדינ'ות מעינ זו במזחת .בול טענ לגבי הרמה שיש
להגיב בה כוחות אמריקא'ים סוביט'ים ואירופא'ים .כנ טענ שיהיה צורכ
לשמור על הדמה הגדה-הרצועה וחלקים מכרים של סינ' .כי'כ הציע
חנוכה סטטוס ואתיקאנ' לעיר העתיקה תוכ נוכחות סמלית של יחידות
מוסלמיות במקומות הקדוש'ם המסלמ'ים .בול הזהיר בפנ' מכת מגע ישראלית
צבאית לו כמעט כוודאית אלא אם ארהב תפעל בשתופ עם ברהם.
הוא אמר לפי המקור שלישראל הספקה ל-3 שבועות מלחמה ומאוד ומלחמה לא
תהיה עשויה להתארכ ההגיונ הפנימי הישראלי לנקוט בפעולה יזומה גדול .
בהרחת הרקע המדינ' התקיפ את שליחות קיסינגר האחרונה וטענ שהיתה
מכוונת להפרי ד בינ ארצות ערב ומכאנ טהיתה מלכתחילה הדית סכנות .
הדגש שהציג עמד קיסנגר והמשל נתח כשלונ שליחות קיסינגר והשמיע
גנ אותם הדברי ם שהושמעו משכ השבועות האחרונים בוושינגטונ .טענ בין
השאר שישראל הפסידה הזדמנויות רבות במיוחד ביחסה לחוסיינ כנ טענ
שישראל נרתעה יתר על המידה מלקחת סכונ'ם עליה דבר שסאדת היה מוכנ
לעשות .גבה מצריכה הכנה מדוקדקת ויש לפעול למענ הכנת הסכמי
נינ'ים במיוחד בינ ישראל למצרים שיאושרו בועידה.
בינ השאר העיר שאינו בטוח שתפקיד בלעדי של ארהב בריא עבור ישראל.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דברים אלה אמר בהקשר לתפקיד אפשרי של אירופה .
פיצגרלד האירי הדגיש שאינ לכפות לתפקיד איר ופאי מאחר ולאירופה
אינ מקודת מוצא אחידה .
היכלי היה אמביבלבנטי בגשתו וטענ לעדיפות של ההקשר הכלכלי
רומספיל מהבית הלבנ כמעט ולא התערב בדיונ אכ . תמכ בדרכ כלל
בחרטמנ .
דברי בול עשו לפי המקור שלנו רושם על הנוכחים שהביעו בצורה
זו או אחרת תמיכה בגשתו .היחידים שדברו בצורה ברורה נגד גישה זו היו
[illegible] .מקס יקובסנ ואדמונד רוטשילד .האחרונ הציג עמדת ישראל בנאומ
מפורט ביותר.כנ הציג סימונט מקודת השקפה כשלנו .כייכ הלברשטד בהולנד
ש[illegible] דבריו עם לונס .
אינ טיחי מניח שבול יציג רעיונותיו בפומבי בזמנ הקרוב ==

שמה רחם שהנם מנכל ממנכל שק ארגוג אנידר רוזן י.רביב מ.קדרון אירופה א מצאא מאוס ב מזמים
תקר דם אמן
מא/יע

מברק יוצא – מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

אל: ביקוסיה, אתונה

מאת: המשרד

ח/ 998

בשלח 151400 אפריל 75

יושע. תימור.

קוסטה סיפר רשמיו מקפריסין והוסיף כי נקרוס הבטיח לו לפני צאתו שיתמוך בהמשך שלמון ישראל בירושלים, יעמוד על כך בשיחות עם קרמנליס ושריו הבכירים.

ורד

שהח מבכל לוריא פראטו ורד / מזתים

לב/אל

מזכירות הממשלה

ירושלים, ט' באייר תשל"ה
20 באפריל 1975

ס ו ד י

עותק מס. 2 מתוך 10 עותקים

אל: שר המשפטים
סגן ראש הממשלה ושר החוץ
שר האוצר
שר הדתות

מאת: המשנה למזכיר הממשלה

הגבי מתכבד להביא לתשומת-לבכם החלטה מס. 1 של ועדת השרים לעניין תשלום מסים של ראשי עדות דתיות, מישיבתה ביום ט' באייר תשל"ה (20.4.75):

"1. תשלום מסים של ראשי עדות דתיות

מ ח ל י ט י ם :

א) צוות המורכב מנציגי השרים חברי ועדת השרים, בראשות מנכ"ל משרד דתות, יעבד, תוך חודש ימים, הצעת כללים בנדון אשר יתייחסו הן למיטלטלין וכן למקרקעין. הכללים יהיו אחידים, בוחים ליישום אחיד, ללא סרבול מינהלי.

ההצעה תכלול הסדר לגבי מס שבח מקרקעין ומס רכש שלא ישנה את מצב הכנסיות לרעה לעומת המצב הקיים.

ב) השאלה אם ההסדר יופעל על-ידי חקיקה או על-ידי חקיקת משנה או כהסדר מינהלי, תידון במועד מאוחר יותר, אחר שיסוכם ההסדר לגופו."

ההחלטה הנ"ל לא נרשמה בפרוטוקול ועדת השרים מפאת אופיה הסודי, והינה שמורה במזכירות הממשלה.

ב ב ר כ ה

מיכאל ניר

העתק: היועץ המשפטי לממשלה
המנהל הכללי, משרד הדתות
מנהל המכס והבלו

<u>הסכסוך הקופטי - אתיופי</u>

- בין האתיופים - אורתודוכסים והקופטים אורתודוכסים קיימת מחלוקת בדבר הזכויות ב"דיר א-סולטאן". מחלוקת זו קיימת מאז נטלו הקופטים לדברי האתיופים את השליטה במקום ב-1838.

האתיופים לא חדלו להבוע את זכויותיהם ובפברואר 1961 נענתה להם ממשלת ירדן. האתיופים החזיקו במקום 40 יום ואז הורתה להם ממשלת ירדן להחזיר את המקום לקופטים.

תגובות אלם היו תוצאה על לחצים שהפעילו קיסר חבש מצד אחד ומאידך של נשיא מצרים.

- מחיחות זו נמשכה לאחר 1967 והגיעה לשיאה בקטטה בה נפצעו כמה אנשים בחג הפסחא 1969.

ב-25.4.70 חדרו האתיופים לדיר א-סולטאן השתלטו על המקום והחליפו בו את המנעולים. הענין הגיע לבית המשפט הגבוה לצדק והקופטים חבעו כי המשטרה תפנה בכח את הפולשים.

בית המשפט העליון החליט כי על שר המשטרה להורות לשומרים לאפשר לקופטים להרכיב מחדש את המנעולים כפי שהיו. בו בזמן החליט בית-המשפט העליון לעכב את הצו ע"מ לאפשר לממשלה לטפל בסכסוך המתוחי בין שתי הכנסיות.

הממשלה מנחה ועדת שרים לטפל בענין - זו שמעה את הצדדים היריבים ונתנה צו ביניים לפיו נשארת החזקה במקום בידי האתיופים אך נאסר ע עליהם לעשות שינויים בתוך המבנה. הם נתחייבו לשמור על חופש הגישה והמעבר של הקופטים אל המבנה ודרכו.

הקופטים מסרבים לנצל את זכות הגישה והמעבר - כמחאה על המצב המקום בידי האתיופים. הם אף קבלו בפני רשויות או"ם על הפגיעה בסטאטוס קוו. לטענתם לא קיימו האתיופים את ההוראה שלא לעשות שינויים בתוך המבנה.

2/.

- עמדת העדות האחרות בסכסוך:

לאחר תפיסת המקום ע"י האתיופים מחו הפטריארך היווני - אורתודוכסי, הארמני והקופטים די טדה סנקסה בפני ממשלת ישראל על הפגיעה בסטאטוס-קוו. לעומת זאת כאשר ב-1973 בא ראש הכנסיה האתיופית לביקור בישראל נתקבל בכבוד רב ע"י ראשי העדות.

בהחלוכה שהוא צעד בראשה השתתפו אנשי דת רמי מעלה מכל העדות שבירושלים. ראוי לציין כי קיום החהלוכה פגע קשות בקופטים.

- לסכסוך זה שטרם הוכרע יש משמעות מדינית הן לגבי יחסי ישראל ואתיופיה והן לגבי יחסי ישראל ומשרים.

11.4.75

<u>הסכסוך הקופטי - אתיופי</u>

- יולי 1970 - הקופטים מודיעים במברק לשר המשטרה כי הצלב הקופטי בבית הקברות שליד גת שמנים נמצא שבור. הדבר קרא גם 1969.

- אוגוסט 1970 - הקופטים מודיעים לשר המשטרה כי הצלב הקופטי בחאן אל-זית נצבע והם מבקשים ממנו לנקוט בצעדים מתאימים.

- הארכיבישוף הקופטי באסליוס הגיש נגדנו בג"צ בבית המשפט העליון בקשר להחלפת המנעולים בדיר אל-סולטאן בחג הפסחא 1970.

- במרס 1971 החליטה הממשלה למנות ועדת שרים המורכבה משר המשפטים, שר הדתות, שר החוץ ושר המשטרה, שמתפקידה יהיה לטפל בסכסוך הקופטי - אתיופי בקשר לכנסיות של ארבע החיות ושל מיכאל הקדוש ובקשר למעבר דרכו נכנסים אליהם. כמו כן החליטה הממשלה להת צו ביניים לפיו לא יחול שינוי בסדרי ההחזקה במקומות הנ"ל כפי שהם נהוגים ואשר על-פיהם המפתחות וההחזקה נמצאים בידי העדה האתיופית ונשמרת זכות הגישה לבני העדה הקופטית.

- אוקטובר 1971 - מברק מחאה לשר המשטרה מאת הקופטים בדבר התגרות נוספת מצד האתיופים והפרת הסטאטוס קוו - הכנסת רהיטים והקמת אוהל בחצר דיר א-סולטאן.

- נובמבר 1971 - הארכיבישוף הקופטי ד"ר אנבא בסיליוס מוחה במכתב לרוה"מ שלמרות שביה הדין העליון החליט למסור את דיר א-סולטאן בידי הקופטים החליטה הממשלה למנות ועדת שרים שתעיין בנושא, כמו כן מביע התנגדותו לתיקונים במקום שהממשלה החליטה לקחת תחת חסותה. לדעתו יש בכך משום פגיעה במקומות הקדושים לקופטים.

- אפריל 1972 - הקופטים מוחים על נסיון מצד האתיופים לשנות את דיר א-סולטאן ע"י חפירת אדמה מסביב לעלי זית עתיק במנזר הקופטי בדיר א-סולטאן.

- מרס 1973 - הקופטים מוחים על כך שהאתיופים מנסים לערוך שינויים בדיר א-סולטאן. (צביעה ובניה)

2/.

למרות התראות מצד המשטרה המשיכו האתיופים בעבודותיהם במקום-עקב כך נגרמו לעדה הקופטית נזקים רבים מאחר והקירות בהם ביצעו האתיופים שיפוצים מצויירים בציורי איקוניום הקדושים לקופטים.

- מאי 1973 - מברק מחאה לשם מאה הארכיבישוף האתיופי. הנ"ל מוחה כי האתיופים מחכוונים לערוך שינויים בדיר א-סולטאן.

- יוני 1973 - הקופטים מוחים על עבודות שמבצעים האתיופים בחוך דיר א-סולטאן. מוחים על כך שהמשטרה אינה מונעת הפרות כאלה של הסטאטוס קוו.

- אוגוסט 1973 - מברק מחאה לשר באוחו נושא - בדבר שינויים במבנה.

- אוקטובר 1974 - הקופטים מוחים על הפרת הסטאטוס קוו ע"י האתיופים שהביאו שער ברזל לדיר א-סולטאן.

* * *

Varan matris och andra numeriska operationer sker med-
ar strukturerade datatyper som kallas fält och matriser
Nästa operation kallas matrisens operationsområde.

- DAT ETYP - anger vilka typ som har matrisen. Se på vilka
  av matrisens element vilken matrisoperation-ordning.

- TOT ETYP - anger vilka av matrisens element som ska
  för M-ordning. Anges av programmet när vilken matris som
  är numerisk mat.

- MATRIS ETYP - anger vilken typ matrisen som.

- Matrisen ATYP - anger vilka av matrisens av vilk
  numerisk matris och arbi för M-ordning.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

מברק נכנס - מסווג

משרד החוץ
מחלקת הקשר

ש מ ו ר

אל: המשרד
מאת: אוטבה

מס 60
בשלת 211600 מרץ75

פראטו.
ירושלים- שיחת טרודו- האפיפיור.
מכוון שמשהח לא בזדרז למסור [illegible] מידע, בפגשתי היום עם האד יועץ לעביבי חוץ שהיה עם טרודו ברומא. להלן דיוות האד:
א. לא האפיפיור ולא הקרדיבל שהשתתף בפגישה (האד חושב שהיה קסרולי) העלה ענין ירושלים על באום האפיפיור ס-21 דצמ 73.
עותק בסוח העמדה כפי שהוברקה לאוטבה במברק טרמבליי, שבקבדה לותיקאן, יועבר בדיפ הקרדיבל הוסיף שהבעיה הדתית של המקומות הקדושים היא בעית הערבויות אשר תגרמבה לגיטימציה של זכויותיהן של שלוש העדות.
התיחס במפורש לזכות הגישה.
הקרדיבל ביקש תמיכת רהם בעמדות האפיפיור. טרודו הגיב שיביא הדברים לידיעת חבריו בממשלה.
עד כאן [illegible] הפגישה.
האד הוסיף שבמסיבת העתונאים אמר טרודו שיביא הענין לידיעת שהח מקאקן ולא הקבינט. אין בדעת טרודו להעלות הנושא לממשלה לדיון.
ב. אני מציע שתשווה את הנוסח הקבדי שיועבר בדיפ לבאוש האפיפיור הבל בכדי לבדוק האם הופיעו שינויים בעמדה- הדברים אינם חד משמעיים.
להלן שני הקטעים מהבאום:

THE HOLY SEES VIEW IS THAT SUCH CONSIDRASTION ARE OF PRIMARY AND DETERMINING IMPORTANCE WITH REGARD TO THE PROBLEM OF POLITICAL SOVEREIGNTY ITSELF. THAT IS TO SAY: WHATEVER POWER MAY HAPPY TO EXERCISE SOVEREIGNTY OVER JERUSALEM (WITHOUT EXCLUDING THE HYPOTHESIS OF A POWER OF AN INNATAL CHARACTER) OUGHT TO ENSURE THE SATISFYING AND SAFEGAURDING OF THE ABOVE MENTIONED REQUIREMENTS, AND AT THE SAME TIME THE INNATAL COMMUNYTY OUGHT TO BE THE GUARANTEE OF INTERESTS THAT INVOLVE NUMEROUS AND DIVERSE PEOPLES. THIS PRESPECTIVE GIVES RISE TO THE NEED FOR A GUOTE SPECISEL STATUS INTERNATIONALLY GUARANTEED UN QUOTE FOR JERUSALEM, WHICH THE HOLY SEE IS EARNESTLY HOPING FOR . IT WILL BE NECESSARY FURTHER MORE TO DEFINE THE TERRITORY AND LIST THE HOLY PLACES, AS WELL AS PROVIDE FOR THE GUARANTEES AND FOR THE SUPERVISION WHICH THE INNATL COMMUNITY WILL HAVE TO GIVE TO THE QUOTE STATUS UNQUOTE AND FOR THE BURDICAL FROM OF THIS COMMITME AND OF THE ACCORD OF THE INTERESTED PARTIES.

2/...

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

IN MANY LOCALITIES OF THE HOLY LAND APART FROM JERUSALEM THERE ARE IMPORTANT SHRINES AND HOLY PLACES OF ONE OTHER RELIGIOUS CONFESSION . SUITABLE GUARANTEES, AN ALOGOUS TO THOSE FOR THE CITY OF JERUSALEM AND IN SOME WAY LINKED TO AN INNATAL JURIDICAL PROTECTION, SHOULD BE PROVIDED FOR THESE PLACES ALSO.

END.

מירון

שהח רהם מנכל שהבט ממנכל לודיא ארגוב י. רביב מ. קדרון כנסיות מצפא הסברה מצרים
מאום א ב חקר רם אמן
אב/יכ

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אל: המשרד
מאת: רומא

ס ו ד י

מס' 87
נשלח: 141330 מרצ 75

כנסיות.

פגישה עם מונטריזי. התקיימה אחר פגישתי עם ארקנד.

1. המצב באזורנו - לאחר שהסברתי שאינ לי נתונים רשמיים על התפתחויות הימים האחרונים נתתי הסברים כלליים בהתאם לחוזיים 758 כפי שסכמתי לפני כנ עם השגריר.

2. פגישת טרודו האפיפיור - לדברי מונטריזי הדיווחים והפירושם הטונים על מסיבת העתונאים של טרודו אינם משקפים האמת. אינ שנוי בעמדת הותיקנ הידועה לנו בשנים האחרונות על מעמד חוקי STATUTO SPECIALE בערבויות בינלאומיות. שאלתי אם זהו מושג כללי או אם הם יודעים כבר מה פירוש עמדה זו. אמר שכנ ושהכינו כבר תכנית כללית שעדיינ אינה סופית בה רשמו מה במקרה זה תהיינה הנקודות עליהם נדרשת ערבות בינלאומית אכ הדבר אינו סופי ולא למסירה. חז ר ואמר שאינ מתערבים בבעית הסוברניות אכ התנאים שיווצרו צריכים להיות כאלה שכל אחד מבני העדות ירגיש בירושלים כבביתו. אינ זה אומר שנטשו או שמתנגדים לרעיונ הבינאום אכ אותם מענינ האספקט הדתי ואינם מתערבים בפתרונ הפוליטי.

3. אמר שלקסרולי מספר בקשות ביחס לקפוצי. השתיים החשובות יותר הנ שיורשה לו ללבוש הגלימה ולהגיד המיסה לקהל המאמינים בבית הסובר. אכ אם יש סכוי שישמיע בדרשה דברים בעלי משמעות פוליטית נוכל להזהירו שנבטל זאת. השתיים החשובות פחות שינתנ לו חדר גדול יותר ואפשרות להיות בכלא יותר עם בני עדתו מאשר עם יהודים.==

מ נ ד ס.===

שהה רחם מנכל שהבס ממנכל לוריא דיבון רביב ס. קדרון כנסיות מאום ב מוסים
הקר רם אמן
צג/דד

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ס ו ד י

מס' 86

נשלח: 141320 מרץ 75

אל: המשרד

מאת: רומא

אל: כנסיות.

דע שגאוטבה (הועבר במס 64) או

שיחה עם ARCAND יועץ שקנדה ליד תוניקן.

אמר שסוכנות U.P. עשתה להם שירותלא טוב במוסרה דברים לאמדוייקים.

שיחת האפיפיור טרודו נמשכה כ-50 רגע והועלו נושאים המעניינים את הוניקן וקנדה.

בעית מזת וירושלים היתה שולית. מדברי האפיפיור הבין טרודו שהוניקן אינו מתערב

באשר למי יהיה הרבון בעיר ושהפתרון חייב להיות שביעות רצונן של כל הקהילות.

בעית ירושלים אינה אקטואלית ואחרונה שיש להעלותה בשלב מתקדם תרבה יותר במום.

באשר לערבויות הבינלאומיות נראה שאין לוניקן מושג ברור על כך. הוסיף שטרודו אינו

מתחה במיוחד בבעיות מזת אך עמדת קנדה לעניינו ודאי ידועה לשגרירותנו באוטבה.

מנדס

שהח רהם מנכל מ/מנכל לוריא דיבון רביב כנסיות מצפא מזתים חקר רם אמן

צג*כר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך

משרד החוץ

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אל:המשרד
מאת:רומא

מיידי

מס.81
בשלח 131630 מרץ

כנסיות. דע:פרבאי ניו-יורק שבאומבת לוריא (הועבר בח/64).

הגישת טרודו האפיפיור והפרסום בדיילי אמריקנ.
כמנודע לי מלשכת קסרולי שמכינים בלשכת העתונות הותיקנית תשובה בנדון
לעתונאים נגשתי לאלסנדריני שמסר לי נוסח התשובה שטרם פורסמה כלהלנ:
"בקשו מאתנו ברורים על מה שפורסם בדיילי אמריקנ ב-8/3 אי אפשר להגיד
שמה שהכתב פרסם מדוייק הוא. לדברי הכתב: "הכס הקדוש אמר שכל פתרונ
במזת חייב להבטיח שנוצרים מוסלמים ויהודים ייהנו מגישה חפשית למקומות
הקדושים בירושלים ובמזת. לפני כשנה נטש הכס הקדוש בדיסקרטיות את
דרישתו לבינאומ העיר ירושלים ובחודשים האחרונים אימצ העמדה שהציע
האב הקדוש למר טרודו".
"אי אפשר ליחס ההצהרות הנל למקורות הותיקניימ" נאמר בהודעה הותיקנית
"עמדת הכס הקדוש לא השתנתה לא בחודשים האחרונים ולא לפני כשנה.
הדרישות בנאומו מ-23.12.71 בו הדגיש הצורכ במעמד חוקי בערבויות
בינלאומיות שיבטיח האופי הפלורליסטי המיוחד לגמרי של העיר הקדושה
וזכויות הקהילות השונות היושבות בה ורואות בה את מרכזם הרוחניי".
הנוסח באיטלקית בדיפ.
ותק 103.1 +++

מנדס

שהה רהם שהבט מנכל מ/מנכל סמנכל כנסיות איר א מאום אב מעת הסברה מזתים חקר
רם אמן ממהסברה בבון
תא/אס

ה' באדר תשל"ה
16 בפברואר 1975

שמור

אל : רס"ן שלמה קורן, ראש ענף ממשל צבאי, ממכ"ל/אג"מ/מב"ת
מאת: דוד אריאל

הנדון: מעבר כמרים אח"מים עם רכבם בגשרים
חוזרך מעבר אוכלוסיה 1607 מ-6 בפברואר 1975

עמדת משרד החוץ לגבי השאלות שנתעוררו במכתבי אנשי הכמורה השונים המצורפים לחוזרך הנה:

א. נהג הקונסוס מאוריליו סאקי - אין להעברת לבקשה.

ב. הכללת הארכיבישוף הקופטי בסיליוס ברשימת המורתרים לעבור בגשרי הירדן עם רכבם - אין להעברת לבקשה.

ג. יוסבר לפרופסט הלותראני גלאסה על ידי מר ר. לוי, הממונה על המחוז, כי אנו באלצים להגביל מאד מעבר כלי רכב בגשרים וכי היות וניתן לשכור רכב בירדן (בחברת "בשראת") הייגו מציעים, כי בעת שהותו שם יבצל זאת. כזכור אפשרנו לו מעבר עם רכבו במקרה חריג.

בברכה,

דוד אריאל

העתק: מר א. לוריא
הגב' ז' ורד,
מר י. פראסו
רס"ן אסנון פרנק, רל"ש, מפקד איו"ש

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס' 124

נשלח: 22:45 יום 5

אל: תמסו

מאת: רומא

בראשו

הנבר נא לבן יעשב לבקשתו את תכתבו מרודכי אחמול באינטרלוקוטה רומנו על ירושלים

ת"ר ירושלים

ITINERARI DI FEDE
CUSTODIRE NELLA CITTA' SAT IL PATRIMONIO COMUNE AI POPOLI

GERUSALEMME - GENNAIO.

SONO APPENA GIUNTO DALL'ITALIA·E A DISTANZA DI QUATTRO ANNI MI TROVO ANCORA UNA VOLTA A GUARDARE ATTONITO IL PANORAMA. SIAMO SUL MONTE DEGLI ULIVI: AI NOSTRI PIEDI IL DIRUPO DEL CIMITERO EBRAICO ANTICO E NUOVO, CON LE TOMBE CHE SI DISTENDONO SULLE COLLINE, FINO A SILWAN, OFFRE UN PRIMO SCENARIO KAFKIANO. NEL FONDO, LA STUPENDA CINTURA DELLE FORTIFICAZIONI. CREDO SENZA ALCUNA ECCEZIONE CHE OGNI ARCHITETTO NEL MONDO, SUBISCA LO STESSO MIO FASCINO. L'ORGANISMO URBANO ESERCITA UN POTERE IPNOTICO CHE TRASCENDE IL VALORE DEI MONUMENTI E DELLE MEMORIE.
UN GIOVANE ARCHITETTO ISRAELIANO ARI AVRAHANI MI GUIDA CON MALCELATO ORGOGLIO ATTRAVERSO NUOVI INSEDIAMENTICHE SEMBRANO AVER SCONVOLTO IL CUORE DELLA VECCHIA CITTA'.
DOPO IL PIANO REGOLATORE REDATTO NEL 1944 DALL'INGLESE HENRY KENDALL E PUBBLICATO PROPRIO ALLU SCADENZA DEL MANDATO BRITTANICO SULLA PALESTINA, NESSUNO HA PIU' AFFRONTATO IN MODO ORGANICO IL PROBLEMA DEL FUTURO URBANISTICO DI GERUSALEMME. IL GRUPPO PROFESSIONALE CUI APPARTIENE ARI STA ORMAI CONCENTRANDO I SUOI SFORZI SULLA REALIZZAZIONE DEL QUARTIERE EBRAICO. LA ZONA IN QUESTIONE SI STENDE SUL VERSANTE OCCIDENTALE DEL QUADRANGOLO BASTIONATO, TRA IL SOVRASTANTE QUARTIERE ARMENO E IL RECINTO DELLE GRANDI MOSCHEEE.
L'OSTACOLO PRINCIPALE CONSISTE IN QUESTO CASO, NEL DISLIVELLO DI CIRCA VENTI METRI CHE DIVIDE LA SPONTANEA ARCHITETURA DELLE CASUPO-

.../2

LE ARABE, LE NUOVE EBRAICHE E IL MURO DEL PIANTO. IL PROGETTO SEMBRA MIRARE A STABILIRE UN LEGAME, UN CONNETTIVO TRA SPIAZZO INFERIORE E QUARTIERE AL FINE DI CONFIGURARE UN NUOVO TESSUTO CAPACE DI RIVITALIZZARE IL COMPLESSO.
PROGRAMMA CHIARO E LOGICO NELLA MISURA IN CUI UN PIANO REGOLARE COME QUESTO VEDE TOTALMENTE PREMINENTI SU TUTTE LE ALTRE MOTIVAZIONI, QUELLE POLITICHE DI PARTE, SORRITE DAL POTERE DELLE ARMI. ANZITUTTO - MI RIFERISCO SEMPRE ALLA NUOVA SISTEMAZIONE DEL QUARTIERE EBRAICO E DEL PIAZZALE ANTISTANTE - NON SI RITIENE AFFATTO VALIDA LA SISTEMAZIONE DEL MURO DEL PIANTO: L'AMPIO SQUARCIO CREATO DAVANTI AD ESSO E' FORSE INDISPENSABILE PER LE CERIMONIE MA RIDUCE

LA DIMENSIONE VISUALE DEL RUDERE E GLI SOTTRAE PRESTIGIO (UN ERRORE ANALOGO A QUELLO , A NOSTRO GIUDIZIO, CONNESSO CON VIA DELLA CONCILIAZIONE A PIAZZA S. PIETRO A ROMA).
FORTUNATAMENTE PERO' IL MURO DEL PIANTO, ANCHE SE ORMAI VI SI PIANGE BEN POCO, E' ANCORA IN PARTE INTERRATO: LIBERANDO ANCOR PIU' DI QUANTO NON SIA OGGI, IFILARI DEI CONCI A CONTATTO CON LE FOMDAZIONI POTRA' FORSE RICOSTITUIRSI UN CUNICOLO CHE CONSENTA LA DRAMMATICA VISIONE DI SCORCIO, OGGI APPIATTITA DALLA PIATTAFORMA, CHE DOVREBBE INVECE ELEVARSI A QUOTA SUPERIORE.
MA LA MORFOLOGIA DELLA VECCHIA CITTA' COME DEL SINGOLO QUARTIERE ORMAI SVENTRATO, NON PUO' RISOLVERSI CON SLARGHI DEL GENERE: UNA STRUTTURA TIPO, QUESTA, CHE SI DISTENDE DAVANTI AI NOSTRI OCCHI, FRASTAGLIATA, APPARENTEMENTE CAOTICA, IL SUK ED I BAZAR PRODOTTI DALL'ACCUMULO DI FABBRICATI LUNGO I PENDII, NON AMMETTE SVENTRAMENTI, LE VIUZZE TORTUOSE CHE SOLO INIZIALMENTE RISCHIANO DI FAR SMARRIRE NEI LORO MEANDRI L'INCAUTO VISITATORE, RISPONDENMULLA PRECISA LOGICA DI UN SISTEMA DI VITA RIFIUTANO AMPI SLARGHI E RETTIFILI E VANNO CONSERVATE PER IL LORO SIGNIFICATO AMBIENTALE. EPPURE MALGRADO L'ATTENZIONE DEL MONDO SIA RIVOLTA A QUESTA CITTA', E' LO STESSO SINDACO TEDDY KOLLEK CHE OGGI SEMBRA SFIDARE I TECNICI STRANIERI DA LUI STESSO INVITATI PER DISCUTERE IL FUTURO ASSETTO DI GERUSALEMME, A INDIVIDUARE I CONFINI CHE FINO A POCHI ANNI ADDIETRO SEPARAVANO LA CITTA' GIORDANA DA QUELLA EBRAICA.
FORTUNATAMENTE IL VERDETTO DEI TECNICI E' STATO DRASTICAMENTE NEGATIVO ALL'OPERATO STIGMATIZZANDO SOPATTUTTO LE INTENZIONI UNITARIE. MALGRADO CIO' E NONOSTANTE LE AFFERMAZIONI RESE AL MONDO DI RISPETTARE SCRUPOLOSAMENTE TALE VERDETTO, BLOCCANDO SE NON I RESTAURI ALMENO LE LICENZE DI COSTRUZIONE DI GROSSI NUOVI INSEDIAMENTI, SI CONTINUA A COSTRUIRE ALL'IMPAZZATA, FOLLEMENTE.
IL MONTE SCOPUS (IN ZONA GIORDANA) E' ORMAI UNO SQUALLIDO AGGLOME-

.../3

מברק נכנס

משרד החוץ
מחלקת הקשר

בלתי מסווג

RATO DI GRATTACIELI DI UNA QUALSIASI BRUTTA PERIFERIA OCCIDENTALE. L'IMMAGINE DI MOLTI QUARTIERI , (BASTI VEDERE IL PROGRESSIVO ALTERARSI DELLA SKYLINE), ASSUMERA' COSI' UN SAPORE TRA SURREALISTA E POP. NELLA COSIDETTA BONIFICA DEI QUARTIERI AN ANTICHI, LO INTERROGATIVO PIU' GRAVE E' DI REGOLA , SOCIOLOGICO E POLITICO: CHE TIPO DI POPOLAZIONE SI VUOLE REALMENTE CHE VENGA A VIVERE NEI NUCLEI -RISANATI-?
LA FORZA DI ATTRAZIONE DI QUESTE ZONE E' IMMENSA PER MOTIVI ASSAI VARI: LA SUGGESTIONE DEL PAESAGGIO, LE PROSPETTIVE TURISTICHE, LA PRESENZA DEI LUOGHI SANTI E LE BIBLICHE RIEVOCAZIONI. UNA COSA APPARE CERTA: LA CONVINZIONE DI DOVER OPERARE IN MODO COORDINATO PER UN INTERVENTO URBANISTICO INDILAZIONABILE SE NON VOGLIAMO CHE, COME LE TESSERE DI UN MOSAICO CHE NON FANNO ASSOLUTAMENTE PARTE DI UN DISEGNO SE NON IN SENSO POLITICO E DI PARTE , COMPLETINO L'OPERA INTRAPRESA CON TENCE VOLONTA' DI SNATURARE IL VOLTO DI UNA CITTA' CHE APPARTIENE AL MONDO.
PURTROPPO SI HA LA NETTA SENSAZIONE CHE GLI ULTIMI AD ESSERE CONVINTI DELLA NECESSITA' DI UNA AZIONE COMUNE, SIANO PROPRIO I RAPPRESENTANTI DELLE VARIE COMUNITA' RELIGIOSE, DAGLI ARMENI AI CATTOLICI, DAI GRECI ORTODOSSIAGLI ANGLICANI AI FRANCESI, LE CUI PROPRIETA' E COMUNITA' RELIGIOSE RAPPRESENTANO, ALMENO NELLA CITTA' VECCHIA CERTAMENTE OLTRE IL 50 PER CENTO DELL'INTERO TERRITORIO COMUNALE.
DA QUELLO CHE SI E' DATO DI SAPERE , PROPRIO COLORO CHE DOVREBBERO ESSERE I PIU' DIRETTI RAPPRESENTANTI E PORTAVOCE DI ISTANZE RELIGIOSE E CULTURALI OLTRE ALL'ASPETTO GIURIDICO DI ESSERNE I LEGITTIMI PROPRIETARI NON SONO NEPPURE STATI CONSULTATI. CIO' NON PUO' NON SUSCITARE RISERVE. LE COMUNITA' RELIGIOSE, E LE PROPRIETA' VANNO TUTELATE ANCHE SE LA REALTA' DI MILIONI DI PELLEGRINI E TURISTI ESIGONO ATTREZZATURE ALBERGHIERE E POSSIBILITA' DI RAPIDO ACCESSO AI LUOGHI DI CULTO. MA NON VORREMMO NEPPURE , ED IL SOSPETTO E' FORTE, CHE IN NOME DI TALI NECESSITA' SI PROCEDESSE AD UN VERO E PROPRIO SOVVERTIMENTO DEI VALORI UMANI E SOCIALI CHE, ALMENO PER IL PASSATO, HANNO FATTO DI GERUSALEMME QUEL PATRIMONIO COMUNE A TUTTI I POPOLI.
VOGLIO CONCLUDERE QUESTE MIE CONSIDERAZIONI CITANDO UNA FRASE DAL RAPPORTO CHE LEWIS MUMFORD INVIO' PROPRIO A QUEL COMITATO VOLUTO DALLO STESSO KOLLEK. NEL QUALE, INSISTENDO S PRINCIPIO CHE IN URBANISTICA -LA TENDENZA NON E' IL DESTINO-, CHIUDE CON UN MONITO ISPIRATO, SOLO APPARENTEMENTE ENIGMATICO: -SEGUITE L'INSEGNAMENTO NON DI HAUSSMANN MA DEL PROFETA ISAIA-.

FRANCESCO BANDINI.==========

שתח רוחם מנלל מ מנכל י. רביב ארגוב לזריא שק כנסיות אירופה א מעת הסברה

מזחים בן יעקב / עירית ירושלים ר. אריאל

דרכים של אמונה לשמור בעיר הקדושה על הרכוש המשותף לעמים

ירושלים - ינואר

כרגע הגעתי מאיטליה ובמרחק של ארבעה שנים אני מוצא את עצמי מתבונן שוב, מופתע, על הנוף.

אנו נמצאים על הר הזיתים : לרגלינו המישור של בית-הקברות היהודי העתיק והחדש עם הקברים המתפרשים על הגבעות עד סילוון, מגיש כתפאורה ראשונה קפקאמית ברקע החגורה הנפלאה של המבצרים.

אני מאמין שכל מהנדס בעולם, בלי יוצא מן הכלל היה נתון להשפעה של אותו קסם. יש לארגוניזם האורבני כח היפנוטי שעולה על ערך האנקרטאות וזכרונות.

ארכיטקט ישראלי צעיר ארי אברהני, מדריך אותי בגאוה בלתי מוסתרת דאך בנינים חדשים, שנראה שהפכו את לב ליבה העיר העתיקה.

אחרי תוכנית האב שנעשתה ב- 1944 על ידי האנגלי HENRY KENDALL ופורסמה בדיוק שפג תוקפו של המנדט הבריטי על פלשתין, אף אחד לא התמודד בצורה כולל בבעיה של העתיק האורבניסטי של ירושלים.

הקבוצה הם קצועית אליה משתייך ארי, מרכזת מאמציה בבנית הרובע היהודי, האיזור שמדובר בו מתפזר על המורד המערבי של הריבוע המבצר בין הרובע הארמני, שנמצא מעליו והגדר של המסגדים הגדולים, המכשול הראשי, הוא במקרה זה, מדרון של כ- 20 מ' המפריד את הבניה הספונטאנית של הביקתות הערביות, לבתים היהודיים החדשים והכותל המערבי, נראה שהתוכנית עשויה לקבוע קשר בין הכיכר התחתית והרובע במטרה לצייר בסיס חדש, המסוגל להחיות את הסך הכל (התוכנית הכוללת).

זאת תוכנית ברורה והגיונית, במידה ותוכנית אב זאת, רצאה חשיבות קומיננטית בכל המוטיבציות האחרות, פוליטיות ומפלגתיות הנובעות מכח הנשק.

2/..

קודם כל אני מדבר תמיד על הסידור החדש של הרובע היהודי ושל הכיכר שלפניו - חושבים שהמיקום של הכותל המערבי הוא לגמרי לא מתאים: החתך הרחב שנוצר מולו הוא אולי יותר היוני לשקסים אבל מוריד מהמידות הויזואליות של החרבות ומפחית מהפרספיזיה שלהן (שגיאה דומה לזאת נעשתה גם לדעתנו ב- ברומא).

Via delle Conciliazione
San Pietro

אבל הכותל המערבי, גם אם כבר בוכים על-ידו מעט מאוד הוא למזלנו עוד בחלקו בתוך האדמה: שחרור השורות שלה " " שנוגעות בידוסות יותר, ממה שנעשה היום, יכול אולי להבנות : מעבר חת-קרקעי שיאפשר את המראה הדרמטי אלכסוני, היום מושמת על-ידי הפלטפורמה, שהיה צורך להעלות לגדה עליון, אבל המורפולוגיה של העיר העתיקה, כמו של הרובע היהודי כבר הרוס, לא יכולה למצוא פתרון בקרעים כאלה פרקטורה טיפוסית כזאת, המתפרשת למול עינינו מעוכה לכאורה מעורבבת, חשוך והבזאר, בתויים מהצטברות של בנינים לאורך מורדות, לא מקבלת חתכים וקרעים, תרחובות חצרים והמתפתלים הגורמים בתחילה שהמבקר הבלתי זהיר ילך לאיבוד תוך פיתוליהם עונים להגיון מרוץ של צורת חיים, רחובות רחבים ודרכים ישרות וחייבים לשמור עליהם בשל חמובן חסביבתי שלהם.

אבל למרות שחשופת הלב של העולם היא מומנת לעיר חזאת ראש העיר שדי קולק עצמו שהיום כנראה מחגרת במומחים חזרים, המוזמנים על-ידו להתווכח על הצורת העתיקה של ירושלים מוצא את הגבולות שעד לפני כמה שנים הפרידו את העיר הירדנית לעיר היהודית.

למזלנו פסק המומחים היה שלילי בצורה דרסטית לגבי מה שנעשה עם ביקורת חריפה נגד הכוונות ליחוד העיר, למרות זאת ולמרות ההוקעות החוזרות לעולם על כיבוד מדוקדק של הפסק הזה עם לפחות עצירת של הרסיונות לבניית ישובים גדולים חדשים (אם לא של שיפוצים) ממשיכים לבנות בסרוף דעת בשגעון.

חד הצופים (באיזור הירדני) הוא כבר מבצר של גורדי שחקים של איזה מרבר מערבי מכוער המראה של הרבה רובעים (מספיק לראות את השינוי הפרגרסיבי של קו הגגות) יקבל רק טעם בין סוריאליסטי לפופ, ביזב, כביכול, של הרובעים העתיקים השאלה הסוציולוגית ופוליטית החמורה ביותר היא על סדר היום איזה סוג אוכלוסיה רוצים באמת שתגור ברובעים "המשוקמים" ?

3/..

כח המשיכה של האיזורים האלה הוא עצום בשל סיבות רבות ושונות, כח המרשים את הנוף תציפיות והתוריסטיות סיקום מקומות הקדושים והזכרונות התנכיים.

דבר אחד ברור, הסברה שחייבים לפעול בצורה מתאמת להתערבות אורבניסטי הלא נתנת לדיחוי אם שפחנו לא רוצים שכמו הקוביות של פסיפס שכשום אופן לא מהוות חלק של ציור מסוים, אלא רק במובן פוליטי ומפלגתי, ישלימו את הפעולה שכבר התחילה ברצון חזק לסלף את דמות העיר השייכת לעולם כולו.

לצערנו יש לנו הרושם הברור שהאחרונים המשוכנעים בצורך למעולה משותפת הם דוקא הנציגים של הקהילה הדתית השונות, מן הארמנים ועד לקתולים, מן היוונים האורתודוקסים ועד לאנגליקנים ועד לצרפתים שנכסיהם וקהילותיהם הדתיות מחוות לפחות בעיר העתיקה בלי כל ספק יותר מ- 50% מכל השטח המוניציפלי בשלמותו.

ממה שניתן לדעת לא נשאלת דעתם של אלה שדוקא היו צריכים להיות הנציגים הישירים ביותר ודוברי הרשויות הדתיות והחרבותיות, מלבד זה שהם הבעלים הלגיטימיים על פי החוק. זה לא יכול שלא לגרום להסתייגות, הקהילות הדתיות והנכסים חייבים להיות מוגנים, גם המציאות של מיליוני צליינים ותיירים דורשת ציוד של בתי מלון ואפשרות של כניסה מהירה למקומות הפולחן.

אבל אנחנו לא הייבו רוצים(והחשד הוא גדול) שגם הדרישות הללו יגיעו להפיכות אמיתית של הקרכים האנושיים והרבותיים, שלפחות בעבר עשו את ירושלים לנכס המשותף לכל העמים.

אני רוצה לסכם את הרהורי בציטוט משפט מן הדו"ח ש- Lewis Mumford שלח דוקא לועדה המאורגנת על ידי קולק עצמו במשפט זה, בהדגשת העקרון שבהכנון ערים - נסיעה איננה מזל - הוא מסיים עם אזהרה מלאה השראת ורק כלפי חוץ בלתי מובנת: קבלו את חלקה לא של אלא, של הנביא ישעיהו.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס' 176
נשלח: 251214 דצמ 74

אל: המשרד
מאת: רומא

אל: פראטו
העתק: פראי ניו-יורק (העבר במס' 768)
לדברי האפיפיור ב., סקרו קולגיוי - נתוח והערכה מדינית.

1. אזכיר שב-1971 ובשנים קודמות ניצל האפיפיור מעמד מרכזי זה להדגשת התביעה ומעמד חוקי מיוחד בערבויות ביי"ל וירושלים.
2. ב-1972 לא רק שהאפיפיור חזר על אותה נקודה אלא הסלים דבריו בהתיחסו לשאיפות בני העם הפלסטיני.
3. החמרה עוד יותר בולטת חלה ב-73 הן בדבריו בנושא הפלסטיני הן בהצדיקו במשתמע ובעקיפין המניעים לפעולות הטרור והן בתביעתו הפומבית בזמן ועידת גניבה כתסמיע קולו בקשר לפתרון בעית ירושלים ,, וזה גם לאור יחס הכבוד שהראו שלטונות ישראל ,, כלפי הכס.
4. <u>בהצדדה הנוכחית:</u>
   א. אין התיחסות במושגים מדיניים מעשיים כלפי ירושלים, אין איזכור המעמד החוקי המיוחד בערבויות ביי"ל , נעלמה כל התיחסות לנושא הפלסטיני, נעלמה ההבנה ומניעי הטרור.
   ב. נעלמה ההתבטאות בדבר יחס הכבוד של שלטונות ישראל(האם בגלל צפיותיו בקשר לקפוצי ?.)
   ג. לעומתו מודגש בהבלטה הקשר בין עם ישראל וירושלים בצורה אוהדת בעוד הקשר בין האסלאם וירושלים קיים אך יורד לדרגה שלישית ודבריו סותרים הצהרות קפוצי שירושלים נוצרית ומוסלמית בלבד.
   ד. אין עדיין התיחסות למדינת ישראל וההתבטאות המחמיאה בחלקה האחד כעם ישראל וירושלים מרגיזה בחלקה האחד בהיותה מנוסחת במונחים התואמים אמנם התאולוגיה הנוצרית מקדמת דנא בכך שנאמר שהנוצרים הם הם עם ישראל האמיתי של היום.
   ה. ציר ההתבטאויות הנוכחית הנה המשאלה שירושלים תפסיק להוות נושא ומחלוקת בין שלש הדתות ובין כל עמי האזור(באזנינו ידגישו שהמושג ,, כל העמים ,, כמתיחס לעם ישראל ובאזני הערבים ידגישו שלא מדובר ,, בכל המדינות ושהכוונה לאי הכרה בישראל מצד אחד ורמז לשאיפות הפלסטינים מצד שני ,,.)

.../2

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אצ להערכתי :-

א. אינ לפרש העדר איזכור המעמד החוקי המיוחד כשינוי כל שהוא בעמדת הכס בנושא ירושלים.

ב. כנ אינ לפרש ההצהרה כוויתור על רצונם למלא בבוא העת תפקיד במויים (לפנינו הכרה בטעונ קיסינגר ובעוננו הטקטי שממילא אינ הנושא מעטי בטווח הקרוב).

ג. אינ עדיינ התיחסות למדינת ישראל.

ד. אכ יש עקבות למדיניות המחייבת התחשבות יתר בעמ ישראל ואורינטציה גוברת על עמ ישראל יותר מאשר על מדינת ישראל.

ה. יש מאמצ ניכר הראוי לתשומת לב להמנע מקטעים שהרגיזו אותנו בעבר (העמ הפלסטיני וכוי.) אכ גמ כאנ אינ הדבר נובע משינוי עמדה בסיסית אלא ממהלכ טקטי שלא להעכיר עוד יותר האווירה (בעיקר אחר קפוצי).

6. בסהייכ הצהרה זו הנה התקדמות מענינית בהשוואה לעבר לפחות במישור הטקטי.

7. מסקנתנו היסודית בשלב זה צריכה להיות הפגנת אחדות עמ ישראל ומדינת ישראל בפני הוותיקאנ ומניעת הנטיה אצלם להגביר המגמה שלהם כלפינו לפעול לפי קו של הפרדה בינ הדת העמ המדינה וירושלים.

8. אגבש ואבריק בנפרד הצעות אופרטיביות לגבי מישור ותוכנ תגובתנו ופעילותנו המתחייבות מההצהרה.=========

ששונ

שהח דהם מנכל ממנכל סמנכל כנסיות אידופה א מזתים מאום א+ב הסברה חקר רם אמן יריב

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - נסווג

סודי

מס' 228

אל: רומא

מאת: המשרד

נשלח: 241400 דצמ74

מנדס. תשגריר. העתק שר המשפטים.

ב-23 פתיימה פגישת שר המשפטים עם הנציג האפוסטולי ביזמת השר. נכחו: מונסי סמבי, צבי טרלו- מנכל המשרד, יחיאל גוטמן - מלשכת השר ורפאטו. בדברי פתיחה אמר השר כי מכרת הפגישה היא להשמיע את תגובתנו על הודעת הוטיקאנ מה-10.12 בענ"נ קאפוצ'י.

א. להלן דברי השר:

1. ממשלת ישראל מקיימת יחסים טובים עם העדות הנוצריות בארץ ועם שלטו נות הכנסיה ומתיחסת לפרשת קאפוצ'י כאל פרשה בודדת שאינ בה כדי להשפיע על יחסים אלה.

2. אנו מודעים לחתירת הוטיקאנ לשמירת השלום בארץ ובירושלים בפרט.

3. קאפוצ'י ביצע מעשים פליליים חמורים העשויים לפגע בחיי אדם ולערער את השלום. על ידי כך הוא מעל באמונ שהכנסיה נתנה בו, בתפקידו הרם וביחס הכבוד שזכה לו מצדנו.

4. הוא זכה למשפט הוגנ ולהגנת סינ'גור שהוא בחר בו. זכותו לערער על פסק הדינ אם יחליט כך.

5. כא ור כל הנל הודעת הוטיקאנ עוררה בנו צער והפתעה.

6. לא מצאנו בה כל הבעה הסתיגות ממעשיו הפליליים של קאפוצ'י.

היא הודעה חד צ דדית המתעלמת לחלוטינ מאזכור מעשים אלה שהם הסיבה האמיתית והיחידה להזמרת המצב הנזכרת בהודעה ולא פסק הדינ כביכול.

7. צ'פינו שהפרשה תתנ לוטיקאנ הזדמנות להשמיע מחדש את התנגדותו למעשי טרור ואלימות בפרט כשהמדובר באיש כנסיה שניצל כרעה מעמדו ותפקידו.

8. ההודעה נתפרשה על ידי הפטריארכ מקסימוס כאור ירוק לפתוח במסע [illegible]ני נגדנו שבודאי אינו מוביל להפגת המתיחות המקווה.

9. בימים אלה הודיע מקסימוס בקהיר על הקמת חזית מאוחדת נוצרית-מוסלמית- אשפית למען שחרור קאפוצ'י, בהסכמת הוטיקאנ כביכול. השר מקווה שאינ אמת שהוטיקאנ נתנ הסכמתו לתוכנית זו.

10. הדברים שקרו אחרי מתנ פסק הדינ וכנ פרסום ההודעה עלולים להביא לידי תוצאה הנוגדת את מטאלת הוטיקאנ שקאפוצ'י ישוחרר. הינו מצפים שהוואטיקנ יפעיל את השפעתו לשמירת השלום והשקט מסביב לפרשה.

11. מצטער שבפגישה הרשמית הראשונה עם הנציג האפוסטולי נאלצ לדונ בנושא כלתי נעים ומקוה להמשכ היחסים הלבביים שקוימו עם קודמו.

מברק יוצא - מסווג

ב. תגובת הנציג:

1. ישמח להעביר למזכירות המדינה את הערות השר.

2. הודעת הוטיקאנ אינה מתיחסת להבטים הגלובאליים של המקרה ומתמקדת בהיבט מסויים בלקחה בחשבון התגובות הריגשיות של הערבים הרואים בקאפוצי אדם חף מפשע. קורבנ לרדיפות.

3. הפטריארכ מקסימוס הינו אדם עצמאי (× HIS OW@ MAN) וכידוע אינ כרומא מרות מוחלטת עליו. היחס של הכס הקדוש אליו כפטריארכ עצמאי הוא יותר יחס של שיכנוע מאשר של מתנ הוראות.

4. עוד מראשית הפרשה, התנהגותו של מקסימוס יצרה קשיים עי הצהרותיו הריגשיות והבלתי שקולות (NOT SERENE)

5. מקוה כי אוירה רגועה תיצור פתיחות ונכונות מצד הממשלה למצוא הפתרונ הרצוי לפרשה שיוביל לשחרור.

6. להערה זו העיר השר פברצונו להדגיש כי מטרת הפגישה היא רק להבהיר שהודעת הוטיקאנ מזיקה למציאת פתרונ וכי מטרתנו המשותפת צריכה להיות שמירה על השקט ולנע כל דבר שיחמיר המצב.

7. הנציג חזר על הבטחתו להעביר את דברי השר למזכירות המדינה.

ג. השיחה התנהלה באוירה נוחה. הנציג לא התיחס למהלכים שלראשי הכמורה המקומית ולפנייתם לשר הדתות בבקשת שחרור קאפוציי. פרט להערתו לבסעיפ 5 דלעיל לא ביקש מפורשת את שחרורו של קאפוציי ולא רמז על כל הצעה מצידם למטרה זו. הוחלט לא לתת פרסום לפגישה.

פראטו=

הח רהם שר המפשטים מנכל מ/מנכל לוריא שק י.רביב רוזנ דיבונ מ.קדרונ
מסיות רם שמגר חקר ימזתים
אל/אב

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

אל: המשרד

מאת: רומא

מס' 170

נשלח 231500 דצמ 74

כנסיות.

להלן מנאום האפיפיור היום בסקרד קולג'ו:

COME NON RICORDARE ALLA VIGILIA DELL APERTURA DELL ANNO SANTO IN QUESTA CITTA,''NMATER ET CAPUT'' DELL ORBE CATTOLICO, UN ALTRA CITTA, GERUSALEMME: LA '' CITTA SANTA'' DEL MONDO CRISTIANO, CENTRO INSIEME, DELL AMORE E DELLE SECOLARI NOSTALGIE DI QUEL POPOLO CHE DIO AVEVA MISTERIOSAMENTE PRESCELTO, IN ESSO PRESIGNIFICANDO QUEL '' SUO'' POPOLO NEL QUALE NOI CI RICONOSCIAMO, E COSI CARA ALTRESI ALLA GRANDE FAMIGLIA RELIGIOSA DELL ISLAM ? QUANTO VORREMO CHE, ANZICHE OGGETTO DI PRESIDENTE CONTESA, ESSA DIVENTASSE CROCICCHIO DI INCONTRO FRATERNO PER TUTTI GLI ADORATORI DELL UNICO DIO, SIMBOLO DI PACE PER LE GENTI DELLA TERRA SANTA E PER TUTTI I POPOLI DEL VICINO ORIENTE.

להלן תרגום הקטע:

"איך לא לזכור ערב פתיחת השנה הקדושה בעיר זו אם נראש העולם הקתולי עיר אחרת ירושלים העיר הקדושה של העולם הנוצרי, מרכז ביחד לאהבה ובעגועים של מאות בשנים לאותו עם שאלוהים בחר באורח מסתורי וסימל בו מראש את עמו בו אנו מזהים את עצמנו, וכל כך יקרה גם למשפחת הדתות הגדולה של האיסלם.

כמה תייגו רוצים שבמקום נושא למחלוקת במשכת תיהפך למפגש אחווה לכל מוקירי אל אחד, סמל שלום לעמי ארץ הקודש ולכל עמי המזרח".

מנדס

שהח רהם מנכל מ/מנכל סמנכל כנסיות הסברה מעת איר א מאום א ב מז תים חקר דם

תעוד אילסר יריב

אב/דס

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים). תשי"ז — 1957.

מס. 168

בשלח: 231200 דצמ 74

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמור

אל: המשרד

מאת: רומא

מיידי

כנסיות.

הבוקר ביקש מונטריזי לראותני בדחיפות.

א. אמר שהאפיפיור ידגיש בנאומו היום בסקרו - קולג'ו הקשר בין עם ישראל וירושלים והדבר ודאי ייראה באור חיובי על ידינו למרות שידבר גם על קשר של בני דתות אחרות לירושלים.

ב. הביע התעניינות ודאגת הכס הקדוש על תנאי מעצרו של קאפוצ'י, מצב בריאותו לאור שביתת הרעב ובעיקר עתידו. הטביר שהתעניינות זו טבעית ערב חג המולד.

מנדס

שהח רחם מנכל שהב"ט ממנכל סמנכל כנסיות מזתים חקר רם אמן שר המשפטים

בא/ער

א בטבת תשל"ה
15 בדצמבר 1974

ס ו ד י

א ל: מר ש. דיבון יועץ לשה"ח

מאת: מנהלת מזה"ם

הנדון: הפטריארכיה הארמנית בירושלים
מכתב א סילא מ 28.11.74

בדיקת הנושא מהיבטיו השונים העלתה העובדות הבאות:

1. הקהלה הארמנית בירושלים ובישראל (סה"כ כ 4000 -3000 נפש) לא היתה מעולם בנושאי פח"ע.

2. בקרב חלק מבני העדה קיימת אחדה לבריה"מ, נחשפו כמה מקרי רגול לטובת בריה"מ אולם אין אלה מהווים גורם משפיע לצורך הצעת הפטריארכיה.

3. לעומת זאת קיימת רגישות חולנית בתורכיה בנושא הארמני. בצד העלאת הנושא ובעיקר היענותנו לבקשת הפטריארך חיתוב כניסת עמדה מדינית נגד תורכיה את הדבר בודאי יפגע ביחסינו העדינים עם מדינה זו (לפני כשנתיים הוציאה תורכיה את שגרירה מצרפת בגל הקמת אנדרטה לזכר הארמנים שנטבחו במלח"ע הראשונה).

4. הארמנים בדרך כלל בעלי מלאכה ואמנים. לא נראה לי שיתלאו המסר בכוח העבודה הדרוש בירושלים. להיפך הכנסת 5000 משפחות - שהם 25000 נפש בממוצע ברכות הימים), ביחוד בשעה שקיימים ניצנת אבטלה עלולה לעורר בעיות קשות של תעסוקה, דיור, וכל השאר.

5. יצויין שבועידות בין כנסיתיות - כמו הועידת האקומנית של בלבנון מצבוע נציג הפטריארכיה הארמנית בירושלים עם הערבים, בנגוד לאורתודוכסים. לאור זאת נראה לי שיש לדחות את בקשת הפטריארך הארמני. יש כמובן לנסך הדחייה בצורה משכנעת. לעומת זאת, אין להתנגד לקליטת כמה מקרים מיוחדים על בסיס איש ולא בצורת המונית, כתנאי שיימצאו האמצעים הדרושים לקליטה.

בברכה

יעל ורד

העתק: מר א. לוריא.

תדריך הסברה

501

ירושלים, א' בסבת תשל"ה
15 בדצמבר 1974

משפטו של הארכיבישוף הלריון קאפוצ'י

עם סיום משפטו של הארכיבישוף הלריון קאפוצ'י, מי שהיה משנה לפטריארך היווני הקאתולי בירושלים, מצ"ב מסמכים ומאמרים הקשורים למשפט.

החומר המצ"ב כולל:

1. הודאת קאפוצ'י במשטרה מיום 18 באוגוסט 1974.
2. הכרעת הדין.
3. גזר הדין, שניתן בבית המשפט המחוזי בירושלים ביום 9 לדצמבר 1974.
4. "המדינה נגד קאפוצ'י," מאת המשפטנית ועתונאית דוריס לנקין שפורסם בג'רוזלם פוסט ביום 10 בדצמבר 1974.
5. "משפט של כומר", מאת דוריס לנקין שפורסם בג'רוזלם פוסט מיום 11 בדצמבר 1974.

6. דברי קאפוצ'י לאחר מתן גזר הדין.

החומר מיועד לשימוש לפי שיקולים מקומיים.

* * *

CAPUCCI'S CONFESSIONS ADMITTED IN EVIDENCE

The Jerusalem District Court on 15 October decided to admit in evidence the confession made by Archbishop Hilarion Capucci to police on 18 August, and a supplementary confession made on 19 August. In addition to the confessions, the prosecution presented testimony connecting the arms brought from Beirut by the accused with the murder of a Jerusalem taxi driver and the subsequent arrest of three brothers of the Kallaby family on suspicion of involvement in the crime.

The Greek-Catholic Archbishop of Jerusalem and Caesarea had been arrested in Jerusalem on 8 August, when the Mercedes car in which he had been travelling was found to contain a large consignment of concealed arms and sabotage material. (See previous Bulletins.) When first interrogated by police Sergeant-Major Ezra Tzur, that same afternoon, he claimed that he had no knowledge of the presence of the consignment of arms and that it must have been smuggled into his car while it was in a garage in Beirut, on his last visit to that town.

Later that night Capucci was again questioned, this time by a security officer known as "Ibrahim," and after expressing his willingness to cooperate he made a second statement - containing a full confession of his activities - to security officer "Menahem," upon which he was released on his own recognizance. He was re-arrested on 18 August and arraigned before the Jerusalem Magistrate's Court, being remanded for 15 days. When he was returned to police headquarters after his arraignment, he gave a second statement to Sergeant-Major Tzur in which he repeated in substance the confession he had already made to Menahem."

Cooperation With Secret Service Claimed. When the trial was resumed on 14 October, following the weekend recess, defence counsel Aziz Shehadeh stated that his client had agreed to act as an agent for the Israeli Secret Service after his arrest on 8 August. During the ten days which followed, counsel claimed, the Archbishop had apparently been in contact with several security men, and after his second arrest on 18 August he thought he was still playing "the same security game" in which he had been participating all along, Shehadeh said.

That explained why the prelate made a confession to the police on 18 August, counsel averred. He genuinely believed this was "part of the game" he was playing in return for his release, after his first arrest on 8 August.

His client, counsel claimed, made the self-incriminating confession - which the prosecution was seeking to use in evidence against him - under the impression that he was still cooperating with the Secret Service, and under the undue influence of the promise made to him on 8 August by the high ranking security officer, "Ibrahim," that he would go free if he cooperated. "The Secret Service has effectively made my client an agent of theirs and he has been given the status of State's witness," Shehadeh declared.

Defence: No Distinction Between Police and Secret Service. Defence Counsel was then asked by Presiding Judge Miriam Ben Porath and Judge Ezra Kedaya, why Capucci should not have regarded a promise of "freedom-in-return-for-cooperation" - if ever made to him - as having been withdrawn when he was arrested again on 18 August, and when police objected to his release on bail. Shehadeh quoted from English jurisprudence in an attempt to show that, unless an inducement to confess had been expressly and positively withdrawn, it still existed and influenced a second confession. He argued that the 18 August re-arrest, and the police's objection to release on bail in the arraignment before the Magistrate's Court, did not cancel out the promise which the agent "Ibrahim" had made to Capucci.

Shehadeh belittled State Attorney Gavriel Bach's contention of 11 October, that the Archbishop's second confession (see Appendix) was made to the police and not to the security authorities (as was his first one, which the prosecution did not wish to offer as evidence), by saying that security officers and policemen all look the same in mufti, to the layman. In Jordan, he remarked, there was no distinction between the police and the Secret Service. There was no reason for a churchman, who was not an expert on the subject, to assume that there was a distinction in Israel, he said. "It is imaginary and childish to try and persuade the Court to believe that there were two conflicting organs in the investigation," Shehadeh stated in his attack on the prosecutor's argument. The accused had no reason to believe that security and police were not hand-in-glove.

When the State Attorney had sought to admit the second statement, the defence challenged its admissibility, which had necessitated a trial-within-a-trial. In the course of this mini-trial, testimony was given in camera by "Ibrahim." (See previous Bulletin.)

Facts Related To Confessions. In the Court's unanimous decision of 15 October, which was read by the Presiding Judge, the following facts related to the accused's confessions were established:

-- Early on the evening of 8 August - the day when the accused was first detained after the police had found arms and sabotage material in the Mercedes car he was driving - the accused met for two hours with a security officer known as "Ibrahim." At the end of their talks, the accused made a confession and expressed willingness to cooperate in an operation to discover the identity of the persons for whom the arms were intended.

-- This confession and agreement to cooperate were given in exchange for a promise made by "Ibrahim" to arrange that the accused and another priest (his assistant) would be released on bail.

-- During the meeting with "Ibrahim," it was emphasized to the accused that the identity of the persons involved could only be discovered if the accused were released and news about his apprehension and the discovery of the arms was kept secret.

-- There were no grounds to the submission that "Ibrahim" had promised the accused that he would be freed or for the accused believing that this had been promised to him.

-- The allegation that "Ibrahim" had threatened the accused with death if he withdrew his first confession was categorically denied by "Ibrahim." Furthermore, the latter's desire to secure the cooperation of the accused was completely inconsistent with any threats of death.

-- The accused was released on his own recognizance at 11 p.m. on 8 August, and for the next ten days he worked as an agent of the Security Services, under the direction of an officer known as "Menahem."

-- With the completion of the Security Service operation, the case of the accused was transferred to the police, and on 18 August he was arraigned before the Magistrate's Court in the presence of Sergeant-Major Ezra Tzur and Assistant Commander R. Minkovsky.

-- It was then explained to the accused that he was suspected of belonging to a hostile organization and of being in possession of sabotage materials and arms. Minkovsky gave the judge a list of the arms and material found in the suspect's car, and objected to the accused being released on bail as the investigation had just started and the accused had been in the car when the arms were found. The accused thereupon denied belonging to a hostile organization, but added that he had nothing to say with respect to the other allegations.

-- After the Magistrate's Court had remanded the accused for 15 days, he was questioned by Tzur in Minkovsky's presence. After being properly cautioned that he could keep silent, the accused stated that in fact he had already said everything he had to say to the security officer, "Menahem." Tzur and Minkovsky answered: "What you told 'Menahem,' you told 'Menahem.' But we of the police want to interrogate you in connection with arms, ammunition and sabotage material found in your car." The accused then confessed without any pressure or duress.

Legal Implications Of Second Confession. On the basis of these findings, the Court discussed the legal implications of the accused's second confession. Defence Counsel Shehadeh, the Bench said, had made a clever and creditable effort to persuade them that it was the prosecution's burden to show that the promise and inducement offered the accused when he made his first confession had not influenced him

when he made his second confession. In Mr. Shehadeh's opinion, the accused should have been informed that any promises or inducements previously offered were null and void; but he was, on the contrary, allowed to continue thinking that he was still serving the Security Service or the police (between whom he made no distinction) and that the remand order and the interrogation by the police were part of the same "game."

They could not, the Bench held, accept these arguments because it had already been found that the accused had given his first confession in return for the promise that he would be released on bail only. And, furthermore, the Court had found no evidence to justify the conclusion that the accused had been misled into thinking he was being freed altogether. Under these circumstances, and because the accused was a high-ranking cleric, presumably with the ability to grasp and properly evaluate what he was told, there was no reason to think that the accused was under a misapprehension.

After his re-arrest and after he had been remanded and interrogated as a suspect, and also informed that "Menahem" and the police were two different things, the Court noted, "the accused as a reasonable person should have understood that from then onwards he was no longer being treated as an agent or collaborator, but as a person suspected of having committed the offences enumerated in the warning read out to him."

Unsworn Statement "Almost Confession Of Vulnerability." The Court therefore held that, in the absence of rebutting evidence, the accused had in fact understood this, and that even if it were assumed, as Mr. Shehadeh had claimed, that the accused had been under the impression that the promise of release on bail had been made by the police and not by the Security Service (between whom he might possibly not have been able to distinguish at the time of his first arrest), he must by then have known that the police and the Security Service were two distinct organs, as explained by Tzur and Minkovsky.

Furthermore, if the accused had nevertheless not distinguished between the two, then it was reasonable to expect that he should have demanded to know why he was being re-arrested. The accused had demanded no such explanations, and this strengthened the conclusion that he had been under no misapprehension as to the fact that his second confession was made to the police.

As to the statement the accused had made from his seat in the court-room, after the testimony by "Ibrahim" (see previous Bulletin), the Court held that it carried very little weight, as an unsworn statement can be given little credit and is "almost a confession of vulnerability," to quote from legal authorities. The Court furthermore held that Shehadeh's submission that his client's refusal to testify under oath stemmed from his belief that, as a man of the Church, the Court was not competent to try him, had no bearing on the issue.

The Court then held that there was also no independent evidence to back Archbishop Capucci's submission that he had still been under the influence of the original promise when he made his second confession. Under the circumstances, therefore, the Court found this confession to be admissible.

Defence Counsel Threatens to Quit. Towards the end of the following day's session, a surprise element was introduced into the trial when defence counsel Aziz Shehadeh stated that he could not continue to defend his client "in such a hostile atmosphere." Presiding Judge Miriam Ben-Porath intervened to soothe Mr. Shehadeh's annoyance, whereupon the Ramallah attorney declared that two Israel Arab lawyers, whom he had asked to help him, had been detained for sending notes to the accused.

State Attorney Gavriel Bach, who had seen the note-passing, and got Mrs. Ben-Porath to stop it, explained that the police had released the two lawyers after brief questioning, but had kept the notes which they passed to the Archbishop. The Presiding Judge requested the State Attorney to look into the matter in order to ensure that there was no miscarriage of justice, after which she also reminded Mr. Shehadeh that there were certain standards with which lawyers were expected to comply.

Defence counsel, for his part, was mollified, while Mr. Bach said that he had told the police to do nothing in future without consulting him first. There had been no intention of prejudicing the course of justice, the State Attorney assured the Bench.

Witness Refuses to Testify Unless Parents Present. Earlier, an episode of a different nature occurred, when Zuhayr Mal'abi - one of the three brothers from Jerusalem's Shu'afat quarter charged with the murder of the Jerusalem taxi-driver and the booby-trapping of his body - told the Bench from the witness stand that he would not testify or even take the oath, unless his parents were present in Court. Judge Ben-Porath told Mal'abi that there were no legal grounds for his demand, and asked Mr. Bach what he intended to do about his witness' refusal to testify. The State Attorney pleaded with the Court to make allowance for Mal'abi's tender age and let him see his parents and testify at the next session, to which the Court agreed.

Two police demolition experts took up most of that day's session. They had been called by the prosecution to establish that arms and sabotage material brought from Beirut by Capucci, and left by him in the children's toilet of the Ecole des Frères at Beit Hanina, had been used in the taxi driver's murder as well as in an abortive Katyusha rocket bid against Jerusalem the previous May and in other incidents.

Prosecution Witness Declared Hostile. On 18 October, Zuhayr Mal'abi was declared a hostile witness. In his original statement to the police, he had stated that the weapons and sabotage materials he had received from Beirut had been hidden in the Ecole des Frères at Beit Hanina. But when called to testify that day, he said that the weapons had been hidden under a bridge at a place called Hizma, in the Ramallah area. Asked to explain this contradiction, Mal'abi claimed that he had been forced against his will to make the original statement. He was adamant that the weapons were hidden at Hizma and not at the Ecole des Frères.

At this point, the State Attorney - who had called Mal'abi as a prosecution witness on the understanding that anything he said would not be used against him in his own trial - asked that he be declared a hostile witness and that prosecution be allowed to cross-examine him. Mal'abi's counsel, Khalil Shehadeh, challenged the prosecution's request, noting that his client's original statement had not been proven admissible as evidence, which made any question of contradiction irrelevant.

Judge Miriam Ben-Porath upheld the prosecution's request, pointing out to defence counsel that while any statement made outside the Court was inadmissible as evidence, there were no grounds to assume that the statement he made in Court was any truer than the one he had made to the police. The fact that he had changed his testimony on a material point justified the Court's declaring him a hostile witness, the Presiding Judge said.

In the cross-examination, Mal'abi alleged that he had been forced by his interrogators, after being beaten for days, to write that the weapons had been hidden at the Ecole des Frères. He claimed that his mother was brought to him and undressed by a Druze as a Security Service agent called "Johnny" stood over him and made him write. Questioned on this point, Mal'abi insisted that he had been beaten up by Security Service agents and not by the police.

Capucci Has Tantrum in Court. When the trial was resumed on 23 October, proceedings were cut short after a violent outburst on the part of the accused against both the prosecution and his own counsel. The outburst came when State Attorney Gavriel Bach sought to submit a notebook which Capucci had filled in his own handwriting. Jumping from his seat, the Archbishop protested vehemently, shouting that he refused to go on being tried and that he was dismissing his counsel, Aziz Shehadeh.

Presiding Jerusalem District Court Judge Miriam Ben-Porath called a recess, during which Capucci apparently had second thoughts about dismissing his counsel. Mr. Shehadeh explained to the Bench that the accused had given the notebook in question to Archbishop Ashkar (who had been sent by the Greek Catholic Church to replace Capucci after his arrest). This had occurred during Archbishop Ashkar's visit to the accused prelate in prison. Capucci had not intended the notebook to fall into the hands of the police, the attorney said, as had in fact happened when it was intercepted in the prison.

Mr. Shehadeh then asked the Court to postpone the proceedings since his client was "in no fit emotional state" to continue. "My client is suffering from intense stress and cannot undertake to control himself," counsel said. Judge Ben-Porath then adjourned the proceedings, warning the accused to control his emotions and refrain from interrupting in the future.

Prosecution: Witness Lying to Protect Accused. Earlier in that day's hearing, Mr. Bach completed his cross-examination of Zuhayr Mal'abi. On 18 October Mal'abi had told the Court how he had met Abu Firas (the man from whom Capucci allegedly received three consignments of arms and sabotage material for transportation to Israel in his Mercedes car) in Beirut. He related that Abu Firas had instructed him where to place the three Katyushas and the bazookas which would be delivered to him in Jerusalem.

Mal'abi had testified that the Katyushas - which according to the prosecution were the same as those brought in by Capucci in the three suitcases which he had left at the Ecole de Frères in Beit Hanina - were subsequently placed by him and his two brothers near Government House on the outskirts of southern Jerusalem. The bazooka shells exploded in the Musrara quarter. He had confirmed practically in toto the truth of the statement he had made to the police the previous May, after his arrest in connection with the murder of the Jerusalem taxi driver, retracting one small part (see above).

Mr. Bach on 23 October put it to Hal'abi that the police could not possibly have had any motive for trying to force him to say that he had picked up the suitcases at the École des Frères and not under the Hizma bridge, as at the time - in May - they had been completely unaware of the Archbishop's connection with the Fatah and gun-running. This connection had been revealed to them for the first time in August, when Capucci was arrested. The State Attorney suggested, therefore, that the witness was blatantly lying to protect the accused.

At the beginning of the session on 25 October, Archbishop Capucci announced that he did not intend to dismiss his attorney (see above). The session itself was held in camera, as security officers testified for the prosecution.

JERUSALEM, 9 DECEMBER 1974

TRIAL OF ARCHBISHOP CAPUCCI - SENTENCE

THE ACCUSED IS AN ARCHBISHOP, A DISTINGUISHED AND HONOURED STATUS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE CHURCH. BUT AS HAS BEEN POINTED OUT BY THE DISTINGUISHED JUDGE MR. CHAIM COHEN, WITHIN THE FRAMEWORK OF THE ACCUSED'S APPEAL BEFORE HIM - IN REGARD TO THE ORDER TO DETAIN HIM UNTIL THE END OF THE PROCEEDINGS - ''THE STATUS OF A MAN IS FIRST AND FOREMOST BINDING UPON HIMSELF.''

THIS PRINCIPLE WAS VIOLATED BY THE ACCUSED ATROCIOUSLY, WHEN HE EXPLOITED HIS STATUS IN ORDER TO PERPETRATE THE OFFENCES UNDER WHICH HE STANDS CONVICTED. ARMS AND SABOTAGE MATERIALS, BY THEIR VERY NATURE AND CHARACTER, ARE NOT BECOMING THE ROLE OF A MINISTER OF RELIGION SYMBOLISING THE FEAR OF GOD, THE PURITY OF NATURE AND THE LOVE OF MANKIND.

THE ACCUSED ALSO ABUSED THE HOSPITALITY HE ENJOYED IN THE STATE OF ISRAEL. WHEN THE FOREIGN MINISTRY RESPONDED TO THE REQUEST OF THE VATICAN AND GRANTED HIM THE FREEDOM OF MOVEMENT FROM ISRAEL AND BACKWARDS WITHOUT HINDRANCE. THIS TRUST - WHICH WAS ALSO BASED ON HIS HIGH ECCLESIASTICAL STATUS - HE ALSO ABUSED. WHEN HE SMUGGLED FROM LEBANON TO ISRAEL VARIOUS TOOLS OF DESTRUCTION ,AS THE AGENT OF THE TERRORIST ORGANIZATIONS ''EL FATAH'' AND ''BLACK SEPTEMBER,'' KNOWING THAT THEY WERE INTENDED FOR SABOTEURS WHO ARE TRYING TO UNDERMINE THE ORDER OF LIFE IN THE STATE AND TO CAUSE BLOODSHED AND DAMAGE TO PROPERTY.

THE ACCUSED OVERDID HIMSELF WHEN FROM THE DOCK HE VOICED HIS FALSE CONTENTION THAT THE CHARGES BROUGHT AGAINST HIM ARE A RESULT OF A MALICIOUS FRAME-UP.

THE CHARGES PROVED IN THE PROCEEDINGS COMPRISE, IN OUR OPINION, A GRAVE DANGER TO THE SECURITY OF THE STATE, AND THE STATE ATTORNEY JUSTLY EMPHASIZED THAT THE LARGE QUANTITY OF ARMS AND SABOTAGE MATERIALS FOUND IN THE ACCUSED'S VEHICLE COULD HAVE COST MANY VICTIMS AND GREAT DAMAGE TO PROPERTY.

EVEN IF WE WERE TO BELIEVE THAT THE ACTS WERE PERPETRATED BECAUSE OF AN IDEOLOGICAL BACKGROUND, THE ISRAELI LAW CANNOT RETRACT FROM THE GRAVITY OF THE PERPETRATIONS. BUT THE TRUTH IS THAT THE ACCUSED'S CONVICTION IN PRINCIPLES PREFERRING THEM TO HIS OWN GOOD AND FREEDOM, IS NOT SINCERE. HE APOLOGISES, IN HIS ADMISSIONS, FOR HIS DEEDS GIVING AS AN EXCUSE THE PRESSURE BROUGHT UPON HIM BY ABU FIRAS. HE ALSO COOPERATED, DURING TEN

CONT....

DAYS. WITH ISRAELI SECURITY OFFICERS TO DISCOVER THE IDENTITY OF A MAN FOR WHOM THE ARMS WERE INTENDED. ACTING, AS INSTRUCTED BY SECURITY OFFICERS, HE MOST PROBABLY DID NOT THINK OF HIS LOYALTY TO THE RIGHTS OF THE PALESTINIAN NATION BUT WAS GUIDED BY HIS ANXIETY FOR HIS OWN GOOD AND FREEDOM.

CONSIDERING HIS CLEAN PAST, HIS ADMISSION TO THE POLICE, HIS COOPERATION DURING INVESTIGATION, THE PUNISHMENT FOR EACH OFFENCE AND ALL THE CIRCUMSTANCES OF THE INCIDENT, WE FIND THAT THE PROPER PUNISHMENT IS AS FOLLOWS:

1. AS TO THE THREE OFFENCES UNDER SECTION 24 (A) OF THE LAW OF THE SECURITY OF THE STATE: WITHIN THE FRAMEWORK OF THE FIRST AND SECOND COUNTS - TWELVE YEARS IMPRISONMENT EACH, AND WITHIN THE FRAMEWORK OF THE SECOND COUNT - FIVE YEARS IMPRISONMENT.

2. AS TO OFFENCES UNDER SECTION 66 (A) (2) OF THE CRIMINAL CODE ORDINANCE, 1936, AND THE RENDERING OF SERVICE TO AN UNLAWFUL ASSOCIATION UNDER REGULATION 85 OF DEFENCE (EMERGENCY) REGULATIONS, 1945, WE BRING INTO CONSIDERATION THE SUGGESTION MADE BY THE STATE ATTORNEY AND REGARD THEM AS ONE ACT. ALTHOUGH FROM A PURELY LEGAL ASPECT.

   IN OUR OPINION, THIS IS NOT SO. FOR EACH OF THESE THREE ACTS THE ACCUSED IS SENTENCED TO TEN YEARS IMPRISONMENT.

   ALL THE ABOVE PERIODS OF IMPRISONMENT WILL BE CONCURRENT SO THAT THE ACCUSED WILL BE IMPRISONED FOR A TOTAL PERIOD OF 12 YEARS, BEGINNING 8.8.74, THE DATE OF HIS ARREST.

THE ACCUSED MAY APPEAL AGAINST THIS JUDGEMENT WITHIN 45 DAYS AS FROM TODAY.

DELIVERED IN THE PRESENCE OF THE ACCUSED, HIS LAWYERS SHEHADE AND MUGHRABI, STATE ATTORNEY G. BACH AND HIS SENIOR ASSISTANT MRS. BENISH THIS DAY 9.12.74.

ML 17.30 HOURS

AGENCIES

INST)

Simultaneous Translation - Unedited

Cr. C. 313/74

In The District Court Of Jerusalem

Before: Her Honour Judge M. Ben-Porat

His Honour Judge E. Hadaya

His Honour Judge J. Weiss

The State of Israel — Accuser

VS.

Archbishop Hilarion Son of Bashir Capucci — Accused

Maintaining contact with a Foreign Agent, Section 24a of The Penal Law (State Security, Foreign Relations and Official Secrets), 1957, and Section 66a (b) of the Criminal Code Ordinance 1936; performance of a service for an unlawful association Regulation 85 (c) of the Defence (Emergency) Regulations, 1945, Charge

For the Prosecution: Mr. Gabriel Bach and Mrs. Benish

For the Accussed: Messrs. Shehade and Mughrabi, advocates.

J U D G E M E N T

The State submits that this trial proved that the accused Archbishop Helarion son of Bashir Capucci did commit between April and 8 August 1974 the following acts:

a) During his frequent visits to Lebanon he contacted, on three occasions, key-men of the "El Fath Organization." The first and third meetings were held with persons so called Abu Firas and Abu Jihad whilst the third contact, it seems, was held with Abu Firas only. The first meeting was held at the house of his relatives in Beirut, and when the above mentioned two persons visited the accused, convinced him to transport to Jerusalem, in his private car, three suitcases containing arms and to place them, on a date fixed by them, at seven thirty in the evening in one of the toilets of Les Fréres School in Beit Hanina.

Cont./...

During the second contact the accused agreed to take with him one suitcase from Lebanon to Israel, knowing that it contained arms, or alternatively wiretapping equipment and to deposit them near the Hospital for tuberculosis (TB) patients.

During the third contact, the accused agreed to smuggle from Lebanon into Israel arms and explosives hidden in various places in the vehicle. He also agreed to hand over the vehicle for dismantling and for removal of the arms to a man who will present himself as "George" and will use an agreed upon password. For the purpose of this operation the accused was nicknamed El Haj. He also knew that the arms were intended, as he said, for the Fedayun.

It has been proved that Abu Firas is in charge of operational activities by organization members in the Western Bank and in Jerusalem, and that therefore he is the one in charge of smuggling arms and other means of conducting the fight in Israel in order to carry out acts of sabotage. Abu Jihad is Arafat's right hand man; he is in charge of the Western Section of the El Fath Organization, and heads the notorious "Black September Organization." Considering their status in the hierarchy of the saboteur organizations, the subjects discussed at the meetings, the contacts and the entire circumstances - the conclusion is reached that the accused was aware as to what was the aim of the people he met.

Based on the above facts, the prosecution claims that the accused's acts amount to the performance of three offences under Section 24 to the Penal Law (State Security, Foreign Relations and Official Secrets) 1957 (hereinafter "The Law of State Security"), reading: "he who knowingly maintained contact with a foreign agent without having a reasonable explanation for this contact, is liable to imprisonment...".

b) In consequence of the first contact the accused transported three suitcases from Lebanon into Israel, knowing that they contained arms. The prosecution further contends that it succeeded in proving, by external evidence, that the suitcases contained scores of demolition blocks, activating watches with detonators, grenades, submachine guns and three katyusha rockets with launchers.

The accused, on the date fixed by Abu Firas, deposited the suitcases in the toilets of the Les Frères School in Beit Hanina at 19.30 hours. He returned to the place about two and a half hours later to ascertain that they were collected from the place. The prosecution submits that the conclusion presumable, and most reasonable, is that the suitcases were placed in the school on May 7.

After the second contact the accused transported, from Beirut to Israel, a suitcase which was handed to him by Abu Firas; but instead of placing it near the Hospital for Tuberculosis patients, as ordered, he emptied the contents into a nylon bag (T/15) - which he first kept at his home - and later in a suitcase in the

Cont./...

shower of the Partriarchate building at Jaffa Gate. On August 10 the accused handed over the bag to an Israeli Security Officer called Menaohem. It then transpired that the bag contained 150 detonators and 5 activating mechanisms. Earlier, inaccurately, only 133 detonators were counted.

The prosecution contends that the accused, on taking the suitcase with him well knew that it contained sabotage material, although he did not know of what kind. Alternatively it became known to the accused that the contents were materials for sabotage purposes when he emptied the suitcase into the bag, as explained.

Following the third contact the accused transported from Lebanon to Israel, hidden in various places in his vehicle, large quantities of arms and sabotage material, as specified in report exhibit No. T/21.

The accused was caught on the morning of August 8 in his car, whilst the above arms and sabotage materials were still in their hiding places. The arms were removed during a four hour search in the presence of the accused.

The above acts, it is argued by the prosecution, constitute three offences of carrying arms, and of being in possession of them without lawful permission, contrary to Section 66a (b) to the Criminal Code Ordinance, 1936, (hereinafter "The Ordinance").

Let it be said at the outset, that paragraph 66a (b) of the Ordinance deals only with the carrying and transportation of arms. Possession of arms is dealt with in sub Section (a).

c) The Prosecution claims, that since the above acts were committed at the request and in accordance with instructions of key-men of Al Fath and the leader of "Black September" forming "an unlawful organization" under Regulation 84 (1) of the Defence (Emergency) Regulations 1945, they contain (according to the Prosecution) three offences of performing a service for such an organization, contrary to Regulation 85 of the above Regulations.

2) The questions facing us are: did the Prosecution prove the above facts all of them or in part, and what are the legal conclusions to be drawn from the facts which were actually proved.

The evidence before us was brought only by the Prosecution, because when the turn of the defence came, the accused preferred to make a statement from the dock. The essence of what he said was a total denial of the accusations, claiming that all these acts are a "frame-up" and that his hands were clean.

Before we go into the matter fully, we will take up the contention made by Mr. Shehade, the learned defence lawyer of the accused, that the State Attorny was prohibited from remarking

Cont./...

in his summing up that the accused refrained from testifying, Mr. Shehade particularly emphasized the remark made by Mr. Bach: that the presumed consideration which prevented the accused from testifying, was that by giving evidence he would be placing himself before the difficult choice of either confessing the charge or committing perjury. To substantiate his argument Mr. Shehade cited the judgement from the period of the Mandate where a conviction was cancelled because of the remarks by the Prosecution in connection with the accused's silence.
(Cr. A. 20/46 (1946) 13P. L.R, 59)

This argument is a correct expression of the attitude in the past, and, it seems, still accepted in some of the countries where the case is usually brought before a Jury (vide Griffin v. California, 380 U.S. 609 (1965). On the other hand, this approach is not followed in Israel. In Cr. A. 31/52 (Shmaya v. the Attorney General; Supreme Court Judgements Vol. 6, pp. 765) the Supreme Court says:

> "A third argument: The learned Judge erred when he relied on the fact that the appellants did not testify; in any case, the Prosecution was not at liberty to rely on this fact. We believe that this argument does not hold. This may be important when a case is brought before a jury; then it is necessary to be careful and to explain to them, the right of the accused not to testify. But when it is not a matter of explaining to the jury, if at the end of the prosecution evidence the judge on the bench believes, based on proof brought by the Prosecution, that when an explanation on the part of the accused is lacking, the conclusion will necessarily be the guilt of the accused, and the accused does not explain - why is the Judge forbidden from noting the fact that an explanation was not forthcoming? And why is the Attorney General to refrain from convincing the Judge that when the accused's explanation is missing the only possible conclusion will be the accused's guilt?
>
> In the case before us, at the end of the evidence by the Prosecution, there did not even arise a situation, where it was possible to consider the possibility of two conclusions to the same extent where the one will be in favour of the accused."

Moreover, the prohibition to criticise the accused's silence before a jury is not decisive. In Alec's article "The Summing Up" N.L.Y. vol. 121.p.482 Samuel
(quoted in Cr. A. 145/71 Gendelman v. The State of Israel, Supreme Court Judgements vol. 25(2) pp.645,649 Judge Etzioni)", inter alia it is said:

> "The summing up should not contain remarks which are unjust or unfair or prejudicial to the accused. In

Cont./...

particular, criticism should not be made of the accused for exercising his legal right, especially the right of silence, i.e.... not to give evidence at the trial unless accompanied by a clear statement that the accused is in fact exercising a legal right."

Therefore, if the principle by which it is the accused's privilege to remain silent is emphasized, then a judge also in the USA, may when summarily instructing the jury, mention and remark the accused's silence. It is not necessary to add that the carefulness needed in instructing the jury by a judge is much greater than that required from the representative of the Prosecution in his address to court conversant with the law.

Hence the State Counsel was at liberty to try to convince me that the only acceptable conclusion from the existing evidence, is the accused's guilt; and a truthful testimony on his part which would be likely to innocently explain this evidence is unthinkable. To the best of our understanding, that is the spirit in which we are to regard his remark about the difficult choice between a confession and perjury.

In order to avoid the need of coming back to this matter once again, we will now consider the request by Mr. Shehade that we on our part do not attach any weight to his client's choice not to take the oath. He argues that the accused made his choice because of his basic and conscientious denial of our jurisdiction to try this case and because he is a man faithful to principles even where the endangering of his freedom is involved.

This explanation we do not accept. We had witnesses before us who testified upon-their word of honour without raising their hand - also men of the clergy: Priest Butros the accused's assistant, Valinzo who is the school-master in Beit Hanina. There was nothing to prevent the accused from testifying as well, even though in his heart he denies our authority judge him. It has been said already by the Supreme Court in a case to the contrary - that when people deny religion and justify their holding a private marriage ceremony by the argument that this is their point of view and the order of their conscience - that this was an unjustified zealotry and they could have regarded the conventional ceremony as nothing but a ceremony, without its religious from (vide High Court Case 130-2/66 Supreme Court Judgements Vol. 22 (2) pp. 505,557 b-d).

Furthermore, the accused was represented during the trial and cooperated with his defence lawyer during proceedings. He alsoo as will be remembered, said a few things from his seat. That is, he is not so extreme in keeping his principles as Mr. Shehade tries to argue on his behalf. His silence is even more perplexing in the light of his version which is sounded from the dock that all the acts are a "frame-up." This is a

Cont./...

contention of a set-up against the State which because of its very serious nature makes it necessary to be put to the test of cross examination. It is a case which may definitely be regarded "as irregular compelling the accused to renounce his right to remain silent." Perhaps - a question we are not called upon to decide - that it was even possible to conclude from the silence, under such circumstances, an incriminating conclusion (compare with Cr. A. 145/71 above pp. 649e). As recently said in High Court Case 442/71 (Lansky vs. Minister of Interior, S.C.J. Vol. 26 (2) pp. 337,394 a-b) from the President of the H.C., Judge Agranat:

> "... In Israel it is the law that even in a criminal case, the court may, under certain conditions, draw an incriminating conclusion against the accused from the fact that he refused to make a declaration to the Police in connection with an offence of which he is suspected or because he remained silent in court and did not give evidence in his own defence...".

As to the fact that the accused did not remain silent but made an unsworn statement, we already made it clear at the mini-trial that his makes no difference. For the sake of good order we will only repeat here - the quotation brought there - from the book of the learned William Glanville in his book "The Proof of Guilt (1955) pp. 68-9

> "... the unsworn statement made without the possibility of the defendant's statement being tested by examination will be given little credit, and it is generally thought to be better to say nothing than to exercise a right that is itself almost a confession of vulnerability."

3) In the evidence brought by the prosecution the most important parts are the admissions and the things pointed out by the accused (they will all be referred to as: "admissions"). At the time Mr. Shehade announced that the admissibility of all admissions as from 18.8.74 onwards will depend upon the decisions reached by the mini-trial. Therefore it can now be said, following of our decision there, that all admissions were given by the good and free will of the accused.

The admissions include all the facts contended by the Prosecution as proven (see above). Excepting the matter of the contents of the three suitcases concerning the kind of arms and their use in carrying out acts of sabotage from theory into practice. Also, they need a discussion as far as two questions are concerned: (a) as to the three suitcases, is that which has been said sufficient and admissible evidence to prove that the accused was aware that the suitcases contained arms (but not what kind of arms); (b) as to the suitcase the contents of which

Cont./...

the accused emptied into bag T/15 - since when, if at all, did he know that it contained sabotage material, because therein he claims that when he took the suitcase in Beirut he was told that it contained communication equipment.

Because of the extensiveness of the admissions we do not find it necessary, at this stage, to specify the external proof and evidence and we shall come back to them, as far as required, when dealing with the defence submissions.

4) It is known that a conviction cannot be based solely upon an admission by the accused out of court, unless there is "something" additional. Let us therefore examine this matter as the first stage:

In distinction from the second and third charges as far as the first charge (the three suitcases) is concerned, the question arrises whether making use of the admission solely as a basis for a conviction is subject to an independent proof that a definite criminal act was actually perpetrated by someone (Corpus delicit). In other words: assuming that the admission be the only basis for the conviction of the accused - does not the use made of the admission, as such a basis, require an external and independent proof that somebody transported three suitcases containing arms from Lebanon into Israel and placed them in the Les Fréres School as said above. Indeed, if the Prosecution succeeded in persuading us, of their version, that three suitcases containing arms were taken from the Les Fréres School by one Zuhir Malabi, then such proof exists. But here we wish, as said, to weigh the power of proof of those admissions as a basis for conviction when there is no proof of the corpus delicti.

There is a wide spread law in the United States that when there is no such external proof, a conviction cannot be based upon an admission only. This theory was not adopted in Israel. I has been said: that it is not a conditio sine qua non that the Prosecution must prove a corpus delicti by other evidence, apart from the accused's admission (Cr. A. 290/59, X v. the Attorney General, S.C.J. Vol. 14 pp. 1489,1497). At the same time it was pointed out (there) that: not doubt the court will have less hesitations to convict the accused on his admission after it is clear to the court by other evidence that the offence has in fact, been committed by somebody, because if at least this detail is proved beyond a doubt, there still exists the danger that the accused takes upon himself the offence of another; but at least there is no doubt that the accused ascribes unto himself an offence which was in fact never committed."

It transpires, that there is nothing to prevent us from relying only on the admission to prove both the "corpus delicti" and to reach a conclusion that it is the accused who carried out the act. At the same time, we must bear in mind, that the lack of external evidence that the offence was committed by somebody

Cont./...

leaves, the risk as said, that maybe the accused ascribed to himself an offence which was not at all committed, a stage usually preceding the determination of by the aid of "something" else in addition to the admission that it has been committed by him.

If there is justification to be satisfied with "something" else supporting the admission, without external proof of the "corpus delicti," we come to the category of offences we are dealing with: the transfer of arms on a mission from a hostile organization in order that the arms come into the hands of their men here. But this consideration must not interfere with the greatest care demanded from the court when dealing in matters of criminal law and the court has to decide whether there is or there is not a reasonable doubt in favour of the accused.

What is the "corpus delicti' in this specific case? The main facts were already given above: after the first contact with Abu Firas and Abu Jihad and as a result of this contact the accused transported three suitcases from Lebanon to Israel, knowing that they contained arms, and in compliance with the instructions of the persons who sent the suitcases he put them in the toilets of Les Fréres School in Beit Hanina, on a fixed date at 9.30 hours. These acts the accused takes upon himself. As to the time, it says in one of the admissions (T/3) that this happened five months earlier, that is about mid March, and in another admission (T/10) - around the month of June. On the other hand, it is possible to trace the estimated time even better, in the light of the fact that both admissions, together, relate his four last trips to Lebanon, being caught on the very last trip: on his first trip the contact was in regard to the suitcases he took with him. And five days after his return he placed them at the Les Fréres School (see T/3 and T/10); on his second trip he finds a message from Abu Firas and accordingly gets in touch with him on the telephone confirming operation completed (T/3), that is that there was no additional act at that time; on his third trip he brought with him, in a suitcase, the contents of bag T/15; and on the fourth trip he transported the arms hidden in his vehicle and was caught.

The prosecution in fact argued a reversed order of the second and third journeys, but it does not seem reasonable to us that a person will confirm the carrying out of the first mission, after meeting his principals and carrying out a second mission for them. There is an additional consideration which will be specified later, strengthening our opinion as to the real order of events.

According to the accused's travel chart (T/24) it appears that the first of the last four trips started on 29 April and was concluded on his return to Israel via Rosh Hanikra on the first of May. In admission T/3 the accused says that he left Beirut in the morning in his car all the way to Jerusalem, a journey

Cont./...

which probably lasted many hours. If we add five days (as emphasized above) we come to Friday or the afternoon of May 7, as the time when the suitcases were placed in the school.

This act, as it transpires from the admissions, the accused ascribes to himself. The question, therefore, arises is there external proof that this offence has been committed by somebody?

(a) There appeared a witness before us one Zuhir Malhabi who was declared as a hostile witness. He admitted before us that he took (together with the others) on instructions from Abu Firas from a certain place three suitcases containing arms and material for sabotage including three Katyusha rockets. After a time he set up the Katyusha rockets in the vicinity of the High Commissioner's residence ready for action.

The Prosecution proved, with the aid of witnesses we consider credible, that the Katyushas were discovered and taken apart on 14 May; also, that a suitcase was found containing arms and sabotage material buried in the ground, almost to the top,and identified by Malhabi asone of the three suitcases.

To this point, we do not yet know if anyone committed an offence when he placed the suitcases collected by Malhabi, or the crime (emphasizing the word the) which the accused before us ascribes to himself.

In his statement to the police (T/25) dated 22.5.74 Malabi wrote, in his own handwriting, that instructions at the time were "to receive the gift" at the Les Fréres School in Beit Hanina. On Tuesday 7.5.74 at 8.30 in the evening sharp, and this he did.

In his testimony before us the witness admitted that he did add this note to his statement, but said that this he did as a result of pressure and various tricks by the police-man who demanded that this be his statement. Against this, he said that the truth was that he had found the three suitcases under the bridge in Hizma (a place mentioned in his statement in connection with other activities).

Because of this contradiction Malabi was declared a hostile witness.

Malabi's testimony before us,as to the place wherefrom he took the suitcases and other details, is not credible. It is also improbable that the police was interested to force Malabi to state that he had taken the suitcases from the Les Fréres School precisely, and that some two and a half months before the accused was caught, three months before he related the story of the three suitcases. (admission T/3 and T/10 on the following day).

Cont./...

We know well that the words of a witness out of court is heresay evidence and that findings must be based on evidence and proof produced during the proceedings themselves. But as said, Malabi admitted that he had written on his statement T/25 that the suitcases were in the Les Fréres School on the date and at the time mentioned above. This admittance has, to our best understanding a value of evidence in itself, as what is customary to call a "verbal act."

This "act" - the very utterance - ties up well with the offence the accused takes upon himself. As said, it transpires from his admissions and the time table of his journeys that following Abu Jiraz' instructions,he placed three suitcases containing arms in one of the toilets of the Les Fréres School at 7.30 intthe evening of Friday or May 7; now it becomes clear that on May 22, a long time before the accused was caught and admitted, another person claims - (Zuhir Malabi the witness) - before the Israeli police, that following Abu Firas instructions he took three suitcases containing arms from the Les Fréres School at 8.30 sharp on May 7 (which was a Tuesday). If to this we add the fact that the accused identified (T/11) the suitcase T/12 as one of the three suitcases, by its form and colour, and that both of them said that the other suitcase was of the same colour as the cover of T/12 the resemblance and the coordination between the two tales are even stronger.

But, we do not have to find, with certainty, that we have before us proof, beyond a reasonable doubt, regarding the "corpus delicti," i.e. that the three suitcases, to which the accused admits having deposited, are the very same suitcases which were taken by Malabi. Suffice it, in our opinion, that it is highly reasonable to believe that the offence the accused ascribes to himself has been committed by somebody, in order to disperse-to a great extent-the anxiety that he may betaking upon himself the committment of an offence which was not committed at all.

As to the "something" additional required, as explained, to remove the risk that perhaps it is not the accused who committed the offence to which he admitted, we have before us a wealth of material and it will be enough if we specify part of it:

First: in our opinion we must regard the general picture in its entirety and as one entity (compare with Cr. A. 290/59, v. A.G., S.C.J. vol. 14 pp. 1489, the end of pp. 1499). The very fact of his apprehension on August 8 when large quantities of arms and sabotage material are hidden in his car, in itself constitutes more than "something" to prove that the admissions are trustworthy as a real story,to be distinguished from the result of an imagination, and that the accused is connected with the activities detailed therein.

Cont./...

Simultaneous Translation - Unedited

We do not forget that in his unsworn statement the accused pleaded innocent, that the acts were a frame-up and that his hands were clean. This was also the spirit of the summing up of his defence lawyer before us, although he directed the argument of the existence to the third charge only. According to his version, it was unreasonable to apprehend the accused whilst driving his car and to transfer him and his friend to another car. His argument is that according to reason he should have been apprehended near his home. Between the time he was taken out of his car and the bringing of his car to the Russian Compound there was a lapse of one and a half or two hours. Under these circumstances the possibility exists - this to the benefit of the accused - that within this time the arms and sabotage material were hidden in the vehicle.

This is a daring, unfounded argument which was refuted by Mr. Shehade himself. This we will explain:

When the Prosecution tried within the framework of its evidence to submit in evidence admission T/3, Mr. Shehade objected giving as a reason that on the day the accused was apprehended (3.8.74) a deal was concluded between men of the security service and his client, by which the accused will cooperate with them to reveal the identity of the people for whom the arms were intended, and in exchange, he will enjoy exemption from responsibility and a complete release.

The matter of cooperation is not contended, but the version of the prosecution, which we accept as correct, was that the accused was promised a release on bail only (see a detailed decision in the mini-trial).

The argument of a deal on the one hand and a frame-up on the other, are contradictory. If all this is stage, what is the sense in a deal whereby the accused will assist Israeli Security Officers to trace the footsteps of people involved, in an affair which never really took place? The only conclusion which is self-evident is that the contention of cooperation, - confirmed by prosecution witness as well - refutes altogether the contention of a frame-up.

The accused describes, in his admission, how a certain man who introduced himself as George contacted him on the telephone - as agreed upon when he met Abu Firas and Abu Jihad. Also he relates how he, the accused, behaved towards the said George, following directives given to him by the Israeli security services.

We already said, above, that the very contention of a frame-up is an exceptional case where an accused must break his silence, otherwise an incriminating conclusion is to be drawn from the very silence itself. But we do not have to examine the question more deeply, because the contention of a frame-up was rebutted by Mr. Shehade himself, as explained.

Cont./...

Simultaneous Translation - Unedited

An additional crack in the argument of the general set-up by the accused in his statement from the dock, arose in connection with the second charge, when Mr. Shehade admitted, in his summing-up that his client did hand over the bag T/15, with all its contents, to his investigators out of his own free will. The fact that the bag was in his possession, and the handing over of the bag to the security officer as a parcel received from - Abu Firas and transported to Israel - also refutes the contention that he is completely innocent and that all that happened is a frame-up.

In our opinion there is enough to constitue corroboration within its technical sense, and not only as "something" else, in the fact of the arms found in the car, in the abovementioned parcel wherein there werefound 150 detonators (or - on first count - 133) and five timing watches.

There is additional weighty corroboration as to the truth of his admissions in the way by which the accused made sure that there will be nobody in school in the evening when he placed, according to his admission, the three suitcases:

Amongst others, the Prosecution called to the stand, the School Headmaster, Priest Alonso and the replacing janitor. Their testimonies confirm the accused's story in T/3 wherein he says that two days before placing the suitcases at the school, he spoke to the man in charge, telling him as though he received an anonimous letter that money stolen from his home will be placed at the school, on condition that there is nobody present at the time. By the way, according to Alonzo's testimony, if we speak of the month of May, this was on a Monday or on a Tuesday (page 134), and it is to be remembered that 7.5.74 was a Tuesday.

The Priest Butros, the accused's assistant also testified that on one of the evenings he was on his way with the accused to the Les Fréres School in order to verify, as he said, if the thief replaced the stolen money. This story supports the accused's version in his admission that he was with the Priest at 10 in the evening. They both went to the School, on the above execuse, while the real aim was to find out whether the suitcases were already removed.

It is possible that these testimonies would not have been sufficient alone as "something" else, because from the admissions it seems that the accused's apartment has been robbed before, but together with all the other evidence as said, they carry considerable weight.

The accused's time-table of his journeys (T/24) positively proves, that he did visit the Lebanon frequently, and hence had the opportunity to perform the acts to which he admitted. In his home a note was found (T/14) giving the real name of Abu Firas and

Cont./...

his telephone number. These facts were also proved by external evidence. The note was presented to the accused on examination and was explained by him (T/10).

We have before us, therefore, much more than "something" additional supporting his admissions, and hence these last testimonies are worthy to serve as a basis to his conviction.

4) Regarding offences under Section 24a of the Law of State Security, the learned defence lawyer raises four arguments with which we will deal at this stage, although not in the order raised.

a) in his opinion the Section applies only when the presumed aim - since there is no explanation or proof - is that the contacts with the foreign agents were for the collection or the handing over of secret information, that is for the purpose of espionage. This should be the conclusion, in his opinion, from the very essence of the section and its place in the fourth chapter under the heading Espionage.

On the other hand, on reading the charge sheet itself, it is clear that the aim, in this case, was to transfer arms and sabotage material from Lebanon to Israel and into the hands of saboteurs. There is nothing in common between this aim and espionage. The fact that the aim attributed to the accused is illegal or unlawful does not justify the application of a section which does not cover the offence committed, if committed.

Had the wording of Section 24 of the Law of State Security been today as in the past, this argument could stand. The original version read:

"If a person maintains contact with a foreign agent, without reasonable explanation, he will be regarded as though divulging a secret without being authorized to do so."

The words underlined clearly show that the contact this section wished to avoid, was for the purpose of divulging a secret, but they also created a conclusive presumption that an

Cont./...

accused who maintains contact with a foreign agent and has no explanation for doing do, is considered as though he actually divulged secret information. This conclusive presumption forced the courts, where there is no explanation - to convict a person of passing on secret information - even though it is clear that in fact he did not do so (see Cr. A. 23/62 Aharon Cohen v. Attorney General, S.C.J. Vol. 16 pp. 2257).

The original version did not define an offence but specified and described an additional way of committing the offence which was defined in Section 23 of the same Law. (see the explantion of his honour Judge Dr. Zussman, in Cr. A. 348/67, A.G., S.C.J. Vol. 22 (1) pp. 225).

If that were the version today, then we are inclined to think that once the accused's contacts were verified neither the transfer of arms nor their handing over or collecting or passing on of secret information, would not be an act within the secion, and from this respect his "explanation" would have been regarded as reasonable.

Cont./...

This opinion is supported for instance, by the words of Judge Landau in Cr.A. 23/62 above, and according to which the explanation should have raised a doubt that perhaps the accused did not commit any offence under any one of the sections of the fourth chapter of the Law of State Security (all dealing with espionage only), and as said by Judge Vitkon (there) that section 24 "hs no connection but with section 23 and is intended to relieve the prosecution from the need to prove ...what was the information handed by the accused." Or, as he says somewhere else, that the explanation, amongst other things, must show a lack "of a conspirative contact, intended for espionage."As pointed out above Judge Zusman's attitude tallies with this approach.

Section 24a, as known, was amended in 1967.Also there was an addition of sub section (d). This change was made after the court and jurists critisized conclusive presumption which they considered to be excessively severe.

The new version concerning the matter before us reads:

("a) He who knowingly maintains contact with a foreign agent having no reasonable explanation, is liable to imprisonment..."

Explaining the above amendement (Bills 1967 page 6) it is said that the considerations were two: first that there were many who protested (as explained above) arguing that the conclusion that during an unexplained contact with a foreign agent secret information was really passed on,in the sense of the law, is artificial; secondly, that any contact with foreign agents which cannot be reasonably explained should be regarded "a severe offence per se on the presumption that such contact prejudices the security of the state."

It transpires that the new version not only abolished the conclusive presumption but also created a new offence as described therein. In other words: the section forbids not only a contact where the presumed aim is to reveal secret information but forbids any contact with the foreign agent intended, as presumed, to prejudice the security of the State.

Indeed, the starting point of any interpretation is the objective implication of the legislation itself (see Cr.A. 108/66 S.C.J. Vol. 20(4) page 253), but in this case there is no contradiction between the two. On the contrary, the text and the explanation in the billsupport each other.

When sub section (a) was replaced the Legislature added sub section (d) sontaining a submission in defence where the onus of proof is upon the accused. It says: "a person shall not be convicted under this section if it is proved to the court that he did not perform and did not intend to perform anything likely to prejudice the security of the State."

Had the legislature intended on amending sub section (a) -- contradictory to the explanation- to limit the prohibited unlawful contact only to the matter of revealing secret information, then it would have been strange to demand from the accused to prove not only that the aim was different, but that he did not perform and did not intend to perform anything likely to prejudice the security of the State.

In this, our above opinion, we rely mainly on decisions of the Supreme Court.

cont./..

In Cr.A. 348/67 above, right after explaining the original text, it says:

> "By that, the above section 24 differs from its substitute the new section 24 which created a new offence not hitherto written in the book of law."

In Cr.A. 439/73 in the matter of Hami Livne and another (a photo copy is attached to the file) His Honour Judge Chaim Cohen says (at the end of page 2):

> "...whereas until the amendement of the law maintaining such contacts could put a man into the situation...that the contact is for the handing of information which may be useful to the enemy, now an offence was created from the maintaining of a contact itself, whatever be the aim."

Hence, to the best of our understanding, the last word (whatever the aim may be) must be interpreted in connection with the meaning of sub section (a). Therefore, if the explanation reveals that the contact was in fact illegal or unlawful, but has nothing to do with the security of the State, it will be regarded, subject to credibility, as reasonable.

If, in spite of all explanations given above, there still remain a doubt as to the meaning of the replacing section, this will completely vanish on reading Cr.A. 439/73 in the matter of Ajbarie vs. the State of Israel (photo copy attached to file) wherein the Supreme Court confirmed the conviction of the appellant under the said section 24(a), although the aim of the contact was not necessarily to hand over information but to assist in making the acquaintance of persons likely to help the Al Fath Organization to carry out acts of sabotage.

b) The additional argument of the learned defence lawyer is that the above section will apply only when the intention of the contact is presumed or unknown. In our case, the intention was to transfer arms and sabotage material as explained, that means for a known purpose and therefore this section does not apply.

This argument we cannot accept, because it is in contradiction to the spirit of the law and the decidions of the court. When it becomes clear that the contact was in fact in order to do something which might damage the security of the State, the conclusion is that the accused does not have and cannot have a reasonable explanation for the contact. Accordingly - although within the narrow application of the previous text - the Supreme Court said in the above Cr.A. 23/62 (page 2263):

> "...it is impossible, for instance, that when an accused admits that during his contact with a foreign agent he did commit the offence of passing on information with the intention to prejudice the security of the State under section 23(a) this will be considered "as a reasonable explanation for his contact in the sense of section 24(a)."

In the same spirit - again in accordance with the old text - it is said in Cr.A. 63/59 S.C.J. Vol. 13 pp 1177 that:

cont./...

Simultaneous Translation - Unedited

> "in reality, when a court decides that there was no reasonable explanation for the contact, it means that the circumstances indicate that this contact was not legal within that Law.

In the light of the proof regarding the aim of the contacts it is also clear that the argument of the defence in sub section (d) is irrelevant and Mr, Shehade, advocate, justly avoided taking up this matter.

The additional argument by the accused's representative that a "foreign agent" within the meaning of section 4 to the Law of State Security, is only a person acting on behalf or for the sake of a foreign state according to sub section (c). Against this the learned State Counsel argues that this sub section is only to add foreign state agents to the circle of foreign agents and that the concept "foreign agent" is not defined in this law at all.

Mr. Shehade's argument seems to us more likely than that of the State Counsel on this question . Indeed, sub section (c) starts with thewords "foreign agent - including ..." and no doubt the word "including" is here to add something.

But it isimprobable that the legislature will bring as a supplement the basic and natural components of the same concept. It is clear that "foreign agent" as his mate the "foreign agent" (in English) defined in the Official Secrets Ordinance during the Mandate, means first and foremost the agent of a foreign country. Therefore, as said, it does not stand to reason that the legislature added them within the framework of "including". On the other hand, thisopening word has a meaning if we put theemphasis on the first part of the continuation, that is on the words

> "including any person where there is a reasonable basis to suspect him that he dealt in ...on behalf of a state."

Were it not for this provision the prosecution would have been required to prove beyond a reasonable doubt that the agent dealt with or was sent to dealwith, on behalf of a foreign state in matters specified in the concluding words. Whilst in the light of the provision it is enough if there is a reasonable doubt to suspect him of dealing with or that he was sent to deal with them.

Inour opinion sub section (c) impliedly defines the term "foreign agent" as "he who dealt with or was sent by or for a foreign state to deal in the collection of secret information or other acts likely to prejudice the security of the State of Israel. He who performs such acts not on behalf or for the sake of a foreign state, to our best understanding, does not come within section 24.

d) Mr. Shehade's last argument in the matter of the charges under the above section is that it has not been proved that Abu Firas and Abu Jihad indeed acted "on behalf and for the sake of a foreign state," therefore, contact with them is not an offence under the section with which his client is charged.

cont./...

Simultaneous Translation - Unedited

Mr. Shehade did well when he abstained from contending that the activities of those two were likely to prejudice the security of the State of Israel. The Supreme Court in Cr.A. 250/73 and 295/73 in the matter of Daud Turki and others (photo copy attached to file): it is common knowledge, which needs no evidence, that the saboteur organizations the, El Fath amongst them, (in our case the "Black September" as well), carry out many and varied acts in order to help enemy countries in their fight against Israel - and the acts of the sabotage are at the top of the list...". But in that Judgement section 9 of the Law of State Security was discussed, and not section 24 as in our case, therefore the question raised before us by Mr. Shehade did not arise there- whether the person with whom the accused maintained contact (Kaukgi) was a foreign agent within the meaning of section 24. The question raised by Mr. Shehade is as said, whether it has been proved that Abu Firas and Abu Jihad whom the accused met, indeed acted "on behalf and for the sake of a foreign state", or perhaps their hostile activity towards Israel was only for the so called "El Fath" Organization. Mr. Shehade is aware of the Supreme Court Judgement in Cr.A. 439/73 in the matter of Ajbarie, wherein it is said (end ofpage 3):

> "...today we are ready to say that an El Fath member fulfilling tasks in the Command of the organization having his area of activity or domiciled in Syria, is to be regarded as a person serving as a direct or indirect arm of the Syrian Regime for the collection of information and for other hostile operations...(see our judgement in the matter of Daud Turki Cr.A. 250/73)."

In the light of this ruling, Mr. Shehade attempted to convince us that the present case is to be distinguished from the above Cr.A. 439/73. The difference, it is contended, is expressed in that the meeting were held in Beirut where the El Fath Command is situated. Lebanon, to be distinguished from Syria, Mr. Shehade claims is not in a state of war with Israel and therefore there is no basis to presume that the above activity, conducted on her territory, is on her behalf or for her sake.

With all due respect, we see no reason to distinguish between the two cases. Primarily, it transpires, in ouropinion, from the very reference made by the Supreme Court, at the end of the above citation, to the Judgement in the case of Daud Turki, Cr.A. 250/73 that the basis of our conclusion is to be found in his words there. If we reread the citation from Cr.A. 250/73 above, we will find there (as stated) an express ruling, based on judicial knowledge which is well known, that the Al Fath Organization assists hostile states in their war in Israel as well, and it is precisely the acts of sabotage which top the list of such activities. What is the meaning of aiding hostile countries by acts of sabotage, if not the conduction or, the implementation of these activities for their sake, andperhaps on their behalf? In ouropinion,any attempt to distinguish between the two is doomed to failure. Indeed, the El Fath Organization, like other saboteur organizations, first of all have their own interest, but there is no contradiction between this own interest and between the parallel interest of states hostile to us, in carrying out such activities, because in spite of all the differences there exists an over-lapping, common denominator.

cont./...

Simultaneous Translation - Unedited

We presume, without deciding the matter, that an El Fath member is not to be regarded as a "foreign agent" if he is of a low rank. But on the strength of the evidence, which was not rebutted, we find that Abu Jihad and Abu Firas are at the top of the El Fath hierarchy and not at the bottom. Abu Jihad is one of the founders of the organization and Arafat's right hand man, He also heads the "Black September" organization, and is responsbile for the Western Section in the military division situated in Beirut. Whilst the Headquarters of all divisions is in Damascus, where all binding orders are issued.

Similarly Abu Firas is in charge of operational activity of El Fath in the Western Bank and Jerusalem, concerning mobilization, training, inculcation of the means of fighting and the implementation of causing damage. He is at the head of the Jerusalem El Fath and is in charge of three commands including the one in Damascus. He is also in charge of activating agents of all ranks.

These particulars, in our opinion, are enough to lead to the unavoidable conclusion that the activities of Abu Jihad and Abu Firas, to smuggle fighting means into Israel as explained, were for the sake of countries hostile to us . We do not consider it necessary to examine whether indeed there is a difference between the attitude of Lebanon to Israel, and that of Syria, for we are satisfied with the fact that all the sections of the organization comprise one body with Headquarters in Damascus. We do not think that in the citation from Cr.A. 439/73 it was the Supreme Court's intention to rule that only a person who is directly active or at least lives in Syria is to be regarded as a "foreign agent". But in fact, close connection has been proved between the above two persons and between Damascus: the permanent residence of Abu Jihad is there, and his relationship with the Syrian regime is good; whilst Abu Firas (see above) is in charge of three commands, including the one in Damascus.

In the light of our above conclusion we find that the contacts of the accused, as admitted by him with Abu Fias and Abu Jihad comprise offences under section 24(a) to the Law of State Security.

cont./..

5. The Prosecution argues, as remembered, that the accused's acts, also comprise offences of carrying and being in possession of arms, unlawfully, within the meaning of Section 66 (A) (b) of the Criminal Code Ordinance, 1936. It has already been pointed out that the Prosecution was mistaken because possession of arms is dealt by subsection (a).

As regards the charge of carrying arms is concerned we will go into every detail separately.

First count: In admission T/10 the accused said that he brought the three suitcases from Beirut "I knew that the suitcase given to me in Beirut by Abu Firas. contained arms..."

We already made it clear above that there is strong probability that this offence has indeed been committed, that is that somebody transferred arms in three suitcases and deposited them at the Les Fréres School. An even higher probability, reducing to a great extent the risk of self incrimination for an offence which was not at all committed, and the entire circumstances as explained above, consist much more than "something" else and cancel the risk of self incrimination for an offence committed by another person, the accumulated power justified the conviction of the accused on the basis of admission T/10.

Mr. Shehade drew our attention in his summing up, to admission T/3 made one day earlier, wherein the accused says that we received from Abu Firas one suitcase only, adding: "but I did not open it. I knew the suitcase contained arms this I was told by Abu Firas." The learned defence lawyer claimed that admission T/10 should be interpreted in the same manner, and hence, there is no evidence as to what the three suitcases contained, because the words of Abu Firas are heresay evidence.

This contention we cannot accept. The explanation that the information as to the contents of the suitcases came to him from Abu Firas is tied and interwoven in his version that they spoke of only one suitcase. The accused "corrected" this version the following morning in T/10 when he revealed for the first time that he received three suitcases and that he had taken them "knowing that the contents (their contents) is arms." A person, who against his own interest says that he knew a certain fact, his admission is admissable evidence. If the accused wished to explain the admission or to make certain reservations, or to go back on it, he was given the opportunity to do so from the witness box, subjecting his version to the test of cross examination. By refusing to testify he strengthened the credibility of a convicting version arising from his admission in exhibit T/10.

Cont./...

Simulataneous Translation - Unedited

Moreover, the incriminating version is corroborated, as said, by the high reasonability upon which we already dwelt, that the three suitcases, subject of the admission, came to the hands of Zuhier Malabi -containing arms as well as three Katyusha rockets.

The version is further aided - that the suitcases contained arms to his knowledge - being included in his own story that on his following visit to Beitut he found a message from Abu Firas and consequently contacted him, over the telephone, announcing that the operation was accomplished. The very demand for a confirmation points to the importance Abu Firas attached to this dispatch.

The following question is did the suitcases contain "arms" within the meaning of section 66 A(c) of the Ordinance. After studying the definition we came to the conclusion that it is difficut to imagine the meaning to persons who are not acquainted with the law that "arms" also include parts and munitions. Finally the circumstances of the incident support the conclusion that the above version can rely on binding, simple logic that El Fath key-men will not lose an opportunity of transferring to the hands of saboteurs in Israel means of belligerence suitable for their cause: to cause loss of life and property. Cr.A.71/58 (Grosblat vs. A.G. S.C.J. vol. 12 pp. 1325" to which our attention was drawn by the State Counsel. It issaid that the quality of evidence depends upon its circumstances in each and every case. Their conclusion was reached that the rifles were likely to kill a man by their kind, their price and because a revolver is the personal arms of an Israeli Defence Army officer. It seems to us that the circumstances before us point with even more severity to the same conclusion. Here we deal not with a person trading in arms merely for the sake of profit, but we are concerned with a body hostile to the state - and were one of the aims of its existence is to smuggle arms into the country in order to kill or to damage, as defined in the section.

We find therefore, that it has been proved that the suitcases indeed included arms in the sense of the above section 66 A, but what <u>kind</u> of arms has not been provedbeyond a reasonable doubt.

The transportation of the above suitcases from Lebanon to Israel, in his vehicle, is an offence of carrying arms, unlawfully, under section 66 A(b) of the Criminal Code Ordinance, 1936.

<u>Second Count</u>: The learned defence lawyer claims that the accused's words in T/3 should be trusted: that he wastold that the suitcase handed over to him contains communication equipment.

We find substance in this argument, because T/10 does not mention anything contradicting this version. Indeed this is to the benefit of the accused, and in this sense may be regarded by an exacting approach, as heresay evidence, inadmissable as evidence, but sometimes it is difficult to separate between the part which is against the interest and between the remainder which is to the benefit of the person giving the admission.

cont./..

Simultaneous Translation - Unedited

Supreme Court Judgement 439/73 in the matter of Rami Livne:

> "...when the entire conviction is based only on what the accused himself said, it may be unfair to ignore that which has been said by the accused in one and the same breath, and that which may change the picture to his benefit."

Although the conviction in this case is not based only on the admission - because the bag with all its contents constitutes incriminating matter against him - it is clear that without the bag and without him handing it over to his investigators of his own free will, the act would not have been known.

In order to coordinate the approach in the above judgement and the rules of evidence, it may be said, perhaps, that the accused admitted only to the transportation of a parcel believing that it contained communication equipment. In other words: he admitted the components of the offence without the basic "criminal intention".

On the other hand, we were convinced, as explained above, that later the accused realized that the suitcase contained sabotage materials. This conclusion is evident from the testimony of Major Jacob (see minutes pp. 248-249), according to which on August 8,1974 the accused said that in his possession there remained a parcel containing sabotage materials, in the arab language - mutafaffairaat. At the same time the accused added that he did not know the kind of materials, except for the fact that they had wires, in arabic - slaac.

It is to be remembered that the accused empties the contents of the suitcase into bag T/15 on reaching his home in Beit Hanina, and on 5.8.74 (in his admission) he took the bag to the Patriarchate near Jaffa Gate andplaced it in a suitcase in the shower. Therefore, he had an opportunity to see the contents of the suitcase with hiw own eyes,when he opened the suitcase and transferred the contents into the bag. We have no reason to suppose that he shared his secret with others, or that he later peeped into the bag once again.

Major Jacob's testimony is credible and we have no reason to suspect that he was mistaken in understanding the accused's words. Moreover, the witness was not cross examined in regard to this version - a fact which adds to their weight. The rule is

> "the very fact that making use of the same means (cross examination) a litigant has at his disposal, when he wishes to attack the credibility of his opponent's witness on a certain point, forces him to treat the witness fairly, that is to call his attention to the lack of trust on a certain point or in general, in order that the witness will have a suitable opportunity to explain his testimony and to convince regarding its truthfulness. (from Cr.A. 377/62 Levi vs. Attorney General, Supreme Court Judgements Vol. 17 p. 1065.

cont./..

Indeed, had we had before us rebutting evidence, we would have considered it in spite of the lack of cross examination, in accordance with the principle set in Cr. A. 38/61 (Moshe Yitzhak vs. A.G. Supreme Court Judgements Vol. 15 pp. 510). As said, we have no evidence to the contrary and Major Jacob's testimony is credible.

In admission T/10 the accused says "at the investigation I gathered from the investigator that the nylon bag held detonators and activating watches. These words are in agreement with our conclusion that on opening the suitcase, at his home, he understood only that there were sabotage materials, but of what kind he learned only from the investigator.

In this connection, it will be pointed out, that when we drew-up in the first part of this judgement, the order of the accused's journeys - our opinion was strengthened that the suitcase, subject of the second count, the accused took on his third visit (one before last) also because of the following consideration: According to our conclusion - he kept the bag at his home only less than one month, until he took it on 5.8.74 (because of a burglary in the past) to the Patriarchate building. On the other hand, were we to accept the version of the prosecution (that he took the suitcase on his second visit) then, it would have transpired that the bag remained in his possession over two months, a period less reasonable in the light of his anxiety because of the burglary.

The proven act, in the light of our said explanations and findings, is that the accused on 5.8.74 carried with him some 150 detonators and five activating watches without lawful permission - and knowing that these were sabotage materials - from his house to the building of the Patriarchate in Jaffa Gate. Thus, he committed an offence under Section 66 A (b) to the Criminal Code Ordinance, 1936.

Third Count: The contention of a frame-up raised by Mr. Shehade in his summing up, and in connection with this count, we already rejected as unfounded and as refuted on the face of it. Apart from this contention, no other argument was brought before us; the evidence by the Prosecution is convincing and beyond any reasonable doubt. The accused admitted that during the third contact he refused to continue to transport arms and suitcases, which involved considerable danger, and that only when he was promised that there will be hiding places for the arms, he agreed to transport it. His consent to cooperate with the security officer by revealing the persons for whom the arms were intended, and the actual cooperation, create decisive proof of the carrying of arms and its smuggling into Israel, knowing that it was intended for saboteurs.

Cont./...

We have before us credible evidence as to the arms and the sabotage materials which were found in the vehicle, all in the specified reports T/21 and T/23.

As a result thereof we find that all the particulars of the charge on the charge-sheet have been proved,

6. As to the offences under regulation 85 (c) of the Defence (Emergency) Regulations, 1945 - performing any service for an unlawful association - Mr. Shehade maintains that the regulations are enforceable only when the association is located within the State, whilst in the case before us the evidence proves that the Al Fath command are in Damascus, Amman and Beirut. The defence lawyer continues and argues that legislation declaring as unlawful an association located in a foreign country is ultravires according to international principles.

We do not know of any limitation to forbid by legislature any person within the State from belonging to "an unlawful association" or to perform services for that association, wherever its location. Regulation 84 says that "an unlawful association" is an incorporated or unincorporated body, having as its aims to overthrow by force or violence the Government of Israel (the Mandatory Government) or its constitution, to carry out acts of terrorism against it. The question therefore arises:

(a) will it occur to any person that a government will permit to register within its boundary an association with such aims? the negative answer is self evident (see the "El Ard" H.C.J. 241/60 S.C.J. Vol. 15 page 1151 and H.C.C. 253/64 S.C.J. Vol. 18 (4) page 673). It is more reasonable tothink that the incorporated body is mentioned in the definition to prevent a defence argument by the accused that the association for which he is acting is registered in a foreign state - hostileto Israel.

(b) what could have motivated the legislature - Mandatory or Israeli - to permit persons to carry out within the State services for a body incorporated or not incorporated, whose aims are as specifiedin regulation 84, only because its place of residence is in another state? The focus of danger is the body, not its domicile, therefore any person within the State acting on its behalf is punishable.

Although the interpretation was not even a subject for deliberations in the past, no wonder persons were convicted under this regulation in accordance with our interpretation. Thus, for instance, Ajabrie's appeal against his conviction for giving services to Al Fath was rejected under the very same regulation (Cr.A. 439/73).

This contention is, therefore, rejected, hereby.

7. For the sake of good order we shall touch upon two further arguments raised before ue:

(a) The learned defencelawyer maintained that the date

given by the prosecution in the first count, as the date on which the accused deposited the three suitcases at the Les Freres School is an essential detail in the accusation, and once it has not been proved that the implementation of the act related to the given date - his client should be acquitted for this reason.

There is no substance to this argument, in our opinion. As far as mentioning the time of carrying out the offence (also as far as the other details are concerned) in the charge sheet, it isto be distinguished between a case wherein the time (or any other element) is a component of the "actus reus" as defined in the law and between a case where this detail is not such a component. In the first case the noting of the time, or any other detail, is an obligation, whilst as far as the latter is concerned there is no rigid rule as to the required description, as long as the prosecution will sufficiently explain to the accused what it is intended to be proved against him. What is the meaning of "reasonable clarity" depends on the circumstances of each case (see Cr.A. A.G. Vs. Golshan S.C.J. Vol. 12 page 255/ "The Supreme Court in Cr.A. 522/66 (Mohammad Mahmud vs. A.G., S.C.J. Vol. 21 (1) page 358 dwelt upon the difference between various details and the need to note them expressly in the charge sheet:

> "Were it not for the special directive in section 10(2) above which was given to the matter of the onus of proof in the case foreign currency only, we would not have been strict regarding the charge sheet. But since the legislature expressly says in in the charge

cont./..

sheet, the charge is the receiving of gold in the possession of the accused, it is found that even impliedly the attention of the accused was not drawn to the fact that he will be required to prove his innocence under regulation 10(b)(2) above."

We have already made it clear, that a reconstruction of the accused's own admission brings us to the date 7.5.74,or very near to it, as the most reasonable time for the carrying out of the act. Therefore, the defect in the charge-sheet is expressed only in the omission of the words "or near thereto" next to the date mentioned. This shortcoming caused no wrong to the accused. The charge sheet is detailed, well explaining the facts which the prosecution intends to prove. The charge sheet must be read as one entity and not each part separately. Such reading could leaveno doubt in the heart of the accused as to what the accusations are, and what are the facts contended against him. (Cr.A.88/58, Keiser and others vs. A.G., S.C.J. Vol. 12 page 169).

This argument is hereby, therefore, rejected.

(b) In the admissions the accused expressed regret for his acts and said that had it not been for the pressure brought upon him by Abu Firas, he would not have behaved this way. He also told his investigators that he exploited his freedom of movement, because of his clenjical status, to carry out transportation of arms due to the threats by Al Fath members to kill him if he does not comply with their wishes. We would not have taken up this matter, had Mr. Shehade refrained from putting questions to the prosecution witnesses (though few) as to what did the accused say in connection with the pressure, this with the intention to show that such pressure really existed, Since we have already explained that sometimes part of an admission is admitted in evidence pointing to the benefit of the accused, and since Mr. Shehade relied on such a possibility (in another context) we, prefer for reasons of caution to take up the implication of mentioning the pressure in the admissions themselves.

It seems to us that Mr. Shehade abandoned the argument, because he did not mention it in his summing up. If this be so it is our conclusion, that he did well, The argument of pressure must be brought before the Court by the accused during the proceedings, either by means of his own witnesses or in the cross examination of prosecution witnesses. Where the argument of pressure is brought before the court in one of the two ways, the onus of convincing would have been upon the prosecution and any reasonable doubt would have been to the benefit of the accused. But in our case, there was not brought even one iota of a basis or the tip of a contention except the mentioning by one of the witnesses of what the accused told him. Moreover: when the turn of the defence came the accused said from the dock that the acts were a frame-up. This is a total denial of the perpetration of the acts, an argument which is in completecontradiction to the contentionof pressure which is in complete contradiction to the contentionof pressure which is similar to: "I did, but I had no choice."

cont./..

If we were to say that the argument has been brought up for discussion, it would have been definitely hopeless. A person who travels forwards and backwards from Israel to Lebanon a number of times, has plenty of opportunities to call on one of the Police stations along the way within the State, and to request its protection from those who conspire against him and force him to break the law. Since he abstained from doing so - the defence of coercion cannot help him (Cr.A. 558/73 Hakak vs. State of Israel, S.C.J. Vol. 28 (1) p. 596 and the Judgement R v. Gill (1963) 2 A.E.R 688.

8. Mr. Shehade's last argument was that there was duplicity in the offences attributed to the accused. If it has been proved that the contact was for a certain aim and that consequently the accused performed an act accordingly and thus also gave service to a person with whom he maintained the contact, then we have before us one andonly act: the act performed to obtain the above aim whilst thecontact and the service are "swallowed" in that act.

If we understood the defence, he relies by way of analogy on the principle of double jeopardy" (previously covered by section 21 of the Criminal Code Ordinance 1936 and now - paragraph 2 of the Law of Criminal Procedure, 1955 hereinafter Criminal Procedure), because he himself admitted that there is nothing to prevent from accusing a person under many offences for one and the same act, on condition that there be only one conviction. In other words, the charge must be alternative and not accumulative.

This argument is wrongly based, First, not only is it allowed to accused on many counts because of the same act, but also to convict on every proven offence. At the same time, in such a case, there can be only one punishment (see Cr. A. 132/57 Nacht vs. A. G., S.C.J. Vol. 11 page 1544).

All that applies when we have before us one and only act and not two or more offences where the factual elements are different, and not overlapping. In Cr.A. 132/57 (above) a man was accused for overtaking two vehicles, that is one act with two counts the one for overtaking on the right side of the road instead of the left, in contradiction to regulation 32 (a) to the Traffic Regulations (1953); and the second for overtaking the very same vehicles, on the right, less than 30 metres from a cross road, an offence under regulation 32 (c) (3) of the same Regulations. The Supreme Court decided that the factual elements in the two counts are not overlapping, and therefore there was no identity between them ordering the imposing of one punishment only - as is the interpretation of Section 31 of the Interpretation Ordinance. It has therefore been said that a separate punishment was meted out justly on each of the offences here, whereby the appelant was convicted.

Cont./...

Simultaneous Translation- Uedited

Indeed, there are cases were one offence will "swallow another". This is the situation when the first offence is composed of factual elements a+b+c and the second - from elements a+b. This too will be called identity of acts , and therefore it is indeed possible to convict on two offences, but sentence will be given only in regard to the first offence, if proven. But when the one offence iscomposed of elements a+b t and the second a+c, the acts are not considered as identical, neither in the sense of double jeopardy according to section 21 above (section 2 of the Criminal Procedure), and not to the matter of separate punishment (see Cr.A. 132/57 above Govt. Service Appeal 2/66 vs A.G. , S.C.J. vol. 20(4) p. 564 Connelly vs. Director of Public Prosecution)1964) 2 A.E.R. 401 and the recent Judgement Cr.A. 244/73 Rover vs. State of Israel S.C.J. vol. 28 (1) page 798).

In the matter before us it is enough to read the definition of each of the offences on each count, in order to realize that there is no identity between the elements: for the purpose of section 24 to the Law of State Security, maintenance of contact knowingly is demanded with a "foreign agent" , that is, with a person who is carrying out acts likely to prejudice the Security of the State for or on behalf of a foreign state.

On the other hand section 66(v) to the Criminal Code Ordinance, 1936 includes completely differentelements: The carryingof arms, or its possession, unlawfully. Also the offence of giving service to an unlawful association regulation 85 of Defence (Emmergency) Regulations, 1945 contains, on the face of it, other factual elements. It is possible to commit an offence under the above section 24 without it comprising an offence under section 85 above, and vice versa. So is this is also true in regard to section 66 of the Ordiancne.

We could have, at this state, been content to say that even if Mr. Shehade's argument regarding the identity of the act is correct, it is not relevant at this stage of the conviction. But, then the question would have come up once again at the stage of the sentence this result it is desirable to avoid.

The argument is hereby rejected.

9. On the strength of the acts the implementation of which by the accused were proved beyond a reasonable doubt, we find that the accused committed threeoffences under each and everyone of the following sections:

a) knowingly maintaining contact with a foreign agent without having a reasonable explanation, under section 24(a) of the Penal Law (State security , Foreign Relations and Official Secrets) 1957;

cont./..

b) carrying arms without lawful permission, under Section 66 A (b) of the Criminal Law Ordinance 1936.

(c) the rendering of service to an unlawful association under Regulation 85 of the Defence (Emergency) Regulations, 1945.

Delivered in the presence of the accused and his representative Advocate Shehade, and in the presence of the State Counsel Mr. Bach and his Senior Assistant Mrs. Benesh this

JUDGE JUDGE JUDGE

THE STATE vs. CAPUCCI

By DORIS LANKIN
Jerusalem Post Legal Editor

The Jerusalem District Court found Archbishop Hilarion Capucci guilty of maintaining contact with foreign agents, contrary to section 24(a) of the Penal Law Amendment (State Security Law, 1957 (as amended in 1967) which provides that: "A person who has knowingly maintained contact with a foreign agent and who has no reasonable explanation for his having done so shall be liable to imprisonment for 15 years."

Judges M. Ben Porath, E. Hedaya and Y. Weiss also found Capucci guilty on three counts of transporting weapons without lawful authority, contrary to section 66A(b) of the Criminal Code Ordinance, and on the charge of performing services for an unlawful association, contrary to regulation 85(c) of the Defence (Emergency) Regulations.

Mr. G. Bach, the State Attorney, and Mrs. D. Bienish, Assistant State Attorney, appeared for the prosecution and Mr. A. Shehadeh and Mr. Mughrabi for the defence.

JUDGMENT

Before establishing the factual findings, the District Court discussed the defence counsel's argument that the State Attorney had not been entitled to contend that the accused had prejudiced his case by electing to give a statement from his seat in the court instead of testifying from the witness stand.

In dismissing this argument, the court noted that the attitude towards criticizing an accused's exercise of his right to refrain from testifying on oath differs in some countries, where there is a jury system, and in Israel, where there is no such system. In Israel, the court noted, the rule is that in the absence of any reasonable explanation on the part of the accused, his failure to testify on oath redounds to his discredit.

It had, therefore, been perfectly proper, continued the court, for the State Attorney to try and persuade them that the only conclusion to be drawn from the evidence was that the accused was guilty of the charges brought against him and that there was no possibility that he could have produced any credible testimony which would have provided an innocent explanation for his conduct.

The court then went on to remove any doubts as to their own attitude towards the accused's failure to testify. The defence counsel had argued, they noted, that the accused had elected to make a statement instead of testifying on oath only because of his objection, in principle and on grounds of conscience, to the court's right to try him. However, they held, this explanation was unacceptable. For two other clergymen had testified before them, upon affirmation and not on oath, and there was no reason why the accused could not have done the same, even if he did in his heart question the court's right to sit in judgment on him.

Furthermore, continued the court, the accused had been represented by counsel, had co-operated with him throughout the course of the trial, and had not been adverse ot addressing a statement to the court. It would appear, therefore, that he was not so fanatically true to his principles as his counsel had tried to persuade them. Moreover, his refusal to testify was all the more surprising in view of his allegation that he had been framed by the Government of Israel — an allegation so serious that he should have given the prosecution the opportunity of cross-examining him on it.

The court then went on to establish their factual findings, noting that the accused's own admission, which had been given of his own free will, served as the pivotal point of the evidence and all that the prosecution had had to prove was the existence of the "something additional" which the law requires before an accused can be found guilty on the strength of extra-curial admissions. However, continued the court, in the case of the first count — that of bringing three suitcases of arms and sabotage material from Beirut to Jerusalem — because of the doubt raised by the defence as to whether the same suitcases brought by the accused had in fact contained arms and explosives and as to whether the contents of the suitcases had in fact been used for acts of sabotage, the question arose as to whether the accused's confession did not require independent, additional proof that a criminal act in relation to these suitcases had in fact been committed, and that the accused had not confessed to something which had never happened.

The court then went on to hold that although in accordance with Israel law no such extraneous independent proof of the "corpus delicti" is required, nevertheless in order to remove any doubt as to whether an offence had in fact been committed they would examine the evidence for the purpose of finding an answer to the question of whether in fact someone had brought three suitcases containing arms and explosives from Beirut to Jerusalem and had placed them in the Freres College in Beit Hanina.

In finding the answer to this question to be in the affirmative, the court noted that the accused himself had admitted that as a result of his contacts with Abu Firas and Abu Jihad in Beirut, he had brought three suitcases from Beirut in his car and had placed them in the lavatory of the Freres College.

It would appear, therefore, held the court, that there was a high degree of probability that the offence to which the accused had confessed had in fact been committed by someone, and this was sufficient to remove any doubt that the accused might have confessed to an offence which had never been committed.

The court then went on to hold that there was an ample supply of additional facts, and even corroborative evidence in the legal sense, to back up the accused's confession, these including, inter alia: the fact that he had been caught red-handed with large quantities of arms and explosives hidden in his car, his allegation that this had been a frame-up being completely unfounded and contradicted by his own admission that he had collaborated with the police for the purpose of discovering the identity of the person for whom the arms were intended.

The prosecution, the court noted, had charged the accused with maintaining contact with a foreign agent contrary to section 24(a) of the Penal Law Revision (State Security) Law, 1957 (which provides that "a person who knowingly maintained contact with a foreign agent and who has no reasonable explanation for his having done so shall be liable to imprisonment for 15 years.") The defence had argued, on the other hand, that this section applies only to a person who maintains contact with a foreign agent for espionage purposes and not for purposes of transferring arms and ammunition. However, held the court, although this argument might have been feasible before section 24(a) was amended in 1967 (before which time it had stated that a person who had unauthorized contacts with a foreign agent would "be deemed to have delivered secret information" and had been criticized, first for being too draconic, and, secondly, for ignoring the fact that unauthorized contacts with a foreign agent could *per se* constitute a serious risk to the security of the state), it could not accepted today after the section had been amended to read as above. For not only did the new version of section 24(a) repeal any implied presumption that it applies only to espionage and that any other explanation for contact with a foreign agent should be considered "reasonable," but, together with the addition of sub-section (d), it creates a new offence: contact with a foreign agent with the intention of impairing the security of the State (see Cr. A. 439/73).

The Court then went on to allow the defence's argument that "foreign agent," within the meaning of section 24(a), is someone who works for or on behalf of foreign country, and to dismiss the prosecution's contention that it can also mean any hostile agent. However, they con-

tinued, contrary to the Defence Counsel's further argument, they were of the opinion that had been incontrovertibly proved that Abu Firas and Abu Jihad were high up in the echelons of the Fatah, and its Black September wing, and that the court had judicial notice, which required no proof, that the Fatah and its Black September wing performed many and various acts on behalf of countries hostile to Israel and in particular acts of sabotage in Israel itself.

In short, held the Court, the contacts with Abu Firas and Abu Jihad which the accused had in Beirut constituted offences contrary to section 24(a) of the Penal Law Amendment (State Securitf) Law.

Turning next to the charges of carrying weapons without lawful authority contrary to section 66A(b) of the Criminal Code Ordinance (as amended in 1972), the Court proceeded to consider each count in turn. In the case of the first count — that of carrying arms and explosives in the three suitcases placed in the Freres College, it was clear from the accused's own admissions, held the court, and from the additional, independent evidence, that the accused must have been aware of the fact that the suitcases contained arms and explosives to be used for sabotage purposes in Israel. Furthermore simple logic demanded the conclusion that key men in the Fatah organization would not miss the opportunity of transferring to their agents in Israel the appropriate weapons with which to carry out their aim of harming persons and property. The conclusion to be reached, therefore, was that the accused had carried weapons unlawfully in the three suitcases even though there was some doubt as to whether he knew exactly what type of arms and explosives were contained therein.

SECOND COUNT

On the second count — that the accused had carried weapons in another suitcase brought in at a later date — the Court rejected the defence's argument that the accused had thought he was carrying radio equipment, holding that the fact that the accused had had the opportunity of seeing what he had brought when he transferred the contents of the suitcase to a plastic bag was confirmation of the security's agent's testimony that the accused had told him when he examined him that he had brought sabotage material in this suitcase.

In finding the accused guilty also on the third count — that of bringing in weapons concealed in his car — the Court reiterated their opinion that the allegation of a frame-up in this connection was completely unfounded, whereas the testimony of the witnesses was credible beyond any shadow of doubt.

Turning next to the charge of performing a service for an unlawful association, contrary to regulation 85(c) of the Defence (Emergency) Regulations, 1945, the Court dismissed the defence's argument that this regulation was applicable only when the association is based in Israel and not when it is based in Damascus or Beirut, as is the Fatah. They knew of no law, they said, which links the banning of membership in an unlawful association to the location of that association.

Before concluding, the Court discussed the accused's contention in his admissions that he had acted as he had done because of the pressure exerted on him by Abu Firas. This contention, they said, was not pressed by the Defence Counsel and justifiably so. For the accused had alleged in the statement he had made to the court that he had been framed by the Government of Israel and this was hardly consistent with a plea of "constraint." Furthermore, even if the defence had pressed this contention it would have been to no avail. For the accused had plenty of opportunities in his comings and goings between Israel and the Lebanon to apply to the Israel police for protection against the threats of Abu Firas.

In conclusion, the Court dismissed the Defence Counsel's argument that there was duplication in the charges brought against his client, holding that the elements constituting the three offences with which the accused had been charged did not overlap.

Accused found guilty of all the charges in the indictment and sentenced to 12 years imprisonment on the first charges, and 10 years on the second and third, the sentences to run concurrently.

Judgment given on December 8, 1974.

A cleric's trial

Post Legal Editor DORIS LANKIN spent three weeks observing the trial of Archbishop Hilarion Capucci on charges of aiding Palestinian terrorists. Below are her general impressions of the court-room scenes.

THE CAPUCCI TRIAL could provide sociologists with a micro-study of what makes Israel what it is.

A Syrian-born, high-ranking dignitary of the Greek Catholic Church, who was allowed complete freedom of movement between Israel and Lebanon by the Israel authorities, admits that he had contacts with the anti-Israel Fatah terrorist organization in Beirut, and that he performed services on their behalf. He then claims — or rather boasts — that he did so "in the interests of world peace" and for the purpose of furthering the legitimate rights of "his" people — the Palestinians.

This high-ranking cleric was caught *in flagrante delicto* with arms and explosives concealed in his car after being kept under surveillance by the police and the security authorities, whose suspicions were first aroused when he reported the loss of a sum of dollars which appeared to be grossly out of proportion to the needs of a man of the church.

THE ARCHBISHOP cooperated with the security officers from the beginning, giving them precise details of two previous commissions he had performed for the Fatah, and was not at all averse to helping them discover the identity of the persons for whom the arms and explosives were intended — all of which did not prevent his "fellow-Palestinians" from declaring him a national hero.

When he got around to having second thoughts, the Archbishop found it expedient to allege that he had made his admissions and cooperated with the security authorities under threat to his life — an allegation which was dismissed out of hand, on the basis of the evidence before it, by the Jerusalem District Court, before which he was brought to trial.

The Archbishop's congregants and friends demonstrated their solidarity with their spiritual shepherd without let or hindrance by the Israel authorities. They loyally crammed the courtroom each day, dozing through the more boring proceedings, but amply compensated for the tedium by the half-hour of fraternization with the accused which the indulgent Israel police allowed them during each recess. During these recesses, the man accused of acts of hostility against the State of Israel and its people was allowed by the authorities of that State to mingle freely with the spectators. He was also allowed to deliver orations to his friends and admirers, who hung on his words in reverent silence.

ADMITTEDLY, the Archbishop was at first just as cordial and hearty towards the Israel police officers who had testified against him (and had allegedly threatened his life). All was forgotten and forgiven in the bonhomie and cameraderie of the court-room. That is, until the day when even the good-natured Israel police felt that the Archbishop had overstepped the bounds of their tolerance and was abusing the extraordinary freedom of movement and speech allowed him, and ordered the court to be cleared during the recess. The threat of losing his audience turned Capucci within minutes into a different man.

The Archbishop had already given a preview of his uncontrollable temper when he flared up in the courtroom while objecting to evidence which Mr. Gavriel Bach, the State Attorney, had wished to submit. During a second outburst he vented his wrath on his own counsel, the hapless Mr. Shehadeh who had his time

sufficiently cut out finding factual and legal arguments with which to extricate his client from his predicament.

And on both occasions it was Judge Miriam Ben-Porat, the presiding judge, who soothed the ruffled feathers calmly and tactfully, leaving the practical remedies in the competent hands of Mr. Bach.

MSGR. CAPUCCI'S prosecution was conducted with admirable erudition, restraint, and even elegance, the absence of any defence witnesses, and hence of the need to cross-examine, obviating the intrusion of any harsh note into the cultured and civilized atmosphere created by Mr. Bach. Even his one hostile witness was treated with kid gloves, no word of objection emanating from Mr. Bach even when this witness demanded to see his whole family (including parents, several brothers and sisters and their respective spouses and children) before he would agree to continue testifying.

Mr. Bach's arguments were exhaustive, anticipating any possible or probable defence that might have been proffered by Mr. Shehadeh, who had the last word. And if they were also somewhat exhausting for the spectators, the main reason for this was the cumbersome procedure of translating them from Hebrew into Arabic for the benefit of the accused and his counsel. In fact, it was only on the few occasions when everyone lapsed into English that any display of forensic skill, unhampered by the limitations of the court interpreter, was possible.

The bench itself was a model of judicial tolerance and patience, if a trifle too inquisitorial. Judge Ben-Porat controlled the proceedings graciously, but firmly, while displaying every possible consideration for defence counsel and accused. Judge Hedaya gave a virtuoso performance in three languages, his versatility avoiding many an error of translation and helping to untangle the knots of faulty communication in the multilingual dialogues. Judge Weiss maintained a modest silence throughout most of the proceedings, breaking it on rare occasions only to ask penetrating and rapier-sharp questions.

While Mr. Bach parried or answered the judges' questions with consummate skill, acquired in years of experience in Israel courts, Mr. Shehadeh was obviously not accustomed to having his trend of thought constantly interrupted. This confused him and hampered his process of reasoning, making his difficult task doubly burdensome.

The defence appeared to be conducted on two planes: one dictated by Capucci, with the all-too-obvious assistance of his friends and advisers in the courtroom; the other the purely professional plane of legal and factual arguments produced by a lawyer intent on defending his client to the best of his ability.

On the first plane were the purely political arguments aimed against the jurisdiction of the District Court; the outraged complaints against the Israel police's failure to observe the rules of fair play when they stopped and searched a dignitary of the Church who had been convinced that his cloth permitted him to do anything and everything with impunity; and the blatant allegations that the police and security authorities had deliberately framed the accused. On the second plane were the legitimate, but abortive, attempts to persuade the court that the accused's confessions had been extracted under duress; the argument that the proof against him was not absolutely decisive and that he should, therefore, be given the benefit of the doubt; and the valiant, if far-fetched, effort to convince the court that the only charge which should have been brought was that of unlawful possession of arms.

WHATEVER the outcome of the trial, no normal, reasonable person could deny that it was conducted with a maximum of fairness, that the accused was shown consideration that verged on the excessive and that everyone leaned over backwards to help his counsel. Only in Israel...

WORDS SPOKEN BY ARCHBISHOP CAPUCCI
IN THE COURTROOM OF JERUSALEM
AFTER HIS CONVICTION ON
9 DECEMBER 1974

These are my words, in this ambience, as a member of the Church. I will utter a brief prayer and offer it to my Lord Jesus and through it convey to the Court what is in my heart at the end of a long period of agony and soul-searching.

From the summit of the Mount of Olives, Lord Jesus, from which once You looked down upon Jerusalem, You said 'The day will come when they will surround thee from all sides and destroy thee and thy children.'

In these days, if You look down from Your Heaven, You will find Your land, Jerusalem, as You described it when You wept for it and prophesied... then You will find me a true image of the children of Your land, and will weep anew, and we will weep together.

I am a prisoner of the torments of the occupiers, a victim of the might of those that rule. I am like all humankind... We are all mortal and we stand on the bridge that is the crossing to eternity.

But Your land, more important than all and dearer than all, is sublime and everlasting... It stands illumined by the sanctity of Your memories, Lord Jesus, and will ever be mightier than those that rule it and stronger than their laws. Your land, our land, will for ever abide, lit by your light.

Your goodness, Your injunctions and your miracles will persist, more powerful than evil, greater than oppression.

Lord Jesus, by Your good deeds and Your love You are eternal and it was the other that created oppression and tyrany and extortion and bloodshed.

My Master, you have taught us Your principles - to love Your land, our land, and so have we done. You bade us protect it, and we obeyed You, for we are Your soldiers. You wished Jerusalem, Lord Jesus, to be a city of faith, of Your own Christian faith, the city of Haram al-Sharif, and the holy Mosque of al-Aqsa... a free land... and, as is Your wish, it will be free for ever... despite all the acts and antagonism of the others.

For Your land's sake, Lord, Your end was the end of Your toil and labour and how in our land, as You prophesied to us, there will be the beginning of our toil and our labour after You... To oppress us is to oppress You as well.

Teacher and Lord Jesus, You are Love and the others are oppression. You grant us light for ever while the others are the symbol of darkness. So, Teacher of the world and fount of light, we shall go forward in Your footsteps in spite of suffering and anguish.

One banner, Lord,there is - its symbol is the symbol of love and freedom, and it will be borne aloft always, and that is our pride.

.../2

Shame and disgrace to whosoever destroyed that banner, for he ravaged and banished.

Shame and disgrace to whosoever desecrated this Holy Land.

Shame and disgrace to whosoever tortured and oppressed the faithful.

Lord Jesus, I sanctify peace, I believe in love, and, after You, will hallow our dear land, whereof the name is Palestine.

מיהן ירושלים
ולדרים

סודי-ביותר ירושלים, י"ד בכסלו תשל"ה
28 בנובמבר 1974

אל : מר ש.דיבון, יועץ לשה"ח

מאת: לשכת השר

הנדון: הפטריארכיה הארמנית
בירושלים

רצ"ב לעיונכם רצילום מכתב מ-24.11.74
מאת שר המשפטים אל ראש הממשלה, על צרופו.

אנא חוות דעתכם המתואמת עבור שה"ח.

ב ב ר כ ה,

אברהם מילוא

העתק: מר א. לוריא, יועץ לשה"ח
גב' י. ורד, מנהלת מזתי"ם

שר המשפטים

ירושלים, י' בכסלו תשל"ה
24 בובמבר 1974

סודי ביותר

אל: ראש הממשלה

אני מצ"ב העתק ממכתב מיום כ"ו בחשון תשל"ה (12.11.74) שקיבלתי ממר יהושע פלמון, מרכז ועדת השרים לענין ירושלים. ובו בקשתו של הבישוף שהה אג'מעיין - שהוא האיש השני במעלה ו"שר החוץ והכספים" של הפטריארכיה הארמנית בירושלים - להרשות כניסתם לישראל של כ-5000 צעירים מבני העדה הארמנית בתורכיה, על מנת שישתקעו בירושלים.

ההצעה ראויה, לדעתי, לדיון מתוך גישה חיובית, מבחינת השפעתה על יחסי-הכוחות בין העדות הנוצריות השונות בירושלים. יש לה גם משמעות לגבי שוק העבודה בירושלים.

אני מבקש שתזמן בהקדם התייעצות של הגורמים הנוגעים בדבר לשם החלטה בענין.

ב ב ר כ ה

חיים י. צדוק

העתק: שר החוץ
מר שמואל טולידנו.

אני מבקש את חמת-בחרת אל ביומא דיעלן
ויאל לרד בטרם אקבע עמדתי בנידון. בא.
שלם בחרתי אל לוריה תשמע.
28.יא.74

ירושלים, כ"ו בחשון תשל"ה
12 בנובמבר 1974

לכבוד
מר חיים י. צדוק
שר המשפטים
ירושלים

הנדון: חזוק העדה הארמנית בירושלים

אדוני השר,

הבישוף שהה אג'מעיין סיפר לי כי בבקורו האחרון בתורכיה נוכח כי מצב הארמנים, בצפון מזרח תורכיה הנו בכי רע, וכי בגלל מספרם היחסי הקטן במקום מגוריהם מן ההכרח להוציאם כדי להצילם.

הוא היה מאד מודה לממשלת ישראל לו היתה מאפשרת לו להביא כ-5000 צעירים לירושלים ולשקמם בה.

הכנסיה הארמנית תשא בכל האחריות לבאום ולכל ההוצאות הכרוכות בהבאתם, החזקתם, חנוכם ושקומם הכלכלי.

העדה הארמנית בארצות הברית המקיימת ארגון מיוחד למתן עזרה לבני העדה הארמנית תוכל להיות לעזר, מדיני וכלכלי רב בבצוע משימה זו.

אבקש הוראותיך להמשך הטיפול בנידון.

בכבוד רב
י. פלמן
מרכז ועדת השרים לירושלים

העתק: צ. טרלו

מדינת ישראל

בברכה

מאת

משרד החוץ

27/9/74

בפני : כב' הנשיא התורן מ. גולן
כב' השופט ע. הדיה
כב' השופט י. וייס

המאשימה : מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם : הארכיבישוף הלריון בן בשיר קפוצ'י

החלטה

לאחר קריאת כתב האשום באזני הנאשם העלה הסניגור המלומד, עו"ד עזיז שחאדה, טענות מקדמיות אלה :

1. שאין לבית משפט זה הישוב במזרח ירושלים סמכות מקומית ועניינית לשפוט את הנאשם ;

ולחלופין 2. שלנאשם זכות חסינות מפני שפיטתו.

לאחר מלחמת ששת הימים הוחלו על מזרח ירושלים ובשטחים סמוכים מסויימים, המשפט, השפוט והמנהל של מדינת ישראל. הדבר נעשה מכח סעיף 11(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט תש"ח-148 כפי שתוקנה בשנת 1967 והצו לסדרי השלטון והמשפט (מס. 1) תשכ"ז - 1967 שניתן על-ידי ממשלת ישראל על פי הסעיף הנ"ל. (להלן : "הצו").
הצו פורסם ב"רשומות" בחתימת ידה של גב' יעל עוזאי, מזכירת הממשלה דאז (קה"ת, תשכ"ז - 2900).

לטענת עו"ד שחאדה , ההחלה האמורה של המשפט השפוט והמנהל של מדינת ישראל הנה משוללת תוקף חוקי ומשפטי מטעמים אלה :

(א) הצו לא פורסם כהלכה ב"רשומות" משום שלא הוכח שגב' עוזאי היתה רשאית או מוסמכת בתוקף תפקידה להודיע על צוים או החלטות של ממשלת ישראל. משום כך, לא הוכח שאכן הצו שפורסם ניתן על-ידי ממשלת ישראל.

(ב) ממשלת ישראל לא היתה רשאית וגם לא היתה בכוחה לקבוע את אשר קבעה בצו. הצו הוא משולל תוקף באשר החלת המשפט הישראלי בבתי משפט והמנהל הישראליים בשטחים שנכבשו על-ידי צה"ל, הנה מנוגדת להחלטות האו"ם שאין לשנות את מעמדה של מזרח ירושלים , וכמו כן היא מנוגדת למשפט הבינלאומי הפומבי האוסר שינוי המשפט והשיפוט בשטח כבוש כל עוד לא הושג הסדר סופי לגביו במזרח ירושלים עודנה שטח כבוש.

2/.

לא מצאנו ממש בטענת ב"כ הנאשם בעניין פרסום הצו ב"רשומות" ואנו דוחים אותה. לדעתנו יש בפרסום עצמו של הצו ב"רשומות" כדי לשמש ראיה לכאורה על תכנו ועל כך שהוא ניתן או נעשה כראוי על ידי הממשלה (ראה ס' 34 לפקודת הפרשנות) ואין הכרח או צורך בחתימת מזכירת הממשלה. זאת ועוד, אנו סבורים כי קיימת במקרה שלפנינו החזקה שמזכירת הממשלה פעלה בתקף הרשאה וסמכות שבתפקידה.

presumption of regularity

בפרסמה ובהודיעה ב"רשומות" את דבר הצו וחזקה זו לא נסתרת.

אנו קובעים איפא שהוכח שהצו אכן ניתן על ידי ממשלת ישראל ושהוא פורסם כהלכה.

ועתה לשאלה אם החלת המשפט השפוט והמנהל של מדינת ישראל במזרח ירושלים ובשטחים מסויימים האחרים, לפי הצו כאמור מכח סעיף 11(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, הנה שרירה וקיימת וברת-תקף. הסניגור המלומד הסתמך על מובאות מספרי משפט שונים ועל אמנות שונות כדי לתמך בטענתו שהחלה זו היא מנוגדת למשפט הבינלאומי הפומבי ומשום כך אין לה תוקף חוקי ומשפטי. אנו סבורים כי אין צורך שנכריע בטענה זו לכאן ולכאן כאשר הלכה פסוקה היא שהוראה ברורה וחד-משמעית של המשפט הפנימי, המוניציפאלי היא עדיפה, קובעת ומחייבת. (ראה ע.א. 522/70 מד"י כר' II ע' 77 בע' 60) ושומה על בית משפט זה לנהג על פי הוראת דין זו בלבד. יחד עם זאת, מן הראוי שבציין כי המדובר במקרה שלפנינו הוא בשטחים שנכבשו בשעתו ע"י ירדן וכי יש מקום רב לומר שההחלה האמורה של המשפט השפוט והמנהל של מדינת ישראל איבה נוגדת את כללי המשפט הבינלאומי שצוטטו על ידי הסניגור המלומד, משום שכללים אלה אינם חלים ואינם תופשים לגבי שטחים כגון אלה.

(ראה :

"E. Lauterpacht, Jerusalem and the Holy Places, 1968 p. 47; Stone, No Peace - No War in the Middle East, 1969 (2nd printing in 1970); Schwebel, "What weight to Conquest", 64 American Journal of International Law (1970), p. 344 ff. Blum, "The Missing Reversioners: Reflections on the Status of Judea and Samaria", 3 Israel Law Review (1968), p. 279 ff.

לא יכול להיות כל ספק בעניינו שהחלת המשפט השפוט והמנהל של מדינת ישראל במזרח ירושלים ובשטחים מסויימים אחרים כפי שנקבע בצו, נעשתה בתקף הוראת חוק מחייבת של מדינת ישראל ובית המשפט יבהל על פי הוראת חוק זה בלבד ויתן תקף לדין הישראלי (בהקשר זה ראה גם בג"צ 223/67 מד"י כר' 260 בע"ע 267 וב- 269).

לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את טענת עו"ד שחאדה, ב"כ הנאשם, שאין לבית משפט זה סמכות מקומית ועניינית לשפוט את הנאשם. אנו קובעים בזה כי בית משפט זה יושב כדין במזרח ירושלים וכי מוסמך הוא לשפוט את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האשום לפי דיני ישראל.

3/.

בדון עכשיו בשאלת החסיבות שלה טוען הנאשם וייאמר מיד ובפתח דבר כי הטוען לחסיבות עליו הראיה. חסיבות זו [illegible] הנאשם הוא ארכיבישוף המכהן בתפקיד רם בכנסיה ובעדה היוונית קתולית. הוא בעל דרכון שרות של ותיקן שבו הוטבעו ויזות שרות מטעם משרד החוץ הישראלי.

לטענת עו"ד שחאדה, נהנה הנאשם מחסיבות כפולה. הן מחסיבות דיפלומטית בהתאם לנהל הבינלאומי והן בתקף פרמן עותומני מ- 18.2.1856 המווה חלק מהחוקים העותומניים שהם עדיין בתקף במדינת ישראל. הפרקליט המלומד הפנה את בית המשפט לתרגומו שת המחבר יינג(Young) בע' 4, כרך II של ספרו Corps de Droit Ottoman של הסעיף הרלבנטי בפירמן האמור, שממנו ניתן ללמוד לדבריו קיומה של זכות החסיבות שהעניק הסולטן העותומני לאנשי כמורה, כנאשם.

וזה לשון הסעיף בשפה הצרפתית :

"20 Tous les privileges et immunités spirituels, accordés ab antique de la part de mes ancêtres, et à des dates postérieures, à toutes les Communautés chrétiennes ou d'autres rites non-musulmans, établis dans mon Empire, sous mon égide protectrice, seront confirmés et maintenus.

אכן, לא מינה ולא מקצהיה. לא מצאנו כיצד ניתן לומר או להסיק שהסעיף הנ"ל מעניק לאנשי כמורה זכות חסיבות מפני משפט פלילי או משפט אחר. ברור שעיניבו של סעיף זה אינו כלל בחסיבות או בדומה לחסיבות ושאין כל קשר בין האמור והמוצהר בו לבין הענקת זכות חסיבות כאמור.

זאת ועוד, במקום אחר, בע' 17 של ספרו הנ"ל של יינג - במצא עדות לכך שאיש כמורה, לא נהנה מכל חסיבות בממלכה העותומנית מפני שפיטתו בעבירה פלילית.

וכך נאמר שם :

" 20 Lorsqu'un évêque, etc, est accusé de crime, il sera arrêté par l'autorité ottomane pour être soumis à l' instruction et jugé. Si sa culpabilité est établie, il sera dépouillé par le Patriarcat de son caractère sacerdotal et devra subir sa peine dans les prisons de l'Etat. "

4/.

בסכום, הנני קובעים כי הנאשם לא הוכיח את קיומה של זכות לחסינות לפי החוק העותומני .

2. אשר לטענה בדבר החסינות הדיפלומטית - חזר הסניגור המלומד על דברים אשר נאמרו על ידו בבקודה זאת בדיון אשר התקיים במסגרת ב"ש 217/74 ביום 4/9/74 (בקשה להארכת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים) לפני כב' השופטת בן-פורת בבית-משפט זה.

הסניגור המלומד רואה בהעבקת אשרת השרות על-ידי משרד החוץ של מדינת ישראל הכרה במעמדו הדיפלומטי של הנאשם ובכובות מצד המדיבה לקבל את הנאשם במעמד זה.

טענה זאת נדחתה ע"י כב' השופטת בן-פורת בהחלטתה המבומקת מיום 5/9/74, ואנו, בכל הכבוד, מצטרפים לדעה שהובעה שם ומאמצים אותה לצורך החלטתנו זאת. על אותה החלטה הוגש ערעור לבית-משפט העליון (ב"ש 146/74), והערעור נדחה, אלא שהסניגור המלומד הודיענו, במהלך טיעונו שלא עורר את שאלת החסינות הדיפלומטית במהלך טיעונו בבית המשפט העליון, כפי שנובע גם מהחלטת כב' השופט ח. כהן בערעור. אנו תמימי דעים עם כב' השופטת בן-פורת, שאשרת שרות איבה אלא הבעת נכונות מצדו של משרד-החוץ הישראלי להיעתר לבקשת מוציא הדרכון להעניק לנאשם חופש תנועה ולהגיש לו עזרה כאשר הוא בזקק לה. דבר זה מתישב עם הבקשה המופיעה במספר שפות בעמוד השני של הדרכון, ואשר מצוטטת במלואה בהחלטתה האמורה של כב' השופטת בן-פורת. כפי שציינו באותה החלטה, בהסתמך על ת.א. 206/52, פסקים מחוזיים ח' 455, 462, והאסמכתאות אשר צוטטו שם. כאמור, בטל הראיה בדבר קיומה של חסינות דיפלומטית היא על הטוען לה, וכאחד הדרכים להוכחת קיומה ניתן להביא תעודת מיוחדת של משרד החוץ הנתנת לצורך העניין הקונקרטי הנדון בבית-המשפט. תעודה כזאת לא הוגשה לנו ואשרת השירות איבה תחליף לה. בדומה לדיון בפני כב' השופטת בן-פורת, לא הוגשה גם לנו הוכחה נוספת בנדון.

דין טענה זאת איפא להדחות.

לאור כל האמור אנו דוחים את כל הטענות המקדמיות שעורר ב"כ הנאשם.

נשיא תורן שופט שופט

24/9/74

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

אל: המשרד
מאת: רומא

מס 39
נשלח 071920 ספט 74

ד ח ו פ

אל: לוריא

לחלג מפגישה עם קסרולי שהחי חוותיקאג ביום ששי אחחיצ :-

א. מסרתי לו על נייר חלק המסמכ ובו הממצאים הראשונים שהובילו למעצר כבושי וכג הגירוזלם פוסט ובו הנוסח המלא של כתב האישום.

ב. הסברתי עמדתנו לפרטיה כפי שסוכמה עיי שר המשפטים בפגישתנו המשותפת בהשתתפות המנכיל.

ג. לחלג עקרי תגובותיו :-

1) הודה על המסמכ ועל ההסבר המפורט והמוסמכ .

2) באמרו שמצבם אינו קל הגדיר המקרה כמביכ וכאומלל עבורם.

3) ברמזו שאינ הוא מטיל ספק בסיבות שהביאו למעצרו קבע שהכס הקדוש אינו רוצה להתערב בהליכי הצדק יתר על כג החלטתם אפילו לא ליצור רושם של התערבות בהליכי הצדק.

4) האפיפיור מודאג ועוקב אחר השתלשלות הענינים . קיים הצד הסוביקטיבי (כנראה הכוונה לגורל האיש עצמו והצד האוביקטיבי הדאגה הנה לענינ עצמו, לקהילה שהאיש עמד בראשה והנמצאת במצוקה וכג לפרושים שגורמים ערביים עשויים לחת לענינ ולניצולו לצרכיהם המדינים על רקע מכלול הבעיות המזרח תיכוניות.

5) ברצונו שאדע שאינ זה נכוג שהאפיפיור שלח מברק למקסימוס אמנם היתה כוונה כזו אכ כששמעו שהוא בא לקדיה לא שלחו המברק ורק סיפרו לו על הכוונה הזו, יתר על כג נוסח המברק שהוכג לא כלל תמיכה בעמדתו של מקסימוס או בעמדת כנסיתו בפרשה זו אלא אכ ורק השתתפות בדאגה לקהילה שבתוכה ארע המקרה והנמצאת במצוקה והיות האב הקדוש עמהם בתפילתם. כאג הזר קסרולי והדגיש שאינ רצונם להתערב ואפ לא ליצור רושם של התערבות בהליכי הצדק.

ד. מכאג ביקש קסרולי לעבור לכמה שאלות שהגדירג כשוליות:-

1) מקסימוס לא העלה בשיחתם שאלת הסינות או דרכוג , הוא אמר שהתורכים לא

2/....

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

נהגו לעצור ראשי כנסיה בבתי סוהר אלא עצרו אותם במנזריהם הם, מסורת זו כובדה גם ע"י הבריטים. מקסימוס טען שישראל על אף הודעתה שהיא תכבד הסטטוס -קוו הפרה אותו בענין זה. בהקשר זה הדגיש בפני קסרולי שהוא מספר לי דברי מקסימוס והו לאו, מקסימוס עצמו לא שאל הוואתיקן לעמדתו בנושא זה וכן לא ביקש התערבותו. " ואנחנו - הוסיף קסרולי - רק שמענו את דבריו אבל אין אנו נוקטים עמדה ".

2) אמרתי שיש להבחין בין ההאשמות החמורות לגבי כבושי לבין התנהגותו מהלכיו והצהרותיו של מקסימוס , בעוד שהראשונה מקומה בבית הדין שלנו הרי לגבי השניה יש להתיחס במכלול שונה , ההומרה במקרה האחרון הנה מוסרית רוחנית ודתית ואני מניח שהיא מדאיגה את הוותיקאן שהרי מדובר בראש הכנסיה המלכיתית שעל אף שהאמת ידועה לו הוא גם מצהיר הצהרות הרחוקות מהאמת וגם עורך השוואות מדהימות וכל זאת תוך ערבוב מדיניות דמגוגיה ודת ותוך נסיון לגרור הוותיקאן , להערכתי האישית הרחיק לכת בדבריו מה גם שנאמרו בצאתו מקרית הוותיקאן , עם זאת - הוספתי- שמנו לב למרחק שהוותיקאן שומר לעצמו גם בהקשר זה.

3) כאן נצלתי ההזדמנות כדי להביע תקווה שיהיה מי שידאג שהפטריארכים הערביים לא ינצלו בימת הסינוד של הבישופים העומד להפתח בוותיקאן ב-27 לחודש זה לצרכים מדיניים כפי שנעשה הדבר ב-67 וזאת אם לגבי המשפט ואם בנושא הפלשתינאי בכלל.

4) קסרולי הודה על הערתי לגבי המרחק שאמנם הם שומרים , בהקשר למקסימוס רמז מבלי להשאיר ספק שהוא שותף להערכה שהאיש מנצל- תוך אמירת שקרים את המקרה לצרכי תעמולה לאומנית עם זאת לא התחייב לפעולה כל שהיא כלפיו וכן לא ענה במישרין לגבי הסינוד רק אמר שמה שקורה באזורנו מקבל הדים נרחבים במכלול ההתרחשויות במזית ומנוצל לפעמים על ידי גורמים עויינים, במקרה של כבושי יש כבר מי שרוצה לעשות ממנו גיבור וקורבן ויש מי שפונה אליהם ומנסה לשתפם בקו זה .

5) בעברו לנקודה שולית אחרת אמר שנזכר במקרה של הסתבכות אישיות כנסיתית בקמרון שהובאה למשפט ושהותר לשני עורכי דין בינלאומיים זרים להופיע להגנתה , הוא מהר להוסיף שאיננו עורך השוואות ואינו מציע הצעות.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

הוא רק מעלה זכרונות, חזרתי והסברתי המצב המשפטי בישראל, קבל ללא ערעור.

6) סיפר ששמע ששליחי הפטריארכיה היוונית קתולית דיברו בארצ על האפשרות שכבושי יגורש מהארצ ללא העמדה לדיג, הוסיף שלא ברור לו באיזה דרג היו הישראלים שבפניהם השמיעו רעיוג זה ומהר להדגיש באזני שאיג הוותיקאג רוצה להכנס לעניג זה, אינו רוצה להתערב או לחמוכ בהצעה כל מה שהוא עושה הנו שהוא מספר לי על ככ ומו לאו, כמהדהר לעצמו אמר שיתכג שדבר כזה היה מונע טיבוכים פוליטיים ויש אולי מקום לשאול אם היה זה מעניגה של ישראל להעמידו לדיג.

7) בנקודה זו חזרתי והדגשתי חומרת ההאשמות הכוללות מעשים שדוגמתם הוקיע האפיפיור לא אחת אף בפומבי כולל באגרתו האחרונה למונסניור נולאג, כאג הוספתי שמדינת ישראל הנה מדינת חוק וצדק ואמרתי שבשלב זה אגו ממצים את הליכי המשפט.

8) קסרולי אמר שוב שהם לא יתערבו בהליכי הצדק ונתג להביג שהוא מבינ חומרת ההאשמות וכי הם נוקטים בקו זהיר ומסתייג כלשהו מעמדת הפטריארכיה היוונית קתולית.

9) בסיום השיחה סוכם שנעמוד בקשר הדוק.

ששוג.=

שלח רהם מנכל מ/מנכל לוריא דיבון פרגאי רדון מזתים
אב/אב

ז' באלול תשל"ד

25 באוגוסט 1974

242

אל : מיכאל פרגאי, מנהל המחלקה לקשרים
עם כנסיות

מאת: אבי שוקת

הנדון: זיקת מוסדות הכנסיה היוונית-אורתודוכסית
<u>בירושלים לירדן</u>

1. ביומון הירדני א-ראי מה-31.7 נמסר כי "ממשלת ירדן אשרה בישיבתה מיום 30.7.74 הרכבת בית דין לערעורים של הפטריארכיה היוונית אורתודוכסית בירושלים".

2. לא ברור לנו אם יש בכך חידוש, אך משתמע מזאת כי העדה היוונית אורתודוכסית רואה כפיפות מוסדותיה <u>בירושלים</u> לאשור ממשלת <u>ירדן</u>.

ב ב ר כ ה,

א. שוקת

העתק: א. לוריא, יועץ מדיני,

ש. דיבון, יועץ גפיני
י. ורד, מנהלת מזתי"ם

כ׳ בסיון תשל"ד
10 ביוני 1974

480 108.10

אל: מר צבי פרלו, מנכ"ל, משרד המשפטים

מאת: מנהל המחלקה לקשרים עם כנסיות

הנדון: פניית הפטריארך היוני-אורתודוכסי
בענין מס-שבח

... מצ"ב מצא-נא העתק מברק מאת בינידיקטוס אל שר החוץ בו הוא מבקש לשחרר את הפטריארכיה מחובת השלום מס-שבח על עסקות-מקרקעין.

יש להניח כי פניות מקבילות נמצאו לשרים אחרים, ושר האוצר בתוכם שהוא, כמובן, השר המוסמך.

בדעתנו לשלוח תשובה ביניים דלהלן :

His Beatitude etc.

Acknowledge receipt your cable of 8th inst. regarding Mas Shevach. Please be advised that the competent Ministries will give careful consideration to your request.

HIGHEST ESTEEM, etc.

(-) ALLON
Min. Forgn. Affrs.

הודיעני-נא אם נוסח מעין זה עונה על הצרכים.

עד כאן.

יצויין כי הפניה לשר החוץ מכילה מעין איום "בצעדים מידיים" במקרה והצעת החוק לא תתוקן. איום זה מחמיה, מה גם שהקשרים עם הפטריאריה היונית הם כאלה שכל המברק הזה מיותר ואפשר היה להם להביא את ענינם לבירור בצורה אחרת, ובפעימה אחרת.

לוט: 1

בברכה

מ. פרגאי

מפ/יא

העתק מר א. לוריא, יועץ
לשכת השר
גב׳ יעל ורד, מנהלת מזתי"ם
מר מ. רוזן, יועץ משפטי

כ"ח בסיון תשל"ד
18 ביוני 1974

514 108.2

אל: סר רחמים תימור, השגריר, ניקוסיה

מאת: מנהל המחלקה לקשרים עם כנסיות

הנדון: <u>מועצת הכנסיות של המזה"ת</u>
למכתבך 491 מיום 4 דנא

זאת להודות לך על מכתבך הנ"ל ועל החומר הרב שצרפת.

את ההודעה שהתפרסמה לסכום כינוס-היסוד קראתי במלואה, - בשאר החומר רק עיינתי.

הדבר החשוב הוא, כמובן, שנוסדה כעת מסגרת איקומינית רחבה ואין ספק כי נושא הפליטים, והפלשתינים, ישמש בה נקודת מוקד.

כן חשוב לשים לב לזיקה הקרובה הקייטת בין הגוף החדש הזה לבין מועצת הכנסיות העולמית שמושב משרדה מצוי בג'נבה. המזכ"ל של הגוף כחדש, אם אני מבין אל נכון, הוא מיודענו קנגת זיבלל, שהוא עושה בשליחות מועצת הכנסיות העולמית זה שנים מספר בתחום מימוש תכניות סעד לפליטים.

מכל מקום כל המעלות הזאת, האמורה להתרחב, תרוכז ותופעל מניקוסיה, טוב , איפא, אם נעקוב.

ב ב ר כ ה

מ. פרנאי

מם/יא

העתק 1. סר א. לוריא, יועץ
2. מזה"ת
3. סר נסים יוסף (ע"י מזה"ת)
4. משה מלמד, הנציגות, ג'נבה

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

491

ג'קוסיה, י"ד סיון תשל"ד
4 יוני 1974

א ל : מר מיכאל פרגאי, המח' ליחסים עם כנסיות

מאת : השגר'ר, ג'קוסיה

הנדון: כנס יסוד מועצת כנסיות המזה"ת

בהמשך למכתבי 487 מ-30 מאי ש.ז מצא נא
רצ"ב חמר נוסף שהשגנו על הכנס הנ"ל.

ממל"ק לקרוא בעיון את נוסח הודעת סכום
הכנס.

ב ב ר כ ה

ד. תימור

העתק: מזת"מ

M

Middle East Council of Churches
Inaugural Assembly

c/o Beverly Hill Hotel
Nicosia, Cyprus

FOR RELEASE:

Friday, May 31, 1974

The Inaugural Assembly of the Middle East Council of Churches ended three days of deliberations in Nicosia yesterday by electing a new 15-member Executive Committee which includes a representative of the Church of Cyprus, Dr. ——— Mitsides.

The three presidents, elected to serve for a transitional period of 18 months, are Metropolitan Igantius Hazeem of the Greek Orthodox Patriarchate of Antioch, Bishop Samuel of the Coptic Orthodox Church in Egypt and Rev. Hovannes Aharonian of the Armenian Evangelical Union in Lebanon. The Rev. Albert Isteero was elected-General Secretary of the new organization.

During this historic meeting which brought together representatives of the Greek Orthodox, Oriental, Anglican and Protestant Churches from 14 Middle Eastern countries, the delegates approved a Constitution and plans for the functioning of their new structure. The geographical region of the Middle East Council of Churches extends from Cyprus south to Sudan, and from Morocco east to Iran.

The work and service of the Council will be divided into 5 main departments: literature and publishing, Christian education, radio (already affiliated with the Cyprus Broadcasting Corporation), dialogue and witness, information and interpretation plus a unit on service for Palestinian refugees.

The refugee service has been coordinated from Cyprus since 1969 by the Near East Ecumenical Committee for Palestine Refugees, backed by the same church bodies. The Rev. Kenneth Ziebell is the Executive Secretary.

After the mid-morning adjournment of the Assembly, participants were honored to have an audience with His Beatitude, Archbishop Makarios, at the Palace residence. Archbishop Makarios welcomed the group to Cyprus and wished the churches a fruitful pursuit of their request for a unified Christian witness and service.

M

Middle East Council of Churches
Inaugural Assembly

c/o Beverly Hill Hotel
Nicosia, Cyprus

FOR RELEASE:

Friday, May 31, 1974

The Inaugural Assembly of the Middle East Council of Churches ended three days of deliberations in Nicosia yesterday by electing a new 15-member Executive Committee which includes a representative of the Church of Cyprus, Dr. —— Mitsides.

The three presidents, elected to serve for a transitional period of 18 months, are Metropolitan Igantius Hazeem of the Greek Orthodox Patriarchate of Antioch, Bishop Samuel of the Coptic Orthodox Church in Egypt and Rev. Hovannes Aharonian of the Armenian Evangelical Union in Lebanon. The Rev. Albert Isteero was elected-General Secretary of the new organization.

During this historic meeting which brought together representatives of the Greek Orthodox, Oriental, Anglican and Protestant Churches from 14 Middle Eastern countries, the delegates approved a Constitution and plans for the functioning of their new structure. The geographical region of the Middle East Council of Churches extends from Cyprus south to Sudan, and from Morocco east to Iran.

The work and service of the Council will be divided into 5 main departments: literature and publishing, Christian education, radio (already affiliated with the Cyprus Broadcasting Corporation), dialogue and witness, information and interpretation plus a unit on service for Palestinian refugees.

The refugee service has been coordinated from Cyprus since 1969 by the Near East Ecumenical Committee for Palestine Refugees, backed by the same church bodies. The Rev. Kenneth Ziebell is the Executive Secretary.

After the mid-morning adjournment of the Assembly, participants were honored to have an audience with His Beatitude, Archbishop Makarios, at the Palace residence. Archbishop Makarios welcomed the group to Cyprus and wished the churches a fruitful pursuit of their quest for a unified Christian witness and service.

The Inaugural Assembly of the new Near East Council of Churches will be held from May 28 through May 30 in Nicosia, hosted by the Orthodox Church of Cyprus. The theme of the Assembly will be "The Common Christian Message in the Middle East Today".

After several years of fruitful collaboration between the Protestant and Orthodox Churches of the Middle East in various fields, official negotiations have led to the significant step of establishing a new ecumenical Council in the region.

The new Council will be composed of Eastern and Oriental Orthodox Churches as well as the major Protestant and Anglican Churches of the region extending from Sudan to Turkey and from Iran to Morocco, and comprising approximately nine million members.

It is anticipated that the new Council, following the directives of this Assembly, will coordinate joint activities of the churches concerned in the fields of spiritual renewal, Christian unity, common witness and dialogue with other religions, inter-church aid, social responsibility and development, refugee work, Christian education, leadership training and literature.

Collaboration is also growing between member-churches of the new Council and Catholic churches of the Middle East, especially in the light of the Second Vatican Council, such cooperation will continue, together with consideration of more direct Catholic participation in the new Council in the future.

Among the speakers, Bishop Samuel of the Coptic Church and the Rev. Aharonian of the Armenian Evangelical Church will introduce the new Council with its philosophy and objectives. Bishop Ignatios Hazim of the Church of Antioch, will speak on the main theme of the Assembly. A special address will be given by Mr. Allan Brash, Deputy General Secretary of the World Council of Churches.

The Inaugural Assembly of the new Near East Council of Churches will be held from May 28 through May 30 in Nicosia, hosted by the Orthodox Church of Cyprus. The theme of the Assembly will be "The Common Christian Message in the Middle East Today".

After several years of fruitful collboration between the Protestant and Orthodox Churches of the Middle East in various fields, official negotiations have led to the significant step of establishing a new ecumenical Council in the region.

The new Council will be composed of Eastern and Oriental Orthodox Churches as well as the major Protestant and Anglican Churches of the region extending from Sudan to Turkey and from Iran to Morocco, and comprising approximately nine million members.

It is anticipated that the new Council, following the directives of this Assembly, will coordinate joint activities of the churches concerned in the fields of spiritual renewal, Christian unity, common witness and dialogue with other religions, inter-church aid, social responsibility and development, refugee work, Christian education, leadership training and literature.

Collaboration is also growing between member-churches of the new Council and Catholic churches of the Middle East, especially in the light of the Second Vatican Council, such cooperation will continue, together with consideration of more direct Catholic participation in the new Council in the future.

Among the speakers, Bishop Samuel of the Coptic Church and the Rev. Aharonian of the Armenian Evangelical Church will introduce the new Council with its philosophy and objectives. Bishop Ignatios Hazim of the Church of Antioch, will speak on the main theme of the Assembly. A special address will be given by Mr. Allan Brash, Deputy General Secretary of the World Council of Churches.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ט' בתשרי תשל"ד
25 בספטמבר 1974

מספר: 891

108.2

אל: מזה"מ

מאת: מחלקת הכנסיות

הנדון: העדה הארמנית בסוריה.

בעת ביקור נימוסין שמר פרגאי ואני ערכנו אצל הפטריארך הארמני בירושלים ביום 23, שמענו מפיו הסיפור הבא:

לפני כ-ארבע או חמש שנים הקפיאה ממשלת סוריה את החשבון שהפטריארכיה הארמנית מחזיקה בבנק בדמשק ואסרה עליה למשוך כספים ולהעבירם לישראל בטענה כי העברת הכספים לארץ האויב אסורה על פי החוק הסורי.
כ"כ אסרה ממשלת סוריה מאותה סיבה, על הפטריארכיה לקבל בירושלים כספים המגיעים לה עבור אדמות שהופקעו על ידי הממשלה לצורכי ציבור.

הפטריארך לא השלים עם המצב. הוא העסיק עו"ד לבנוני הכורשה להופיע גם בסוריה והגיש משפט נגד הממשלה; הוא זכה במשפט וקבל את הכסף בירושלים.

נדמה לי שהפרשה לא היתה ידועה לנו.

בברכת גמר חתימה טובה,

י. פראטו

העתק: מר א. לוריא, יועץ לשר

חקר

דר' ש. קולבי, משרד הדתות.

הקריה, רוממה ירושלים 91 999 טל' 53111

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך — עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

ס מ ו ר

מס' 10

אל: אתונה

מאת: המשרד

בשלח 041600 אוגוסט 74.

מ י ד י

שלכם 2.

אין אנו מעוניינים שמשהה הירוני ישמש גורם פעיל ביחסיכם עם הפטריארכיה היוונית. מאידך אנו רוצים בקיום יחסי עבודה תקינים עם סטפוס. אי לכך מוצא שבפגישת תימור עמו יאמר לו שהעניינים נמצאים בטפול ברוח חיובית.

ורד- פרגאי

שוחח והם מבקש שמבקל לוריא דיבון מזתים כבסיות אלגום רם אמן

צג/יכ

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך – עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז–1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס–מסווג

שמור

אל:המשרד

מאת:אתונה

מס.2

בשלח:032110 אוב 74

ורד מזתים תעתק פרבאי

מיידי

סטאטאטוס מנהל המחלקה המדינית, אצלו ביקרתי הבוקר ביוזמתי, אמר שנתבקש עי המנכל לברר עמי קובלנות הפאטריארכיה בירושלים הכלולות באיגרת לרוהם מס 690 מיוני שנה זו המכילה בעיקר סעיף אודות הצעת תיקונ מס שבח מקרקעינ ייהעלול לפגוע בזכויותיהיי.

סעיף אודות פרשת האדמות בקיסריה-שלא זכה להשובה רשמית אלא במעורפל עי פרקליטו המדינה. וסעיף נוסף בנושא רשיונות בנייה ותכנונ לגבי נכסיי הכנסיה. סטאטאטוס מעיר שמכיוונ שעתיד ירושלים מהווה עניינ בקרב מידה ביייל ומאחר והבעייה תועלה בהכרח במסגרת מאמצי השלום במזהת-אינ זה לטובתנו (ישראל) שבלב הפאטריארכיה תיווצר הרגשה של חוסר בטחונ לעתיד לגבי זכויותיה ההסטוריות, ייגם מתוכ רצונ ותקווה לשיפור היחסים בינ שתי מדינותינו יש למנוע שעניינים אלו ודומיהם (הזכיר הרכוש היוונ) יעיבו על היחסים ויפריעו לשיפורמיי.

עד כאנ הדברים נאמרו ברוח ידידותית ביותר בנימה שנשמעה כנה. מקווה שתימור למד הבעיות ויוכל להוסיף בפגישותיו במשהח דברים על מה שעניתי באופנ כללי.

ספק אם אוכל לדווח בדיפ זה על נושאי השיחה הארוכה.====

ארזי

שהח רהם מנכל ממכנל לקריא דיבון מזתים כנסיום אלבום חקר רם

מב/דר

[redacted]

מברק נכנס	משרד החוץ מחלקת הקשר	בלתי מסווג

א ל :המשרד
מאת:רומא

מס'261
נשלח:301200 יולי 74

מ י י ד י

אבידר דע פרגאי

היום ביי"איל מאטינויי הדמונוצרי של נאפולי כתבה מהעיר הואתיקאנ בכותרת ייקריאה לאפיפיור למענ יהודי סוריה, בה נאמר שהרב הראשי גורנ ביקש מפאולוס הששי לפעול כדי להציל יהודי סוריה. הקריאה נמסרה באמצעות הנציג האפוסטולי החדש בירושלים. המדובר באחת הקריאות המגיעות מדי פעם בפעם לוותיקאנ: מהצד הישראלי להתערבות למענ יהודי ערב, מהצד הערבי ובמיוחד הלבנוני להתענינות פאולו השישי למענ הפלשתינאים. הפעם אמנם העתונות הישראלית לוותה פניית הרב. בסוריה, האפיפיור פאולוס לא יוכל לאמר שלא ידע המצביי. המדובר ברמז ברור להאשמה שהוטחה לעבר פיוס ה-12 על שתיקתו בזמנ השואה. ההדגשה הנל של העתונות הישראלית לא מצאה חנ בוותיקאנ. שכנ התערבותו של פאולוס ה-6 לא נעדרה אפ פעם בצורה המתאימה ביותר בהזדמנויות שונות. גם במקרה של יהודי סוריה יכול היה הנציג האפוסטולי לתת לרב גורנ ההבטחות המקיפות ביותר ולחזור על עמדת הכס הקדוש בשאלת המקומות הקדושים בפקוח ישראלי. הנציג אמר שהוותיקאנ שואפ לערובות בינלאומיות למעמד המקומות הקדושים ולא להגנה בינלאומית כפי שאמר זאת עתונ אמריקני, דבר שגרם להתרגשות של החוגים המדיניים של ירושלים. לפי מה שאמרה עתונות תל אביב, הבטיח הרב גורנ לנציג האפיפיור שהמקומות הקדושים לא היו מעולם בידים בטוחות יותר. אכ הנציג השיב שהכס הקדוש עדיינ מודאג לעתיד=====

בנ חורינ

שהח רהם מנכל שהבט מ/מנכל סמנכל מזתים אלגום חקר כנסיות ד. אריאל רם אמן מעת הסבר
ורדי נבון יריב
מב/כר

כ' בתמוז תשל"ד
10 ביולי 1974

אל : לשכת השר

מאת : ארתור לוריא

הנדון : נקודות לארוחת צהריים עם הפטריארך היווני-אורתודוכסי

כקו מנחה הייתי מציע לשר שלש נקודות:

1) מדיניותנו בעניינים כנסייתיים מושתתת על כיבוד העקרון של הסטטוס קוו;

2) התלונות המיוחדות של הפטריארך הכלולות במכתבו לשר מ-24 ביוני 1974 (מכתב המיועד גם לראש הממשלה ולשרים אחרים): בין היתר:

א) הנזקים הרציניים לאינטרסים החמריים שלהם העלולים להתעורר בעקבות תיקוני חק מס שבח מקרקעין;

ו- ב) הבעיות שהגיעו עכשו למצב של משבר בענין רכוש הכנסיה בקיסריה -

יש לומר לו שהשר קרא בעיון את מכתבו הנ"ל אליו ושביקש משר המשפטים, שהוא השר האחראי לנושא, לטפל בו בכל המהירות ובכובד ראש.

3) הפטריארך עלול לעורר שוב את ההצעה להסכם כולל בין ממשלת ישראל והכנסיה שהציע במכתבו מ-1967, ושנשאר עד היום בלי תשובה מצדנו. במכתב דובר על קונקורדט בין ממשלת ישראל והכנסיה בו יפורסו באופן רשמי ופורמלי כל הזכויות של הכנסיה. הייתי מציע קו של התחמקות, ושהשר יאמר לו שטרם הספיק מאז כניסתו לתפקיד הנוכחי ללמוד את הנושא, ושבכוונתו להקדיש לו את תשומת לבו.

באם דרושים לשר פרטים נוספים בעל-פה או בכתב, אני ויעל ורד עומדים לרשותו.

בברכה,

ארתור לוריא

העתק: המנכ"ל
מנהלת מזה"ם
הממונה על הכנסיות

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: י"ט תמוז תשל"ד
9 ביולי 1974
מספר:

ש מ ו ר ד ח ו ף

אל : יעל ורד, מנהלת מזתי"ם

מאת: נסים יושע

בפגישת היכרות עם הבישוף קונסטנטינוס מהאפטריארכיה היונית – אורתודוכסית בירושלים שנתקיימה ב-9 ביולי 1974 במשרדך ושבה נכחו מר תימור והח'מ אמר הבישוף את הדברים הבאים:

א. הביע סיפוק על הזמנת האפטריארך לארוחת צהרים לכבודו מטעם סגן רה'מ ושה'ח והדגיש את מעמדו הבכיר של האפטריארך היוני לעומת עמיתיו מהכנסיות האחרות.

ב. במהלך השיחה הביע הבישוף דאגה על שיחות הד"ר קיסינג'ר עם האפיפיור בשאלת ירושלים והמקומות הקדושים, אמר "שקרא בעתונים" על השיחות האלה ותמה באיזו סמכות דנה רומא בנושא הזה כאשר הכנסיה הקתולית לפי הסטטוס קוו, מחזיקה בלא יותר מכעשרים אחוז של המקומות הקדושים, שעה שהכנסיה היונית-אורתודוכסית מחזיקה בששים וחמישה אחוז ויחד עם הארמנים מגיעה החזקתם עד לשמונים אחוז. כמו כן הביע תמיהה לגבי הקשר שבין הוותיקן לבין ועידת ג'נבה. בסוף דבריו הדגיש שהכנסיה היונית-אורתודוכסית אינה תלויה בשום צורה ברומא ועל כן אין לוותיקאן סמכות לדון עם ד"ר קיסינג'ר בנושא הזה.

חשבנו שטוב נעשה אם נדווח לפני הארוחה של שה'ח לכבוד האפטריארך, שתתקיים ב-16 דנא.

ב ב ר כ ה,

נסים יושע

העתק: לשכת השר
לשכת המנכ"ל
מר מ. פרגאי, כנסיות
מצפ"א – חקר

הקריה, רוממה ירושלים 91999 טל' 531111 (02)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

9 [illegible] 1974

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

א. [illegible]

ב. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

בלתי מסווג

מס' 59
נשלח: 071218 יולי 74

אל: המשרד
מאת: הנש רומא

אל: מעת, הסברה
דע: פראג'

קור קיסינגר אצל האפ' פיור.
כל אמצעי התקשורת מצייגים האוירה הלבבית והשלווה שאיפיינה הפגישה ומצטטים במלואה ההודעה בעל פה של ראש לשכת העתונות של הוותיקאן שהוברקה בנפרד. העתונים ברובם הגדול מוסיפים שהחלק המזרחי של השיחות כלל מעמד ירושלים, הבעיה הפלסטינאית ודאגת האפיפיור ללבנון נוסח ההפצצות הישראליות.
"קוריארה דלה סרה" מעיר שהאפיפיור לא ביקש שארדב תיזום פעולה ספציפית לפתרון בעית ירושלים, לא ביקש בינאום העיר והעתונים הסקסימליסטים של פיוס ה-12 ואפ לא בעתונים המתונים יותר בה ושתמש בססמכים ובנאומיו חשונים. ברם השעים שלדעתו לא מספיקה עדות ישראלית חד-צדדית על מנת שירושלים תחזור ותהיה העיר הקדושה לשלושת הדתות המונותאיסטיות ושיובטח חופש הגישה לכל המאמינים. נחוצות עדות בינלאומיות.
חשובתו של קיסינגר היתה מציאותית מאד.
הביע כמובן התענינותו בשאלה אך ציין שבמצב הנוכחי אינטרואה אותה פאקטואלית, שכן קיימות שאלות אחרות הקודמות אותה ושתם מצאו פתרון. תרם הושג הסכם הפרדה עם ירדן, התעוניינת ישירות בעיר. אם יושג יהיה צורך לכונן יחסים חדשים בין האוכלוסיות מבוססים על אמון הדדי ושתוף פעולה. רק אז ניתן יהיה לעיין בפתרון על מישור טכני-פוליטי.
"לה סטמפה" נראה שפאולוס הששי הביע נכונות הכס הקדוש להשתתף במרוצת הזמן בועידת גינבה וכי קיסינגר רשם הדבר בפנקסו בריצון.
"אל גיורנלה" מציין שמדינות ערביות רבות תמיות דעים עם עמדת הכנסיה בעניין ירושלים, כאלטרנטיבה להחזרת המצב כפי שהיה לפני יוני 1967.

.../2

-2-

בשיחתו עם קיסינגיר השתמש האפיפיור בשורת נתונים שסופקו לו ביום הי עי נציג האפוסטולי שנקרא במיוחד לרומא מישראל.
"איל טמפו" אינ זה מתקבל על הדעת שהאפיפיור נגע בשאלת הריבונות הטריטוריאלית של העיר. מספיק להשוב על העוז בו מנהיגי ישראל דוחים כל פתרונ שישלול מישראל בירתה, וכנ על חוסר הפשרנות של המלכ פייסל בנדונ.
"איל מסגירו" מדברים אם כי אינ לדעת מה היסוד לידיעות - על "הקדמה להסכמים בדבר אקסטרה-טריטוריאליות של המקומות הקדושים".
"אוניטה" הקומוניסטי: יש לציינ שהאפיפיור קבל ב-5 ביולי שר התיירות הישראלי, אשר אמנם בא לרומא כדי לשוחח על הצליינות בשנה הקדושה אכ ניהל עם האפיפיור ועם נציגים של המועצה לענינים הצבוריים של הכנסיה חלופי דעות על בעיית המקומות הקדושים. ===

בנ חורינ.=====

שהח רהם מנכל שהנם ממנכל סמנכל מעת הסברה פרגאי ד. אריאל מצמא מזתים אלגום חקר
איר א אם אמן ורדי נבון דובר צהל
צנ/אל

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך – עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי־חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז–1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס–מסווג

אל המשרד
מאת רומא

מס 53
נשלח 051353 יולי 74

פרגאי

1. האפיפיור קבל את השר קול בשעה 1100 השיחה נמשכה 35 דקות השתתפו החיים ומנדס.
2. האפיפיור הקדים פני השר ופמליתו בעמידה ובברכת שלום בעברית באמרו ששמע ברכה זו בעת בקורו בארצ הקודש. ברכה כה יפה בשל מובנה.
האפיפיור עבר מיד לדבר על חשיבות השלום לאזור והביע דאגתו לאי השקט. הוסיף שהוא נרגש במיוחד למחווה מצד השר שבא לבקרו והוא אסיר תודה לו על ככ: הבקור מהווה צעד למגע הישיר והאישי.
3. אחר שהשר קול הביא לו ברכת ישראל בכלל וירושלים עירו בפרט הודה על הענקת הראיונ , ובהתיחסו לשלום אמר שעתה אחר הסכמי הפרדת הכוחות יש הקוה להתקדם בשלבים לקראת השלום ואינ לישראל חזונ יקר מכב.
4. האפיפיור ענה שהכנסיה תוכ עמידה במרחק שווה ותוכ דאגה למצב נושאת תפילתה לשלום.
5. השר ענה שהתיירות בכלל והצליינות במיוחד מהוות תרומה למאמצי השלום וההבנה בינ העמים וספר על מאמצי משרדו ומאמציו האישיים ברחבי העולם למעג התיירות והצליינות לירושלים ולרומא ביחוד לקראת השנה הקדושה.
6. האפיפיור ענה שהוא שמח לכל אשר נאמר לו בקשר לשנה הקדושה. ברצונו להביע הערכתו העמוקה לישראל שבמיוחד נטלה יוזמה להצטרף למפעל הצליינות בשנה הקדושה. אינ לו אלא לעודד את היוזמה ואת התנועה לעבר ירושלים ורומא ואת המשכיות תנועת הצליינים בינ שתי התחנות רומא וירושלים למרות שבאופנ רשמי נמצאת הראשונה במרכז ארועי השנה הקדושה.
7. אחר ששמע מפי השר על ירושלים שמעולם לא היתה כה יפה וכה פורחת ושקטה

-2-

אמר האפיפיור שהוא שמח על דברי השר על ירושלים שאותה כולנו אוהבים וכולנו מסתכלים עליה באהבה. בוודאי שהוא לא יעמיד מכשולים אלא יעודד את המשכ העליה לרגל אליה ואל ארצ הקודש ואפ יתנ הוראות להשמע ולהתיחס בכבוד לפעילות השלטונות בישראל בענינ זה.

8. ברור הוסיפ האפיפיור שכל זה יהיה במסגרת החופש של כל עדה ועדה והוא מעריכ את ההקלות שנעשו אבל הוא מדגיש במיוחד שאינ לאפ אחד זכות ליטול לידיו את המונופול על תנועת הצלייניים והכל צריכ להעשות תוכ ההתשבות בהבדלים ובחופש הביטוי הניתנ לכל כת ולכל עדה ואינ אנו רוצים לכפות אפ דבר על אפ אחד.

9. השר סיפר על הפסטיבל למוסיקה כנסייתית המתוכנג על ידו וביוזמתו בנצרת באביב 75 תוכ כוונה להעלות נצרת על מפת התיירות העולמית וכל זאת תוכ שיתופ פעולה עם כל הכנסיות והערים.

10. האפיפיור הביע שמחתו על תכנית זו והדגיש שיעריכ מאד אם כל זה יתקיים במסגרת הסגנונ והמסגרת כלומר במסגרת דתית מכובדת תוכ ההתשבות ברצונ השאיפות הדתיות של התפילות והתכניות הדתיות ובהשתלבות אתם, ותוכ תאום עמם. בסופו של דבר אמר האפיפיור סגנונ הכנסיה שלנו קרוב לשלכם שהרי אנו מכבדים את כל המורשה של הברית הישנה. אינ אנו מבטלים אותה ובה היסוד והשורש להמשכ שלנו ולצד החדש שלנו. אנו מושתתים על יסודות אברהם ויצחק ודוד המלכ והנביאים.

11. השר מסר גם על שתופ הפעולה עם עירית בית לחם ותאר החיים בירושלים המאוחדת הפתוחה כל צלייג בנ כל דת.

12. האפיפיור ענה ששמע מאנשים שבקרו בישראל על המחקרים הנעשים בה. הדגיש הקשר המשותפ והביע תקווה שמה שעומדים לעשות יימשכ כל תקופת השנה הקדושה ושרוח שנה זו תשתקפ גם על השלום הסופי על השלום של ישראל שיושתת על דו קיום בשלום על סובלנות הדדית ותוכ תשומת לב לסכנות הנובעות מאי התחשבות בזולת והרחיב את הדבור על התקוות הנפתחת עתה וסיים בתקווה לדו קיום בשלום ביג כל העדות.

-3-

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

11. [illegible]

13. השר הגיש לאפיפיור המתנה והאפיפיור הגיש לשר לחיים ולמנדס מדליונים ולשר אלבום מיוחד והזמיננו להצטלם עמו.

14. בתום הצלום נפרד שוב מהשר במלה שלום ופנה אלי ואמר שהוא מקווה שיעשו כל המאמצים לשלום. הוא מודאג ומקווה. הוא כואב כאשר הוא שומע על סבל הנובע ממעשי אלימות. כן הוא מקווה שיימצא פתרון כל שהוא לסבל של האוכלוסיה הפלשתינאית.

15. השיבותי כי אנו כולנו עושים ומתפללים למען מימוש שלום אמת שהוא משאת נפשנו ובאשר לאלימות הנני מנצל ההזדמנות כדי להודות לו על מאמציו ההומניטריים להצלת חיי אדם וביחוד עזרתו והכרזותיו בקשר לשבויינו בסוריה.

16. הערה : במהלכ השיחה השתמש האפיפיור לסרוגין במונחים ייפלשתינה"י ייישראל"י וייארצ הקודש"י ופעם אחת בפנותו לשר אמר ייארצ הקודש הלא היא ישראל"י.

- - - - -

שהה רוהם מנכל מ כנכל סמנכל ורד / מזמים אלבום חקר רם אמן לשכת השר קול [illegible]

אב/ אר

13. The Bank's Executive Directors approved the Bank's loan to Malaysia for the Second Education Project on December 17, 1974.

14. The Project will help the Government implement its program to improve the quality of education at the secondary level, with emphasis on science education, and to increase the number of students in technical and vocational education. It will also help the Government improve the efficiency of the education system.

15. The Project consists of the following components: construction of 20 new secondary schools and 2 teacher training colleges; expansion of 10 existing secondary schools; provision of equipment for the new and expanded schools; provision of equipment for 4 existing technical schools; and provision of consultant services.

16. The total cost of the Project is estimated at $30.0 million equivalent, of which $20.0 million equivalent would be financed by the Bank Group. The Government would finance the remainder.

מדינת ישראל

אישי
שמור

בברכה

מאת

היועץ המשפטי לממשלה

לכבוד

10.7.74

מדינת ישראל

משרד המשפטים

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, י"ג בתמוז תשל"ד
3 ביולי 1974

אל: _____

הנדון: משפט אדמות קיסריה

בדיון מיום 2.7.74 סוכמו שלבי הפעולה הבאים:

1) יכתב מכתב ע"י מנהל מקרקעי ישראל לעו"ד חיים הרצוג בעקבות מכתבו למר רפי לוי שהועבר על-ידי זה האחרון למינהל. מבלי להכנס לתשובה על טענותיו וטעוניו יתבקש עו"ד חיים הרצוג במכתב האמור להבהיר ולהוכיח מעמדו המשפטי בענין ולהציג המסמכים הרלבנטיים לכך.

2) השיחה עם עו"ד ח. הרצוג שנקבעה במנהל לשבוע הקרוב תתנהל באותה מגמה של בירור מעמדו ופרטי החוזה.

3) בשיחה עם גורמי העדה היונית-אורתודוכסית יתבקשו להבהיר עמדתם - היינו אם רואים הם עצמם כצד לבירור תביעותיהם ואזי יש מקום לנהול מו"מ, אתם ולא עם אחר; אם הם רואים עצמם כמי שיצאו מן הענין או כמי שהעבירו זכות הטיפול בענין לגורם אחר, הרי יוסבר להם שבנסיבות כאלה נטפל בענין במישור המשפטי הרגיל.

4) אם אכן יסתבר כי הכנסיה העבירה זכויותיה יביא המינהל בפני ועדת השרים לעניני כלכלה הצעה להפקעת השטח.

בברכה,

מאיר שמגר
היועץ המשפטי לממשלה

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE
JERUSALEM

No. 690

His Excellency Yitzhak Rabin
Prime Minister
State of Israel.

His Excellency Haim Zadok
Minister of Justice.

His Excellency Yigal Allon
Minister of Foreign Affairs.

His Excellency Yehoshua Rabinovitz
Minister of Finance.

Ministry of Religious Affairs, Jerusalem.

Your Excellencies,

Under date of June 8th, 1974, we sent your Excellencies a telegram drawing your attention to the damage liable to be caused to the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem in consequence of the intention of the Government of Israel to make an amendment in the Land Betterment Tax Law. Up to now we have not received a favourable reply from the hon. Ministers.

Further to the said telegram and our exchange of correspondence with the previous Government of Israel, we take the liberty of submitting to you the following Memorandum, as it occurs to us that the relations between our Patriarchate and the Government of Israel have reached a point most critical to us if the attitude of the Government of Israel vis a vis us should undergo no change.

To begin with, we would like to give a general and short survey of the history and the origin of the rights and privileges of our Patriarchate.

The Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem looks back to an existence in this country of more than one thousand and eight hundred years and in the course of its long existence has acquired rights and privileges that exist ab Antiquo. Our patrimony commenced in the Byzantine era, when Monasteries and places of worship were founded in this country and many properties were granted to the Greek Orthodox Church by the Byzantine rulers.

The rights acquired in the Byzantine era were confirmed, immediately after the Moslem conquest, by the famous Calif Omar in the Ahdname issued by him in 638 A.D. Already in that document the said Calif exempted the Greek Patriarch Sophronios from taxes and imposts, ordering that the holy places as well as the Monks and the property held by the Patriarchate be protected and safeguarded against any assault.

.../2

In 1187 the Sultan Saladin confirmed the rights and privileges of our Patriarchate. The Sultan Selim I, who conquered the country from the Mamelukes, confirmed all the rights and privileges confered by the Calif Omar in a Firman delivered to the Patriarch Dorotheos of Jerusalem. The glorious Sultan Soleiman granted in 1527 the Greek Orthodox Patriarch of Jerusalem, Germanos, a Firman confirming all the rights and privileges of the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem. The Sultan Abdul Mejid, too, granted in 1853 to the Greek Patriarch a firman in the same spirit, and in 1898 the Sultan Abdul Hamid granted to the last Patriarch in the Ottoman era, who held office also during the British Mandate, Damianos Effendi, a Berat confirming all the rights and privileges of the Greek Patriarchate and explicitly granting the Patriarchate tax exemption as well as a full protection of its property, and confirming its rights to the Christian Holy Places.

The rights as conferred by the Ottoman rulers were confirmed and recognised by the famous Hat-Houmayoun issued in 1856, cited in the book of George Young, 2nd part, page 3, as follows:

> " Tous les privilèges et immunités spirituels, accordés ab antiquo de la part de mes ancêtres, et à des dates postérieures, a toutes les Communautes chretiennes ou d'autres rites nonmusulmans, etablis dans mon Empire, sous mon égide protectrice, seront confirmes et maintenus".

All the above mentioned rights and privileges were also mentioned and confirmed in the Imperial Regulations of 1875 with respect to the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem. Regulation No. 1 provides that the Greek Orthodox Patriarch of Jerusalem is the Commissioner and Supervisor of all Holy Places of the Patriarchate and entitled to all rights possessed by him ab Antiquo.

The rights and privileges of our Patriarchate were also acknowledged by International Treaties such as the Treaty of Paris of 1856, the Treaty of Berlin of 1878 relative to the Status quo, and the United Nations decisions bearing on the conservation of the Status quo in the Holy Places.

In the course of the talks we conducted withthe late Prime Minister of the State of Israel, Mr. Levi Eshkol, after the Six-Days' War, he promised that our rights and privileges will be preserved. Such promises were made to us also by other members of the Government such as the Minister of Justice and the Minister for religious Affairs. At this point we would like to stress that the Greek Orthodox Patriarchate sold many of its lands to the Jewish Yishuv in this country and that numerous Jewish quarters were erected on plots of the Greek Orthodox Patriarchate of Jerusalem.

.../3

Rehavia quarter of Jerusalem belonged to our Patriarchate and likewise Jewish quarters exist near the King David Hotel in Jerusalem on lands that belonged to us, whilst many more instances in this respect can be given by us. We regretfully state that, in spite of the favourable attitude taken by the Greek Patriarchate of Jerusalem toward the Jewish Yishuv, the Jewish Community and the Government of Israel, we have not met in certain fields with a similar attitude.

In this Memorandum we would like to point to three domains in which the authorities severely prejudiced us and in certain instances they even tried to deprive us of the privileges and rights held by us from ancient times. We are unwilling to bother you with too much details and therefore we would like to draw your attention only to a few instances that have interfered and are interfering with the relations between us and the Government of Israel and which severely prejudice our rights.

A- Harm to our property

As you may be aware, many properties in this country are registered in the name of the Greek Orthodox Patriarchate. Among the properties registered in our name which belong to us from ancient times there are approximately 1,000 dunam land in Caesarea. Without receiving from us any permission or right, the Kibbutz Sdot Yam took hold of a large area of our lands there, which was done with the approval and aid of the Custodian of Absentees and Enemy Properties. In addition to the Kibbutz Sdot Yam, other parties seized our property with the consent of the Government and closed to us all ways of Access to our property, not leaving open to us even a free access to the ancient cemetery of the Community. Various bodies on behalf of the Government of Israel collect monies and entrance fees on our property in Caesarea. Archaeological excavations are being carried out there in full disregard of our rights as if there were none. The Kibbutz Sdot Yam robbed our lands and we were compelled to institute an action in Court against that Kibbutz, who illegally seized our property after they had leased it from us still during the British Mandate. During the Mandate, when the Kibbutz was in need of land, we benevolently leased to them our lands and now, after the establishment of the State of Israel, the Kibbutz took hold of the lands and no longer recognised our rights. The Kibbutz received the backing of the Custodian of Absentees and Enemy Properties, who lended his hand to the taking away of our lands in an attempt to declare the Patriarchate as Absentee and Enemy. Does the Government of Israel understand the political meaning of the allegation that the Greek Patriarchate and its properties are absentees and enemies of the State of Israel? We already wrote in this connection to the Government of Israel and instead of receiving a straightforward and fair answer on our complaint we got on obscure and unclear reply from the Attorney General of the Government.

We deem it unnecessary to mention that we were not favoured with an answer on the part of the Minister himself but always received answers from officials or other people on behalf of the competent Minister, although we had applied to the Minister personally.

Although we had received promises that the plea of absenteeship would not be raised against us, the Custodian of Absentees and Enemy Properties put in a defence in the case against the Kibbutz Sdot Yam and explicitly argued that the Greek Patriarchate is an absentee. We consider that defence of which we do not know if it was submitted with the knowledge of the Government of Israel, as a challenge against our Patriarchate and a severeprejudice of our status. Truly we cannot pass over this matter to the order of day. We are enclosing herewith a photostat of the said Defence so that the members of the Government of Israel may know of it. Is it permissible to the Custodian of Absentees and Enemy Properties to do everythingin order to defend an unfair act committed against our property and ourselves by the Kibbutz Sdot Yam?

We do hope and request that the Government of Israel will take immediate steps to finalise this matter to our satisfaction, failing which we shall be obliged much to our regret, to reconsider the entire complex of our relations with the Government of Israel.

B- Taxes

We mentioned above many documents granted to us in the course of centuries in which the Patriarchate's right to exemption from and protection against various taxes was recognised. In this Memorandum we will deal especially with the Land Betterment Tax.

One of the important sources of income and means of existence for our Patriarchate are the properties owned by us. These properties are held by us hundreds of years and part of our subsistence derives from transactions made with those properties. Should land Betterment Tax be imposed on transactions carried out with our properties held by us since centuries, this would severely affect one of the important sources of subsistence of our Patriarchate. We already pointed out above that many Jewish quarters were erected on properties of our Patriarchate. Is it the intention of the Government of Israel to cause the Patriarchate to discontinue transactions with its properties? We already made several times approaches on the subject of the Land Betterment Tax and other taxes, but received no satisfaction. At the time the Ministry of Justice promised to prepare a special bill of Law for tax exemption of the Patriarchate, but up to now nothing has been done. We hereby call the attention of the Government of Israel to the fact that,

.../5

should a bill of law be passed imposing betterment tax on owners of property held by them for a long period, our Patriarchate will be prejudiced and we request to prevent the application of the new law to our properties.

We do not ask this exemption as a favour. We insist on it as an inseparably part of our privileges and immunities ab antiquo.

C- The attitude of the Planning and Building Authorities toward our Patriarchate.

Many properties of the Greek Orthodox Patriarchate were declared of public purposes by the Jerusalem Planning Authorities.

We would like to draw your attention to the Omariya area near the King David Hotel, which was declared by the Planning Authorities as Green Area and, after we had leased it to Jewish parties, as partial building area.

In the Abutor area, too we have a valuable area on which the Planning Authorities do not permit building. In the new plan propsed by the Planning Authorities in respect of the Old City and its environments most of the Patriarchate's lands were declared Green Areas and Public Property.

The Patriarchate submitted an application for a permit to build, for the Patriarch and the Greek Consulate, on a site of 5000 sqm behind the Kind David Hotel, and we learned from our Architect that we shall not be allotted more than a few metres for building purposes. We request to put a stop to that attitude of the Jerusalem Planning Authorities and that, in the light of our rights from time immemorial in our properties and in the City of Jerusalem no planning shall be made of our properties without the full cooperation of our Architects and Planning Consultants. We are of opinion that our rights in the City of Jerusalem are not inferior to the rights of the Architects of the Planning Authorities who try to do as they please with our properties.

Your Excellencies,

We have exposed to you the situation prevailing in three domains, which is damaging to the good relations between us and the Government of Israel, and in which certain organisms, of which we do not know whether they act on the authority and with the knowledge of members of the Government, have caused us severe prejudice.

We ask your Excellencies' personal intervention not as a favour granting us a new right, but as a means to safeguard our vested and acquired rights and privileges since Byzantine times through the long history of the Holy Land till the present times.

.../6

There have been prejudicial acts against our privileges and rights existing from time immemorial and we pray the members of the Government to intervene personally with a view to putting a stop once and for all to these sources of prejudice.

Awaiting your favourable reply, we express warm thanks in advance, best wishes and the assurance of high esteem.

Benedictos
Greek Orthodox Patriarch of Jerusalem.

Jerusalem
June 24th, 1974.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

אל: המשרד
מאת: רומא

מס. 108
נשלח: 161510 מאי 74

מיידי

כנסיות.

הבוקר הוזמנתי לשיחה במזכירות המדינה. קבלני מונטריזי.
הביע אישית הזדעזעות מההתרחשויות האחרונות ואמר שהזמין אותי בהתאם
להנחיות שקיבל אמש ועדיין לא שמע התגובות מהממונים עליו. עפ"י הנחיות
תשגריר בקשתי התבטאות חריפה ביותר של האפיפיור על שמוש בילדים כבבני
ערובה באיום לריצתם.
נוכח הפגישה הבוקר היתה להודיע שהאפיפיור מוכן לקבל את שר התיירות
מה-6 ליוני והלאה.
האפיפיור עצמו ביקש להודיענו שפגישת פיניידולי ומלכ סעודיה נשאה
אופי דתי ודן שיח איסלמי- נוצרי וקשורה גם בבקור ראשי דת איסלמיים
באוקטובר. המלכ העלה בעית ירושלים והביע דאגתו. הקרדינל עמד גם על קיום
אינטרס דתי יהודי על ירושלים והחקוה שהפתרון יקח בחשבון זכויות כל
הנוגעים בדבר.=

מנדס.

פתח רחם סגבל אלון דיין ספנכל כנסיות מזתים אלגום חקר רם אמן ד. אריאל ורדי
בג/דל

בס"ד

ירושלים, כ"ב אייר תשמ"ב
108 .מס

לכבוד: מזכירות הכנסת
ת"א

ד"נ,

בהמשך לפניות קודמות בנושא הנ"ל, הריני מתכבד לפנות אליכם שוב.
כידוע לכולכם, בשנים האחרונות התפתחה בישראל תופעה חמורה ומדאיגה של הפרעות
התנהגותיות קשות בקרב ילדים ובני נוער, שהביאו לא פעם לאובדנות בקרב
ילדים ובני נוער. הפרעות אלו מתבטאות בין היתר בהתנהגות אלימה כלפי
עצמם וכלפי סביבתם.
בשנת הלימודים הנוכחית פנו אלינו הורים רבים בבקשה שנסייע להם
בהשגת סיוע לילדיהם.
הפרעות אלו נגרמות בין היתר מהתנהגות הורית לקויה, חוסר [illegible]
ביטחון עצמי, חוסר יכולת להתמודד עם מצבי לחץ, חוסר יכולת להציב
גבולות ברורים, חוסר עקביות בהצבת גבולות ועוד.
אנו סבורים שיש להקים מרכז לטיפול בילדים ובני נוער הסובלים מהפרעות
התנהגותיות.

בברכה,

העתק: [illegible]
[illegible]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי־חוץ וסודות רשמיים), תשי״ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ו ד י

אל: המשרד — מס׳ 90

מאת: רומא — נשלח: 141000 מא׳ 74

ד ח ו פ

אל : יעיש פרגאי

לקראת ביקור חוסיינ ברומא הרי סיכום הערכתי לגבי ההבדל בינ העמדה המוצהרת של ממאיטליה מכאנ ושל הוותיקאנ מכאנ והעשוי להשתמע מככ:

1. ממאיטליה הכריזה מפי שהח שלה שהיא בעד פינוי כל השטחים - כולל ירושליים - תמורת שלום והכרה בזכות קיומנו הריבוני.

2. הוותיקנ שהינו בעל אינטרסים חיוניים בירושלים - איננו בטוח כלל וכלל כיצד ומתי תיושב בעית ירושלים ומי ישלוט בה בסופו של דבר. בשלב זה מה שנראה לו כסביר מכל מקום הוא שהעיר לא תהיה בינלאומית ולו משום ששני הצדדים דורשים העיר העתיקה כל אחד לריבונותו. יתר על כנ העובדה המרכזית שאנו ש לטים בעיר מחייבת אותו להיות זהיר כלפינו. מכאנ מדיניותו המבוססת על שמירת מרחק שווה תוכ השארת האופציות פתוחות, ותוכ תביעה לערבויות בינלאומיות יהיה השולט והריבונ אשר יהיה.

3. הדילמה של ממאיטליה במגעיה עם חוסיינ לא תהיה אם כנ במישור ישראל ערב. שהרי קל להם לחזור על דברים שאמרו. בעיתם תהיה במישור הניווט בינ עמדת חוסיינ לבינ עמדת הפלשתינאים. כאשר בסוגיה זו מושפעת עמדתם ממדיניות מצרים לוב ועיראק ומלחציה הפעילות החבלנית. עם זאת הצהרותיו הגמישות האחרונות של חוסיינ תקלנה במידה לא מעטה על אמני הנסוח האיטלקיים.

4. חוסיינ עצמו ירצה בוודאי בהצהרה מקבילה לזו שנמסרה על ידי מורו לפייסל (בענינ ירושלים) קשה לראות מדוע וכיצד יוכלו או ירצו האיטלקים להשתמט מחזרה על אמירה שכבר בובעה על ידם.

5. הדילמה של הוותיקאנ תהיה לעומת זאת לחפש דרכ שלא לפגוע באורח וזאת מבלי לשנות עמדתם המוצהרת בנושא ירושלים. עצם הביקור כמובנ רצוי להם באשר הוא מוסיפ למשקל הכס הקדוש ולקולו בענינ ירושלים. מנ הסתם יצביעו בוותיקאנ בפני חוסיינ על ההכרזות הרבות בהם הביע האפיפיור חוסר שביעות רצונו מהמצב הנוכחי. ידגישו ההכרח לסיים מצב המלחמה והסכסוכ הפוגעים בבטחונ המאמינים והמקומות הקדושים וכדומה. מעשית ינסה ״הכס הקדושי״ לבחונ הערכתו של חוסיינ לגבי סיכוייו הממשיים לחזור לירושלים. מדת שכנועו של המלכ בנקודה זו תתנ אותותיה הנ בהצהרותיהם והנ במדיניותם.====

שהח דהם מנכל אלון דיין ממנכ) ממנכל איר א כנסיות מאום א ב מזחים אלגום חקר רם אמן

מב/דל

D R A F T

NC: NONE DO: 00

CMD: FLOW EXPIRES: 00012A1 ON: 04

T O F O

NC : NONE ORIGIN:

CONFIRM CREDIT APPROVAL OF THE ORDER BELOW. DO NOT SHIP UNTIL CREDIT HAS BEEN APPROVED BY THE CREDIT DEPARTMENT. SHIP:

1. CONFIRM ACCEPTANCE OF THIS ORDER BY RETURNING COPY OF THIS FORM -- SHIP
2. ACKNOWLEDGE -- NOTIFY WHEN SHIPMENT CANNOT BE MADE.

3. NOTIFY US IF ANY ITEMS ARE BACKORDERED. WE WILL NOT BE RESPONSIBLE FOR ANY CHARGES OR PENALTIES IN CONNECTION WITH CANCELLATION OF ANY BACKORDERED ITEMS. DO NOT BACKORDER ITEMS WHICH ARE NOT AVAILABLE AT THE TIME SHIPMENT IS MADE. WE WILL NOT ACCEPT SHIPMENTS OF ITEMS WHICH HAVE BEEN BACKORDERED FOR MORE THAN 30 DAYS.

4. NOTIFY US IMMEDIATELY IF YOU ARE UNABLE TO SHIP ON THE DATE SPECIFIED. WE RESERVE THE RIGHT TO CANCEL ANY ORDER WHICH IS NOT SHIPPED WITHIN 30 DAYS OF THE SPECIFIED SHIPPING DATE. SHIP COMPLETE UNLESS OTHERWISE INSTRUCTED.

5. SHIP AT THE BEST RATE AVAILABLE. DO NOT PREPAY FREIGHT CHARGES. WE WILL NOT ACCEPT SHIPMENTS WHICH HAVE BEEN SHIPPED COLLECT.

6. NOTIFY US IMMEDIATELY WHEN SHIPMENT HAS BEEN MADE. GIVE THE DATE, METHOD OF SHIPMENT, AND NUMBER OF PACKAGES SHIPPED.

7. NOTE THE FOLLOWING SPECIAL INSTRUCTIONS:

8. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

9. INVOICES MUST BE SUBMITTED IN DUPLICATE AND MUST REFERENCE THE PURCHASE ORDER NUMBER. INVOICES WILL BE PAID NET 30 DAYS FROM THE DATE OF RECEIPT OF GOODS OR THE DATE OF THE INVOICE, WHICHEVER IS LATER. WE WILL NOT PAY FOR ITEMS NOT ORDERED.

10. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

11. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

12. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

13. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

14. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

15. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

16. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

17. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

18. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

19. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

20. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

21. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

22. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

23. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

24. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

25. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

26. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

27. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

28. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

29. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

30. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

31. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

32. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

33. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

34. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

35. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

36. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

37. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

38. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

39. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

40. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

41. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

42. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

43. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

44. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

45. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

46. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

47. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

48. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

49. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.

50. ALL SHIPMENTS MUST BE ACCOMPANIED BY A PACKING SLIP. THE PACKING SLIP MUST INCLUDE THE PURCHASE ORDER NUMBER, ITEM NUMBER, AND QUANTITY SHIPPED FOR EACH ITEM. FAILURE TO INCLUDE THIS INFORMATION ON THE PACKING SLIP MAY RESULT IN DELAYS IN PROCESSING YOUR INVOICE.